

495.9184

ก1370

9.3

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่าน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
กับการสอนอ่านตามคู่มือครู

ปริชานินท์

ของ

กมลวรรณ ขำทวี

- 9 ก.ย. 2536

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

135565

185569

คณะกรรมการควบคุม และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นว่าสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
วิมาลี รุ่งเรืองธรรม
(ผศ.สุमानัน รุ่งเรืองธรรม)
..... กรรมการ
อรรถพร สุขารมณ์
(รศ.อรรถพร สุขารมณ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
วิมาลี รุ่งเรืองธรรม
(ผศ.สุमानัน รุ่งเรืองธรรม)
..... กรรมการ
อรรถพร สุขารมณ์
(รศ.อรรถพร สุขารมณ์)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
เสาวฤทธิ์ สุรวัฒน
(อ.เสาวฤทธิ์ สุรวัฒน)

บัณฑิตวิทยาลัยขอแนะนำให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
สมพร บัวทอง
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่... 30... เดือน... กันยายน... พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์
สุมานิน รุ่งเรืองธรรม รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขขารมณ์ อาจารย์เสริมศักดิ์ สุรวีลลภ
ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาที่ให้อัปเดตเห็นและข้อเสนอแนะด้วยดีตลอดมา ขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ประเสริฐ กลั่นนิรันดร์ อาจารย์กิริยา แด้มสุวรรณ
อาจารย์ชูศักดิ์ เว้มคิดการ อาจารย์เอมอร เลิศศิริวิทย์ อาจารย์พยุหศักดิ์ สนเทศ
อาจารย์นงนุช วัฒนเขจร อาจารย์ศลิษา แสงอ่อน ที่กรุณาให้คำแนะนำและช่วยตรวจสอบ
ความถูกต้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม คณะครูอาจารย์ โรงเรียน
เขาย้อยพิทยาคม ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล
และขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโท เอกการมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2533 ตลอดจน
ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ เป็นกำลังใจ จนทำให้ปริญญานิพนธ์
สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณยาย และขอขอบคุณอื่น ๆ ที่ให้กำลังใจและ
ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา
พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่ช่วยอบรมสั่งสอนและชี้แนะแนวทางการศึกษาแก่ผู้วิจัย
มาโดยตลอด

กมลวรรณ ขำทวี

กันยายน 2535

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน.....	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านวิชาภาษาไทย.....	32
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก.....	38
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	52
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	61
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	61
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	62
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	62
แบบแผนการทดลอง และการดำเนินการทดลอง.....	67
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	75
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	76
เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	77
เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	78
เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	79
เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนกับหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม	80
เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	81
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	82
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	82
สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	82
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	83
การวิเคราะห์ข้อมูล	84
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	85
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	85
ข้อเสนอแนะ	90

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	103
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	337

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน.....	64
2 แบบแผนการทดลอง.....	68
3 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	76
4 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.	77
5 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับ หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง.....	78
6 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลัง การทดลองของกลุ่มทดลอง.....	79
7 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับ หลังการทดลองของกลุ่มควบคุม.....	80
8 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลัง การทดลองของกลุ่มควบคุม.....	81
9 ค่าความยากง่ายและค่าอ่านาจำแนกของข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียน.....	105

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดของชาติ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่อนุชนรุ่นหลัง ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างคนในชาติและเป็นเอกลักษณ์ของชาติด้วย ภาษาทำให้คนในชาตินับว่าแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของชาติ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาไทยจึงถือว่ามีค่าสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในการศึกษาของชาวไทย (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2523 : 2 - 3) ถ้าพิจารณาอย่างรอบคอบจะเห็นว่า ทักษะทางภาษาทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น ทักษะการอ่านมีความจำเป็นในการฝึกเป็นอันดับแรก เพราะการอ่านเป็นกระบวนการอันสำคัญในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ ปัจจุบันนี้ความเจริญก้าวหน้าด้านการพิมพ์และเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้วิทยาการสาขาต่าง ๆ เผยแพร่ออกมาในรูปสิ่งพิมพ์อย่างกว้างขวาง ผู้ที่มีทักษะในการอ่านดีจะทำให้สามารถพัฒนาทักษะด้านอื่นดีขึ้นด้วย (สนิท คังทวี. 2531 : 23) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของสุจวิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2526 : 98) ที่พบว่านักเรียนที่มีพื้นฐานทักษะการอ่านดีแล้วย่อมสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ในสาขาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ สมถวิล วิเศษสมบัติ (2528 : 73) ยังกล่าวว่าผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะการอ่านสูง ย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี

นอกจากการอ่านจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ของมนุษย์ แล้ว การอ่านยังจะช่วยพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางสติปัญญาและจิตใจอีกด้วย เนื่องจากสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและวิทยาการต่าง ๆ มนุษย์จึงจำเป็นต้องพัฒนาตัวเองให้ทันต่อความ

เปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่ง วสุณี รักษาจันทร์ (2531 : 1) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิดเห็น ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ

การอ่านเป็นประสบการณ์อันสำคัญซึ่งจะทำให้คนเราได้ยึดเป็นแนวทางไปสู่การพิจารณา คัดลึนปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล สุรพงษ์ จันทาง (2529 : 45) ได้กล่าวสนับสนุนว่า การอ่านหนังสือจะทำให้เป็นผู้ที่มีความรู้ เฉลียวฉลาด รู้เท่าทันคนอื่น

ในต่างประเทศได้มีการส่งเสริม ทักษะการอ่านเป็นอย่างมากทั้งในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาเพราะถือว่า ถ้านักเรียนมีพื้นฐานการอ่านดีแล้วย่อมสามารถนำไปใช้ เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดีด้วย บันลือ พฤษะวัน (2529 : 8) ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ในการจัดการเรียนการสอนและเป็นพื้นฐานที่สำคัญแก่การเรียนรู้อันกว้างขวางทั้งปวง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่จำเป็นที่สุดในการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรวิชาภาษาไทย พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช. 2533 : 9) ได้เล็งเห็นความสำคัญของการอ่าน โดยกำหนดจุดประสงค์ไว้ว่าให้สามารถอ่านได้อย่างมี วิจารณ์ญาณ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนิสัยรักการอ่านและมีสนิยมในการเลือกหนังสืออ่าน นอกจากนี้ยังกำหนดให้วิชา ท 021 (การอ่านและพิจารณาหนังสือ) เป็นวิชาเลือกสำหรับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้สามารถแสดงความคิดเห็นในเชิงวิจารณ์ เกี่ยวกับหนังสือที่เลือกอ่าน เกิดความเพลิดเพลินในการอ่านและเข้าใจสารของผู้แต่ง รู้จักใช้ วิจารณ์ญาณในการอ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต สามารถคิดปัญหาที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ คือพยายามคิดหาสาเหตุของปัญหาอย่างเป็นลำดับ เมื่อเกิดความเข้าใจในปัญหาอย่างแจ่มแจ้ง ก็จะหาหนทางในการแก้ปัญหาได้และนำผลจากการรู้จักคิดค้นที่ถูกต้องไปปฏิบัติ ในการดำเนิน ชีวิตประจำวัน

นักอ่านที่มีประสิทธิภาพจะต้องอ่านได้คล่องแคล่ว สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่าน สามารถ ขยายปริมาณศัพท์ ขยายความคิด สร้างนิสัยในการอ่านและเพิ่มอัตราเร็วในการอ่านได้มากขึ้น

(ปริยา หิรัญประดิษฐ์. 2527 : 186) ซึ่งสอดคล้องกับ ชลธิชา กลัคอยู่ (2520 : 43) ที่กล่าวว่า นักอ่านที่มีประสิทธิภาพต้องอ่านได้รวดเร็ว จับใจความของเรื่องได้ถูกต้องและสามารถแสดงความรู้ ความคิดเห็นตลอดจนวินิจฉัยคุณค่าของสิ่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล สมถวิล วิเศษสมบัติ (2528 : 74) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจะช่วยให้ผู้อ่านได้ประโยชน์อย่างแท้จริง เพราะผู้อ่านไม่ใช่จะรับเฉพาะความคิดของผู้เขียนเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องนำความคิดของผู้เขียนมาประกอบกับความคิดของตน ทำให้เกิดความคิดใหม่ซึ่งนำไปใช้ประโยชน์ได้ สมาน แสงมะลิ (2528 : 12) ให้ความเห็นว่าการอ่านโดยขาดวิจารณ์ญาณเป็นสิ่งอันตราย เพราะผู้อ่านอาจหลงผิดทำสิ่งที่ก่อให้เกิดผลเสียแก่ตนเองและสังคม การสอนให้รู้จักอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณอยู่เสมอจะทำให้ผู้อ่านมีจิตวิจักษ์มองโลกในแง่ดีและเป็นคนมีเหตุผล

จากการศึกษาปัญหาการสอนอ่านพบว่า การสอนอ่านในโรงเรียนมัธยมศึกษา ครูไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน เพราะครูคิดว่านักเรียนได้ศึกษามาแล้วในระดับชั้นประถมศึกษา ฐะปะนีย์ นาคทรรพ (2520 : 85) กล่าวสนับสนุนว่าปัญหาที่พบบ่อยประการหนึ่งในการสอนภาษาไทย คือนักเรียนขาดทักษะในการอ่านในใจ อ่านหนังสือซ้ำ ไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่านและจับใจความสำคัญไม่ได้ นอกจากนี้ สมาน แสงมะลิ (2528 : 1) ยังกล่าวว่า การสอนอ่านในบ้านเรายังมีปัญหายู่มาก นักเรียนอ่านแล้วจับใจความไม่ได้ ไม่รู้จักอ่านเพื่อความรู้ในด้านอาชีพ ไม่คิดทบทวนวิเคราะห์ และอ่านซ้ำ ผลสรุปจากการจัดสัมมนาในโครงการรณรงค์เพื่อการอ่านของเด็กวัย 15 - 20 ปี ซึ่งเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ปรากฏว่านักเรียนมีทักษะการอ่านไม่ดีพอ อ่านแล้วจับประเด็นสำคัญไม่ได้ (บันลือ พฤษะวัน. 2530 : 29)

ปัญหาการสอนต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ สาเหตุหนึ่งมาจากวิธีการสอนของครู เพราะครูยังสอนแบบเก่าซึ่งเน้นในเรื่องความจำ คือให้อ่านหนังสือแบบเรียนแล้วตั้งคำถามจากเนื้อเรื่อง ดังที่ ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน์ (2524 : 83) กล่าวว่า การสอนของครูไม่เอื้ออำนวยต่อการฝึกนิสัยรักการอ่าน ทำให้เด็กมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน สุขจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรวรย์ (2526 : 6 - 10) ให้ข้อคิดว่าครูสอนโดยไม่เน้นทักษะทางภาษา ขาดความรู้

และทักษะในการสอน ครูสอนโดยยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออก และฝึกทักษะทางภาษาอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับข้อคิดของ สุเทพ อ่อนไสว (2520 : 40) ที่ว่า การสอนอ่านไม่อาจปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการอ่านหนังสือได้ เพราะครูไม่ได้สร้าง ความสนใจต่อการอ่านก่อนที่จะเริ่มสอนอ่าน ขาดกิจกรรมที่จะชี้แนวทางในการอ่านให้มีประสิทธิภาพ นักเรียนไม่ได้รับการกระตุ้นให้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ นักเรียนไม่มีความภูมิใจใน ประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จไม่มีโอกาสเรียนรู้ไปทีละขั้นตอน ตามความสามารถและความสนใจเพราะขาดแบบฝึกที่ส่งเสริมประสบการณ์ในการอ่าน

ด้วยเหตุที่การอ่านเป็นวิชาทักษะ จึงต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นสิ่งสำคัญ จากงานวิจัยของ อรุณศรี แสงแก้ว (2530 : 17) พบว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นและมีส่วนช่วยในการฝึกทักษะทางภาษา การฝึกทักษะแต่ละทักษะนั้น อาจมีได้หลายแบบเพื่อให้นักเรียนรู้สึก เบื่อหน่าย โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา หากได้รับการฝึกทักษะการอ่านอย่างเพียงพอ แล้ว นักเรียนจะสนใจอ่านหนังสือทุกประเภทและรู้จักวิธีอ่านเพื่อจะได้รับประโยชน์จากการอ่าน อย่างเต็มที่ จันทร์จรา พลอยแก้ว (2526 : 17) ก็ได้ให้ข้อเสนอแนะต่อครูผู้สอนวิชาการอ่าน และพิจารณาว่าควรใช้กิจกรรมและสื่อการสอนช่วยเพิ่มการเรียนรู้ของ นักเรียนเพื่อช่วยทำให้การเรียนการสอนสนุกสนานโดย จันทร์จรา พลอยแก้ว ได้เสนอการใช้ แบบฝึกอ่านไว้ด้วย จันทรา จันทร์กระจ่าง (2528 : 67) ศึกษาพบว่าแบบฝึกการอ่านเป็น กิจกรรมที่แปลกใหม่สร้างความสนใจแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนสนใจที่จะฝึกฝนและปฏิบัติตาม ขั้นตอนของการฝึก นักเรียนต้องแข่งขันกับตนเองเพื่อลดเวลาในการฝึก ช่วยให้นักเรียนได้รับการแก้ไขวิธีอ่านทำให้เกิดลักษณะนิสัยที่ดีตลอดเวลาที่ทำการฝึก ตลอดจนทำให้นักเรียนมี ประสิทธิภาพในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ศุภวรรณ เล็กวิไล (2526 : 17) ยังศึกษา ไว้ว่า วิธีที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการฝึกฝนทางการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งก็คือ การทำ แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นอย่างมีจุดมุ่งหมายประกอบกับการสอนอ่าน ซึ่งได้ผลดีกว่าการสอนอ่านโดย ให้ครูชี้แนะเพียงผู้เดียว นอกจากนี้ ปรีศนา พุทธสุวรรณ (2527 : 17) ยังศึกษาพบว่า

ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นความเข้าใจในระดับที่ยาก ผู้อ่านที่จะมีความเข้าใจในการอ่านระดับนี้ได้จะต้องได้รับการสอนและการฝึกฝนอย่างเพียงพอ

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านและสนใจศึกษาแนวทางในการพัฒนา การสอนอ่าน เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน และมีวิจารณญาณในการอ่านดียิ่งขึ้น ตามที่งนุช วัฒนเขจร (2533 : 77) กล่าวว่า การอ่านในระดับมัธยมศึกษายังได้รับการฝึกฝนน้อยและควรได้รับการฝึกอย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านที่มุ่งฝึกทักษะการอ่านทีละขั้นตอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้อ่านที่ดี และมีสมรรถภาพในการอ่านมาทำการทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบกับ การสอนอ่านตามคู่มือครู เพื่อศึกษาหาความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่าน อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นผลในการศึกษาในขั้นสูงต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการเรียนกับหลังการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการเรียนกับหลังการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ ทำให้ทราบผลของการใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและเจตคติต่อการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกวิธีสอนฝึกทักษะการอ่านและพัฒนาการสอนอ่านภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จะช่วยให้ครูผู้สอนได้แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการสอนอ่านภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 175 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ที่เรียนวิชาเลือกภาษาไทย ท 021 (การอ่านและพิจารณาหนังสือ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน

2. เนื้อหาที่นำมาทดลอง ใช้เนื้อเรื่องหรือข้อความที่คัดมาจากวารสารและนิตยสารที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชา ท 021 (การอ่านและการพิจารณาหนังสือ) และเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านตามเกณฑ์ของ จวีลักษณ์ บุญยกาญจน์ (2524 : 54)

3. เวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้เวลาในการทดลองสอนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนอ่านภาษาไทย 2 แบบ คือ

4.1.1 วิธีการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน

4.1.2 วิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

4.2.2 เจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึก หมายถึง เครื่องมือในการฝึกอ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน สร้างโดยอาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ จากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการพัฒนาการอ่าน โดยฝึกความเร็วในการจำคำ ฝึกความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ ฝึกความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค ฝึกอ่านอนุเจตเพื่อเข้าใจใจความสำคัญของอนุเจต ฝึกอ่านอนุเจตเพื่อเข้าใจความหมายทั้งหมด ฝึกอ่านข้ามคำหรืออ่านค้นหาใจความที่ต้องการและ ฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรมได้อย่างรวดเร็ว

2. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน หมายถึง เครื่องมือในการฝึกทักษะการอ่าน อันจะนำไปสู่การอ่านที่มีประสิทธิภาพ โดยจัดลำดับขั้นตอนในการฝึกอ่าน ให้สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วแล้วรู้จักใช้ความคิดเพื่อจะตีความ แปลความ ขยายความ จับใจความสำคัญของเรื่องได้ สร้างโดยอาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก และหลักการฝึกประสิทธิภาพในการอ่านของแฮริส (Harris. 1976 : 6) แบบฝึกมีจำนวน 7 ชุด ประกอบด้วยแบบฝึกจำคำ แบบฝึกการเข้าใจความหมายของคำ แบบฝึกการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจใจความสำคัญของอนุเจต แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความทั้งหมด แบบฝึกอ่านข้ามคำหรือค้นหาใจความที่ต้องการ แบบฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกอ่านจำคำ หมายถึง แบบฝึกอ่านเพื่อฝึกการจำคำและจำแนกคำถูกคำผิดได้ถูกต้อง

2.2 แบบฝึกอ่านเข้าใจความหมายของคำ หมายถึง แบบฝึกอ่านเพื่อจำศัพท์ และค้นหาความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

2.3 แบบฝึกอ่านให้เข้าใจความหมายของวลีและประโยค หมายถึง แบบฝึกอ่านโดยฝึกอ่านเป็นกลุ่มคำและประโยค เพื่อเก็บหน่วยความคิดเหล่านั้นเข้าเป็นความเข้าใจในการอ่าน

2.4 แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อเข้าใจใจความสำคัญของอนุเจต หมายถึง แบบฝึกอ่านย่อหน้าเพื่อจับใจความสำคัญของย่อหน้าได้

2.5 แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อเข้าใจความหมายทั้งหมด หมายถึง แบบฝึกอ่านที่ฝึกอ่านเพื่อเข้าใจความหมายของย่อหน้าแล้วรวมเป็นความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านจนสามารถแปลความ ตีความ ขยายความ และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.6 แบบฝึกอ่านข้ามคำหรืออ่านค้นหาใจความที่ต้องการ หมายถึง แบบฝึกอ่านที่เจาะจงเพื่อค้นหาตำแหน่งของข้อเท็จจริงเฉพาะอย่างที่ต้องการและเป็นการรวบรวมใจความสำคัญของข้อความที่อ่านอย่างรวดเร็ว

2.7 แบบฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรมได้อย่างรวดเร็ว หมายถึง แบบฝึกอ่านพจนานุกรมเพื่อค้นหาคำ และจำคำ จำความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

ตอนท้ายของแต่ละแบบฝึกจะมีคำถามเพื่อฝึกความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่อง

3. การสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

3.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและแจ้งจุดประสงค์

ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนาหรือใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

3.2 ขั้นดำเนินการสอน

สอนเนื้อหาเป็นการเริ่มกิจกรรมในการเรียนการสอน และฝึกทักษะการอ่านด้วยแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน

3.3 ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหา ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน

3.4 ขั้นประเมินผล

ครูประเมินผลจากการสังเกต และตรวจแบบฝึกที่นักเรียนทำ

4. การสอนอ่านตามคู่มือครู หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูปฏิบัติอยู่เป็นประจำ โดยดำเนินการสอนตามแผนการสอนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 5 ได้แก่ จังหวัดราชบุรี เพชรบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม และประจวบคีรีขันธ์ สอนในหลักสูตรเนื้อหาวิชา ท 021 (การอ่านและพิจารณาหนังสือ) ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) โดยใช้อุปกรณ์การสอน และวิธีการสอนหลายรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งใช้การบรรยาย อธิบาย อภิปราย ชักถามหรือกิจกรรมอื่น ๆ ตามความเหมาะสมโดยมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและแจ้งจุดประสงค์

ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยการสนทนาหรือใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

4.2 ขั้นดำเนินการสอน

สอนเนื้อหาเป็นการเริ่มกิจกรรมในการฝึกทักษะการอ่าน ใช้กิจกรรมหลาย ๆ รูปแบบโดยครูเป็นผู้ชี้แนะ

4.3 ขึ้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหา ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน

4.4 ขึ้นประเมินผล

ครูประเมินผลจากการสังเกตและการร่วมกิจกรรมของนักเรียน

5. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ความสามารถของนักเรียน

ในการอ่านวิชาภาษาไทยด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.1 การแปลความ หมายถึง ความสามารถแปลความของสิ่งต่าง ๆ โดยแปลลักษณะและนัยของเรื่อง ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ตรงกับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

5.2 การตีความ หมายถึง ความสามารถบอกได้ว่าข้อความที่อ่านนั้นมี ความหมายที่แท้จริงอย่างไร พยายามหาความหมายที่แท้จริงที่แฝงอยู่ให้ได้โดยสังเกต บริบท น้ำเสียง เจตนา อารมณ์

5.3 การขยายความ หมายถึง ความสามารถในการอภิปรายเพิ่มเติม รายละเอียดภายหลังที่ได้ตีความแล้ว ซึ่งอาจจะใช้วิธียกตัวอย่างประกอบหรือมีการอ้างอิง เปรียบเทียบเพื่อความให้กว้างขวางออกไปจนเป็นที่เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

5.4 การจับใจความสำคัญของเรื่อง หมายถึง การทำความเข้าใจกับเนื้อหา ในส่วนรวมของงานเขียน ซึ่งผู้อ่านจะต้องสามารถตั้งคำถามในการอ่านครั้งนั้นให้ได้ว่างานเขียน เรื่องนั้นเป็นเรื่องของใคร เกี่ยวกับอะไร เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

ความเข้าใจนี้วัดได้จากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว โดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้อย่างรวดเร็ว เมื่ออ่านจบแล้วตอบคำถามโดยให้ 1 คะแนน ในข้อที่ทำถูก และให้ 0 คะแนน ในข้อที่ทำผิด หรือไม่ทำ

6. เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับคุณประโยชน์ ความสำคัญและลักษณะนิสัยที่มีต่อการอ่าน ทั้งเจตคติที่ดีและไม่ดี ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่นักเรียน

ตอบแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่าน แบบสอบถามดังกล่าวผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและหาคุณภาพมาแล้ว โดยใช้เกณฑ์การวัดเจตคติของ Rennis Likert โดยปรับเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

กรณีที่ 1 ในข้อความที่มีความหมายทางบวก (Positive) ให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 4 คะแนน

เห็นด้วย ให้คะแนน 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้คะแนน 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1 คะแนน

กรณีที่ 2 ในข้อความที่มีความหมายทางลบ (Negative) ให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1 คะแนน

เห็นด้วย ให้คะแนน 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้คะแนน 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 4 คะแนน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านวิชาภาษาไทย
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

ได้มีนักการศึกษาที่สนใจทางการอ่านได้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันดังนี้ แฮร์ริส และสมิท (Harris and Smith. 1976 : 14) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อความหมาย ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนตาม ลักษณะการเขียนของแต่ละบุคคล ผู้อ่านจะพยายามอ่านเอาความหมายจากการเขียนนั้น ความสามารถในการอ่านที่จะทำนายความหมายจากสิ่งที่อ่านนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ของผู้อ่าน หัวข้อ เรื่อง ความคุ้นเคยกับความคิดสำคัญของเรื่องและความรู้เดิมทางภาษาของผู้อ่าน

สำหรับนักการศึกษาชาวไทยที่สนใจเกี่ยวกับการอ่านได้เสนอความคิดไว้หลายท่าน เช่น ชูติมา สัจจามันท์ (2533 : 58) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการค้นคว้าหาความหมายของเครื่องหมายและสัญลักษณ์ ซึ่งไม่เป็นแต่เพียงสัญลักษณ์ของตัวอักษร เท่านั้น อาจตีความหมายได้ด้วย การอ่านเป็นกระบวนการอย่างหนึ่ง มีผู้อ่านตอบสนองประสบการณ์

ของผู้เขียน โดยใช้ประสบการณ์ของผู้อ่านไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของผู้เขียนที่ถ่ายทอดออกมาเป็นสาร ทำให้ผู้อ่านรับสารได้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 900) ระบุความหมายของคำว่า อ่าน ไว้ว่า อ่าน หมายถึง การออกเสียงตามตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาให้เข้าใจ ศิวพร ลิ้มตระการ (2528 : 46) ได้สรุปไว้ว่า การอ่านเป็นความเข้าใจความหมายของตัวอักษร ซึ่งเกิดจากการรับภาพที่เห็น และมีทักษะในการตีความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ได้ ความเห็นนี้สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ ธรรมแสง (2529 : 56) ที่กล่าวว่า ความหมายของการอ่าน เป็นความหมายที่ใช้การผสมผสานของตัวอักษรให้เกิดความเข้าใจและรับความรู้จากการผสมผสานของตัวอักษรนั้น

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาแล้ว จึงพอสรุปได้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการซึ่งประกอบด้วย การแปลความหมายของตัวอักษรเป็นความคิด โดยเกิดความเข้าใจตรงกันกับจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบความคิดเหล่านั้นแล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ความสำคัญของกาอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีคุณค่าอย่างยิ่ง ทำให้บุคคลสามารถใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้และการดำเนินชีวิตประจำวันดังที่ สมถวิล วิเศษสมบัติ (2525 : 73 - 74) กล่าวว่า

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ เพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้มีนิสัยรักการอ่าน มีความเร็วในการอ่านสูง ย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้อย่างดี ในต่างประเทศได้มีการส่งเสริมทักษะการอ่านเป็นอย่างมากทั้งในระดับประถมและมัธยมศึกษา เพราะถือว่าหากนักเรียนมีพื้นฐานทักษะการอ่านดีแล้วย่อมสามารถนำไปใช้ เป็นเครื่องมือในการศึกษา หาความรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี

วิจิตร แสงพลสิทธิ์ (2522 : 134) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสรุป ได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ เป็นสิ่งที่ส่งเสริมความคิดอ่าน และความฉลาดรอบรู้ นอกจากนี้การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินในยามว่าง จวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (2524 : 16) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์ แก่มนุษย์ทุกด้านและทุกโอกาส ทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของคนเราให้เพิ่มพูนขึ้น

สนิท ตั้งทวี (2523 : 2 - 3) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ดังนั้นเราต้องอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ตนเอง
2. เพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพ
3. เพื่อความรู้

จะเห็นได้ว่า การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน เพราะนอกจากจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว การอ่านยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ให้ทันต่อเหตุการณ์ทั้งยังเพิ่มพูนสติปัญญาของตน บุคคลที่มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริง ย่อมสามารถนำความรู้ ความคิด ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและสังคมได้เป็นอย่างดี

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านหนังสือของแต่ละคนนั้น มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 15) แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 6 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญทั่วไป

4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดในเรื่องที่อ่าน

ส่วนแฮริส (Harris. 1967 : 12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ

คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

นอกจากนี้ กมล การกุศล (2528 : 192) และสนิท ตั้งทวี (2529 : 279)

ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายการอ่านว่า ต้องการอ่านเพื่อความรอบรู้ ต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง เป็นการศึกษาค้นคว้า ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและอ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน

สำหรับการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้น กระทั่งวงศศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการอ่าน จึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนอ่าน โดยฝึกให้ผู้อ่านคิดหาเหตุผล พิจารณาตัดสินข้อความ วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน สรุปเรื่องและประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้ ดังที่สุนันทา มั่นเศกวิทย์ (2527 : 125) สรุปเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาไว้ดังนี้

1. การอ่านในระดับมัธยมศึกษา เป็นการมุ่งให้ผู้อ่านได้รู้จักคำกว้างขวางมากขึ้น และสามารถนำคำเหล่านี้มาใช้ในการพูด การเขียน ตลอดจนการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้อง
2. การอ่านนอกจากผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องราวที่ตนอ่านแล้ว ยังต้องสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ด้วย

3. การอ่านมุ่งให้ผู้อ่านได้นำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ดังนั้น จึงต้องรู้จักพิจารณา ตัดสินแยกความจริงและข้อคิดเห็นได้ และการตัดสินข้อคิดเห็นของผู้เขียนก็ควรตั้งอยู่บนหลักการ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านได้รู้มาแล้วเป็นส่วนประกอบ

จากข้อความข้างต้น จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านมีหลายประการขึ้นอยู่กับ ความต้องการ และความสนใจของแต่ละบุคคลว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร มีจุดมุ่งหมายใน การอ่านอย่างไร และนำความรู้นั้นไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้มากน้อยเพียงไร

องค์ประกอบของการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 11) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านได้กล่าวถึงสิ่ง สำคัญที่ทำให้เกิดกระบวนการอ่านอย่างมีระบบเนื่องจากมีองค์ประกอบหลายประการ เช่น

1. สายตา (Eye span) : การอ่านหนังสือ ประสาทตาสำคัญที่สุดที่จะรับภาพ สู่สมองความเร็วในการอ่านสิ่งพิมพ์หนึ่ง ๆ จะขึ้นอยู่กับภาวะที่ตาของเราเคลื่อนไปตาม ตัวอักษรที่เรียงลำดับกันอยู่ที่ละบรรทัดติดต่อกันเป็นตอนและเป็นบทินที่สุด เมื่อใดก็ตาม ที่เราหยุดสายตาของเราไว้ย่อหน้าโดยย่อหน้าหนึ่ง จุดใดจุดหนึ่งนานเกินไปจะทำให้ความเร็ว ในการอ่านยังลดน้อยลง

2. ความคิด (Think Process) : อัตราการรับรู้แต่ละคนมีกระบวนการที่ก่อให้เกิด ความคิดต่างกัน คนที่ประสาทสมองปกติเมื่อสายตาจับอยู่ที่ตัวอักษรในย่อหน้าใด สมอง จะเป็นศูนย์กลางรับภาพที่ปรากฏสู่สายตานั้นแล้วแปลความหมายออกมาทันทีทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับ อัตราความเร็วของสมองในการแปลภาพที่เห็นออกมาให้เห็นความหมายนั่นเอง

3. การเคลื่อนความเร็วของสายตา (Eye movement) : เป็นองค์ประกอบทาง ด้านสรีระเบื้องต้น การฝึกความเร็วในการอ่านผู้ฝึกสามารถเพิ่มความเร็วในการอ่านโดย พยายามเพิ่มความเร็วด้วยการกลอกสายตาให้เคลื่อนจากจุดหนึ่ง ไปยังอีกจุดหนึ่งที่ต้องการ ด้วยความเร็ว

องค์ประกอบที่กล่าวมาแล้วล้วนมีผลต่อการฝึกความเร็วในการอ่านและการคิด
องค์ประกอบทั้ง 3 อย่างนี้ต้องผสมผสานกลมกลืนกันเป็นอย่างดีจึงจะอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
คนบางคนอ่านได้เพียง 250 คำต่อนาทีในขณะที่คนบางคนอ่านได้ 500 คำต่อนาที ทั้งนี้
อาจเป็นเพราะว่าบุคคลบางคนไม่สนใจที่จะปรับปรุงนิสัยการอ่าน บางคนขาดความสนใจใน
การอ่าน จึงยากที่จะประสบผลสำเร็จในการอ่าน

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความซับซ้อนหลายกระบวนการ ตั้งแต่การสัมผัสอักษร
ทางตา จนถึงกระบวนการรับรู้ในสมองดังที่ มิลนิค และ เมอร์วิท (Milnik & Meritt.
1972 : 78 - 79) กล่าวว่า

กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการระหว่างการรับตัวอักษรกับการส่งความคิดของผู้
อ่านเป็นคำพูดหรือเขียนตลอดจนการทำกิจกรรมอื่น การอ่านจึงเป็นการรับสัมผัสทางตาให้
เกิดการรับรู้และการถ่ายโยงในระดับสูง

ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล (2526 : 529 - 532) กล่าวว่า การอ่านมีกระบวนการ
ดังนี้

ขั้นแรก การรู้จักคำกระบวนการการอ่านเกิดขึ้นเมื่อผู้อื่นรับรู้ความหมายของถ้อยคำ
ภาษาเขียนที่ถ่ายทอดด้วยตัวอักษรได้เข้าใจตรงกัน ตามปกติเราไม่ได้อ่านคำ ๆ เดียว
แต่อ่านเป็นวลี ประโยค ข้อความหรือเรื่องราว ดังนั้นเมื่ออ่านข้อความที่ยาวขึ้น หากรู้คำ
มากเท่าใดก็ยิ่งเข้าใจเรื่องราวมากขึ้นเท่านั้น ถึงแม้จะมีคำบางคำที่ไม่รู้จักมาก่อน คำที่รู้
จักก็อาจจะช่วยให้เข้าใจความหมายของคำใหม่ได้

ขั้นที่สอง การเข้าใจความหมายของสาร สารคือความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะ
สื่อ ในการอ่านแต่ละคนจะเข้าใจความหมายไม่ตรงกันทีเดียว คำเดียวกันอาจมีความหมาย
เพียงนัยเดียวหรือหลายนัยสำหรับคนอื่น การเข้าใจสารของแต่ละคนขึ้นอยู่กับการศึกษา ซึ่ง

แตกต่างกันหรือคล้ายคลึงกันแล้วแต่ความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับคำ ประโยค หรือข้อความ นั้น ๆ บริบทก็มีส่วนช่วยให้เข้าใจสารได้ตรงหรือใกล้เคียงกัน เจตนาของผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนการตีความจนสามารถจับความรู้สึก อารมณ์ และความคิด ตลอดจนเจตนาของผู้เขียนได้

ขั้นที่สาม การมีปฏิกริยาต่อสาร ความปกติเมื่อเราอ่านสิ่งใด เราย่อม "คิด" คล้อยตามหรือคัดค้าน แยกแยะข้อมูลและเปรียบเทียบความคิดต่าง ๆ ว่าส่วนใดเหมาะสมหรือตรงกับ ความหมายที่แท้จริงของเรื่องที่อ่าน ดังนั้น ปฏิกริยาต่อสารจึงมีทั้งอารมณ์และความคิด ผู้อ่านจะเป็นผู้ที่จะใช้วิจารณญาณตัดสินสารนั้นได้ โดยใช้ประสบการณ์ชีวิตร่วมกับความรู้ ความเข้าใจได้เมื่อไม่เข้าใจก็ตัดสินใจไม่ได้ว่าตอนใดสำคัญ ตอนใดเป็นความจริง ตอนใดเป็นความคิด จึงไม่สามารถสรุปความคิดและแก้ปัญหาใด ๆ ได้

ขั้นที่สี่ การรวบรวมความคิดเมื่อผู้อ่านผ่านกระบวนการคิดจากขั้นแรกถึงขั้นที่สามแล้ว จึงถึงขั้นที่สี่เป็นขั้นตัดสินใจว่าอ่านแล้วเข้าใจเพียงใด เพราะความเข้าใจจะวัดได้โดยผู้อ่านสามารถสรุปความ รวบรวมความรู้และความคิดจากสิ่งที่อ่านมาประสมประสานกับความรู้เดิม ผู้อ่านจะเปรียบเทียบสิ่งเก่ากับสิ่งใหม่แล้วเลือกรับเฉพาะสิ่งที่ได้ ความรู้ความคิดที่ประสานกันขึ้นนี้จะทำให้เกิดความเข้าใจใหม่ ๆ ขึ้น ทำให้ความรู้ความคิดเดิมได้รับการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรืออาจเพิ่มพูนขึ้น ผู้อ่านจะเริ่มสนใจอะไรใหม่ ๆ มีความคิดใหม่ ๆ เกิดขึ้นได้ แต่ถ้ารวบรวมความคิดแล้วผู้อ่านยังไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านอยู่ ก็แสดงว่าผู้อ่านยังขาดความรู้พื้นฐานข้อที่สอง และสามอยู่ จำเป็นต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานการอ่านให้มากขึ้น

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2528 : 1 - 8) กล่าวว่าหลักการอ่านเกี่ยวข้องกับ กระบวนการอยู่ 2 กระบวนการ คือ การติดตามว่าผู้เขียนพูดว่าอะไร และติดตามว่าผู้เขียน หมายถึงอะไร ในกระบวนการอ่าน จำนวนเวลาที่ใช้ในการคิดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย อย่างด้วยกัน เช่น ความสามารถในการอ่านของแต่ละคน โครงสร้างทางประวัติศาสตร์ โครงสร้างทางตรรกวิทยา ความคุ้นเคยในเนื้อหา และขอบข่ายของการอ้างอิง ตลอดจน จุดมุ่งหมายของตัวผู้อ่านด้วย พร้อมทั้งเน้นย้ำได้ชี้ให้เห็นว่าวิธีสอนและเทคนิคการสอนอ่านนั้น

ผู้สอนแต่ละคนอาจใช้วิธีสอนต่างกันออกไป แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนก็มักจะยึดถือหลักของการสอนอ่าน ตามกระบวนการที่จะทำให้นักเรียนสามารถค้นพบแนวทางแห่งประสบการณ์ของตนเอง ในการที่จะหาเหตุผลของข้อความที่อ่าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่รวมกันระหว่างการอ่านและการคิด

จากกระบวนการอ่านที่กล่าวมานี้สรุปได้ว่า การอ่านกับกระบวนการคิด เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันเพราะในกระบวนการอ่าน นอกจากจะรู้ความหมายของคำแล้วผู้อ่านต้องคิดตามเรื่องที่อ่าน จึงจะเข้าใจเรื่องได้

ความเข้าใจในการอ่าน

ชวาล แพทย์กุล (2520 : 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจว่า เป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งต้องมีคุณสมบัติหลายประการ ดังนี้

1. รู้ความหมาย และรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อน
2. รู้ความเกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างขั้นและความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอันใดที่มีสภาพทำนองเดียวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้วก็สามารถตอบ

และอธิบายได้

ทิงเกอร์ (Tinker. 1952 : 15) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางในการอ่าน ความเข้าใจแจ่มแจ้งเพียงอย่างเดียวก็เพียงพอที่จะรวบรวมความคิดในสิ่งที่อ่านมา บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับพื้นฐานดังนี้คือ

1. การเข้าใจความหมายของคำ ถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ผู้เรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเจต (Paragraph) และไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของกลุ่มคำได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำจะไม่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้

3. การเข้าใจประโยค นอกจากผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำและกลุ่มคำแล้ว ผู้เรียนต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ ระหว่างกลุ่มคำ และกลุ่มคำในประโยคด้วย สำหรับผู้เรียนที่ใหม่เข้าใจความสัมพันธ์ดังกล่าวจะทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

4. ความเข้าใจอนุเจต ผู้เรียนจะเข้าใจอนุเจตได้ก็ต่อเมื่อมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุเจต การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคนั้นค่อนข้างยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถด้านนี้แล้ว จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตด้วย

ทักษะพื้นฐานตามที่กล่าวมานี้ จะมีความสัมพันธ์กัน ผู้อ่านจะเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ก็ต่อเมื่อเข้าใจความหมายของคำ รู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเข้าใจประโยค เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค จะทำให้เข้าใจอนุเจต เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตทั้งหมด และเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน

ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลลักษณะและนัยของเรื่องราวซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้สำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น จนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความหมายตามนัยของเรื่องนั้นให้กว้างขวางไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister. 1974 : 147 - 148) ได้นำ Bloom's Taxonomy มาดัดแปลงและแบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 7 ระดับ คือ

1. ระดับความจำ ผู้อ่านต้องสามารถจำสิ่งที่ผู้เขียนบอกไว้ เช่น รายชื่อบุคคล คำจำกัดความ ข้อเท็จจริง ลำดับเหตุการณ์และรายละเอียดในเรื่องที่อ่าน
2. ระดับการแปลความหมาย ผู้อ่านต้องสามารถแปลข้อความหรือเรื่องราวที่อ่าน เป็นเรื่องใหม่ เช่น การแปลเป็นภาษาอื่น หรือแปลเป็นแผนที่ แผนภูมิ การถอดความ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ ผู้อ่านต้องสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้ เช่น สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ จับใจความสำคัญของเรื่องได้ มองเห็นภาพพจน์จากเรื่องที่อ่านได้ เป็นต้น
4. ระดับประยุกต์ใช้ เป็นความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจหลักการและนำไปประยุกต์ใช้ให้สำเร็จ
5. ระดับวิเคราะห์ ผู้อ่านต้องสามารถแยกแยะส่วนประกอบย่อย ๆ ที่ประกอบกัน เข้าเป็นส่วนใหญ่ได้ เช่น แยกแยะบทประพันธ์ ตรวจสอบการให้เหตุผลผิด ๆ และลงความเห็นในสิ่งที่อ่านได้
6. ระดับการสังเคราะห์ ผู้อ่านต้องสามารถนำความคิดจากที่ต่าง ๆ มารวบรวม เรียบเรียงเข้าด้วยกันใหม่ได้
7. ระดับการประเมินผล ผู้อ่านต้องสามารถวางกฎเกณฑ์และตัดสินความคิดโดยใช้มาตรฐาน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งที่จะต้องฝึกฝนให้เกิดทักษะ หากนักเรียนอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจนอกจากจะทำให้เสียเวลาแล้วยังไม่ได้ประโยชน์จากการอ่านอีกด้วย คอว์สัน (Dowson. 1959 : 177) ได้เสนอแนะแนวทางการสอนให้นักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านไว้ดังนี้

1. สอนให้นักเรียนเข้าใจความ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ

2. ฝึกให้นักเรียนจับความคิดที่สำคัญได้ โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนคิดถึงเรื่องที่อ่านไปแล้วทั้งหมด เช่น เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร สอนว่าอย่างไร
3. ฝึกให้อ่านเพื่อสังเกตรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกัน โดยกำหนดให้อ่านและวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่อ่าน
4. ฝึกให้อ่านเพื่อคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นต่อไป หรือเพื่อแก้ปัญหา โดยการเล่าเรื่องแล้วทั้งทำให้นักเรียนทายว่าอะไรจะเกิดขึ้น
5. ฝึกให้อ่านโดยกำหนดว่าต้องการให้รู้เรื่องใดบ้าง
6. ฝึกให้อ่านเพื่อเพิ่มจินตนาการเพิ่มขึ้น
7. ฝึกให้อ่านเพื่อทราบการจัดระเบียบหรือแนวการลำดับความของนักเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่าน และได้เขียนเป็นทฤษฎีไว้ดังนี้ คอว์สัน (Dowson. 1959 : 7) กล่าวว่า การสอนอ่านควรมุ่งมุ่งหมาย คือ

1. ให้ความเข้าใจนักเรียนสนใจทั้งเพื่อความเพลิดเพลินและเพื่อเสริมสร้างสติปัญญา
2. เพื่อสร้างความพร้อมในการอ่านของแต่ละระดับชั้น
3. เพื่อให้มีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น
4. เพื่อให้มีนิสัยที่ดีทั้งการอ่านและการฟัง
5. ให้สามารถเลือกหนังสือและอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสมตรงกับจุดมุ่งหมาย

ในการสอนได้

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 487) มีความเห็นว่า วิธีที่จะส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน ควรจะชักจูงและแนะนำให้อ่านด้วยวิธีที่เหมาะสม คือขึ้นแรก ควรให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ง่าย สั้น และตรงกับความสนใจ เมื่อนักเรียนเกิดเจตคติต่อการอ่านแล้ว นักเรียนจะหาหนังสือต่าง ๆ มาอ่านเอง

ฐปะนิยฺ์ นาครทรรพ (2524 : 21) มีความเห็นสอดคล้องกับแฮริสว่า เนื้อหาที่จะนำมาฝึกหัด หูต อ่าน เขียน ควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจและมีความหมายต่อชีวิตนักเรียน การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับทักษะหลาย ๆ ด้าน กล่าวคือ ความเข้าใจ ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การรู้จักคิดในขณะที่อ่าน บอกความรู้สึกของผู้เขียนได้ แสดงข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงได้ คือ มีความสามารถในเชิงวิจารณ์ได้ ทักษะเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่จะเกิดขึ้นเอง ครูต้องช่วยฝึกให้นักเรียน ในการฝึกทักษะการอ่านให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อคิดเห็นและแนะแนวทางไว้หลายวิธี

ความมุ่งหมายในการสอนอ่าน

สนิท ตั้งทวี (2531 : 21) กล่าวถึง ความมุ่งหมายในการสอนอ่านในระดับมัธยมศึกษาไว้ว่า

1. อ่านแล้วรู้เรื่อง สามารถสรุปใจความสำคัญได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว
2. อ่านแล้วเข้าใจ มีมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอดสามารถที่จะเขียนหรือบอกให้ผู้อื่นเข้าใจได้
3. ตีความหมายของคำหรือข้อความได้ตรงตามเจตนาของผู้เขียน
4. อธิบายหรืออภิปรายความรู้สึก ความคิดของตนที่ได้จากการอ่านได้อย่างต่อเนื่อง
5. วิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล
6. มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านตลอดจนมีนิสัยในการอ่านเพิ่มขึ้น
7. สามารถเลือกหนังสืออ่านที่มีประโยชน์ และนำมาอ้างอิงได้อย่างถูกต้อง
8. มีอัตราเวลาของการอ่านเร็วขึ้น
9. สามารถบันทึกความรู้ที่ได้จากการอ่านไว้ใช้เพื่อการพูดและการเขียนต่อไป

หลักสำคัญบางประการที่ควรคำนึงถึงในการสอนอ่าน

สุจิต เพียรชอบ (2530 : 48) ได้กล่าวถึงหลักที่ควรคำนึงในการสอนอ่านซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. ความพร้อมของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนที่มีสภาพแวดล้อมทางบ้านแตกต่างกันซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านต่างกัน ดังนั้นครูจึงควรทดสอบความพร้อมในการอ่านของนักเรียนก่อน เพื่อจะได้จัดสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็กแต่ละคน
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล สภาพร่างกาย ระดับสติปัญญา แม้ว่าจะอยู่ในวัยเดียวกัน ระดับชั้นเดียวกัน ก็จะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ครูจึงควรคำนึงถึงในเรื่องนี้
3. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน นักเรียนต่างวัยกัน ความสนใจในการอ่านจะต่างกัน ครูควรชี้แนะให้เห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านและส่งเสริมให้เจตคติในการอ่าน
4. สายตากับการอ่าน สายตาเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่อ่านเร็วจะมีช่วงสายตาว่างกว่านักเรียนที่อ่านช้า ซึ่งมีช่วงสายตาแคบ
5. ลักษณะนิสัยการอ่าน เช่น การอ่านย้อนกลับ การอ่านแบบข้าม ๆ ทำนองการจับหนังสือ ฯลฯ เป็นสิ่งที่ครูต้องฝึกฝนและช่วยให้นักเรียนมีลักษณะนิสัยที่ดีในการอ่าน

ความสนใจในการอ่าน

ความสนใจในการอ่านของคนเราจะแตกต่างกันไปตามพัฒนาการในแต่ละช่วงวัย จวีลักษณ์ บุญยกาญจน์ (2524 : 54) ได้กล่าวว่า เมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น เด็กยังชอบเรื่องผจญภัย โดยเฉพาะเด็กชายชอบเรื่องจริงที่เกี่ยวกับสัตว์ ส่วนเด็กหญิงชอบเรื่องที่เกี่ยวข้องชีวิตที่บ้าน เรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในบ้านและสนใจเรื่องรักเร็วกว่าเด็กชาย เด็กชาย

อายุ 9 - 10 - 11 ปี ชอบเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการผจญภัย ตื่นเต้น ลึกลับ เรื่องจริง เรื่องพิศวง ชีวิตเด็ก ธรรมชาติ และชีวิต ของสัตว์ ความฉุนฉาง นักกีฬา ความกล้าหาญ การกีฬา เครื่องบินและประดิษฐ์กรรมต่าง ๆ เด็กชายอายุ 12 - 13 ปี จะเพิ่มความสนใจใน ประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ และหนังสือเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสังคม เด็กหญิง และเด็กชายต่างชอบอ่านเรื่องที่เขียนผิดไปจากความจริง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานอดิเรก เด็กชายอายุ 9 - 13 ปี ชอบเรื่องผจญภัย ผู้กล้าหาญ วีรบุรุษ เรื่องที่ลดความนิยม คือ เรื่องเทวดานางฟ้า นิทานที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น ๆ กันเรื่อย ๆ เด็กชายวัย 15 ปี สนใจที่จะอ่านหนังสือเรียงรอยที่ยาวขึ้น หนังสือเกี่ยวกับกีฬาและการแข่งขัน ตำนานหรือเรื่องยาว รายละเอียดเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์โลดโผน ผจญภัย งานอดิเรกต่าง ๆ นิยายลึกลับ

วรรณมา บัวเกิด (2527 : 1314) กล่าวถึง ความสนใจในการอ่านว่า

ความสนใจของวัยรุ่นชายและหญิง เกี่ยวกับหนังสือประเภทบันเทิงคดี และสารคดีนั้น แตกต่างกันตามระดับอายุดังนี้

ช่วงอายุ 11 ปี

เด็กหญิงชอบอ่านบันเทิงคดีมากกว่าสารคดี เรื่องที่สนใจมักเกี่ยวกับชีวิตในบ้าน สัตว์เลี้ยง ธรรมชาติ และเริ่มสนใจเรื่องความรักบ้างแล้ว

เด็กชายชอบอ่านสารคดีเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การค้นคว้า การประดิษฐ์ และเครื่องยนตร์กลไก เด็กชายจะอ่านหนังสือบันเทิงคดีก็มักเป็นนวนิยายวิทยาศาสตร์

ช่วงอายุ 12 ปี

เด็กหญิงชอบอ่านบันเทิงคดีเกี่ยวกับความรักมากขึ้น นอกจากนั้นยัง เริ่มอ่านนวนิยายสำหรับผู้ใหญ่ ส่วนสารคดีชอบเรื่องเกี่ยวกับอาชีพ

เด็กชายชอบอ่านสารคดีเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ กีฬา เด็กชายวัยนี้เริ่มอ่านบันเทิงคดีบ้างแล้ว เรื่องที่อ่านมักเป็นเรื่องที่ชวนคนมาให้คิดตอนจบ หรือการผจญภัย

ในวัยนี้เด็กชายและเด็กหญิงเริ่มสนใจอ่านนวนิยายเรื่องยาว

ช่วงอายุ 13 ปี

เด็กหญิงยังคงชอบอ่านบันเทิงคดีมากกว่าสารคดี และนิยายอ่านนวนิยายสำหรับผู้ใหญ่มากขึ้น. สารคดีที่เด็กหญิงอ่านจะเป็น เรื่องที่ไม่น่าเบื่อวิชาการนัก

เด็กชายชอบอ่านสารคดีเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก การเล่นเกมเพื่อความงามของร่างกายและอ่านเรื่องเกี่ยวกับงานอดิเรกเพิ่มขึ้น

ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายชอบอ่านบันเทิงคดีที่เป็นร้อยกรอง เช่น บทละครในวรรณคดี

ช่วงอายุ 14 ปี

เด็กวัยนี้แตกต่างจากเด็กวัยอื่น คือ อ่านหนังสือน้อยลง หนังสือที่อ่านมักมีเนื้อหาสาระสั้น ๆ ประเภทนิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ เป็นการสนองความต้องการอ่านเพียงชั่วคราว

เด็กหญิงยังคงชอบอ่านนวนิยายสำหรับผู้ใหญ่ โดยเฉพาะเรื่องสะท้อนอารมณ์ และเรื่องที่แต่งเกินความเป็นจริง สารคดีที่อ่านจะเป็นเรื่องอาชีพ

เด็กชายชอบอ่านสารคดีเกี่ยวกับชีวประวัติ ประวัติศาสตร์ การเดินทาง เครื่องยนต์กลไก เรื่องวิทยาศาสตร์ สำหรับบันเทิงคดีเริ่มอ่านเรื่องความรักบ้าง

ช่วงอายุ 15 ปี

เด็กหญิงสนใจอ่านนวนิยายรัก และบันเทิงคดีที่เป็นร้อยกรองมากขึ้น และยังไม่ชอบอ่านสารคดีเท่าเด็กชาย

เด็กชายชอบอ่านสารคดีเกี่ยวกับวิชาการ งานอดิเรก การทดลอง ส่วนบันเทิงคดีมักสนใจนวนิยายโลดโผน ผจญภัย และลึกลับ

นอกจากความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสนใจการอ่านแล้ว ครูควรคำนึงถึงหลักในการสอน อ่าน สำหรับหลักในการสอนอ่านมีผู้กล่าวไว้คล้ายคลึงกันหลายท่าน เช่น สมมุตเมือง (2523 : 176 - 177) ซึ่งได้ให้หลักการสอนอ่านโดยสรุปไว้ดังนี้

1. สร้างความสนใจให้แก่นักเรียนโดยการสนทนาซักถาม แสดงอุปกรณ์ประกอบเลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจ

2. ครูต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล คำนึงถึงจิตวิทยาในการสอนอย่างให้นักเรียนรู้สึกว่ามีคุณค่า

3. ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านครูควรบอกจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อน

4. ครูต้องอ่านหนังสือที่จะสอนจบก่อน ครูต้องมีความกระตือรือร้นในการสอน

หากลวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ มาสอนให้นักเรียนอ่านอย่างเข้าใจและสนุกสนาน

5. สอนให้นักเรียนวิเคราะห์หนังสือที่อ่าน หนังสือแต่ละประเภทอ่านต่างกัน

6. การอ่านที่ดีต้องมีสมาธิ ขณะที่อ่านพยายามตั้งคำถามทบทวนอยู่ทุกระยะว่าเราทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

7. ฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ดีมีประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งเข้าใจศิลปะการแต่งหนังสือแต่ละประเภท

8. ฝึกอัตราความเร็วในการอ่าน

9. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอยู่เสมอ

10. ต้องคำนึงถึงลักษณะการอ่านที่ดี เช่น อ่านในใจต้องอ่านให้เร็ว จับใจความได้อ่านออกเสียงจะต้องมีลักษณะการอ่านคล่องแคล่ว ชัดเจน ถูกต้อง

11. ควรฝึกการใช้สายตาคาดให้เป็นประโยชน์ต่อการอ่าน ฝึกเคลื่อนสายตาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

12. ควรให้ผู้ปกครอง ญาติ และครูทุกแขนงวิชา รวมทั้งครูบรรณารักษ์ส่งเสริมการอ่าน

13. ควรประเมินผลการอ่านอยู่เสมอ

ปัญหาและสาเหตุของการสอนอ่าน

การส่งเสริมการอ่านของเด็กเป็นความรับผิดชอบทั้งผู้ปกครอง ครู และสื่อมวลชนต่าง ๆ ครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักวิธีอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน โดยให้

วิธีสอนหลาย ๆ วิธี การที่ครูเข้าใจวิธีสอนอ่านและทราบปัญหาที่แท้จริงของการอ่าน จะทำให้ครูสามารถนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น (อรุณศรี แสงแก้ว. 2530 : 32) จากการสัมมนาทางวิชาการเรื่องการสอนภาษาไทยให้มีคุณภาพและอรรถกมลค่าภาษาไทย ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2529 : 20 - 21) ได้สรุปผลการสัมมนาเกี่ยวกับปัญหา สาเหตุของปัญหา และวิธีแก้ปัญหาคารอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาไว้ดังนี้

1. นักเรียนยังไม่รักการอ่านและไม่รู้จักเลือกอ่านหนังสือดีมีประโยชน์
2. นักเรียนอ่านหนังสือช้า
3. นักเรียนอ่านไม่เต็ม จีบใจความไม่ได้
4. นักเรียนขาดวิจาร์ณภาพในการอ่าน
5. แหล่งการอ่านหนังสือมีน้อยไม่แพร่หลายเท่าที่ควร

ในการสัมมนาครั้งนี้ที่ประชุมได้รวบรวมสาเหตุที่เกิดปัญหาดังกล่าวไว้ดังนี้

1. ขาดการปลูกฝังให้รักการอ่านตั้งแต่เด็ก ทำให้เด็กขาดทักษะในการอ่าน และไม่เห็นคุณค่าของการอ่าน

2. นักเรียนไม่มีสมาธิในการอ่าน
3. ในห้องสมุดมีหนังสือน้อย เจ้าหน้าที่ไม่ค่อยชักจูงให้นักเรียนเข้าไปอ่านจากปัญหาและสาเหตุดังกล่าว ที่ประชุมได้เสนอแนะวิธีแก้ไขไว้ดังนี้

1. เปิดสอนวิชาการอ่านและพิจารณาหนังสือ
2. ชี้ให้เห็นคุณค่าของการอ่านว่าเป็นแหล่งความรู้และทางแห่งปัญญา โดยสัมพันธ์

ไปถึงความรู้ทุกสาขา

3. พยายามหาสิ่งจูงใจ เช่น เล่าเรื่องให้ฟัง ให้ดูภาพ ผูกทักษะด้านการอ่านมาก ๆ อาจจัดประกวดการอ่าน

4. ผูกให้วิจารณ์ข้อความที่อ่านอย่างมีเหตุผล

5. จัดบรรยายภาคในห้องสมุดให้มาอ่านหนังสือ สอนวิธีใช้ห้องสมุด และมารยาทในการใช้ห้องสมุด

6. หมวดยุทธศาสตร์ภาษาไทยอาจจัดมุมหนังสือ หรือชักชวนให้นักเรียนหาหนังสือมาแลกเปลี่ยนอ่าน

จากสภาพการอ่านหนังสือของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาจะเห็นว่า นักเรียนยังไม่รักการอ่าน จับใจความจากเรื่องที่อ่านยังไม่ได้ ขาดวิจารณญาณในการอ่าน แหล่งการอ่านหนังสือมีน้อย

นอกจากนี้ มิลเลอร์ (Miller. 1970 : 11) ได้ชี้ให้เห็นสาเหตุของการอ่านช้าของแต่ละคนว่าองค์ประกอบใหญ่เกิดจากนิสัยการอ่าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้อ่านบางคนไม่สนใจที่จะปรับปรุงนิสัยการอ่านของตน ขาดความสนใจในการอ่าน จึงยากที่จะประสบผลสำเร็จในการอ่านได้ ดังนั้นการส่งเสริมและพัฒนาการสอนอ่านเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญ

การสอนอ่านควรควรพึงเสด็จในสิ่งต่อไปนี้

ก. ความเข้าใจ คือ ความสามารถที่จะเข้าใจในลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่อ่านอย่างครบถ้วน คืออ่านรู้เรื่องนั่นเอง การอ่านนั้น ความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง จึงไม่ควรอ่านเร็วจนเกินไปจนไม่รู้เรื่อง คนเราจะอ่านหนังสือได้เข้าใจเพียงใดนั้นย่อมแล้วแต่ประสบการณ์และการศึกษาที่ได้รับมา เมื่อได้เห็นได้อ่านและได้ฟังมากขึ้นย่อมจะเข้าใจโลกดีขึ้น และมีผลให้อ่านหนังสือเข้าใจได้รวดเร็วและลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วย

ข. ความเร็ว ความเร็วในการอ่านมีความสำคัญรองลงมาจากความเข้าใจ ผู้อ่านที่อ่านเร็วและอ่านมาก ย่อมได้เปรียบทั้งในเรื่องการเรียน การทำงาน นักเรียนจะอ่านได้เร็วขึ้น ถ้าครูได้แนะนำให้เห็นถึงประโยชน์ของการอ่านเร็ว แนะนำวิธีอ่านที่ถูกต้องให้ และให้ฝึกหัดโดยมีครูควบคุมบ้าง หรือฝึกหัดด้วยตนเองตามลำพังบ้าง

ค. วิจารณ์ วิจารณ์ในการอ่านนี้ เป็นส่วนหนึ่งของความเข้าใจเรื่อง

วิจารณ์อย่างเป็นเรื่องสำคัญ เพราะในปัจจุบันนี้การโฆษณามีอยู่รอบตัว ถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจหลักซึ่งถึงความหมายหรือความมุ่งหมายของผู้เขียนแล้ว ย่อมจะตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาเหล่านั้นได้ง่าย นอกจากนี้การอ่านอย่างมีวิจารณ์จะช่วยให้อ่านได้ประโยชน์อย่างแท้จริง มิใช่เพียงแต่รับทราบคำบอกเล่าของผู้เขียนที่ตรงตามตัวอักษรเท่านั้น ผู้อ่านจะนำเอาความคิดของผู้เขียนมาประกอบกับความคิดของตนเอง ทำให้เกิดความคิดใหม่แล้วนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

ประเทิน มหาพันธ์ (2530 : 200 - 201) กล่าวถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจพร้อมข้อเสนอแนะในการสอน สรุปได้ดังนี้ การอ่าน คือ การทำความเข้าใจ ถ้าผู้อ่านปราศจากความเข้าใจในเรื่องที่อ่านตรงความหมายของตัวอักษรนั้นถือว่าไม่ใช่อ่านที่แท้จริง ความเข้าใจในการอ่านโดยทั่วไป ถือว่าการอ่าน คือการสะกดคำที่เป็นตัวอักษรออกมาเป็นคำพูด ความเข้าใจเช่นนี้จัดว่ายังไม่เป็นการถูกต้องตามนัยของการอ่านในโรงเรียน จุดประสงค์หลักของการสอนอ่าน ก็คือ ให้อ่านสามารถทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ถูกต้องตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียน การอ่านเพื่อความเข้าใจจัดเป็นด้านหนึ่งของทักษะทางภาษา ซึ่งประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การสอนอ่านให้ได้ผลนั้นครูจำเป็นต้องหาวิธีสอน วิธีฝึกหัด และหาวิธีสร้างทักษะความเข้าใจให้แก่นักเรียน ซึ่งอาจจะทำได้หลายวิธี เช่น การตั้งคำถาม การใช้หนังสือแบบฝึกหัด การใช้หนังสือคู่มือ การใช้วัสดุประกอบการสอนอย่างอื่น เป็นต้น นอกจากนี้การตั้งคำถามของครูช่วยสร้างทักษะในการทำความเข้าใจในการอ่านให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี คำถามของครูนอกจากจะช่วยให้เด็กสามารถนำเอาประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจ เรื่องราวที่อ่านได้เป็นอย่างดีแล้วยังช่วยให้เด็กเข้าใจความสัมพันธ์ของแนวความคิดและการปรับความมุ่งหมายของการอ่านให้เหมาะสมกับความต้องการในการอ่านด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนอ่าน

งานวิจัยต่างประเทศ

บรอน (Braan. 1965 : 2318) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสร้างสิ่งก่อกับความสามารถในการอ่านของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในรัฐมิชิแกน โดยมุ่งศึกษาว่าความสามารถในการสร้างสิ่งก่อกับความสามารถในทางสติปัญญาทางด้านใดที่เป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการอ่านของนักเรียนมากกว่ากัน ผลการทดลองปรากฏว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสร้างสิ่งก่อกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

เดวิดสัน (Davidson. 1971 : 6273) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียน ในขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมชาติ และแบบที่ใช้ความคิด ในขณะที่อ่านปรากฏว่านักเรียนที่อ่านโดยถูกฝึกให้คิดอยู่เสมอมีแนวโน้มจะตอบคำถามในรูปแบบความเชิงวิจารณ์และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมาส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยการอ่านแบบธรรมชาติ ไม่ค่อยใช้ความคิดลึกซึ้งนักและมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบที่ไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์อีกทั้งไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของตนออกมา

ฟิตซ์แพทริก (Fitzpatrick. 1978 : 3427) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้แบบฝึกสำหรับการอ่านข้ามคำและแบบฝึกเพิ่มความเร็ว ผลการทดลองปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยในประเทศไทย

ศุภวรรณ เล็กวิไล (2526) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างแบบฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณ์ภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ" โดยใช้กลุ่มทดลองจำนวน 78 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพ 80.01/80.25 ความก้าวหน้าทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ภาพของนักเรียนก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉวีวรรณ ลิทธิพาน (2526 : 40) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี จำนวน 80 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.91/81.00 คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการฝึกระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุดจิตพันธ์ หวังสุริยะ (2530 : 65) ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยบทเรียนที่มีบทสรุปก่อน บทสรุปหลัง และไม่มีบทสรุป ผลการวิจัยพบว่าการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านวิชาภาษาไทย

ทักษะการใช้ภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับคนไทยที่จะต้องเลือกใช้ให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาและค่านิยมของคนไทย เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลเพราะภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่งในการดำรงรักษาไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์และเอกราชของความเป็นไทย ตลอดจนเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมของชาติให้มั่นคงสืบไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 9) ได้เล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดจุดประสงค์รายวิชาภาษาไทยของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ไว้ว่า ให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้ดี และประกอบกิจการต่าง ๆ ได้โดยมีประสิทธิภาพ ด้วยการให้ใช้ภาษาไทยให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน พอใจที่จะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่าน รู้จักใช้วิจารณญาณในการอ่าน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต สามารถคิดค้น

ปัญหาอันเกิดขึ้นจากประสบการณ์ได้โดยอ่านอย่างวิวิจารณ์ คือ พยายามคิดปัญหาเหล่านั้น เมื่อเกิดปัญหามีความคิดแจ่มแจ้งคิดเป็นลำดับก็สามารถนำผลจากการคิดค้นที่ถูกต้องไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

จุดประสงค์ดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างวิวิจารณ์ ซึ่งจะต้องเข้าใจจุดหมายและพยายามที่จะสอนให้บรรลุจุดหมายนี้ เพื่อประโยชน์ของนักเรียนในการหาความรู้จากการอ่าน โดยรู้จักใช้ความคิดวิจารณ์พิจารณาความถูกต้องของความรู้นั้น ๆ และนำความรู้ที่ได้อ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตได้

ความมุ่งหมายในการสอนอ่านวิชาภาษาไทย

สนม ครูทเมือง (2523 : 63) กล่าวถึงจุดหมายของการสอนอ่านวิชาภาษาไทยไว้ว่า การอ่านมี 5 อย่างคือ

1. การอ่านในใจ
2. การอ่านออกเสียง
3. การอ่านทำนองเสนาะ
4. การพิจารณาหนังสือ
5. การแสวงหาความรู้ในการอ่าน

สนิท ตั้งทวี (2531 : 30) มีความเห็นว่าการสอนอ่านภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษา ควรฝึกให้นักเรียนได้รู้จักจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ให้อ่านได้อย่างรวดเร็วด้วยการใช้สายตาที่แม่นยำ ให้รู้จักวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านได้ จดบันทึกเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีขั้นตอน และสามารถนำความรู้จากการอ่านนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพูด และการเขียนได้คิดในโอกาสต่อไป

ประภาศรี สีหอำไพ (2524 : 331) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการสอนอ่านวิชาภาษาไทยไว้ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการสอนอ่านในใจเพื่อรับรู้เรื่องที่อ่านสามารถสรุปใจความได้ถูกต้อง

รวดเร็ว เข้าใจในทัศน์หรือความคิดรวบยอดโดยการเขียนหรือบอกได้ ตีความหมายค่า และข้อความได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน อภิปรายความรู้สึก ความคิดเห็นของตนต่อ เรื่องที่อ่าน วิเคราะห์เรื่องอย่างมีเหตุผลตามเกณฑ์การวิจารณ์หนังสือ เพิ่มพูนความสามารถ ในการอ่านและสร้างอุปลักษณ์และเจตคติต่อการอ่าน

จุดมุ่งหมายของการอ่านออกเสียง เพื่อประโยชน์ในการฝึกการใช้เสียงสื่อสารที่ อ่านให้แก่มัธยมศึกษา ทำให้อ่านด้วยความรู้ได้ทั่วถึงและก่อให้เกิดความเพลิดเพลินทั้งผู้รับสารและผู้ ส่งสาร การเข้าใจและการจำความหมายในด้านของผู้ส่งสารจะดีกว่าการอ่านเข้าใจ เพราะต้องคำนึงถึงการออกเสียงไปด้วย การสอนศัพท์ทุกคำอย่างละเอียดอาจทำให้เบื่อหน่าย และขัดจังหวะในการอ่านทำให้รสของคำและความล้นน้อยลงไปได้

จุดมุ่งหมายของการสอนอ่านตนเองเสนอแนะ เพื่อได้รับรสไพเราะของวรรณคดี ฝึก การเอื้อนทำนองด้วยเสียงไพเราะ มีท่วงทำนองและลีลาถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังซาบซึ้ง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2526 : 229) กล่าวถึง เกณฑ์การพิจารณา หนังสือ โดยสรุปดังนี้

1. รูปแบบ หมายถึง ลักษณะของวรรณกรรมที่เกิดจากกลวิธีการแต่ง เช่น บทละคร คำฉันท์ ลิลิต กลอน นวนิยาย เรื่องสั้น สารคดี จดหมาย บทความ การพิจารณาหนังสือ จะต้องพิจารณารูปแบบของหนังสือด้วยว่ามีรูปแบบใด
2. ประเภท หมายถึง เนื้อเรื่องในวรรณคดีนั้น ๆ เป็นประเภทใด เช่น ประวัติศาสตร์ นิทาน นิยาย ศาสนา
3. สาระ หมายถึง ข้อความในหนังสือที่ผู้แต่งต้องการให้ผู้อ่านทราบว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นข้อคิดเห็น หรือแสดงออกในรูปของอารมณ์ที่แสดงความรัก ความอาลัย ความเป็นห่วง ความลึกลับใจ งานประพันธ์แต่ละรูปแบบจะส่งสารในส่วนต่าง ๆ ด้วยกลวิธีที่แตกต่างกัน เช่น เรื่องรามเกียรติ์ เป็นวรรณคดีมรดกที่มีเนื้อเรื่องยาวมากแต่สารที่ผู้แต่งส่งให้แก่ผู้อ่านก็คือธรรมย่อมชนะอธรรม หรือความดีย่อมชนะความชั่ว เป็นสารสำคัญที่ผู้แต่งส่งให้แก่ผู้อ่าน

4. การตีความ หมายถึง ความสามารถในการรับสารมาแล้วบอกไปยังผู้อื่นได้ ถูกต้องตามที่ผู้แต่งต้องการจะส่งสารไว้แก่ผู้อ่าน

5. แนวความคิดหรือแนวเรื่อง หมายถึง แนวความคิดของผู้แต่งที่ต้องการจะบอกแนวเรื่องที่แต่งไปยังผู้อ่าน เช่น เรื่องที่แต่งเป็นแนวความรัก แนวลึกลับ แนวการเมือง แนวความวิปริตทางเพศ แนวเสียดสีสังคม เป็นต้น

6. โครงเรื่อง หมายถึง ลักษณะของเรื่องของผู้แต่งต้องการแสดงออกเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่แสดงออก

7. เนื้อเรื่อง หมายถึง ลักษณะที่ผู้แต่งบรรยายให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องโดยตลอดอย่างละเอียด

นอกจากการพิจารณาหนังสือดังกล่าวข้างต้นแล้วการสอนให้นักเรียนชนวนหาความรู้จากการอ่าน เป็นสิ่งที่สำคัญเพราะจะได้มีความเข้าใจ และศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการศึกษาในระดับสูงต่อไป ครูจึงควรสร้างนิสัยที่ดีให้นักเรียนรักการอ่านหนังสือ ผู้มีนิสัยรักการอ่านย่อมเป็นผู้มีความรู้กว้างขวาง และประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ไม่รักการอ่าน

ความสำคัญของการสอนอ่านวิชาภาษาไทย

สนม ครูทเมือง (2523 : 3) ได้สรุปความสำคัญของการสอนอ่านวิชาภาษาไทยไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดความเข้าใจการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชาติ
2. การสอนอ่านวิชาภาษาไทย ช่วยในด้านความเจริญงอกงามของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ มีความเจริญงอกงามด้านจิตใจ ด้วยความสามารถ นำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในสาขาวิทยาการอื่น ๆ
3. ช่วยให้อ่านไม่ตกเป็นเหยื่อหรือหลงเชื่อบุคคลซึ่งแสวงหาผลประโยชน์จากการโฆษณาชวนเชื่อ

นอกจากนี้ประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านสามารถนำมาแก้ไขปัญหาชีวิตได้ โดยทำให้เป็นผู้ที่สามารถเข้าใจสภาพการณ์ที่เผชิญได้อย่างรวดเร็ว และสามารถแก้ไขเหตุการณ์ได้ทันทันที เพราะปัญหาบางประเภทอาจนำประสบการณ์ที่เคยอ่านพบมาดัดแปลงแก้ไขได้

ปัญหาการสอนอ่านวิชาภาษาไทย

สมศรี บำบัด (2531 : 3) กล่าวถึง ปัญหาการสอนอ่านที่สำคัญคือ ผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา และนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา พบปัญหาในด้านการอ่านมากเพราะอ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่า อะไรเป็นข้อคิดเห็นและตัดสินใจได้ว่า สิ่งใดควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ อ่านแล้วไม่สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ได้ นับว่าเป็นการขาดทักษะและความสามารถในการอ่าน

ประสิทธิ์ สง่าเนตร (2523 : 3) ได้เสนอความคิดเห็นว่า การสอนอ่านภาษาไทยมักสอนและฝึกเพียงขั้นความเข้าใจระดับต้น ๆ เท่านั้นคือ สอนให้เข้าใจความหมายของตัวอักษรเป็นส่วนใหญ่ จะสอนตีความบ้างเป็นส่วนน้อย จึงเป็นผลให้นักเรียนคิดนอกเหนือไปจากเรื่องที่อ่านไม่ได้

ข้อเสนอแนะและข้อควรระวังในการสอนการอ่าน

ยุพา ส่งศิริ (2523 : 157) ได้ให้ข้อเสนอแนะและข้อควรระวังในการสอนอ่านไว้คือ

1. ในเรื่องรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ครูควรนำตัวอย่างมาให้ให้นักเรียนดู
2. ครูควรแนะนำและส่งเสริมการใช้พจนานุกรม ให้เป็นประโยชน์ต่อการอ่าน
3. ก่อนจะสอนอ่านหนังสือเล่มใด หรือเรื่องใด ครูควรอ่านและทำความเข้าใจ

เรื่องราวทั้งหมด พอที่จะตอบคำถามและตั้งคำถามได้

4. ครูควรรู้สึกสนุกที่จะสอนให้นักเรียนอ่าน หรือมีความกระตือรือร้นที่จะสอน และหาวิธีการสอนให้นักเรียนอ่านอย่างเข้าใจ สนุก ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าสนุกนอกเรื่อง หรือครูพูดอธิบายอะไรที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน

5. การสอนกับการทดสอบเป็นคนละเรื่องกัน ในขณะที่สอนอ่าน ครูอาจตั้งคำถาม หรือให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการอ่าน ถ้านักเรียนตอบคำถามผิด ครูอาจแก้ไขหรือหาทางแนะนำให้เข้าใจ แต่การทดสอบ เป็นการตรวจว่านักเรียนมีความ เข้าใจในเรื่องนั้น ๆ หรือไม่ หรือมีทักษะการอ่านตามที่ต้องการหรือไม่

6. การอ่านหรือกระบวนการคิด คืออ่านแล้วคิดเป็น ไม่ใช่เพียงอ่านออกเสียง ถูกต้องเท่านั้น

7. การสอนอ่าน คือ การทำให้นักเรียนมีทักษะหรือความแคล่วคล่องในการอ่านขึ้น ไม่ใช่อ่านแล้วจำเนื้อเรื่องได้เท่านั้น

8. ในชั้นมัธยมศึกษา ควรสอนให้นักเรียนอ่านตาราง กราฟแบบต่าง ๆ และเข้าใจ สัณฐานต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในชุมชนได้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านวิชาภาษาไทย ทำให้ทราบว่า การสอนอ่าน ภาษาไทยนี้ ครูควรฝึกฝนให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน คือสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริง สามารถถ่ายทอดความเข้าใจให้ผู้อื่นทราบได้ ทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้อง มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและมี วิจารณ์งานในการอ่าน

นอกจากนี้ ศิริพร ลิ้มตระกูล (2526 : 26 - 29) ได้กล่าวว่า ครูจะต้อง พยายามส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้อ่านที่ดี และมีสมรรถภาพในการอ่าน ซึ่งมีลักษณะดังนี้คือ

1. ผู้อ่านที่มีอัตราเร็วในการอ่านอย่างน้อย 400 - 500 คำ/นาที
2. ผู้อ่านจะเปลี่ยนแปลงอัตราการอ่านตามชนิดของเรื่อง
3. ผู้อ่านจะอ่านเพื่อความคิดและมิได้ฟังเสียงถึงคำแต่ละคำนัก แต่จะอ่านผ่าน ๆ และข้ามคำที่ไม่สำคัญหรือข้ามย่อหน้าหรือบทที่ไม่สำคัญไป
4. ผู้อ่านจะไม่ค่อยย้อนกลับไปอ่านใหม่
5. ผู้อ่านจะอ่านได้ 1 บรรทัด โดยเคลื่อนสายตาเพียง 3 - 4 ครั้ง

6. ผู้อ่านจะอ่านในใจและสนใจความหมายมากกว่าเสียง
7. ผู้อ่านจะอ่านรายละเอียดอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญ
8. ผู้อ่านจะอ่านด้วยความเข้าใจเป็นอย่างดีและคิดไปด้วย
9. ผู้อ่านจะมีสมาธิในการอ่าน จะสนใจกับเรื่องที่อ่านและตัดขาดจากโลกภายนอก

ในขณะนั้น

10. ผู้อ่านจะอ่านได้มานานโดยไม่มีเบื่อ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

ความสำคัญของการฝึกต่อการเรียนภาษา

ด้วยเหตุที่การเรียนภาษาเป็นวิชาทักษะ ซึ่งลักษณะความสำคัญของวิชาทักษะอยู่ที่ การทำแบบฝึกและการทำกิจกรรมซ้ำ ๆ เพื่อเป็นการทบทวนความรู้

กมล ดิษฐกมล (2509 : 14 - 15) กล่าวว่าหัวใจของการสอนทักษะอยู่ที่การฝึก การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญ แคล่วคล่องว่องไวและทำได้โดยอัตโนมัติ

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517 : 72) ได้ศึกษาพบว่าแบบฝึกที่นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะทำเป็นแบบฝึกมีลักษณะดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ
7. ศึกษาด้วยตนเอง

แฮริส (Harris. 1971 : 18 - 19) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ว่า การเขียนแบบฝึกต้องแน่ใจในภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนและควรวางโดยใช้หลักจิตวิทยาในการแก้และสนองตอบดังนี้

1. ใช้แบบฝึกหลาย ๆ ชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ
2. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนั้นต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาพิจารณาได้ว่า แต่ละแบบแต่ละข้อต้องการให้ทำอะไร
3. ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกแต่ละชนิด แต่ละรูปแบบมีวิธีการตอบอย่างไร
4. นักเรียนได้มีโอกาสตอบสนองสิ่งเร้าดังกล่าวด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจลงในแบบฝึก
5. นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกให้ตรงเป้าหมายที่สุด

ประโยชน์ของแบบฝึก

1. เป็นส่วนที่เพิ่มหรือเสริม เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ
2. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดีขึ้น แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอน
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยการกระทำดังนี้
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

6. แบบฝึกที่จะใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากบทเรียนในแต่ละครั้ง
 6. แบบฝึกที่จัดขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
 7. การทำให้เด็กทำแบบฝึก ช่วยทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยทำให้ครูคำนึงถึงการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทัน่วงที
 8. แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่อยู่ในหนังสือแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
 9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียนทำให้มีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น
 10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน ทนต่อผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและระเบียบ
- สรุป แบบฝึกเป็นสื่อที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียนและการฝึกแต่ละทักษะนั้นควรมีหลายรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่เบื่อ แบบฝึกนอกจากจะเป็นสื่อที่สำคัญต่อการเรียนทักษะทางภาษาของนักเรียนแล้วยังมีประโยชน์สำหรับครูในการสอน ทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้น ๆ ของเด็กและเห็นข้อบกพร่องในการเรียน ซึ่งจะได้แก้ไขปรับปรุงได้ทัน่วงที ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จทางการเรียน

หลักการสร้างแบบฝึก

- ก้อ สวัสดิทาณิษฐ์ (2524 : 18) ได้เสนอหลักการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้
1. ต้องเตรียมแบบฝึกอย่างรอบคอบว่าต้องใช้แบบฝึกทักษะแบบไหน ใช้อย่างไร และต้องพิจารณาด้วยว่าแบบฝึกทักษะนั้นไปช่วยทำให้เกิดทักษะนั้น ๆ ได้อย่างไร
 2. ให้อีกคิดทำแบบฝึกทักษะอื่น ๆ แต่หลายหน เพื่อฝึกทักษะอันเดียวกันจนเกิดความแม่นยำ แบบฝึกทักษะควรมีหลายแบบ เด็กจะได้ไม่เบื่อ

3. ใช้แบบฝึกในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
4. การประเมินผลระหว่างฝึกหัดนั้น ต้องประเมินว่าเด็กเกิดความชำนาญในทักษะเพียงใด ถ้าเราไม่ประเมินผลเราจะไม่มีโอกาสฝึกเด็กให้เกิดทักษะที่ต้องการได้
5. กฎแห่งผล (Law of Effect) คือการให้ผู้เรียนรู้ผลการทำงานของตนอย่างรวดเร็ว จะเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียน

จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและพิจารณาหนังสือ ผู้วิจัยได้ศึกษาพื้นฐานทางจิตวิทยาจากผลการเรียนรู้ของ ธอนด์ไคค์ (Thorndike) (อวุฒิ แสงแก้ว, 2530 : 43 ; อ้างอิงมาจาก Thorndike, n.d.)

กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercises) กล่าวถึงการกระทำใด ๆ ก็ตาม หากได้ฝึกฝนทำบ่อย ๆ จะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถที่จะกระทำสิ่งนั้นได้ดี (Law of use) แต่หากการกระทำนั้นไม่ได้รับการฝึกเสมอหรือไม่ได้กระทำอีกเลย การกระทำนั้น ๆ จะค่อย ๆ เลือนลางไป (Law of Disuse)

กฎแห่งผล (Law of Effect) กล่าวว่า ความสำคัญของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) กับการตอบสนอง (Response) ทั้งสองอย่างนี้ เชื่อมโยงกันได้หากเราทำให้เกิดสภาพที่น่าพอใจจะเป็นการจูงใจให้ผู้ฝึกเกิดความสนใจในการฝึก

จากทฤษฎีการเรียนรู้ของธอนด์ไคค์ (Thorndike) ผู้วิจัยนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก และแบบทดสอบเพื่อให้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป รวมทั้งการเรียงลำดับ การฝึกจากง่ายไปหายากเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าคุณมีความสามารถที่จะเรียนรู้

เอกสารเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

ภาษาเป็นวิชาที่วัดด้วยทักษะ สิ่งที่จะช่วยให้นักพัฒนาทักษะทางภาษาดีขึ้นก็คือ การนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความชำนาญ โดยอาศัยแบบฝึกทักษะ หัวใจของการสอนวิชา

ทักษะอยู่ที่การฝึกอย่างถูกวิธี เท่านั้นที่จะทำให้เกิดความชำนาญ การฝึกทักษะทางภาษามีลำดับขั้น ดังนี้ (ณล ดิษฐ์ณล . 2509 : 15 - 16)

1. ให้เด็กเข้าใจในวิธีการสอนเสียก่อน
2. เมื่อเด็กเข้าใจวิธีการแล้ว จึงลงมือฝึกด้วยการให้ทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ
3. ฝึกบ่อย ๆ สม่ำเสมอ ไม่ทิ้งระยะไว้นานจนเด็กลืม โดยใช้กลวิธีอันหลากหลาย ให้แบบฝึกหรือกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเด็กจะได้ไม่เบื่อหน่ายต่อการฝึกนั้น ๆ
4. ติดตามผลเพื่อสังเกตความก้าวหน้าของเด็ก ภายหลังการฝึกไปแล้วในระยะเวลาหนึ่งซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าเด็กสนใจมีทักษะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงไร และมีข้อบกพร่องในเรื่องใด อย่างไร เพื่อจะได้แก้ไขได้ทัน อย่าปล่อยให้ผ่านเลยไปจะทำให้คิดเป็นนิสัย และควรต้องควบคุม ควรฝึกอย่างใกล้ชิดด้วย ไม่ควรปล่อยให้เด็กฝึกกันไปเอง

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2515 : 2 - 3) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ควรฝึกทีละอย่างก่อนและฝึกให้สัมพันธ์กันทีหลัง
2. การฝึกควรฝึกสิ่งที่ยากก่อนแล้วจึงไปหาสิ่งยาก
3. เมื่อมีข้อผิดพลาด บกพร่อง เกิดขึ้นในการฟัง พูด อ่าน และเขียนของนักเรียน ควรจริงจังให้นักเรียนเต็มใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตน อย่างให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นการลงโทษ

หลักการพัฒนาศมรรถภาพการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษา

ปวีญา หิรัญประดิษฐ์ (2527 : 184 - 249) ได้สรุปหลักการพัฒนาศมรรถภาพการอ่านของนักเรียนมัธยมไว้ดังนี้

1. พัฒนาทักษะในการอ่าน
 - สะสมคำศัพท์
 - ศึกษาโครงสร้างของประโยค
 - สอนเสริมความรู้ด้านศัพท์

การพัฒนาทักษะการอ่านฝึกโดยวิธีการดังนี้

1. จัดทำสมุดคำศัพท์ โดยรวบรวมศัพท์ที่ได้เรียนรู้ใหม่ ๆ จากบทเรียนหรือจากที่ต่าง ๆ และจัดไว้เป็นหมวดหมู่ โดยเรียงลำดับตามตัวอักษรเพื่อสะดวกในการค้นหาความหมาย
2. ฝึกค้นหาความหมายของคำศัพท์ โดยฝึกหาคำจำกัดความของคำเฉพาะจากพจนานุกรมและปทานุกรม ฝึกหาความหมายของคำจากเนื้อความ คำศัพท์ทุกคำน่าที่จะมีความหมายเดียวเท่านั้นต้องอาศัยบริบท ฝึกอ่านประโยคหรือเนื้อความที่ไม่ครบถ้วนให้เข้าใจ เพื่อให้นักเรียนได้ทราบว่าคำหรือกลุ่มคำนั้น แม้เราจะไม่ทราบความหมายแต่เราก็อาจจะเดาความหมายได้จากเนื้อความทั้งหมดและฝึกหาความหมายของคำใกล้เคียงหรือคำตรงข้าม

2. พัฒนาพฤติกรรมการอ่าน

- พัฒนาความเข้าใจ
- พัฒนาความคิดเชิงวิจารณ์
- เพิ่มอัตราเร็วในการอ่าน

ในการพัฒนาพฤติกรรมการอ่านนั้นนอกจากจะอ่านได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว จะต้องฝึกใช้ความคิดในขณะที่อ่าน ตีความและวิจารณ์ได้ โดยการฝึกอ่านประเด็นสำคัญของเรื่อง ฝึกกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน ฝึกทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ฝึกอ่านตีความ แล้วตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง และเพิ่มอัตราเร็วในการอ่านโดยฝึกเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวาอย่างรวดเร็ว

3. การส่งเสริมการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้เทคนิคการอ่านที่จำเป็น ดังนี้

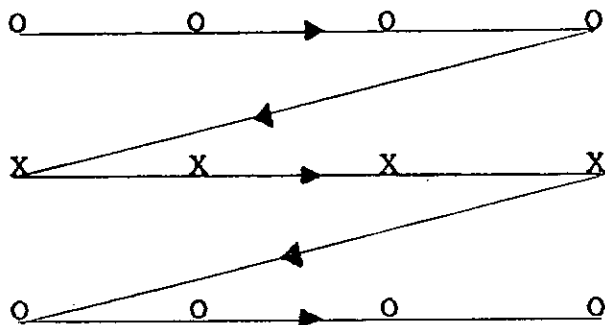
- การอ่านเพื่อศึกษาฝึกโดยสำรวจหาสิ่งสำคัญ
- การอ่านแบบกวาดสายตาผ่านไปฝึกโดยหาตัวเลข ฝึกหาคำ
- การอ่านแบบคร่าว ๆ ฝึกโดยอ่านข้ามคำและอ่านแบบเจาะจงจากเรื่องที่อ่าน

การสร้างแบบฝึกอ่านที่ถูกต้องและเหมาะสมนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะจะช่วยส่งเสริม
 การอ่าน แฮริส (Harris. 1976 : 5 - 6) ได้เสนอแนะแบบฝึกหัดเพื่อฝึกประสิทธิภาพ
 ในการอ่านไว้โดยเรียงตามลำดับ ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนการฝึก
- ขั้นที่ 2 เพิ่มความเร็วในการจำคำ
- ขั้นที่ 3 เพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ
- ขั้นที่ 4 เพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของประโยค
- ขั้นที่ 5 ฝึกอ่านอนุเจต เพื่อให้เข้าใจใจความสำคัญของอนุเจตนั้น
- ขั้นที่ 6 ฝึกอ่านอนุเจต เพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด
- ขั้นที่ 7 ฝึกอ่านข้ามคำ หรืออ่านค้นหาใจความที่ต้องการ
- ขั้นที่ 8 ฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรมให้อ่านได้อย่างรวดเร็ว

การเพิ่มความเร็วในการอ่าน

แฮริส (Harris. 1976 : 523 - 525) กล่าวว่า การที่จะช่วยทำให้ความเร็ว
 ในการอ่านเพิ่มขึ้นอยู่ที่การเคลื่อนสายตาหรือการกวาดสายตาเพื่อตั้งต้นอ่านบรรทัดใหม่ได้
 อย่างแม่นยำ โดยเห็นว่าควรฝึกอ่านแบบเส้นทะแยงเชื่อมทำยบรรทัดบนกับบรรทัดล่าง เมื่อ
 ผู้อ่านอ่านจบบรรทัดก็จะเคลื่อนสายตาตามเส้นทะแยงมุมมายังจุดเริ่มต้นของบรรทัดใหม่ ดัง
 ตัวอย่าง

แบบฝึกนี้จะช่วยให้เคลื่อนสายตาได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

ลักษณะของแบบฝึก

แบบฝึกหัดอ่านจำคำ และแบบฝึกหัดอ่านเข้าใจความหมายของคำ

การจำคำ หมายถึง ความสามารถในการอ่านและบอกความหมายของคำได้ถูกต้อง เมื่อเห็นคำนั้น ดิบบอร์ และเดลแมน (DeBoer and Dellman. 1960 : 76) ได้แนะนำ วิธีสร้างแบบฝึกหัด ซึ่งคล้ายกันกับวิธีการของ บอนด์ และวากเนอร์ (Bond and Wagner. 1960 : 224) ดังนี้

1. แบบฝึกหัดเลือกคำที่เหมือนกัน เช่น
When / Where Where When Where
2. แบบฝึกหัดเลือกคำที่ถูกจากคำที่ใหม่มา 1 คู่ เช่น
I (went, want) a new ball.
3. แบบฝึกหัดให้เลือกคำมาเติมในช่องว่างให้ประโยคสมบูรณ์ เช่น
Dick _____ home after school. (walk ran hurried)
4. แบบฝึกหัดให้เลือกคำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonyms) หรือคล้ายกัน เช่น
Desk / chair bench table
5. แบบฝึกหัดให้เลือกคำที่ขึ้นต้น หรือลงท้ายด้วยตัวอักษรที่เหมือนกัน เช่น
Man / can pan run map
6. แบบฝึกหัดให้เลือกคำที่มีความหมายตรงข้ามกัน

หน่วยศึกษานิเทศก์ (เดชน์ จงูญเวียงฤทธิ์. ม.ป.ป.; อ้างอิงมาจาก หน่วยศึกษานิเทศก์. 2513 : 66 - 73) ให้วิธีสร้างแบบฝึกสัณฐานในการเห็น (Visual Perception) ซึ่งเป็นแบบฝึกจำคำ ดังนี้

1. แบบฝึกหัดจำตัวเลข ให้เลือกกลุ่มตัวเลขที่ซ้ำกับกลุ่มแรก ดังนี้

	1	2	3	4	5
(00)	1234	1243	1342	1324	1234 1423

2. แบบฝึกหัดจำตัวพยัญชนะ ให้เลือกพยัญชนะที่ซ้ำกับกลุ่มแรก เช่น

	1	2	3	4	5
(00)	กขค	กคข	คกข	ขกค	กคข กขค

3. แบบฝึกหัดเลือกคำที่เหมือนกับคำแรก เช่น

	1	2	3	4	5
(00)	ห้อง	ห้าง	ห้อง	ห้าว	ห้อง ทอง

4. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับความหมายของคำ เช่น

(00)	ญาติ	ก. สะเอาจ	ข. ช้อยบังคับ
		ค. ผ้าที่นำกรู	ง. ที่อยู่ของสงฆ์

5. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำที่มีความหมายเกี่ยวพันกัน ในแต่ละบรรทัดจะมีห้าคำ สี่คำ จะมีความหมายเกี่ยวพันกัน ส่วนอีกคำหนึ่งจะมีความหมายแตกต่างจากคำอื่นให้เลือกขีดเส้นใต้คำนั้น

แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลีและประโยค

เดอชองท์ (Dechant. 1969 : 624) มีความเห็นว่า การฝึกทักษะเพื่อที่จะช่วยให้อ่านได้เร็วและเข้าใจ เรื่องที่อ่านได้ดีนั้น ต้องอ่านเป็นวลีเช่นเดียวกับความเห็นของ สเปนซ์ และเบอร์ก (Spanche and Berg. 1955 : 83) ซึ่งเห็นว่า การอ่านที่ดีต้องอ่านเป็นกลุ่มคำ เพื่อเก็บหน่วยความคิดแล้วรวมหน่วยความคิดเหล่านั้นเข้าเป็นความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

การฝึกอ่านเป็นกลุ่มคำหรือหน่วยคำ ไรลีย์ (Riley. 1975 : 199) เห็นว่าควรฝึกอ่านในแนวตั้ง โดยเรียงลำดับจากคำง่ายไปหาคำยาก ให้ฝึกหุ่่งสายตาไปตามแนวตั้งที่ปรากฏกลางคำ หรือกลุ่มคำนั้น เช่น

|
 This exercise
 |
 are designed
 |
 to help you
 |
 to increase
 |
 The speed and accuracy
 |
 of your reading
 |

ส่วน แฮริส (Harris. 1956 : 425) ได้เสนอแนะหลักการและวิธีการในการอ่านเป็นวลี ดังนี้

1. วลีที่ใช้ควรเป็นคำง่าย ๆ หรือมีคำยากน้อยที่สุด
2. ควรแสดงตัวอย่างที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนถือเป็นแบบอย่าง
3. เพื่อสะดวกในการฝึก แบบฝึกควรแบ่งวรรค頓หรือขีดเส้นใต้ เช่น
The boy / is going / to the store.....
4. แบบฝึกหัดอาจแยกเป็นกลุ่มคำหรือวลีให้ห่างกัน เช่น
The boy is going to the store.....
5. เมื่อนักเรียนเกิดความชำนาญพอสมควรแล้วให้แบบฝึกหัดที่ให้มีเครื่องหมายแยก
6. ฝึกโดยให้จับคู่วลีที่เหมือนกัน เช่น

in the house	on the house
to the house	in the house
to the house	for the house

แบบฝึกการอ่านแบบเจาะจง

สเปซ และสเปซ (Spache and Spache. 1973 : 407 - 408) แบ่งการอ่าน

แบบเจาะจงออกเป็น 3 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 จะต้องรู้ก่อนว่าจะอ่านเพื่อค้นหาอะไรและค้นได้ที่ไหน

ชั้นที่ 2 กวาดสายตาค้นหาสิ่งที่ต้องการอย่างรวดเร็วในรายการ หนังสือพิมพ์

หรือในคอลัมน์

ชั้นที่ 3 เมื่อพบสิ่งที่ต้องการแล้ว ตรวจสอบคำตอบอย่างรอบคอบว่าถูกหรือไม่

แฮริส (Harris. 1966 : 121 - 122) แนะนำวิธีการฝึกอ่านแบบเจาะจงไว้ดังนี้

การตั้งคำถามเพื่อฝึกให้ค้นหาคำตอบในอนุเจตมาตอบ

Question : When did Shakespears buy his house in Straford?

- (a) 1985

- (b) 1956

- (c) 1957

- (d) 1611

- (e) 1616

(เรื่องของ Shakespears.....)

ดีบอร์ และเดลแมน (Deboer and Dellman. 1974 : 165 - 166)

ให้วิธีอ่านแบบเจาะจงรวมกับการอ่านแบบข้ามคำ (skimming) ไว้หลายวิธี ดังนี้

1. การฝึกค้นหาสารบัญหนังสือ เพื่อหาเลขหน้าของเรื่อง
2. ฝึกค้นหาสิ่งที่ต้องการจากสารบัญกรม
3. ฝึกค้นหาคำใหม่จากหน้าหนังสือที่อ่าน
4. ฝึกค้นหารายงานข่าวเกี่ยวกับงานสังคมในหนังสือพิมพ์
5. ฝึกค้นหาบรรณานุกรมหนังสือ
6. ฝึกค้นหาคำในพจนานุกรม
7. ฝึกค้นหาหมายเลขโทรศัพท์ เพื่อหาเลขหมายของคนใดคนหนึ่ง

ในการฝึกครูต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าจะใช้การอ่านแบบเจาะจงเมื่อใด
การฝึกควรจับเวลาด้วย

แบบฝึกการอ่านข้ามคำ

สมิท (Smith. 1970 : 243) เสนอวิธีฝึกอ่านข้ามคำไว้ดังนี้

1. ฝึกค้นหาใจความสำคัญของเรื่อง
2. ฝึกใช้คำสำคัญในการนำไปสู่ใจความสำคัญของเรื่อง
3. ฝึกกวาดสายตาในแนวตั้ง เพื่อที่จะได้ค้นหาสิ่งที่ต้องการอย่างรวดเร็ว

ในปี 1975 ไรลีย์ (Riley. 1975 : 199) ดำเนินโครงการฝึกการอ่านสำหรับ
นักเรียนวิศวกรรมแห่งสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันศึกษา โดยใช้แบบฝึก 3 ชนิด คือ

1. ฝึกอ่านอนุเจตที่ปรากฏเฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญ ส่วนคำที่ไม่สำคัญละไว้ โดย
ใช้จุดหรือเครื่องหมาย.....แทน
2. ฝึกอ่านอนุเจตที่ขีดเส้นใต้คำและวลีสำคัญ และข้ามคำที่ไม่ขีดเส้นใต้ไว้
3. ฝึกอ่านออกเสียงคำที่สำคัญ โดยครูจะอ่านเฉพาะคำที่สำคัญ ให้นักเรียนฟังก่อน
แล้วอ่านออกเสียงคำสำคัญให้เร็วเท่ากับที่ครูอ่าน

เพื่อให้เข้าใจได้ชัดเจนขึ้น จะใช้ข้อความเดียวกันแสดงให้ดูทั้ง 2 วิธี เปรียบเทียบ
กัน ทั้งนี้เพราะในแบบฝึกจะใช้ทั้ง 2 วิธี

การฝึกอ่านข้ามคำแบบที่ 1

.....สิ่งแวดล้อม.....สำคัญเกี่ยว.....กับ
การดำรงชีวิตของมนุษย์.....สิ่งมีชีวิต.....
การศึกษาวิชา.....อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม.....
ต่อมนุษย์.....สิ่งมีชีวิต.....ชื่อ.....นิเวศวิทยา

การฝึกอ่านข้ามคำแบบที่ 2

เนื่องจากสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญ
อย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต
ของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย จึงมี
การศึกษาวิชาที่ว่าด้วยอิทธิพลของสิ่ง
แวดล้อมที่มีต่อมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ
วิชานี้มีชื่อว่า นิเวศวิทยา

จากวิธีการฝึกต่าง ๆ นี้เมื่อทำการฝึกแล้วสิ่งที่จะทำให้ทราบพัฒนาการของการฝึกได้ คือ การประเมินผล แอพเนอร์ และจอลลี (Hafner and Jolly. 1972 : 4 - 6) สรุปไว้ว่าให้ดูจากความสามารถต่อไปนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจงหรือสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ถูกต้อง
3. จดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่อ่านได้ ด้วยคำพูดของตนเอง
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้
5. แยกรายละเอียดได้ว่าตอนใดสำคัญ ตอนใดไม่สำคัญ
6. สามารถอธิบายหัวข้ออย่างและคำอธิบายประกอบได้ว่าสำคัญกับเนื้อความใด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกการอ่าน

งานวิจัยในต่างประเทศ

แฮร์ริงตัน (Harrington. 1971) ได้ทดลองฝึกอัตราเร็วในการอ่านกับนักเรียนในระดับ 6 จำนวนนักเรียน 275 คน ใช้แบบฝึก 20 บท ช่วงเวลาการฝึก 20 วัน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มทดลองที่ 1 ให้ฝึกอ่านข้ามคำจากบทฝึกโดยมีครูควบคุมและแนะนำวิธีการฝึก

กลุ่มทดลองที่ 2 ให้ฝึกโดยที่ในบทฝึกนั้นมีคำชี้แจงเสนอแนะวิธีฝึกให้ ผลปรากฏว่าหลักจากการฝึกทั้ง 2 กลุ่มมีความสามารถในการอ่านข้ามคำเพิ่มขึ้น แต่กลุ่มที่ 2 มีความสามารถในการอ่านข้ามคำมากกว่า

แจคเซอร์และคนอื่น ๆ (Jacksor and others.1975) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการของการอ่านเร็วประมาณ 200 - 300 คำต่อนาที และกลุ่มที่อ่านเร็วมากคือประมาณ 415 - 856 คำต่อนาที โดยมีความเข้าใจในการอ่านในต่ำกว่าร้อยละ 70 ทั้งสองกลุ่ม ผลการศึกษาสรุปได้ว่า "ผู้อ่านได้เร็วสามารถจับใจความได้มากกว่าผู้ที่อ่านได้ช้า ไม่ว่าข้อความที่อ่านจะมีประโยคซับซ้อนเพียงใดก็ตาม"

งานวิจัยในประเทศ

ภาณี อัดโสมณ (2523 : 25) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านขึ้นดีความก่อนและหลังการใช้นแบบฝึกทักษะการอ่านขึ้นดีความในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสันทรายหลวง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่าหลังฝึกแล้วนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุนทรี ประเสริฐศรี (2528) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนแบบฝึกทักษะความเข้าใจการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธทาสวิทยารามวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หลังจากการใช้นแบบฝึกแล้ว นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลของความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันในทางที่สูงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

จันทร์หา จันกระจ่าง (2528 : 64) ศึกษาประสิทธิภาพในการอ่านและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้นแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านความเรียงมีประสิทธิภาพในการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรุณศรี แสงแก้ว (2530 : 84) ศึกษาความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนซึ่งใช้นแบบฝึกอ่านที่ใช้นคำถามระดับต่าง ๆ กับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นแบบฝึกอ่านที่ใช้นคำถามระดับต่าง ๆ มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประภัสสร โพธิจักร (2532 : 54) ศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้นแบบฝึกสำหรับการเรียนซ่อมเสริมทักษะพื้นฐานการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกคั่งกล่าวแสดงให้เห็นว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือจำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน แบบฝึกช่วยพัฒนาสมรรถภาพการอ่านให้ดีขึ้น การฝึกทักษะแต่ละทักษะนั้นอาจมีวิธีฝึกได้หลาย ๆ แบบ เพื่อให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหากได้รับการฝึกทักษะการอ่านอย่างเพียงพอแล้ว นักเรียนจะประสบความสำเร็จในการอ่าน อันจะนำไปสู่เจตคติที่ดีต่อการอ่านหนังสือ นักเรียนจะสนใจอ่านหนังสือทุกประเภทและรู้จักวิธีอ่านเพื่อจะได้รับประโยชน์จากการอ่านหนังสืออย่างเต็มที่

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติ

เอกสารเกี่ยวกับเจตคติ

ความหมายของเจตคติ

เคนแกน (Kagan. 1968 : 618) ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นความโน้มเอียงที่ฝังแน่นในความคิดและความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบที่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะเจตคติประกอบด้วยสิ่งสำคัญสองอย่าง คือ ความรู้ความเข้าใจ กับอารมณ์

เคอร์ซี (Curze. 1974 : 187) กล่าวถึงเจตคติว่า เจตคติหมายถึงความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ตนเราได้รับและเจตคติเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ

เดโช สวานานนท์ (2512 : 28) กล่าวว่า เจตคติเป็นคุณลักษณะของบุคลิกภาพที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ กัน ดังนั้นเจตคติจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ในอาชีพคน หรือความล้มเหลว

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2518 : 3) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เจตคติเป็นความรู้สึก ที่แสดงออกอย่างมั่นคงต่อบุคคล หรือสถานการณ์ ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ดี ชัดแจ้งหรือเป็นกลาง ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของบุคคลหรือสถานการณ์นั้น ๆ

เชดส์คีย์ ไชวาสินธ์ (2520 : 28) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกต่อบุคคลที่มี
 ต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม
 หรือแนวโน้มที่จะสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทางใดทางหนึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้าน
 ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม (Socialization)

สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง สภาพจิตใจ อารมณ์ต่าง ๆ ความรู้สึก ความรัก
 ความชิงของมนุษย์ด้วยกัน ที่มีต่อเหตุการณ์สิ่งหนึ่งสิ่งใด เจตคตินั้นสามารถสร้างขึ้นได้ และ
 สามารถเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากนี้เจตคดียังมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของมนุษย์
 อีกด้วย

เจตคติมองค์ประกอบ 3 ประการ คือ องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา องค์ประกอบ
 ด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านปฏิบัติ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 21) กล่าวถึง
 องค์ประกอบของเจตคติได้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิด
 ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิด ความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งที่ต่างกันขึ้นอยู่กับ
 กับความคิดของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า

2. องค์ประกอบทางด้านที่มีความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วน
 ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีความรู้สึก
 ที่ดีหรือไม่ดีขณะที่คิดสิ่งหนึ่งสิ่งใด แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกในด้านบวกและด้านลบตาม
 ลำดับต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านปฏิบัติ (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบที่มี
 แนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือถ้าสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง

องค์ประกอบทั้งสามมีความสัมพันธ์กันมาก บางครั้งแยกไม่ออกอย่างเด็ดขาด เช่น
 เขาอาจจะยอมรับว่าจำเป็นต้องไปช้อปปิ้งในวันเสาร์ที่ต่าง ๆ ซึ่งแสดงว่าเขามีองค์ประกอบทาง
 ด้านปฏิบัติไปในทางบวกและมีแนวโน้มที่จะไปช้อปปิ้ง

เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2518 : 7) กล่าวว่า เจตคติ อาจเปลี่ยนแปลงได้จากสาเหตุดังนี้

1. เมื่อได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน
2. เมื่อได้รับประสบการณ์ตรงหรือความสะเทือนใจหรือความประทับใจ
3. เมื่อถูกบังคับให้ต้องปฏิบัติไปนาน ๆ
4. เมื่อได้รับการรักษาทางจิต เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้องขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

จะเห็นว่าเจตคติของบุคคลสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ในสถานการณ์หลาย ๆ อย่าง ดังกล่าวแล้ว ในทำนองเดียวกันเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านหนังสือโดยใช้นิ้วฝึก พัฒนาสมรรถภาพการอ่านซึ่งมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านจะสามารถเปลี่ยนเจตคติต่อการอ่านหนังสือของนักเรียนได้

หลักการวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 147 - 148) ได้เสนอหลักของการวัดเจตคติไว้ดังนี้ การวัดเจตคตินับว่าเป็นสิ่งที่มีความยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ยังสามารถวัดได้ ซึ่งต้องอาศัยหลักสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) เกี่ยวกับการวัดเจตคติ
 - 1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้นจะคงที่อยู่ช่วงหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเรามีความคงที่ ทำให้สามารถวัดได้
 - 1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออกหรือประพฤติดูอยู่เสมอ

1.3 เจตคติจะแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึก เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความคิด ความรู้สึกนั้นอีกด้วย ดังนั้นในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้เราทราบลักษณะหรือทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความน้อยหรือความเข้มข้นของเจตคติได้ด้วย

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีใดก็ตาม จะต้องมียี่สิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ ตัวบุคคลที่จะถูกวัดมีสิ่งเร้า เช่น การกระทำ เรื่องราวที่บุคคลแสดงเจตคติตอบสนอง และสุดท้ายต้องมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำ มากน้อย

3. สิ่งเร้าที่จะนำไปใช้เร้าที่นิยมคือ ข้อความวัดเจตคติ (Attitude Statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (Attitude Continuum หรือ Scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของการวัดเป็นพิเศษ ต้องพยายามให้ผลของการวัดที่ได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทางและระดับหรือช่วงของเจตคติ

วิธีเขียนข้อความวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพานิช (2626 : 148 - 149) กล่าวว่ามาตราการวัดเจตคติ (Attitude Scale) จะประกอบด้วย ข้อคำถาม โดยทำหน้าที่เป็นตัวเร้าให้บุคคลแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกออกมา การวัดเจตคติจะได้ผลถูกต้องและเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อคำถามที่ใช้ถาม การเขียนข้อความเพื่อวัดเจตคติจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณาโดยยึดหลักดังต่อไปนี้

1. ใช้ข้อความที่กล่าวถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นปัจจุบัน
2. หลีกเลี่ยงข้อคำถามที่เป็นข้อเท็จจริง (Fact) เกี่ยวกับเรื่องนั้น เพราะจะ

กลายเป็นการตอบสนองตามความเป็นจริง ทำให้ไม่ทราบความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคล

3. ข้อความที่ได้อ้างให้คำตอบที่สามารถแปลความหมายได้ คือ สามารถบอกทิศทางและระดับความรู้สึกของบุคคลได้

4. ข้อความนั้นต้องมีความเป็นปรนัย คือ มีความชัดเจน มีความหมายแน่นอนไม่ใช้ภาษาวกวนหรือคลุมเครือ

5. ข้อความหนึ่ง ๆ ควรถามความคิดเพียงอย่างเดียว เพราะถ้ามีหลายความคิดในข้อความเดียวกันจะกลายเป็นข้อความกำกวม ยุ่งยากต่อการเสนอความคิดเห็น เช่น "ไม่ควรรให้ผู้ตอบสนองความคิดเห็นโดยใช้ข้อความที่ว่า "การสอนแบบบรรยายทำให้นำเบื่อเสียเวลามาก ได้ผลการเรียนไม่ดี" ควรแยกข้อความนี้ออกเป็นหลายข้อความเช่น

5.1 การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนเบื่อ

5.2 การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

6. ข้อความที่ใช้ควมมีลักษณะกลาง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำบางคำ เช่น เสนอ ทั้งหมด ไม่เคยเลย เท่านั้น เพียงแต่ เพียงเล็กน้อย

7. หลีกเลี่ยงข้อความที่ไม้อาจแสดงความคิดเห็นได้ หรือข้อความที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับประเด็นที่พิจารณา เช่น ข้อความที่กล่าวนอกเรื่องที่จะศึกษา

แคลนอน (นิยม สารรัตน์. 2524 : 4 - 5 ; อ้างอิงมาจาก Canoll. n.d.)

ได้กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนจะสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่าจะสูงขึ้นตามไปด้วย กรอฟ (Groff. 1962 : 313 - 314) ได้ศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับ 6 จำนวน 305 คน พบว่ามีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียนจัดขึ้น และมีผลต่อความสามารถในการอ่านโดยทั่วไปและต่อเจตคติต่อการอ่านมีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน โรเอทเจอร์ และคนอื่น ๆ

(Roettger and others. 1976. 138 - 141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและ

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับ 3 - 6 จำนวน 697 คน พบว่าเจตคติต่อการอ่าน
ของนักเรียนระดับ 5 - 6 สูงกว่านักเรียนในระดับอื่น ๆ และยังพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่าง
เจตคติในการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ ผู้ที่มีเจตคติ
ทางการอ่านสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นด้วย

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่าเจตคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การทดสอบเจตคติ

ในการวัดเจตคตินั้น มีนักวิจัยหลายท่านได้สร้างเครื่องมือวัดเจตคติไว้หลายแบบ
ด้วยกัน เช่น วัดเจตคติโดยวิธี Equal Appearing Intervals ของ เฮอร์สโตน การวัด
เจตคติโดยวิธี Scalogram Analysis ของกูดแมน การวัดเจตคติโดยใช้วิธี Semantic
Differential ของออสกูดและคนอื่น ๆ นอกจากนี้อาจใช้การวัดเจตคติโดยใช้วิธี Projective
Techniques

แต่ในการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติ ครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้วิธี Summated Ratings ของ
ลิเคอร์ท แบบทดสอบวัดเจตคติต่อการอ่านผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

มาตราวัดเจตคติตามวิธีของ ลิเคอร์ท ผู้คิดคือ Rannis Likert มาตราวัดนี้มีชื่อ
เรียกได้หลายอย่าง ได้แก่ Likert Scale, Summated Ratings และ An a Posteriori
Approach (อรุณศรี แสงแก้ว. 2530 :52)

การวัดเจตคติโดยใช้วิธีมาตราร่วมประมาณค่า (Summated Ratings) มีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด
2. ให้ความหมายของเจตคติต่อสิ่งที่จะศึกษานั้นให้แน่ชัด เพื่อให้ทราบว่าสิ่งใด

ที่เป็น Psychological Object ประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง เช่น จะวัดเจตคติของ
นักเรียนต่อการอ่านหนังสือก็ต้องวิเคราะห์ให้ทราบว่า ควรถามเกี่ยวกับการอ่านหนังสือในเรื่อง
ใดบ้าง

3. ทำการสร้างข้อความวิเศษคดีให้ครอบคลุมคุณลักษณะต่าง ๆ ที่วิเคราะห์ได้ จำนวนข้อความที่สร้างควรมีประมาณ 20 - 30 ข้อความ และให้มีจำนวนข้อความกล่าวถึงสิ่งที่ต้องการศึกษาในทางที่ดี (Positive) และในทางที่ไม่ดี (Negative) จำนวนมากพอต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพแล้วเหลือตามที่ต้องการ

4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยสร้างข้อความเองแล้วนำไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้นตรวจสอบ

5. ทำการทดลองขั้นต้น ก่อนนำไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนจะบรรจุในมาตราวิเศษคดี การกำหนดน้ำหนักคะแนนแต่ละตัวเลือกกว่าควรให้คะแนนเป็นเท่าใด ทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่นิยมมากที่สุด คือ วิธี Arbitrary Weighting Method วิธีนี้คือกำหนดน้ำหนักแต่ละตัวเลือกมีน้ำหนักเป็น 5 4 3 2 1

ถ้าข้อความที่กล่าวถึงสิ่งนั้น ๆ ในทางที่ดี (Positive)

ตอบ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5

ตอบ เห็นด้วย ให้คะแนน 4

ตอบ เฉย ๆ ให้คะแนน 3

ตอบ ไม่เห็นด้วย ให้คะแนน 2

ตอบ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1

ถ้าข้อความที่กล่าวถึงสิ่งนั้น ๆ ในทางที่ไม่ดี (Negative)

ตอบ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1

ตอบ เห็นด้วย ให้คะแนน 2

ตอบ เฉย ๆ ให้คะแนน 3

ตอบ ไม่เห็นด้วย ให้คะแนน 4

ตอบ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเจตคติต่อการอ่านหนังสือ

ผลงานวิจัยที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและวัดเจตคติ มีดังนี้

ผานิต เพชรจำรัส (2529 : 66 - 67) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทย เพื่อกิจธุระและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการสอนแบบชนิดจินตนาการกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกัน และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับในต่างประเทศนั้นได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อการอ่านไว้มาก ดังเช่น โรเอทเจอร์ และคนอื่น ๆ (Roettger and others. 1979 :138 - 141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับ 3 - 6 จำนวน 697 คน พบว่าเจตคติต่อการอ่านหนังสือของนักเรียนระดับ 5 - 6 สูงกว่านักเรียนระดับอื่น ๆ และยังพบว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างเจตคติในการอ่านสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น พบว่านักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านสูงขึ้นเมื่อได้รับการฝึกฝนการอ่านและเจตคติต่อการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านซึ่งถ้านักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านสูงก็ทำให้มีความสามารถในการอ่านสูงด้วย แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะกระตุ้นให้นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านหนังสือ เพราะเป็นแบบฝึกที่ทำให้ฝึกจากง่ายไปหายาก ให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละขั้นตามความสามารถและความสนใจของนักเรียนในตอนท้ายของแบบฝึกจะมีคำถามให้นักเรียนคิดหาคำตอบเพื่อฝึกความเข้าใจในการอ่านคือให้นักเรียนสามารถตีความ ขยายความ แปลความ และจับใจความสำคัญของเรื่องได้

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนา
สมรรถภาพการอ่านกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพ
การอ่านกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกัน
3. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการเรียนกับหลังการเรียน
แตกต่างกัน
4. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในกลุ่มควบคุมก่อนการเรียนกับหลังการเรียน
แตกต่างกัน
5. เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการเรียนกับหลังการเรียน
แตกต่างกัน
6. เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการเรียนกับหลังการเรียนแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 175 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ที่เรียนวิชาเลือกภาษาไทย ท 021 (การอ่านและการพิจารณาหนังสือ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 70 คน ซึ่งสุ่มมาโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการดำเนินการดังนี้คือ

1. จับสลาก 2 ห้องเรียน จาก 5 ห้องเรียน
2. จับฉลากห้องเรียนทั้ง 2 ห้อง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน

และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ซึ่งมีจำนวนนักเรียนห้องละ 35 คน โดย

กลุ่มทดลอง กำหนดให้ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพ

การอ่าน

กลุ่มควบคุม กำหนดให้ได้รับการสอน โดยการสอนอ่านตามคู่มือครู

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

2.2 แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน

2.3 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่าน

2.4 แผนการสอน

2.1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน มีวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านโดยพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ และหลักการของหลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางในการทำแบบทดสอบ

2.1.2 ศึกษาความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หนังสือจิตวิทยาการอ่านของ จิวลักษณ์ บุณยะกาญจน์ (2524 : 5 - 54) และการเลือกหนังสืออ่านสำหรับวัยรุ่นของ วรณา บัวเกิด (2527 : 1314)

2.1.3 คัดเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากสื่อมวลชนที่เป็นสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เพื่อนำมาใช้ออกข้อสอบ

2.1.4 ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบจากหนังสือ การเขียนข้อสอบของ ขวาล แพร์ตกุล (2520 : 1 - 407) แล้วนำเนื้อเรื่องจากข้อ 2.1.3 มาสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านแบบปรนัย 5 ตัวเลือกจำนวน 100 ข้อ โดยออกข้อสอบให้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านความเข้าใจในการอ่านเพื่อใช้ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.1.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท และนำไปปรึกษาอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์กิริยา แค่มสุววรรณ อาจารย์ศลิษา ศรีอ่อน และอาจารย์นงนุช วัฒนเขจร เพื่อ

ตรวจสอบความเที่ยงตรงของพฤติกรรมที่ต้องการวัดให้สัมพันธ์กับจำนวนข้อของแบบทดสอบ

2.1.6 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำในข้อ 2.1.5 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 100 คน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของแบบทดสอบ

2.1.7 นำแบบทดสอบที่นักเรียนทำแล้วมาตรวจให้คะแนนโดยให้คะแนนข้อถูก 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ได้ทำไม่ให้เป็นคะแนน เมื่อตรวจและรวมคะแนนแล้ววิเคราะห์ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้หลักตัดกลุ่ม 27 เปอร์เซนต์ บน-ล่าง เป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ หาค่า p และ r โดยเปิดตารางสำเร็จรูปของ จุง เคห์ ฟาน (Fan. 1952 : 6 - 32) แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไปได้ข้อสอบ จำนวน 40 ข้อ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่า p ระหว่าง .20 - .79 และค่า r ระหว่าง .21 - .72

2.1.8 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้แล้วไปหาความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคงคาราม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สูตร KR - 20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 130) ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.75

2.2 แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน โดยพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ และหลักการของหลักสูตร

2.2.2 ศึกษาหลักการทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.2.3 ตั้งจุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.2.4 ศึกษาลักษณะและวิธีการสร้างแบบฝึกการอ่าน

2.2.5 ศึกษาความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากหนังสือจิตวิทยาการอ่านของ ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน์ (2524 : 6 - 54) และการเลือกหนังสืออ่านสำหรับวัยรุ่นของ วรณา บัวเกิด (2527 : 13 - 14)

2.2.6 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน โดยยึดหลักการทางจิตวิทยา ดังที่ สุจิต เพียรชอบ (2530 : 45 - 137) ได้สรุปความคิดตามกฎการเวียนรู้ของ Thorndike และลักษณะของแบบฝึกของ ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517 : 72)

ตาราง 1 แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน มีทั้งหมด 7 แบบฝึก

แบบฝึก	จำนวนแบบฝึกหัด
1. แบบฝึกหัดอ่านเพิ่มความเร็วในการจำคำ	10
2. แบบฝึกหัดอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ	10
3. แบบฝึกหัดอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค	10
4. แบบฝึกหัดอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจในความสำคัญของอนุเจต	10
5. แบบฝึกหัดอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด	10
6. แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ และอ่านแบบเจาะจง	10
7. แบบฝึกหัดอ่านค้นหาความหมายจากพจนานุกรมอย่างรวดเร็ว	10

2.2.7 นำแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ให้ผู้ควบคุมปฏิบัติงานหนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษาไทยตรวจพิจารณาความเหมาะสมด้านเนื้อหา และส่วนานที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องเพื่อนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ครั้งที่ 1 ทดลองกับนักเรียน 1 คน ขณะที่ทำการทดลอง ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนแล้วถามปัญหาที่เกิดจากการฝึก ผู้วิจัยนำปัญหานั้นไปศึกษาคณะกรรมการควบคุมปริมาณพันธแล้วปรับปรุงแบบฝึก

ครั้งที่ 2 ทดลองกลุ่มเด็กผู้วิจัยได้นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วจาก ครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 10 คน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและบันทึกเวลาที่นักเรียนใช้ทำแบบฝึกหัด ผู้วิจัยนำข้อบกพร่องมาไปศึกษาคณะกรรมการควบคุมปริมาณพันธแล้วปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก

ครั้งที่ 3 นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วจากการทดลองครั้งที่ 2 ไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 25 คน แล้วนำมาพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ 80/80 ซึ่ง ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2525 : 234) กล่าวว่า สำหรับเนื้อหาซึ่งเป็นวิชาทักษะการใช้เกณฑ์มาตรฐานไม่ต่ำกว่า 80/80 คือนักเรียนร้อยละ 80 สามารถทำแบบฝึกหัดโดยตอบคำถามท้ายแบบฝึกหัดได้ 80% จากนั้น นำแบบฝึกที่ไม่ถึงเกณฑ์มาปรับปรุงเพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.3 การสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่าน แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่าน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของลิเคอร์ท (Likert) โดยมีลำดับการสร้างดังนี้

2.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติ ตามวิธีของลิเคอร์ท จากหนังสือการวัดเจตคติและบุคลิกภาพของเชดส์คัลด์ โฆวาสน์ (2520 : 45 - 70) หนังสือหลักการวิจัยทางการศึกษา ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2531 : 114 - 115) หนังสือการวัดผลการศึกษาของ ไพบาล หวังพานิช (2526 : 146 - 149)

2.3.2 สร้างข้อความที่แสดงลักษณะของเจตคติต่อการอ่าน จำนวน 100 ข้อความ โดยปรับค่าตอบเป็น 4 ช่วง คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

กรณีที่ 1 ในข้อความที่มีความหมายทางบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 4 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

กรณีที่ 2 ในข้อความที่มีความหมายทางลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 4 คะแนน

2.3.3 นำข้อความที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย

คือ อาจารย์กิริยา แด่มสุวรรณ อาจารย์ศลิษา ศรีอ่อน และอาจารย์ณงุช วัฒนขจร
พิจารณาตรวจแก้ไข เพื่อให้มั่นใจว่าข้อความที่เขียนสอดคล้องและเหมาะสมกับการอ่าน
คัดเลือกข้อความเหลือ 50 ข้อความ

2.3.4 นำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 โรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม จังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535

จำนวน 100 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 25% แล้วเลือกเฉพาะ
ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง คือมีค่า t (t - test) ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ไว้ 30 ข้อ ในการ
ทำวิจัยครั้งนี้แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านมีค่า t (t -test) ตั้งแต่ 2.22 - 8.0

2.3.6 นำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านที่คิดไว้ 30 ข้อ มาหาความ

เชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนแบค (Cronback)
(หางรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132 - 133)

ในการทำวิจัยครั้งนี้แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านมีความเชื่อมั่น 0.50

2.4 แผนการสอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 2.4.1 ศึกษาหลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) โดยพิจารณาขอบข่ายเนื้อหาวิชาภาษาไทย แผนการสอน เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
- 2.4.2 ศึกษาวิธีสร้างแผนการสอนและการกำหนดการสอนจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.4.3 ตั้งจุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการสอน
- 2.4.4 สร้างแผนการสอนสำหรับใช้ในการทดลองแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้
 1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียนและแจ้งจุดประสงค์
 2. ชี้นำดำเนินการสอน
 3. ชี้นำสรุป
 4. ชี้นำประเมินผล
- 2.4.5 นำไปทดลองใช้พร้อมกับแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข
- 2.4.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้กับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

รูปแบบการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ศึกษาการพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่าน โดยใช้การสอนอ่านทั้ง 2 แบบ เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized control Group - Pretest - Posttest Design (ทวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 67)

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

Group	Pretest	Treatment	Posttest
E (R)	T_1	X	T_2
C (R)	T_1	$\sim X$	T_2

- X หมายถึง การสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
- $\sim X$ หมายถึง การสอนอ่านตามคู่มือครู
- T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนที่จะทำการทดลอง (Pretest)
- T_2 หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)
- R หมายถึง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
- E หมายถึง กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
- C หมายถึง กลุ่มควบคุม (Control Group)

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. เมื่อกำหนดกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแล้ว ทดสอบก่อนการเรียนกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ทำการสอนแต่ละกลุ่มโดยผู้วิจัยสอนเองใช้ระยะเวลาในการสอนเท่ากันเป็นเวลา 16 คาบ 8 สัปดาห์ ๑ ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที โดยสอนในชั่วโมงเรียนปกติของการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ดำเนินการสอนดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน

2.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยสอนโดยการสอนอ่านตามคู่มือครู

3. หลังการทดลองเสร็จสิ้นลงทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมให้ทำการทดสอบหลังเรียน (post test) โดยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านซึ่งเป็นแบบทดสอบและแบบสอบถามฉบับเดียวกับที่ใช้สอบก่อนการทดลอง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยวิธีทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง โดยใช้สูตร $t - test$ (Difference Score)

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง โดยใช้สูตร $t - test$ (Difference Score)

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้สูตร $t - test$ แบบ Dependent Group

4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร $t - test$ แบบ Dependent Group

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนน คำนวณจากสูตร

สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร

สูตร

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกและความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ใช้หลักคัดกลุ่ม 27% แบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ หาค่า P_H และ P_L โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1962 : 6 - 32)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน คำนวณจากสูตร KR - 20 (ทวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 130)

สูตร

$$r_{cc} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อ
 p แทน สัดส่วนของคนที่ทำถูกในแต่ละข้อ
 q แทน สัดส่วนของคนที่ทำผิดในแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติในการอ่านโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) จากสูตร (ทวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132 - 133)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนรายข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเจตคติ โดยการแจกแจงแบบที

(t - Distribution) แบ่งกลุ่มคะแนนสูง 25% และกลุ่มคะแนนต่ำ 25%

แวน ดาเลน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 139 ; อ้างอิงมาจาก Van Dalen. n.d.)

โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

\bar{X}_H, \bar{X}_L แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

S_H^2, S_L^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

n_H, n_L แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ

3.1 ทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้สูตร t - test แบบ Difference score (Scott. 1967 : 264) ซึ่งมีสูตรดังนี้

สูตร

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$\text{และ } S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S_{D_1}^2}{n_1} + \frac{S_{D_2}^2}{n_2}} ; df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณา t - distribution

MD_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง

MD_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม

$S_{D_1}^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง
การทดสอบหลังการเรียนก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง

$S_{D_2}^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง
การทดสอบการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม

n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

3.2 ทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สูตร t - test แบบ Dependent คำนวณจากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 176)

สูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

D แทน ความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลัง
การเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นบุคคล
ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับหลังการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
\bar{X}_1	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง
\bar{X}_2	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง
ΣD	หมายถึง	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
MD	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง
$S_{MD} - MD_2$	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
t	หมายถึง	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
df	หมายถึง	ขั้นของความเป็นอิสระ
• •	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอตามลำดับจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึก

พัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู

ผู้วิจัย ได้หาคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้วนำมาเปรียบเทียบกันโดยใช้วิธีทางสถิติ t - test แบบ Difference Score ได้ผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}_{T_1}	\bar{X}_{T_2}	MD	$S_{MD_1 - MD_2}$	t	P<
กลุ่มทดลอง	35	19.91	25.06	5.15	0.597	2.88**	.01
กลุ่มควบคุม	35	18.17	21.60	3.43			

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู

ผู้วิจัยได้หาคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วนำมาเปรียบเทียบกันโดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test แบบ Difference Score ได้ผลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}_{T_1}	\bar{X}_{T_2}	MD	$S_{MD_1 - MD_2}$	t	P>
กลุ่มทดลอง	35	89.57	95.80	6.26	1.32	1.41	.01
กลุ่มควบคุม	35	90.60	95.00	4.40			

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีเจตคติต่อการอ่านไม่แตกต่างกัน นั่นคือนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อน
 การเรียนกับหลังการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
 ผู้วิจัยได้หาคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่าง
 ก่อนการเรียนกับหลังการเรียนของกลุ่มทดลอง มาเปรียบเทียบกันโดยใช้วิธีการทางสถิติ
 t - test แบบ Dependent ได้ผลดังแสดงในตาราง 5, 6

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับ
 หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}_{T_1}	\bar{X}_{T_2}	ΣD	ΣD^2	t	P<
กลุ่มทดลอง	35	19.91	25.06	180	1186	11.00**	.01

จากตาราง 5 แสดงว่าความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลัง
 การทดลองของกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียน
 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านมีความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลอง
 และก่อนการทดลองแตกต่างกันเชิงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 6 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลัง
การทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}_{T_1}	\bar{X}_{T_2}	ΣD	ΣD^2	t	P<
กลุ่มควบคุม	35	89.57	95.80	219	2739	5.83**	.01

จากตาราง 6 แสดงว่าเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนกลุ่มทดลอง
มีเจตคติต่อการอ่านหลังการทดลองและก่อนการทดลองแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
ที่ตั้งไว้

4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการเรียน
กับหลังการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

ผู้วิจัยได้หาคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่าง
ก่อนการเรียนกับหลังการเรียนของกลุ่มควบคุม มาเปรียบเทียบกับโดยวิธีการทางสถิติ t - test
แบบ Dependent ได้ผลดังแสดงในตาราง 7, 8

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับ
หลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}_{T_1}	\bar{X}_{T_2}	ΣD	ΣD^2	t	P<
กลุ่มควบคุม	35	18.17	21.60	120	576	9.22**	.01

จากตาราง 7 แสดงว่าความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลัง
การทดลองของกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียน
กลุ่มควบคุมมีความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกัน
ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
ของกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}_{T_1}	\bar{X}_{T_2}	ΣD	ΣD^2	t	P<
กลุ่มควบคุม	35	90.60	95.00	154	1384	5.71**	.01

จากตาราง 8 แสดงว่าเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
ของกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนกลุ่มควบคุม
มีเจตคติในการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
ที่ตั้งไว้

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู สรุปผลการศึกษาค้นคว้าดังนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการเรียนกับหลังการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการเรียนกับหลังการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกัน

3. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการเรียนกับหลังการเรียน
แตกต่างกัน

4. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการเรียนกับหลังการเรียน
แตกต่างกัน

5. เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการเรียนกับหลังการเรียน
แตกต่างกัน

6. เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการเรียนกับหลังการเรียน
แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม
อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 175 คน
2. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม
อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ที่เรียนวิชาเลือกภาษาไทย ท 021 (การอ่านและพิจารณา
หนังสือ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1
ห้องเรียน กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ซึ่งมีจำนวนนักเรียนกลุ่มละ 35 คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 3.1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
 - 3.2 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่าน
 - 3.3 แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
 - 3.4 แผนการสอน
4. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
 - 4.1 ก่อนการทดลอง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่าน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันในระยะเวลา 16 คาบ กลุ่มทดลองดำเนินการสอนตามแผนการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดตามสมรรถภาพการอ่าน กลุ่มควบคุมดำเนินการสอนตามแผนการสอนอ่านตามคู่มือครู

4.3 ทดสอบหลังการทดลองให้นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทดสอบหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนการทดลอง

4.4 นำคะแนนความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

วิเคราะห์ข้อมูล

หลังการทดลองแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองโดยใช้สูตร $t - test$ แบบ Difference Score
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง โดยใช้สูตร $t - test$ แบบ Difference Score
3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้สูตร $t - test$ แบบ Dependent Group
4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร $t - test$ แบบ Dependent Group

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านไม่แตกต่างกัน
3. หลังจากได้รับการสอนโดยวิธีแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. หลังจากได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ความเข้าใจในการอ่าน

1.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู แสดงว่าแบบฝึกนี้ได้ผลในการสอนอ่านเพราะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น

การอ่านเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกอยู่เสมอ หากผู้สอนรู้จักใช้แบบฝึกที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนจะช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้น (อรุณศรี แสงแก้ว .

2530 : 17) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนิท ตั้งทวี (2526 : 43) ที่ว่าการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นและการพัฒนาการอ่านนั้นจะเพิ่มมากขึ้นกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่มีใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และงานวิจัยของอรุณศรี แสงแก้ว (2530 : 84) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกอ่านที่ใช้คำถามระดับต่าง ๆ มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนอกจากนี้งานวิจัยของ นงนุช วัฒนเขจร (2533 : 73) ยังพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการสอนอ่านตามปกติ มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนการทดลองกับ

หลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านมีความเข้าใจในการอ่านก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะ

1. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านนั้นสร้างขึ้นโดยคำนึงถึง การฝึกอ่านที่ถูกต้องและความเหมาะสมเพื่อฝึกประสิทธิภาพในการอ่านของแฮริส (Harris . 1976 : 5 - 6) ซึ่งสามารถพัฒนาสมรรถภาพการอ่านให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนตั้งแต่ง่ายไปหายาก ฝึกทีละอย่างก่อนแล้วจึงฝึกให้สัมพันธ์กันทีหลัง

2. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านดีขึ้นด้วยการนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกทำให้เกิดความชำนาญ (กมล ดิษฐกมล .

2509 : 15 - 16) โดยให้เด็กเข้าใจในวิธีการฝึกเสียก่อน เมื่อเข้าใจวิธีการดีแล้วจึงลงมือฝึกโดยฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ แบบฝึกมีหลายรูปแบบ ซึ่งเด็กจะนับเป็นหน่วยต่อการฝึกนั้น ๆ

3. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพที่มีภาวะประนีประนอมระหว่างฝึก

เพื่อประเมินว่าเด็กเกิดความชำนาญในทักษะเพียงใด และเด็กได้มีโอกาสฝึกทักษะที่คงการได้ นอกจากนี้ยังสร้างแบบฝึกโดยอาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ คือกฎแห่งผล เมื่อผู้เรียนรู้ผลการทำงานของตนอย่างรวดเร็วจะเป็นการสร้างความปลอดภัยแก่ผู้เรียน (ก้อ สวัสดิ์พาณิชย์. 2524 : 18) เนื้อเรื่องที่นำมาสร้างแบบฝึกก็เป็นเรื่องที่เหมาะสมกับระดับความสนใจของนักเรียนและเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน

สำหรับการสอนอ่านตามคู่มือครู ความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ก็แสดงให้เห็นว่าการสอนอ่านตามคู่มือครูมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านด้วย เนื่องจากการสอนอ่านตามคู่มือครูมีกิจกรรมการสอนหลายอย่าง เช่น การบรรยาย อภิปราย ชักถาม การทำงานเป็นกลุ่ม ก็ย่อมทำให้ความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ตอนที่ 2 เจตคติต่อการอ่าน

2.1 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน ซึ่งงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของอรุณศรี แสงแก้ว (2530 : 83) ที่พบว่าเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนซึ่งใช้แบบฝึกอ่านที่ใช้คำถาม

ระดับต่าง ๆ กับการสอนตามปกติไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาคะแนนเจตคติต่อการอ่านภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

- .01 แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนมีเจตคติดีขึ้นทั้ง 2 กลุ่ม แสดงให้เห็นว่าวิธีสอนทั้ง 2 วิธี ส่งผลต่อพัฒนาการด้านเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

การที่เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันนั้นทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก

2.1.1 การจัดสภาพแวดล้อม การที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกเป็นรายบุคคล ทำให้เกิดความเครียดครูควรจัดกิจกรรมการฝึกโดยให้นักเรียนนั่งเรียนเป็นกลุ่มได้ทำแบบฝึกร่วมกัน เมื่อนักเรียนมีปัญหาก็จะสามารถปรึกษากับเพื่อนภายในกลุ่มได้ และควรจัดกิจกรรมประกอบแบบฝึกที่สร้างความสนใจและสนุกสนาน

2.1.2 บรรยากาศทางด้านการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็น ในการพัฒนาเจตคติให้ดีขึ้นดังคำกล่าวของ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 225) ที่กล่าวว่า บรรยากาศที่ไร้อารมณ์ คือบรรยากาศที่เย็นสบาย อารมณ์จะดีด้วยและย่อมสามารถเรียนรู้ได้ดีและมากกว่า ซึ่งการทดลองครั้งนี้ บรรยากาศทางด้านการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองเรียนในคาบ 5-6 ซึ่งเป็นช่วงบ่าย สภาพอากาศร้อนอบอ้าว และนักเรียนเหนื่อยล้าจากการเรียนในช่วงเช้าอันจะทำให้ส่งผลต่อเจตคติต่อการอ่านของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณศรี แสงแก้ว (2530 : 86) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนดีจะทำให้เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนดีขึ้นด้วย

2.1.3 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อตัวผู้สอนเป็นพื้นฐานเดิมและในการทดลองครั้งนี้ผู้สอนได้ทำการสอนด้วยตัวเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จึงทำให้เจตคติของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

2.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนก่อนการทดลองกับ
หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมระหว่างก่อนกับหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติเพิ่มขึ้น
ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วันดี เกษรมาลา (2524 : 42) ที่พบว่า วิธีการเรียน
การสอนที่นักเรียนได้รับมีผลต่อเจตคติของผู้เรียน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมการเรียน
การสอนที่ดีนั้น คือ ได้รับความสนใจของผู้เรียน เหมาะสมกับวัยและความสามารถ ผู้สอนไม่
เคร่งเครียดเกินไป สิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มเจตคติของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ ดังผลการวิจัยของ
สมเกียรติ สุริยะกุล (2527 : 64) ที่พบว่าเจตคติของนักเรียนทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุมจะสูงขึ้นหลังจากได้รับประสบการณ์ด้านการเรียนการสอน

จึงสรุปได้ว่ากิจกรรมทางด้านการเรียนการสอนนั้น ส่งผลต่อเจตคติของ
นักเรียนเพราะอาจก่อให้เกิดเจตคติทั้งทางที่ดีขึ้นหรือต่ำกว่าเดิมก็ได้ ซึ่งตรงกับหลักการ
เปลี่ยนแปลงเจตคติ ที่ว่าการเปลี่ยนแปลงเจตคติไปในทางคล้อยตามกับเจตคติเดิมเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า เจตคติต่อการอ่านเดิม
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมคืออยู่แล้วและคล้อยตามไปในทางบวกหรือดีขึ้นหลังจากได้รับ
ประสบการณ์ทางด้านการเรียนการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับ
การสอนอ่านตามคู่มือครู

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการสังเกตนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
พบว่านักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น และมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็น เรื่องที่
กำหนดให้อ่านในแบบฝึกได้ดีกว่านักเรียนที่สอนโดยใช้คู่มือครู ครูควรสร้างแบบฝึกชนิดอื่น ๆ
เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และความกระตือรือร้นในการอ่านต่อไปอีก

2. นักเรียนจะได้รับความพอใจประเมินผลแล้วรู้ผลในทันที นักเรียนต้องการคำแนะนำจากครูอย่างมีเหตุผลเสมอในการฝึกแต่ละแบบฝึก ฉะนั้นครูจะต้องเตรียมบทเรียนและแบบฝึกมาเป็นอย่างดีในการสอนแต่ละครั้ง

3. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ครูจะต้องให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ช่วยเหลือแนะนำอย่างสม่ำเสมอ ครูควรจัดบรรยากาศให้เหมาะสม

4. ควรให้นักเรียนทำแบบฝึกเป็นกลุ่มเพราะการทำงานเป็นกลุ่มนักเรียนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นักเรียนได้ปรึกษากันและไม่เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านในวิชาอื่นบ้าง เพื่อใช้สอนและฝึกนักเรียนในระดับอื่น ๆ โดยมีรูปแบบหลากหลายมากขึ้น
2. ควรมีการวิจัยติดตามผลการอ่านที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน เพื่อดูความคงทนของความสามารถในการอ่านของนักเรียน
3. แบบฝึกไม่ควรมุ่งเน้นในด้านเนื้อหา ควรหากิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน มาสอดแทรกบ้าง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล การกุศล. ทักษะและความรู้ทางภาษา. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก. 2528.
- กมล ดิษฐกมล. "กลวิธีการสอนวิชาทักษะ," ศูนย์ศึกษา. 14 มกราคม 2509 หน้า 15 - 16.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์. "แนวการสอนภาษาไทย," เอกสารนิเทศการศึกษาคู่มือครูภาษาไทย. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2515.
- จันทร์หา จันกระจ่าง. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง. ปรินต์งานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- จันทร์จรรยา พลอยแก้ว. การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชา การอ่าน และพิจารณาการรวมรวมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. กศ.บ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- จารุณี โชคสมัย. การเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบ ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็ว และทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดลพบุรี. ปรินต์งานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
อักษรเจริญทัศน์, 2529.

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

ฉวีวรรณ สิทธิปาน. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์สำหรับผู้เรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

ชลธิชา กลัดอยู่. การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, 2520.

ชวาล แพร์ดีกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2522.

_____. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.

ชุตินา สัจจามนต์. "มาแข่งขันอ่านหนังสือกันเถอะ," คุรุปริทัศน์. 5 มีนาคม 2523.
หน้า 58 - 61.

ชูชีพ อ่อนโคกสูง. ทัศนคติต่อการสัมภาษณ์. ม.ป.ท., 2518. อัดสำเนา.

_____. เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการศึกษา. วรวิภากรพิมพ์. 2518.

เชาวณี เกิดเพทางค์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์โดยใช้
แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

เชิดศักดิ์ ไชวาลินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. สำนักทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. หลักการทฤษฎีเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา.

มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2522.

ฐะปะนีย์ นาคทรรพ. คู่มือครูประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลายวิชาภาษาไทย. กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ, 2514.

_____. ปัญหาภาษาไทยในสังคมปัจจุบัน. เอกสารประกอบคำบรรยายแผนกวิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2524. อัดสำเนา.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น. สถาบันระหว่างชาติสำหรับการ
การค้นคว้าเรื่องเด็ก, 2518.

เดโช สวานานท์. จิตวิทยาในชีวิตประจำวันและจดหมายถึงสุมิตรา. โอเดียนสโตร์,
2521.

เดชน์ จรูญเรืองฤทธิ์. "การฝึกอ่านให้เร็ว," คู่มือครูภาษาไทย. หน้า 17 - 31,
เอกสารนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู, 2514.

_____ . การส่งเสริมประสิทธิภาพของการอ่าน ความเข้าใจและสัมฤทธิ์ผลใน
การเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2500. อัดสำเนา.
ถนนอมวงส์ ล้ายอดมรรคผล. "อ่านเพื่อเรียนต้องเรียนการอ่าน," คู่มือแนะวิธีการเรียน :
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

ธนรัชต์ ศิริสวัสดิ์. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านความเข้าใจและสัมฤทธิ์ผลใน
การเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.

นงนุช วัฒนเขจร. ผลการทดลองใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านอย่างมีวิจารณ์ตามกับ
การสอนอ่านตามปกติที่มีต่อความสามารถในการอ่านและสมรรถภาพการอ่านเร็วของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิไล ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

นิตยา ฤทธิโยธี. "การทำและการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ," เอกสารเผยแพร่ความรู้
ทางการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2520.

นิยม สารรัตน์. การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่าง
ผู้เรียนในโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนโปรแกรมศิลปศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
2524. อัดสำเนา.

บันลือ พดกษะวัน. "ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการสอนอ่าน," ประชาศึกษา.

8 พฤษภาคม 2529. หน้า 4 - 11

_____. วรรณกรรมเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

บุญเหลือ เทพยสุวธรรม, ม.ล. ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ,
2523.

_____. วันวรรณกรรม. รวมบทความอ่านไทย, 2529.

ประทีป วาทิกทินกร และสมพันธ์ เลขพันธ์. ท.021 (การอ่านและพิจารณาหนังสือ)

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2532.

ประเทิน มหาพันธ์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไอเดียนส์ไควร์, 2530.

ประภาเพ็ญ สุวธรรม. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ประภาศรี สีหอำไพ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.

ปริศนา พุทธสุวธรรม. การศึกษาสัมฤทธิ์ผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยม

ศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจอก กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.

ปรียา หิรัญประดิษฐ์. "การพัฒนาสมรรถภาพการอ่านของนักเรียนมัธยม," เอกสารการสอน

ชุดวิชาภาษาไทย 5 - การอ่าน หน่วยที่ 1 - 5. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

2527. 334 หน้า

ปรียดา จันทโรจน์. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่างก่อสร้าง วิทยาลัย

เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคธนบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.

- ผกาศรี เย็นบุตร. ทักษะและความรู้ทางภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและ
ภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2526.
- ผาณิต เพชรจำรัส. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้น ม.3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอน
ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2531.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และคิลก คิลกานนท์. "มาตรฐานเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท,"
วารสารการวัดผลการศึกษา 2. กันยายน - ธันวาคม, 2526.
- ไพฑูรย์ ธรรมแสง. "การอ่านเร็วเพื่อความเข้าใจ," วิทยายจารย์. 29 กรกฎาคม
2529. หน้า 59 - 64.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- ภาณี อัครโสภณ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านขึ้นตีความก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
ทักษะขึ้นตีความในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- ยุพา ส่งศิริ. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ ร ๑ และ ๑ สำหรับชั้นประถม
ปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.
อัดสำเนา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์, 2525.

- วรวรรณา บัวเกิด. "การเลือกหนังสืออ่านสำหรับวัยรุ่น," เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5.
การอ่านหน่วยที่ 11 - 15. กรุงเทพฯ : สำนักงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, 2527.
- วันดี เกษรมาลา. เปรียบเทียบเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาระดับ ป.ศ.สูง
ระหว่างนักศึกษาที่เรียนเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไปกับนักศึกษาที่เรียนเอกสังคมศึกษา
ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- วสุณี รัชชาจันทร์. การอ่านและพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2531.
- วาสนี ชูสงค์. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาหลักภาษาเพื่อการสื่อสาร
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิชาการกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- วิชาการ, กทม. คู่มือครูภาษาไทย การอ่านและพิจารณาหนังสือ (ท.021) ชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น. 2521.
- วิพุธ ไสรวงศ์. "ความน่าของการฝึกการอ่านเร็วเพื่อเพิ่มอัตราเร็ว หน่วยที่ 15,"
เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 การอ่านหน่วยที่ 11 - 15. กรุงเทพฯ :
สำนักงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, บริษัทประชาชนจำกัด,
2527.
- ศศิธร สุทธิแพทย์. แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.
- ศิริพร ลิ่มตระการ. "การอ่านในใจ," จันทร์เกษม. 174 กันยายน - ตุลาคม 2526.
หน้า 21.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา. เอกสารสัมมนาทางวิชาการลำดับที่ 2/2529.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2529.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533.

สดุดีพันธ์ หวังสุริยะ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยบทเรียนที่มีบทสรุปก่อน บทสรุปหลัง และไม่มีบทสรุป. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

สนม ครูทเมือง. การสอนภาษาไทย. เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2523.

สนิท ตั้งทวี. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้งเฮ้าส์, 2529.

_____. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยการใช้และไม่มีใช้บทเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

_____. ศิลปะการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2531.

สมเกียรติ สุริยะกุล. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิธีสอนในวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และการใช้คู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

สมถวิล วิเศษสมบัติ. วิธีสอนภาษาไทยมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2528.

สมาน แสงมะลิ. การอ่านกับการพัฒนาชาติในการสัมมนาระดับชาติว่าด้วยการรณรงค์เพื่อการอ่าน เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม. 2528. 18 หน้า.

สมบัติ มหาเรศ. เอกสารการสอนภาษาไทยโรงเรียนประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2523.

- สุจิต เพียรชอบ. การพัฒนาการสอนภาษาไทย. ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรวย. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- สุเทพ อ่อนใสว. การทดลองเปรียบเทียบผลการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้และ
แบบครูเป็นศูนย์กลางในจิตวิทยาศาสตร์ทั่วไป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- สุนันทา มันเศกวิทย์. "การวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านของนักเรียนมัธยม
หน่วยที่ 3," เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย การอ่านหน่วยที่ 11 - 15.
กรุงเทพฯ : สำนักงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, บริษัท
ประชาชนจำกัด, 2527.
- สุรพงษ์ จันทาง. "ครูจะส่งเสริมการอ่านของเด็กได้อย่างไร," มิตรครู. 28 พฤษภาคม
2529. หน้า 45.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับกระบวนการความคิด.
กรุงเทพฯ : 2528.
- อรุณศรี แสงแก้ว. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรูปแบบฝึกการอ่านที่มีค่าถามระดับต่าง ๆ.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2530. อัดสำเนา.
- อ้อยทิพย์ รุจิเรข. ความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

- Blomm, B.S. Taxonomy of education objective Handbook I. Cognitives Domain. New York : Lavid McKey. 1965.
- Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties, Their Diagnosis and Correction. New York : Appliton - Century - Crofts. 1975.
- Braam, L. Developing and measuring flexibility in reading. Reading Teacher. 16 : 247 - 254; 1963.
- Burmeister, Loe E. Reading Strategies for Secondary School Teachers. Massachusetts : Addison - Wesley Publishing Co., Inc. 1974.
- Butts, David. The Teaching of Science A self Directed Playing Guide. New York : Harper X Row Puplisher. 1974.
- Cruze, Wendel W. Educational Psychology. New York : The Ranold Press Company, 1974.
- Dallman, M. R. and others. The Teaching of Reading. New York : Holt Rinehart and Winston. 1974.
- Davidson, Jane L. "The Relationship between Teacher Questions and Puplis Responses during a Directed Reading Activity and Directed Reading Thinking Activity," Dissertation Abstracts International. 31(11) : 6273 - 6274 - A; 1971..
- Deboer, John J. and Dallmann Martha. The Teaching of Reading. Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1960.
- Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Delhi : Prentice - Hall of India Private Limited. 1969.
- _____. Reading Improvement in the Secondary School. New Jersey : Englewood Chifts, Prentice - Hall, Inc. 1973.
- Dowson, Mildred Agnes. Funuamental of Basic Reading Instruction. New York : Language, Green and Co., Inc., 1959.

- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Education Testing Service, Princeton. 1952.
- Fitzpatrick, Elaine Muric. "Development and Evaluation of Skinning Techniques of Teaching Flexibility in Teaching of High School Students," Dissertation Abstract International. 31 : 2789 - A; December, 1970.
- Hafner, Lawrence E. and Hayden B. Jolly. Patterns of Teaching of Reading in the Elementary School. New York : Macmillan Company, 1972.
- Harrington, Nancy Dodd. "The Development and Evaluation of Twenty Lessons to Teach Skimming to Sixth Grade Pupils", Dissertation Abstracts International. 31(1) : 5666 - A; May, 1971.
- Harris, L.A. and C.B. Smith. Reading Instruction. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1976.
- Heilman, Arthur W. Principle and Practices of Teaching Reading. Ohio : A bell and Howell, Columbus, Charles. Merrill Publishing Company. 1967.
- Jackson, Mark D. and L. James. "McClelland Sensory and Cognitive Determinants of Reading Speed," Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior. 14 December, 1975.
- Kagan, Jerome and Ernest Haveman. Psychology. New York : Harcourt, Brace and World Inc., 1968.
- Likert, Edward A. Techniques of Attitude Scale Construction. New York : Appleton - Century - Crofts, 1975.
- Meinik, Amelia and John Merritt. Reading : Today and Tomorrow. London : University of London Press Ltd., 1972.

- Riley, Pamela M. "Improving Reading Comprehension," English Teaching Forum. Special issue : The Art to IESOL, Part 2, 8 : 198 - 200; 1975.
- Roettger, Doris and others. "Validation of a Reading Attitude Scale for Elementary Students and an Invertigation of the Relationship between Attitude and Achievement," The Journal of Education Research. 72 : 138 - 142; January / February, 1979.
- Scott, William A. and Michael Wetheimer. Introduction to Psychological Research. 4th ed. New York : John Wiley and Son. Inc., 1967.
- Spache, George D. and Evelyh B. Spache. Reading in the Elementary School. Boston : Allyn and Baccon, Inc., 1973.
- Spache, George D. and Paul C. Berg. The Art of Efficient Reading. New York : The Macmilland Company, 1955.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York : Appleton Century - Crofts. Inc., 1952.
- Wilkinson, Helen S.S. and Bertha D. Brown. Improving Your Reading. New York : Noble and Noble, Publishers, Inc., 1953.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
การวิเคราะห์แบบทดสอบ

ตาราง 9 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
ของนักเรียน

ข้อ	P_H	P_L	P	r	ข้อ	P_H	P_L	P	r
1	.70	.85	.75	.27	21	.52	.11	.30	.48
2	.58	.26	.41	.31	22	.48	.26	.37	.24
3	.72	.32	.52	.40	23	.63	.19	.40	.46
4	.78	.56	.67	.25	24	.85	.11	.47	.72
5	.48	.28	.38	.21	25	.41	.22	.31	.22
6	.80	.60	.70	.24	26	.56	.22	.38	.36
7	.96	.48	.76	.62	27	.80	.48	.70	.48
8	.81	.37	.60	.46	28	.67	.22	.44	.46
9	.72	.52	.62	.21	29	.34	.15	.24	.25
10	.86	.56	.72	.36	30	.30	.11	.20	.28
11	.90	.66	.79	.34	31	.52	.26	.39	.28
12	.66	.43	.55	.24	32	.37	.07	.20	.43
13	.68	.44	.56	.25	33	.74	.22	.48	.52
14	.66	.40	.53	.26	34	.93	.41	.70	.59
15	.66	.44	.55	.23	35	.52	.19	.35	.36
16	.72	.50	.61	.23	36	.78	.48	.64	.32
17	.80	.26	.53	.54	37	.41	.19	.29	.26
18	.74	.44	.59	.31	38	.67	.19	.42	.49
19	.48	.19	.33	.32	39	.85	.52	.70	.38
20	.96	.30	.68	.72	40	.96	.48	.76	.62

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมีค่าความเชื่อมั่น .75

การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
โดยใช้สูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{pq}{S_t^2} \right]$$

$$n = 40$$

$$\sum pq = 6.7$$

$$S_t^2 = 23.42$$

$$\begin{aligned} r_{tt} &= \frac{40}{40-1} \left[1 - \frac{6.7}{23.42} \right] \\ &= 1.06 \times (1 - 0.29) \end{aligned}$$

$$\text{ค่าความเชื่อมั่น} = 0.75$$

ภาคผนวก ข

- แผนการสอน
- แบบฝึกหัดนาสมรรถภาพการอ่าน
- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่าน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนที่ 1 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 1-2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของการอ่าน
2. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกประโยชน์ของการอ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกประเภทและจุดมุ่งหมายของการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ครูกำหนดให้อ่าน
ได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 ใน 10 คำ
4. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้อย่างน้อย 8 ข้อ
5. นักเรียนสามารถอ่านจำคำได้อย่างรวดเร็ว

เนื้อหา การฝึกทักษะการอ่านโดยฝึกความเร็วในการอ่านจำคำ ประโยชน์และความสำคัญ
ของการอ่าน

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนถึงประโยชน์ของการอ่านและจุดประสงค์ในการอ่านแต่ละครั้ง
2. ครูซักถามนักเรียนถึงวิธีฝึกอ่านที่นักเรียนเคยฝึกอ่านมาแล้วว่ามีวิธีใดบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 1 คือแบบฝึกเพิ่มความเร็วในการอ่าน
จำคำ ซึ่งมี 10 แบบฝึก ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติโดยอ่านคำสั้นๆ จับเวลาในการทำ
แบบฝึก บันทึกเวลาในการอ่านไว้ในสมุดบันทึก

2. ให้นักเรียนอภิปรายถึงผลของการฝึกอ่านว่า นักเรียนมีปัญหาและอุปสรรคใดบ้างใน ขณะที่ฝึกอ่าน จดปัญหาและอุปสรรคนั้นไว้เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องทั้งหมดนี้และ พร้อมทั้งจะฝึกอ่านในชั่วโมงต่อไป

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านพร้อมทั้ง ทำกิจกรรมทบทวนบทเรียน

สื่อการเรียน

1. แผนภูมิการอ่าน
2. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านชุดที่ 1

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนที่ 2 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 3-4)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักพิจารณาประเภทของหนังสือ
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักส่วนประกอบของหนังสือ
3. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกส่วนประกอบของหนังสือได้
2. นักเรียนสามารถบอกประเภทของหนังสือได้
3. นักเรียนสามารถอ่านคำแล้วแยกคำที่มีความหมายเหมือนและแตกต่างกันได้
อย่างน้อย 80% ในเวลาจำกัด
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้ 8 ใน 10 ข้อ

เนื้อหา ฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ
จำนวน 10 แบบฝึก

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนถึงผลการฝึกตนเองให้มีความสุขกับการอ่าน เช่น รู้จักสิ่งเกิดสิ่งต่าง ๆ รอบตัว อ่านแผ่นป้ายต่างๆในที่ชุมชน ฝึกจำสิ่งที่อ่าน อันจะช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจที่สามารถอ่านและจดจำสิ่งที่อ่านได้
2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 5 คน ให้นักเรียนเล่นเกมหาคำศัพท์ แล้วช่วยกันสรุปประโยชน์ของการเข้าใจความหมายของคำศัพท์

ชั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 2 คือแบบฝึกเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งมีจำนวน 10 แบบฝึกให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามคำชี้แจง จับเวลาในการทำแบบฝึกแต่ละแบบฝึก บันทึกเวลาในการอ่านไว้ในสมุดบันทึกเวลา
2. แจกเรื่องให้นักเรียนแล้วอภิปรายเรื่องที่ย่านตามหัวข้อที่กำหนดให้คือ
 - ประเภทของหนังสือ
 - จุดมุ่งหมายของหนังสือ
 - ความรู้ที่ได้จากการอ่าน

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับประเภทของหนังสือและส่วนประกอบของหนังสือ พร้อมทั้งกิจกรรมทบทวนบทเรียน

สื่อการเรียน

1. บัตรคำสิ่งแทนหาคำศัพท์
2. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 2
3. ตัวอย่างหนังสือประเภทต่างๆ เช่น คำขวัญ นิตยสาร วารสาร

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2. ตรวจแบบฝึก
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนที่ 3 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 5-6)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์การพิจารณาหนังสือเป็นเล่ม
2. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกหลักเกณฑ์การพิจารณาหนังสือประเภทต่างๆได้
2. นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถพิจารณาโครงเรื่อง ตัวละครและฉากได้
4. นักเรียนสามารถอ่านวลีและประโยคแล้วตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ในเวลาจำกัด

เนื้อเรื่อง ฝึกทักษะการอ่านและการพิจารณาหนังสือเป็นเล่ม

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 5 คน เล่นเกมจับคู่ โดยให้แต่ละกลุ่มนำบัตรคำ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ งานเขียนต่างๆ เช่น บทความ เรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี ตำรา อีกส่วนหนึ่งเป็นลักษณะของหนังสือแต่ละชนิด ให้แต่ละกลุ่มหาคู่ แล้วนำมาติดบนกระดานดำให้ตรงกัน

2. ครูสนทนากับนักเรียนถึงลักษณะของหนังสือแต่ละชนิดและการฝึกฝนการอ่าน

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 3 คือแบบฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค ซึ่งมี 10 แบบฝึก ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามคำสั่ง จับเวลาในการทำแบบฝึก บันทึกเวลาในการอ่านในสมุดบันทึก

2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่แจกให้แล้วอภิปราย
เรื่องที่อ่านตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้ คือ โครงเรื่อง ฉาก ตัวละคร
3. ให้นักเรียนสรุปการอภิปรายลงสมุด
ขั้นสรุป
ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาหนังสือเล่ม พร้อมทั้ง
กิจกรรมทบทวนบทเรียน

สื่อการสอน

1. บัตรคำเกมจับคู่ชนิดของหนังสือ
2. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 3

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจแบบฝึก
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนที่ 4 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 7-8)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักส่วนประกอบของนวนิยายและเรื่องสั้น
2. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกส่วนประกอบของนวนิยายและเรื่องสั้นได้
2. นักเรียนสามารถบอกถึงความแตกต่างของเรื่องสั้นและนวนิยายได้
3. นักเรียนสามารถอ่านอนุเจตและเข้าใจใจความสำคัญของอนุเจตนั้นได้

เนื้อหา ส่วนประกอบของนวนิยาย เรื่องสั้นและฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจใจความสำคัญของอนุเจตนั้นๆ

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนถึงละครโทรทัศน์ เรื่องยาวหลังข่าวกับละครโทรทัศน์ที่เล่นเป็นตอน ๆ ว่ามีลักษณะการดำเนินเรื่องต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร
2. ครูให้นักเรียนอ่านอนุเจตสั้นๆ แล้วให้นักเรียนบอกใจความสำคัญของอนุเจตนั้น

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 4 คือ แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้นักเรียนเข้าใจใจความสำคัญของอนุเจตนั้น ซึ่งมีทั้งหมด 10 แบบฝึก โดยมีเนื้อเรื่องต่างกัน ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามคำสั่ง
2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน ครูแจกเรื่องสั้นและนวนิยายให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยไม่ซ้ำกัน แล้วให้อภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

- คำโครง
- การดำเนินเรื่อง
- แก่นของเรื่อง

๑. ให้นักเรียนออกมาอภิปรายเรื่องของกลุ่มตัวเองหน้าชั้นเรียน
ชั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปบทเรียนเกี่ยวกับส่วนประกอบของนวนิยายและเรื่องสั้น พร้อมทั้ง
ทำกิจกรรมทบทวนบทเรียน

สื่อการสอน

1. แผนภูมิ เรื่องสั้นและนวนิยาย
2. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 4

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจแบบฝึก
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนที่ 5 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 9-10)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักพิจารณาลักษณะนิสัยตัวละคร
2. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักพิจารณาฉาก
3. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกลักษณะนิสัยตัวละครจากเรื่องที่ได้
2. นักเรียนสามารถพิจารณาและวิจารณ์ฉากจากเรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนภาพฉากของเรื่องจากจินตนาการได้
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านอนุเฉทได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %

เนื้อหา การพิจารณาตัวละคร ฉากและการฝึกอ่านอนุเฉทเพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. คุยนำภาพบุคคลต่างๆในหลายวงการ เช่น ดารา นักร้อง นักการเมือง
ให้นักเรียนรู้จัก ให้นักเรียนดูแล้วสนทนาถึงลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกัน
2. คุยนำบทนิยาย เรื่องสั้นให้นักเรียนอ่านเฉพาะตอนที่กล่าวถึงตัวละครและฉาก
ให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายลักษณะนิสัยตัวละครแต่ละตัวและฉากแต่ละฉาก

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 5 คือ แบบฝึกอ่านอนุเฉทเพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด ซึ่งมี 10 แบบฝึก ให้นำให้นักเรียนฝึกเพียง 5 แบบฝึก ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามคำสั่ง

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ 5 คน ครูแจกบทกวีนิยาย เรื่องสั้นให้แต่ละกลุ่มอ่านแล้วออกมาแสดงบทบาทสมมติตามลักษณะนิสัยตัวละครและฉาก แล้วให้กลุ่มอื่นๆวิจารณ์ว่าตัวละครแต่ละตัวว่ามีลักษณะนิสัยหรือไม่นั้นคืออะไร จากเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่

3. ครูและนักเรียนอภิปรายหลักเกณฑ์การพิจารณาตัวละครและฉากที่สรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับการพิจารณาหลักคุณลักษณะนิสัยตัวละครและการพิจารณาฉาก พร้อมทั้งทำกิจกรรมบทบาทเรียน

สื่อการสอน

1. รูปภาพ
2. เอกสารสรุป
3. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านชุดที่ 5

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจแบบฝึก
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนที่ 6 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 11-12)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักประเภทและแนวการพิจารณาสารคดี
2. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักประเภทและแนวทางการพิจารณาบทความ
3. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกประเภทของสารคดีได้
2. นักเรียนสามารถบอกแนวการพิจารณาสารคดีได้
3. นักเรียนสามารถบอกข้อดีของสารคดีตามหลักเกณฑ์ได้
4. นักเรียนสามารถบอกประเภทของบทความได้
5. นักเรียนสามารถบอกส่วนประกอบและแนวการพิจารณาบทความได้
6. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านอนุเจตได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %

เนื้อหา การพิจารณาสารคดี บทความและการฝึกอ่านอนุเจตให้เข้าใจความหมายทั้งหมด
วิธีสอน

ขั้นนำ

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ๑ให้จับฉลากคำถาม คำตอบ เล่นเกม 20 คำถาม เพื่อให้หาคำว่า สารคดี โดยครูเป็นผู้เขียนคำถามและคำตอบให้นักเรียนคนที่จับฉลากได้อ่านข้อความของตนว่าเป็นคำถามหรือคำตอบคนที่เท่าไรจะผลัดกันถามและตอบจนถึงคนสุดท้ายจะได้คำว่า สารคดี
2. ครูและนักเรียนอภิปรายถึงลักษณะของสารคดี

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 6 คือแบบฝึกอ่านอนุเฉทเพื่อ
ให้เข้าใจความหมายทั้งหมด แบบฝึกที่ 6-10 ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามคำสั่ง
2. ครูและนักเรียนอภิปรายถึงแบบฝึกและประโยชน์ของแบบฝึก
3. ครูอธิบายหลักเกณฑ์การพิจารณาสารคดีและบทความ
4. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 5 คน ครูแจกสารคดีประเภทต่างๆและ
บทความให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนพิจารณาตามหลักเกณฑ์พร้อมทั้งอภิปราย
หน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับการพิจารณาสารคดี บทความ พร้อมทั้งกิจกรรม
ทบทวนบทเรียน

สื่อการสอน

1. บัตรเกม
2. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 6 แบบฝึกที่ 6-10
3. ตัวอย่างสารคดีและบทความ

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจแบบฝึก
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนที่ 7 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 13-14)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักวิธีการอ่านบทร้อยกรองประเภทต่างๆ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์การพิจารณาบทร้อยกรองประเภทต่างๆ
3. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านทำนองเสนาะบทร้อยกรองประเภทต่างๆได้
2. นักเรียนสามารถบอกลักษณะและพิจารณาบทร้อยกรองได้ตามหลักเกณฑ์
3. นักเรียนสามารถอ่านข้ามคำและค้นหาใจความได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้ถูกต้องอย่าง 80 %

เนื้อหา หลักเกณฑ์การอ่านและพิจารณาบทร้อยกรอง การอ่านข้ามคำหรือค้นหาใจความที่ต้องการ

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 5 คน แจกบัตรคำบทร้อยกรองชนิดต่างๆ และลักษณะของบทร้อยกรองชนิดต่างๆ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่ชนิดกับลักษณะของบทร้อยกรอง
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงลักษณะของบทร้อยกรองชนิดต่างๆ

ขั้นสอน

1. ครูแจกแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 6 คือแบบฝึกอ่านข้ามคำและแบบฝึกอ่านแบบเจาะจง ซึ่งมีชุดละ 5 แบบฝึก ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามคำสั่ง

2. ครูอธิบายถึงลักษณะการแต่งบทร้อยกรองแต่ละประเภท เช่น การใช้คำ
การเล่นเสียง สัมผัส
3. ครูเปิดแถบบันทึกเสียงอ่านทำนองเสนาะบทร้อยกรองแต่ละประเภท ให้
นักเรียนฝึกอ่าน เน้นเสียงและอารมณ์ตามบทร้อยกรองนั้นๆ
4. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนเลือกบทร้อยกรอง
กลุ่มละ 10 บท ฝึกอ่านทำนองเสนาะและพิจารณาบทร้อยกรองนั้นๆ
ตามหลักเกณฑ์อภิปรายร่วมกัน แล้วออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านและพิจารณาบทร้อยกรอง พร้อมทั้ง
ทำกิจกรรมทบทวนบทเรียน

สื่อการสอน

1. บัตรคำ
2. แถบบันทึกเสียง
3. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 6
4. ตัวอย่างบทร้อยกรอง

การวัดผลและการประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการอ่านทำนองเสนาะ
3. ตรวจแบบฝึก
4. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนที่ 8 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 15-16)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักวิจักษณ์ติก เรื่องราวที่อ่านแล้ว
2. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์การปฏิบัติหนังสือ
3. เพื่อฝึกทักษะการค้นหาคำพจนานุกรมได้อย่างรวดเร็ว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกหลักเกณฑ์การจดบันทึก เรื่องราวที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถจดบันทึก เรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถบอกหลักเกณฑ์การปฏิบัติหนังสือได้
4. นักเรียนสามารถทำปฏิสันหนังสือที่กำหนดให้อ่านได้
5. นักเรียนสามารถค้นหาความหมายของคำในพจนานุกรมได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %

เนื้อเรื่อง หลักเกณฑ์การจดบันทึก การปฏิบัติหนังสือและการค้นหาคำในพจนานุกรม

วิธีสอน

ที่นำ

1. ครูแจกบัตรคำเกมเรียงอักษร โดยแจกบัตรคำให้นักเรียนแถวละ 1 ชุด เท่าจำนวนคนในแถว แล้วให้นักเรียนแต่ละแถวจัดเรียงคำตามตัวอักษรตัวแรกจนถึงตัวสุดท้ายเรียงแถวตั้งแต่คนหน้าจนถึงคนสุดท้าย แถวไหนเสร็จก่อนให้ชูบัตรคำขึ้น แล้วให้เพื่อนแถวอื่นช่วยกันดูว่าเรียงถูกต้องหรือเปล่า
2. ครูและนักเรียนสนทนาหลักเกณฑ์การค้นหาคำในพจนานุกรมอย่างรวดเร็ว

ที่สอน

1. ครูแจกแบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านชุดที่ 7 คือ แบบฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรมให้อ่านได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งมีทั้งหมด 10 แบบฝึก ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามคำสั่ง

2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายหลักเกณฑ์การจับผิด การอ่านเรื่องราวต่างๆ รวมถึงการปฏิบัติหนังสือ
3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คนให้เลือกอ่านหนังสือเพื่อจะจับผิดและปฏิบัติหนังสือ อย่างละ 1 เรื่อง แล้วออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจับผิดและการปฏิบัติหนังสือ พร้อมทั้งกิจกรรมทบทวนบทเรียน

สื่อการสอน

1. บัตรคำ
2. หนังสืออ่านประกอบเป็นเล่ม
3. แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน ชุดที่ 7

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจแบบฝึก
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนที่ 1 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 1-2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของการอ่าน
2. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกประโยชน์ของการอ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกประเภทและจุดมุ่งหมายของการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้องอย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง 80 %
5. นักเรียนสามารถอ่านจำคำได้อย่างรวดเร็ว

เนื้อหา การฝึกทักษะการอ่านโดยฝึกความเร็วในการจำคำ ประโยชน์และความสำคัญของการอ่าน

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนถึงประโยชน์ของการอ่านและจุดประสงค์ในการอ่านแต่ละครั้ง
2. ครูซักถามนักเรียนถึงวิธีฝึกอ่านที่นักเรียนเคยฝึกอ่านมาแล้วว่ามีวิธีใดบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูคิดแผนภูมิคำศัพท์ให้นักเรียนอ่านอย่างรวดเร็ว แผนภูมิละ 1-3 นาที ให้นักเรียนออกมาแข่งขันกันอ่าน
2. ให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายถึงผลของการฝึกอ่านว่า นักเรียนมีปัญหาและอุปสรรคใดบ้างในขณะที่ฝึกอ่าน จดปัญหาและอุปสรรคนั้นไว้เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้หมดไปและพร้อมที่จะฝึกอ่านในชั่วโมงต่อไป

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านพร้อมทั้งทำ
กิจกรรมทบทวนบทเรียน

สื่อการเรียนรู้

1. แผนภูมิการอ่าน
2. แผนภูมิคำศัพท์

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ
3. ตรวจสอบแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนที่ 2 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 3-4)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักพิจารณาประเภทของหนังสือ
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักส่วนประกอบของหนังสือ
3. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกส่วนประกอบของหนังสือได้
2. นักเรียนสามารถบอกประเภทของหนังสือได้
3. นักเรียนสามารถอ่านคำแล้วแยกคำที่มีความหมายเหมือนและแตกต่างกันได้อย่างน้อย 80 % ในเวลาจำกัด

เนื้อหา ส่วนประกอบของหนังสือและพิจารณาประเภทของหนังสือ การอ่านเข้าใจความหมายของคำ

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนถึงผลการฝึกตนเอง ให้นักนิยรักการอ่าน เช่น รู้จักสังเกตสิ่งต่างๆรอบตัว อ่านแผ่นป้ายต่างๆในที่ชุมชน ฝึกจำสิ่งที่อ่านและเข้าใจความหมายอันจะช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจที่สามารถอ่านและจดจำสิ่งที่อ่านได้
2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 5 คน ให้นักเรียนเล่นเกมหาคำศัพท์ แล้วช่วยกันสรุปประโยชน์ของการเข้าใจความหมายของคำ

ขั้นสอน

1. ครูยกแผนภูมิคำที่มีความหมายเหมือนและแตกต่างกันให้นักเรียนอ่านอย่างรวดเร็ว

เร็วในเวลาที่จำกัด แล้วตอบคำถามจากแผนภูมินี้

2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลของการฝึกอ่าน
3. ครูแจกเรื่องให้นักเรียนแล้วอภิปรายเรื่องทีอ่านตามหัวข้อที่กำหนดให้ คือ
 - ประเภทของหนังสือ
 - จุดมุ่งหมายของหนังสือ
 - ส่วนประกอบของหนังสือ
 - ความรู้ที่ได้จากการอ่าน

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับประเภทของหนังสือและส่วนประกอบของหนังสือ พร้อมทั้งทำกิจกรรมทบทวนบทเรียน

สื่อการเรียน

1. บัตรคำสั่ง เกมหาคำศัพท์
2. แผนภูมิคำศัพท์
3. ตัวอย่างหนังสือประเภทต่างๆ เช่น คำรา วารสาร สารคดี นิตยสาร

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2. ตรวจแบบฝึกหัด
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนที่ 3 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 5-6) .

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้หลักเกณฑ์การพิจารณาหนังสือ
2. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกหลักเกณฑ์การพิจารณาหนังสือประเภทต่างๆได้
2. นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถพิจารณาโครงเรื่อง ตัวละครและฉากได้
4. นักเรียนสามารถอ่านวลีและประโยคแล้วตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 % ในเวลาจำกัด

เนื้อหา ทักษะการอ่านวลีและประโยค การพิจารณาหนังสือ

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 5 คน เล่นเกมจับคู่โดยให้แต่ละกลุ่มนำบัตรคำของกลุ่มตนเอง ซึ่งมี 2 ชนิดคือ งานเขียนชนิดต่างๆเช่นบทความ เรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี ตำรา เป็นต้น และอีกใบหนึ่งเป็นลักษณะของงานเขียน ให้แต่ละกลุ่มหาคู่ และนำมาติดบนกระดานดำให้ตรงกัน
2. ครูสนทนากับนักเรียนถึงลักษณะของหนังสือแต่ละชนิดและการฝึกฝนการอ่าน

ขั้นสอน

1. ครูนำแผนภูมิวลีและประโยคติดบนกระดานดำ ฝึกให้นักเรียนอ่านโดยจับสายตาที่เส้นตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ อ่านเป็นวรรคโดยทำเครื่องหมายหยุดไว้ให้อ่านอย่างรวดเร็ว เป็นการฝึกอ่านโดยจ้องตัวหนังสืออย่างกว้างๆเพื่อป้องกันการหยุดบ่อยทุกตัวอักษร

2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่แจกให้แล้วอภิปราย
เรื่องที่อ่านตามหัวข้อที่ครูกำหนดให้ คือ

- โครงเรื่อง
- ฉาก
- ตัวละคร

3. ให้นักเรียนสรุปการอภิปรายลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาหนังสือพร้อมทั้งทำกิจกรรม
บทบาทเรียน

สื่อการเรียน

1. บัตรคำเกมจับคู่ชนิดหนังสือ
2. แผ่นเอกสาร เนื้อเรื่อง

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจแบบฝึกหัด
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนที่ 4 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 7-8)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักส่วนประกอบของนวนิยายและเรื่องสั้น
2. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกส่วนประกอบของนวนิยายได้
2. นักเรียนสามารถบอกส่วนประกอบของเรื่องสั้นได้
3. นักเรียนสามารถบอกถึงความแตกต่างของเรื่องสั้นและนวนิยายได้
4. นักเรียนสามารถอ่านอนุเจตและเข้าใจใจความสำคัญของอนุเจตนั้น

เนื้อหา ส่วนประกอบของนวนิยายและเรื่องสั้น ฝึกอ่านอนุเจต

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนถึงละครโทรทัศน์ เรื่องยาวหลังข่าวกับละครโทรทัศน์ที่เล่นเป็นตอน ๆ ว่ามีลักษณะการดำเนินเรื่องต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร
2. ครูให้นักเรียนอ่านตัวอย่างอนุเจตสั้น ๆ แล้วอภิปรายถึงใจความสำคัญของอนุเจตนั้น

ขั้นสอน

1. ครูนำแผ่นข้อความอนุเจตสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่านแล้วให้บอกใจความสำคัญของอนุเจตประมาณ 20 อนุเจต
2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 5 คน แจกเรื่องสั้นและนวนิยายให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แล้วอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้คือ
 - คำโครงเรื่อง
 - การดำเนินเรื่อง
 - แก่นของเรื่อง

3. ให้นักเรียนออกมาอภิปรายเรื่องของกลุ่มตนเองหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปบทเรียนเกี่ยวกับส่วนประกอบของนวนิยายและเรื่องสั้นพร้อมทั้งทำ

กิจกรรมทบทวนบทเรียน

สื่อการสอน

1. แผนภูมิเปรียบเทียบเรื่องสั้นและนวนิยาย
2. เอกสารข้อความเรื่องต่างๆ

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจแบบฝึกหัด
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่างๆ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนที่ 5 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 9-10)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักพิจารณาลักษณะนิสัยตัวละคร
2. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักพิจารณาฉาก
3. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกลักษณะนิสัยตัวละครจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถพิจารณาและวิจารณ์ฉากจากเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถเขียนภาพฉากของเรื่องจากการจินตนาการได้
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านอนุเจตได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %

เนื้อหา การพิจารณาตัวละครและฉาก ฝึกอ่านอนุเจตเพื่อเข้าใจความหมายทั้งหมด

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. ครูนำภาพบุคคลในหลาย ๆ วงการ เช่น ดาราภาพยนตร์ นักร้อง นักการเมือง ที่นักเรียนรู้จักให้นักเรียนดู แล้วสนทนาถึงลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกัน
2. ครูนำทมนิยาย เรื่องสั้นให้นักเรียนอ่านเฉพาะตอนที่กล่าวถึงตัวละครและฉาก แล้วร่วมกันอภิปรายลักษณะนิสัยตัวละครแต่ละตัวและแต่ละฉาก

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องที่นำเสนอสนใจสั้น ๆ คนละ 5 เรื่อง แล้วตอบคำถามที่กำหนดให้ดังนี้ คือ
 - สาระสำคัญของเรื่อง
 - จุดมุ่งหมายของผู้แต่ง
 - ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านเรื่องนั้น ๆ

2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แจกบทกวีนิยายและเรื่องสั้นให้แต่ละกลุ่มอ่านแล้วออกมาแสดงบทบาทสมมติ ตามฉากและลักษณะนิสัยตัวละครให้กลุ่มอื่น ๆ วิจารณ์ตัวละครแต่ละตัวว่ามีลักษณะนิสัยดีหรือไม่อย่างไร จากเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับการพิจารณาลักษณะนิสัยตัวละครและฉากพร้อมทั้งกิจกรรมบทบาทนักเรียน

สื่อการสอน

1. รูปภาพ
2. แผ่นเอกสารเนื้อเรื่อง

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจแบบฝึกหัด
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนที่ 6 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 11 - 12)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักประเภทและแนวการพิจารณาสารคดี
2. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จัก ประเภทและแนวทางการพิจารณาบทความ
3. เพื่อฝึกทักษะ การอ่าน ของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกประเภทสารคดีได้
2. นักเรียนสามารถบอกแนวการพิจารณาสารคดีได้
3. นักเรียนสามารถบอกข้อดีของสารคดีตามหลักเกณฑ์ได้
4. นักเรียนสามารถบอกประเภทของบทความได้
5. นักเรียนสามารถบอกส่วนประกอบและแนวการพิจารณาสารคดีได้
6. นักเรียนสามารถตอบคำถามและจากการอ่านอนุเจตได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %

เนื้อหา การพิจารณาสารคดี บทความและการฝึกอ่านอนุเจตให้เข้าใจความหมายทั้งหมด

วิธีการสอน

ขั้นนำ

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ให้จับฉลากคำถาม คำตอบ เล่นเกม 20 คำถาม เพื่อให้คำตอบเป็น คำว่า สารคดี โดยครูเป็นผู้เขียนคำถามและคำตอบ
ให้นักเรียนคนที่จับฉลากได้อ่านข้อความของคนว่าเป็นคำถามหรือคำตอบคนที่เท่าไร
จะผลัดกันถามและตอบจนถึงคนสุดท้ายจะได้ข้อความว่า สารคดี
2. ครูและนักเรียนอภิปรายถึงลักษณะสารคดี

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องที่สนใจ คนละ 5 เรื่อง แล้วตอบคำถามที่กำหนดให้ ดังนี้คือ
 - สาระสำคัญของเรื่อง
 - จุดมุ่งหมายของผู้แต่ง
 - ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านเรื่องสั้น ๆ
2. ครูอธิบายหลักเกณฑ์การพิจารณาสารคดี บทความ
3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน แจกสารคดี และบทความประเภทต่าง ๆ ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนพิจารณาคำหลักเกณฑ์พร้อมทั้งอภิปรายหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับการพิจารณาสารคดี บทความ พร้อมทั้งกิจกรรม ทบทวนบทเรียน

สื่อการสอน

1. บัตรเกม
2. แผ่นเอกสาร
3. ตัวอย่างสารคดีและบทความ

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจแบบฝึกหัด
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนที่ 7 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 13 - 14)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักวิธีการอ่านบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์การพิจารณาบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ
3. เพื่อฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านทำนองเสนาะบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ ได้
2. นักเรียนสามารถบอกลักษณะและพิจารณาบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ ได้
3. นักเรียนสามารถอ่านข้ามคำและค้นหาใจความที่ต้องการได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ให้อ่านได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %

เนื้อหา หลักเกณฑ์การอ่านและพิจารณาบทร้อยกรอง การอ่านข้ามคำและอ่านแบบเจาะจง

วิธีการสอน

ขั้นนำ

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แจกบัตรคำบทร้อยกรองชนิดต่าง ๆ และลักษณะของบทร้อยกรองชนิดต่าง ๆ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่ชนิดกับลักษณะของบทร้อยกรอง กลุ่มไหนจับคู่ได้ก่อนให้หนึ่งให้เรียบร้อย
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงลักษณะของบทร้อยกรองชนิดต่าง ๆ

ขั้นสอน

1. ครูคิดแผ่นข้อความบนกระดาษคำ ให้นักเรียนอ่านตามคำสั่ง คืออ่านเฉพาะข้อความที่ขีดเส้นใต้ อ่านข้ามคำ และตอบคำถามความเข้าใจในเรื่อง
2. ครูคิดแผ่นข้อความให้นักเรียนค้นหาสิ่งที่ครูกำหนดให้ ให้นักเรียนรายงานผู้ใช้โทรศัพท์และหมายเลขโทรศัพท์

3. ครูอธิบายถึงลักษณะการแต่งบทร้อยกรองแต่ละประเภท เช่น การใช้คำ
การเล่นเสียง
4. ครูเปิดแถบบันทึกเสียงอ่านตนเอง เสนาบทร้อยกรองแต่ละประเภทให้นักเรียน
ฝึกอ่านเน้นเสียง และอารมณ์ตามบทร้อยกรองนั้น ๆ
6. ครูให้นักเรียนเลือกบทร้อยกรองกลุ่มละ 10 บท ฝึกอ่านตนเอง เสนาและ
พิจารณาบทร้อยกรองนั้น ๆ ตามหลักเกณฑ์ อภิปรายร่วมกันแล้วออกมารายงาน
หน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านและการพิจารณาบทร้อยกรอง พร้อม
หังกิจกรรมทบทวนบทเรียน

สื่อการสอน

1. บัตรคำ
2. แถบบันทึกเสียง
3. แผ่นข้อความ
4. ตัวอย่างบทร้อยกรอง

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการอ่านตนเอง เสนา
3. ตรวจแบบฝึกหัด
4. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนที่ 8 จำนวน 2 คาบ (คาบที่ 15 - 16)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักวิธีจดบันทึก เรื่องราวที่อ่าน
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์การปฏิบัติสนทนา
3. เพื่อฝึกทักษะการค้นหาคำในพจนานุกรมได้อย่างรวดเร็ว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกหลักเกณฑ์การจดบันทึก เรื่องราวที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถจดบันทึก เรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถบอกหลักเกณฑ์การปฏิบัติสนทนาได้
4. นักเรียนสามารถทำปฏิบัติสนทนาที่กำหนดให้อ่านได้
5. นักเรียนสามารถค้นหาคำในพจนานุกรมได้ถูกต้องอย่างน้อย 80%
ในเวลาจำกัด

เนื้อเรื่อง หลักเกณฑ์การจดบันทึก การปฏิบัติสนทนาและค้นหาคำในพจนานุกรม

วิธีสอน

ขั้นนำ

1. ครูแจกบัตรคำเกมเรียงตัวอักษร โดยแจกบัตรคำให้นักเรียนแถวละ 1 ชุด
เท่าจำนวนคนในแถว แล้วให้แต่ละแถวจัดเรียงคำตามตัวอักษรตัวแรกจนถึงตัว
สุดท้ายเรียงแถวตั้งแต่คนหน้าจนถึงคนสุดท้าย แถวไหนเสร็จก่อนก็ให้ชูบัตรคำขึ้น
แล้วให้เพื่อน ๆ แถวอื่นช่วยกันดูว่าเรียงถูกต้องหรือเปล่า
2. ครูและนักเรียนสนทนาหลักเกณฑ์การค้นหาคำในพจนานุกรมอย่างรวดเร็ว

ชั้นสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน พร้อมทั้งแจกบัตรคำสั่งให้หา
ความหมายของคำจากพจนานุกรม 10 ชุด ๆ ละ 10 คำ โดยกำหนดเวลาให้
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายหลักเกณฑ์การจับตึกการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ
รวมถึงการปฏิบัติหนังสือด้วย
3. ครูให้นักเรียนเลือกอ่านหนังสือเป็นกลุ่มเพื่อจะจับตึกและปฏิบัติหนังสือ
อย่างละ 1 เรื่อง แล้วออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

ครูแจกเอกสารสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจับตึกและการปฏิบัติหนังสือ
พร้อมทั้งกิจกรรมทบทวนบทเรียน

สื่อการสอน

1. บัตรคำ
2. หนังสืออ่านประกอบเป็นเล่ม
3. พจนานุกรม

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจแบบฝึกหัด
3. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
ชุดที่ 1

แบบฝึกเพิ่มความเร็วในการจำคำ แบบฝึกที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่เหมือนกับแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขให้ตรงกับคำนั้น
ในช่องว่างทางขวามือ

เริ่มเวลา.....

	1	2	3	4	
1. ครวญ	ครอง	ครอบ	ครวญ	ครวญ
2. กราย	กราน	กราย	กราบ	กราม
3. ทราบ	ทวาม	ทวาย	ทวาบ	ทวาร
4. กานต์	กานท์	กานต์	การย์	การณ์
5. ขม	ขยล	ขยค	ขยะ	ขม
6. เจลียว	เจलयง	เจลายบ	เจลียว	เจนิยน
7. ชุมชุม	ชุมพร	ชุมพา	ชุมชุม	ชุมมน
8. คุษฎี	คุษณี	คุษฎี	คุษิต	คุษิต
9. ครวบ	ครวลด	ครวลา	ครวลาด	ครวบ
10. ครั๊ส	ครั๊ย	ครั๊บ	ครั๊ส	ครั๊ง
11. ถวาย	ถวัล	ถวาย	ถวัล	ถวิล
12. ทนาย	ทบวง	ทยอย	ทมิฬ	ทนาย
13. เทวินทร์	เทเวศร์	เทวินทร์	เทวาลัย	เทวัน
14. นาฏศิลป์	นาฏกรรม	นาฏดนตรี	นาฏศิลป์	นาฏก
15. นารายณ์	นารายณ์	นายิกา	นาคีกา	นาลิวัน
16. ธรรมวิทยา	ธรรมสงฆ์	ธรรมสวรรค์	ธรรมวิทยา	ธรรมสาร
17. ธรรมจรรยา	ธรรมคา	ธรรมกาย	ธรรมขันธุ์	ธรรมจรรยา
18. บังสุราย	บังอร	บังคัล	บังสกุล	บังสุราย
19. ประชาบาล	ประชาชนดี	ประชาชนาถ	ประชาบาล	ประชาคม
20. ภาคินี	ภาคภูมิ	ภาคินัย	ภาคิยะ	ภาคินี

จบเวลา.....

เวลาที่ใช้ในการอ่าน.....นาที

เฉลย	1. <u>4</u>	2. <u>2</u>	3. <u>3</u>	4. <u>2</u>	5. <u>4</u>	6. <u>3</u>	7. <u>3</u>	8. <u>2</u>	9. <u>4</u>	10. <u>3</u>
	11. <u>2</u>	12. <u>4</u>	13. <u>2</u>	14. <u>3</u>	15. <u>1</u>	16. <u>3</u>	17. <u>4</u>	18. <u>4</u>	19. <u>3</u>	20. <u>4</u>

แบบฝึกเพิ่มความเร็วในการจำคำ แบบฝึกที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนหากลุ่มอักษรที่ซ้ำกับกลุ่มอักษรในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลข
แถวของกลุ่มอักษรที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

เริ่มเวลา.....

	1	2	3	4	
1. ทดณ	ทดณ	ทดณ	ทดณ	ทดณ
2. ทดค	ทดณ	ทดค	ทดณ	ทดค
3. ทคค	ทคณ	ทคค	ทคค	ทคค
4. ทคณ	ทคณ	ทคค	ททค	ททค
5. ทคท	ททณ	ทคท	ททณ	ทคท
6. คณค	คณค	คณค	คณค	คณณ
7. คคค	คณค	คคณ	คคค	คณค
8. คคณ	คณค	คคค	คคค	คณค
9. คคช	คชท	คคช	คคณ	คทช
10. คชท	คณช	คชท	คณช	คณท
11. ฉคค	ฉคค	ฉคค	ฉคค	ฉคณ
12. ฉคณ	ฉคณ	ฉทค	ฉคท	ฉณท
13. ฉคท	ฉชท	ฉทช	ฉคช	ฉคท
14. ฉทช	ฉณท	ฉทช	ฉทณ	ฉชท
15. ฉชณ	ฉณป	ฉปช	ฉชณ	ฉณช
16. คคณ	คคท	คทช	คคค	คคณ
17. คคท	คทช	คชณ	คคท	คทช
18. คทช	คทณ	คทช	คชท	คณท
19. คชณ	คณป	คปช	คณช	คชณ
20. คณป	คณน	คปณ	คณป	คปณ

จบเวลา.....

เวลาที่เข้ารับการอ่าน..... นาที

เฉลย	1. <u>3</u>	2. <u>2</u>	3. <u>4</u>	4. <u>1</u>	5. <u>4</u>	6. <u>2</u>	7. <u>3</u>	8. <u>1</u>	9. <u>2</u>	10. <u>2</u>
	11. <u>3</u>	12. <u>1</u>	13. <u>4</u>	14. <u>2</u>	15. <u>3</u>	16. <u>4</u>	17. <u>1</u>	18. <u>2</u>	19. <u>4</u>	20. <u>3</u>

แบบฝึกเพิ่มความเร็วในการจำคำ แบบฝึกที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า แล้ววงกลมรอบข้อที่มีคำซ้ำกับคำในแถวหน้า
เริ่มเวลา.....

1. บรรดาศักดิ์	ก.บรรหาร	ข.บรรณาการ	ค.บรรดาศักดิ์	ง.บรรจถรณ์
2. จำนวนรจจา	ก.จำนวน	ข.จำเริญ	ค.จำเนียร	ง.จำนวนรจจา
3. กระฉับกระเฉง	ก.กระโถกกระเจก	ข.กระชดกระช้อย	ค.กระฉับกระเฉง	ง.กระชุ่มกระชวย
4. ฌมิชั่น	ก.ฌุกฉั่ว	ข.ฌมิชั่น	ค.ฌบุฌมิบ	ง.ขยะแบยง
5. คลางแคลง	ก.คลับคล้าย	ข.คลางแคลง	ค.คละคลั่ง	ง.คล้ายคลึง
6. คุณอำนาจ	ก.คุณพิณิจ	ข.คุณภาค	ค.คุณอำนาจ	ง.คุณภาพ
7. ครีสุล	ก.ครีศก	ข.ครีฎว	ค.ครีสมอ	ง.ครีสุล
8. ไตรภาคี	ก.ไตรยางค์	ข.ไตรภาคี	ค.ไตรรงค์	ง.ไตรภพ
9. ทักษะ	ก.ทักษะ	ข.ทักษะ	ค.ทักษิณ	ง.ทักษิณา
10. หัตถศาสตรา	ก.หัตถกรรม	ข.หัตถนิคม	ค.หัตถศาสตรา	ง.หัตถวิทยา
11. หัตถุปรกรณ์	ก.หัตถมาจร	ข.หัตถนากร	ค.หัตถวิสัย	ง.หัตถุปรกรณ์
12. ธนาคาร	ก.ธนาคม	ข.ธนาคาร	ค.ธนิต	ง.ธนานิติ
13. นริศร	ก.นริศวร	ข.นรินทร์	ค.นเรศวร	ง.นริศร
14. นลาฎ	ก.นฤมิต	ข.นฤมาน	ค.นลินี	ง.นลาฎ
15. บัณฑิต	ก.บัณฑิต	ข.บัณฑิตย์	ค.บัณฑิตูรย์	ง.บัณฑิต
16. บ้านเทิง	ก.บ้านเทา	ข.บ้านทีก	ค.บ้านทีก	ง.บ้านเทิง
17. ปฏิกริยา	ก.ปฏิการ	ข.ปฏิคม	ค.ปฏิกุล	ง.ปฏิกริยา
18. ประพฤติ	ก.ประพฤทธิ	ข.ประพัค	ค.ประคิทธิ	ง.ประพฤติ
19. ประพาส	ก.ประพาศ	ข.ประภาษ	ค.ประภาส	ง.ประพาส
20. ปราวไนทย์	ก.ปราวไนช	ข.ปราวไนทย์	ค.ปราวมาส	ง.ปราวภ

จบเวลา.....

เวลาที่ใช้ในการอ่าน.....นาที

- เฉลย 1.ค 2.ง 3.ค 4.ข 5.ข 6.ค 7.ง 8.ข 9.ข 10.ค
11.ง 12.ข 13.ง 14.ง 15.ง 16.ง 17.ง 18.ง 19.ง 20.ข

แบบฝึกเพิ่มความเร็วในการอ่าน แบบฝึกที่ 4

คำข้แจง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่แตกต่างจากคำอื่น

เริ่มเวลา.....

1.กฎเกณฑ์	กฎเกณฑ์	กฎเกณฑ์	กฎบัตร	กฎเกณฑ์
2.กระชับ	กระชับ	กระชับ	กระชับ	กระชัง
3.ก่ามลาศน์	ก่ามลาศน์	ก่ามลาศน์	ก่ามเลส	ก่ามลาศน์
4.กระปลกกระเปลี้ย	กระปลกกระเปลี้ย	กระปลกกระเปลี้ย	กระปลกกระเปือก	กระปลกกระเปลี้ย
	กระปลกกระเปลี้ย			
5.กริดกรวย	กริดกรวย	กริดกรวด	กริดกรวย	กริดกรวย
6.กรีธาทัพ	กรีธาทัพ	กรีธาทัพ	กรีธาทัพ	กรีธาพล
7.กฤดาภินิหาร	กฤดาธิการ	กฤดาภินิหาร	กฤดาภินิหาร	กฤดาภินิหาร
8.กัลยาณี	กัลยาณี	กัลยาณี	กัลยาณมิตร	กัลยาณี
9.กานต์	กานต์	กานท์	กานต์	กานต์
10.การวิชัย	การวิชัย	การวิชัย	การวิชัย	การวิชัย
11.กิตติมศักดิ์	กิตติมศักดิ์	กิตติมศักดิ์	กิตติมศักดิ์	กิตติศัพท์
12.โกรธ	โกรธ	โกรธ	โกรธา	โกรธ
13.กวีนิ	กวีนิ	กวีนิ	กวีนิ	กวีนิ
14.กษัตริย์	กษัตริย์	กษัตริย์	กษัตรา	กษัตริย์
15.กวรรณิการ	กวรรณิการ	กวรรณิการ	กวรรณิการ	กวรรณิการ
16.กระพังเหิร	กระพังเหิร	กระพังเหิร	กระพังโหม	กระพังเหิร
17.กรวมข้าง	กรวมข้าง	กรวมข้าง	กรวมข้าง	กรวมหลู
18.กฤษณา	กฤษณา	กฤษณา	กฤษณา	กฤษณา
19.กลศาสตร์	กลยุทธ์	กลศาสตร์	กลศาสตร์	กลศาสตร์
20.ไกรลาส	ไกรลาส	ไกรลาส	ไกรสิทธิ์	ไกรลาส

จบเวลา.....

ใช้เวลาในการอ่าน.....นาที

แบบฝึกเพิ่มความเร็วในการจำคำ แบบฝึกที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนหากลุ่มคำที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของคำที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

เริ่มเวลา.....

	1	2	3	4	
1. จตุพักตร์	จตุพร	จตุรพักตร์	จตุรพิธ	จตุรงค์
2. ไร่ชนะ	ไร่ชนะ	ไร่หมี	ไร่ชนะ	ไร่ชนะ
3. วาทศิลป์	วาทศาสตร์	วาทภัย	วาทปานะ	วาทศิลป์
4. วาทก	วาทนะ	วาทิต	วาทก	วาทิน
5. วิชชุตตา	วิญญู	วิญญาณ	วิชชุตตา	วิถถาร
6. โศกศัลย์	โศกาตุร	โศกาลัย	โศจนะ	โศกศัลย์
7. โศลก	โศลก	โศรดา	โศกน	โศภิต
8. เลขานุการ	เลขอาธิการ	เลขานุการ	เลขยันต์	เลขนะ
9. ฤทธิ	ฤทัย	ฤชากร	ฤทธิ	ฤทธิวุธ
10. ลายแทง	ลายเทศ	ลายแทง	ลายคราม	ลายดลัป
11. อรัญญา	อรัญวาส	อรัญวาสี	อรัญญิก	อรัญญา
12. อลงกรณ์	อลังการณ	อลวน	อลเวง	อลงกรณ์
13. ออมครอม	อมชอม	อมครอม	อ้อมอก	อ้อยอิ่ง
14. อุทาหรณ	อุบาทว์	อุบาสก	อุทาหรณ	อุทยาน
15. จระคลับ	จระคล้าย	จระคลุ่ม	จระคลับ	จระแดง
16. เยอวณ	เยอวณ	เยอพาณ	เยอวณ	เยอวราช
17. ยากแค้น	ยากจน	ยากแค้น	ยากนาน	ยากเย็น
18. มหรสพ	มโหระทิก	มโหศาร	มโหศวรวรย์	มหรสพ
19. มาตุรงค์	มาตุเรศ	มาตุรงค์	มาตุจจา	มาตุลา
20. โมเสก	โมทนา	โมเลกุล	โมเสก	โมคันธ

จบเวลา.....

เวลาที่ใช้ในการอ่าน.....นาที

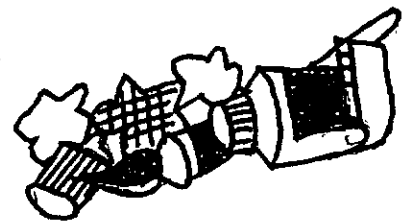

แบบฝึกเพิ่มความเร็วในการอ่านจำคำ แบบฝึกที่ 6
คำข้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / หน้าข้อที่มีตัวเลขแตกต่างจากข้ออื่น
เริ่มเวลา.....

	ก	ข	ค	ง
1.	2197	2197	2179	2197
2.	19328	19328	19328	19348
3.	42194	42194	42194	42149
4.	4986	4986	4983	4986
5.	5793	5793	5739	5793
6.	3463	3463	3443	3463
7.	6845	6854	6845	6845
8.	73102	73107	73102	73102
9.	88346	88364	88346	88346
10.	81452	81452	81452	81462
11.	92637	92637	92637	92647
12.	93945	93945	93965	93945
13.	42286	42288	42286	42286
14.	39108	39109	39109	39109
15.	25793	25793	25793	25783
16.	42657	42637	42657	42657
17.	9981	9931	9931	9931
18.	82750	82750	82750	82790
19.	60294	60294	60248	60294
20.	54374	54374	54374	54314

จบเวลา.....

เวลาที่ใช้ในการอ่าน.....นาที

แบบฝึกเพื่อความเร็วในการจำคำ แบบฝึกที่ 7

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกตัวเลขที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า แล้วเขียนอักษรที่อยู่เหนือตัวเลขที่ต้องการลงในช่องว่างทางขวามือ

เริ่มเวลา.....

	ก	ข	ค	ง	
1. 1463	4163	3641	1436	63341
2. 8972	2798	8972	7298	9872
3. 3246	6432	23364	4632	3246
4. 7139	7136	7139	7391	7931
5. 23345	23354	23945	24533	45233
6. 4829	2948	4892	4829	4289
7. 2766	6672	6627	2676	2766
8. 14689	14698	14986	14869	14689
9. 92810	29810	92801	92810	92108
10. 10889	18089	10889	10988	10889
11. 28768	28768	28867	28678	28876
12. 543326	32645	543326	433526	542633
13. 081694	084691	081694	086149	089416
14. 63782	78263	87632	63782	63827
15. 113346	114363	113346	114633	113463
16. 84230	84032	84023	84230	84203
17. 119863	119683	116398	113689	119863
18. 289741	289471	289714	289741	289714
19. 972154	972145	971254	917254	972154
20. 735246	752346	735264	735246	735462

จบเวลา.....

เวลาที่ใช้ในการอ่าน.....นาที

แบบฝึกเพิ่มความเร็วในการจำคำ แบบฝึกที่ 8

คำขี้แฉะ ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่เหมือนกับแถวหน้า

เริ่มเวลา.....

1. มนिला	มนิลา	มะลิลลา	มัลลิกา	มัสลิกา	มัสยา
2. มัธยัสถ์	มัธยัสถ์	มัทนะ	มัทนา	มัธยม	มัตสยะ
3. พรหมจักร	พรหมจรรย์	พรหมจักร	พรหมชาติ	พรหมทัศน์	พรพมา
4. พาหะ	พาหิระ	พาหิระ	พาหุรัด	พาหะ	พาอุกะ
5. รำณะนา	รำณะนาค	รำงควาน	รำณะว่อ	รำณะนา	รำงสิมา
6. วาสนา	วนาคร	วนาศรม	วनावาส	วาสนา	วรรพมา
7. วิสาสะ	วิสาพะ	วิสาพะ	วิสาสะ	วิวาพะ	วิวรรธน
8. สมาทน	สมาทน	สมาจาร	สมัญญา	สมาบัติ	สมัชชา
9. สังฆกรรม	สังฆทาน	สังฆาณัติ	สังฆกรรม	สังฆเภท	สังฆาฎิ
10. สันนิบาต	สันนิवास	สันนิเวส	สันนิชฐาน	สันนิบาต	สันติภาพ
11. สันทนะ	สันถระ	สันทนะ	สันทวะ	สันตะวา	สันคติ
12. หัตถกรรม	หัตถการ	หัตถกิจ	หัตถมาส	หัตถาภรณ์	หัตถกรรม
13. หามิได้	หาไม่ได้	มิได้หา	หามิได้	ไม่ได้หา	หาไม่ก็
14. อัจฉรา	อัจสนา	อัจฉมา	อัจฉิมา	อัจฉรา	อวัจนา
15. อันตราย	อันตรา	อันตกร	อันตกาล	อันตคุณ	อันตราย
16. อัมมาณ	อปะมาณ	อัมปมาท	อประมาท	อัมระไมย	อัมมาณ
17. กฤษฎีกา	กฤษฎา	กฤษดา	กฤษฎีกา	กฤษฎิกา	กฤษณิ
18. กระทั่งหัน	กระทัตวัด	กระทบทกระเทียบ	กระทัตหัน	กระทัตัง	กระทกรก
19. กะละมัง	กะละนม	กัลันทา	กะลาชอ	กะละมัง	กะละออม
20. กัลปนา	กัลปพฤกษ์	กัลปนา	กัมปะนะ	กัลบก	กัมปะนาท

จบเวลา.....

เวลาที่ใช้ในการอ่าน.....นาที

แบบฝึกเพิ่มความเร็วในการจำคำ แบบฝึกที่ 9

คำชี้แจง ให้นักเรียนวงกลมรอบข้อที่มีตัวเลขหรือตัวอักษรเรียงเหมือนกับแถวหน้า

เริ่มเวลา.....

	ก	ข	ค	ง
1. 753964	735964	753694	753964	735694
2. 369071	369017	369701	369017	369071
3. 852469	854629	852469	852496	852649
4. 380695	380569	308695	380965	380695
5. 753284	735284	753824	753284	723584
6. กณจณณ	กณจณณ	กณจณณ	กณจณณ	กณจณณ
7. รณจณณ	รณจณณ	รณจณณ	รณจณณ	รณจณณ
8. 739685	736985	739658	736958	739685
9. ทททรว	ทททรว	ทททรว	ทททรว	ทททรว
10. จณณณก	จณณณก	จณณณก	จณณณก	จณณณก
11. 529412	524912	529412	529214	592412
12. ยมศลล	ยมศลล	ยมลศลล	ยมศลล	ยมศลล
13. หลกคสว	หลกคสว	หลกคสว	หลกคสว	หลกคสว
14. 456972	456792	456279	456972	459672
15. กจคคณ	กจคคณ	กจคคณ	กจคคณ	กจคคณ

จบเวลา

เวลาที่ใช้ในการอ่าน.....

แบบฝึกเพิ่มความเร็วในการจำคำ แบบฝึกที่ 10

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านแถบประโยคที่ห้อยอย่างรวดเร็ว แล้วเลือกข้อที่เหมือนกับประโยคข้างบนโดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อ

1. การอ่านฉับประโยค

ก. การอ่านได้ประโยค	ข. การอ่านให้ประโยค
ค. การอ่านเป็นประโยค	ง. การอ่านฉับประโยค
2. ฉับจกไว้ในสมุด

ก. ฉับจกไว้ที่สมุด	ข. ฉับจกไว้ที่สมุด
ค. ฉับจกไว้ในสมุด	ง. ฉับจกไว้เป็นสมุด
3. เจ้ามุ่มตะกุกอากาศ

ก. เจ้ามุ่มตะลุยอากาศ	ข. เจ้ามุ่มตะคู้ยอากาศ
ค. เจ้ามุ่มตะกุกอากาศ	ง. เจ้ามุ่มตะกายอากาศ
4. ปิติสนใจมาก

ก. ปิติดีใจมาก	ข. ปิติสนใจมาก
ค. ปิติเสียใจมาก	ง. ปิติข้องใจมาก
5. ครูเทพคือนามแฝง

ก. ครูเทพใช้นามแฝง	ข. ครูเทพมีนามแฝง
ค. ครูเทพคือนามแฝง	ง. ครูเทพเป็นนามแฝง
6. นักเขียนใช้นามปากกา

ก. นักเขียนใช้นามปากกา	ข. นักเขียนใช้นามปากกา
ค. นักเขียนได้นามปากกา	ง. นักเขียนใช้นามปากกา
7. ชาติชายรักสนุกมาก

ก. ชาติชายรักสนุกมาก	ข. ชาติชายชักสนุกมาก
ค. ชาติชายจึงสนุกมาก	ง. ชาติชายนึกสนุกมาก
8. ฉับอ่านกลอนในใจ

ก. ฉับอ่านกลอนใจได้	ข. ฉับอ่านกลอนในใจ
ค. ฉับอ่านกลอนไวไว	ง. ฉับอ่านกลอนเร็วไว

เอกสารสรุปเนื้อหา คาบที่ 1-2

ประโยชน์ของการอ่าน

คนบางคนชอบอ่านหนังสือนวนิยาย เพียงเพื่อต้องการความสนุกเพลิดเพลินแต่อย่างเดียวโดยไม่ได้หวังประโยชน์อย่างอื่น แต่ในการอ่านนวนิยายของเขานั้น นอกจากจะได้ติดตามบทบาทของตัวละครอย่างสนุกสนานแล้ว เขายังได้คุ้นเคยกับศิลปะการใช้นิยายของนักประพันธ์ เขาได้รับความรู้จากการบรรยายฉากในเรื่อง เขาได้เห็นลักษณะนิสัยตัวละคร ฯลฯ ซึ่งผลพลอยได้เหล่านี้เขาได้อย่างไม่รู้ตัว ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การอ่านหนังสือ ให้ประโยชน์แก่เรามากมาย พอสรุปได้ดังนี้

1. ให้ความรู้ ยิ่งอ่านหนังสือหลายประเภท ผู้อ่านก็ได้รับความรู้หลาย ๆ ด้านมากยิ่งขึ้น
2. ให้ความบันเทิง การอ่านหนังสือทำให้เกิดความบันเทิงใจ หนังสือบางเล่มทำให้เราผ่อนคลายความเครียดได้เป็นอย่างดี
3. ให้ความคิด การอ่านทำให้เรามีความคิดกว้างไกล เพราะเรื่องราวในหนังสือนั้นเป็นตัวละครต้นให้เราคิด ช่วยให้เราตัดสินใจ คิดค้นปัญหาต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
4. ให้ความเข้าใจ การอ่านช่วยให้เราเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกิดความเข้าใจคน รวมทั้งตัวเองด้วย ทำให้เกิดความเชื่อมั่น และกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง
5. การอ่านเป็นการสื่อสารที่สำคัญยิ่ง ทำให้คนในสังคมเข้าใจกันเป็นเหตุให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

ความหมายของการอ่าน

การอ่านคือ การรับเอาตัวอักษรที่ปรากฏแก่สายตานั้นมาแปลงออกเป็นการอ่านที่ตีและถูกต้อง ซึ่งความหมายที่ผู้อ่านแปลออกมาได้นั้น ควรตรงกับความหมายที่ผู้เขียนตั้งเอาไว้ จึงจะเป็นการอ่านที่ดีและถูกต้อง

สำหรับวิชานี้ ใจ้ชื่อว่า การอ่านและการพิจารณาหนังสือ ซึ่งหมายความว่า เป็นการแปลความจากตัวอักษรที่เราพบเห็นนั้นอย่างทันท่วงที โดยใช้ความรู้และความคิด มาวิจารณ์ หรือไปแนะนำให้ผู้อื่นอ่านได้อย่างมีเหตุผล และตัวเองก็สามารถนำเรื่องราวที่ อ่านนั้นไปใช้ ให้เป็นประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

ประเภทของการอ่าน

การอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่มุ่งการได้ยิน ได้ฟังเสียง นอกจากจะมุ่งเอา ใจความ เนื้อหาสาระ ดังนั้น การอ่านแบบนี้ ผู้อ่านต้องระมัดระวังการออกเสียงให้ถูกต้อง รวมทั้งตัวสะกดควบกล้ำ จังหวะ ลีลา และวรรณคดี ต้องไม่มีผิดพลาด

2. การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจ และเก็บใจความสำคัญของ เนื้อเรื่อง ผู้อ่านจะต้องมีสมาธิในการอ่านเป็นอย่างดี

ลักษณะของการอ่านในใจนั้น แบ่งย่อยออกไปได้อีกดังนี้คือ

2.1 การวิเคราะห์คือ อ่านโดยพิจารณาเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้

2.2 การอ่านตีความ เป็นการอ่านให้เข้าใจเรื่องราว และพยายามเข้าใจ ความหมาย ไปตามความคิดเห็นหรือประสบการณ์ของแต่ละคน

สำหรับวิชาการอ่านและการพิจารณาหนังสือนี้ มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านประเภท การอ่านในใจโดยเฉพาะ และเป็นการอ่านตามแบบลักษณะของการอ่าน วิเคราะห์ และตีความ พร้อม ๆ กัน กับพิจารณาวิเคราะห์คร่าว ๆ อย่างถ่องแท้ อีกทั้งการอ่านในใจที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้การพิจารณาหนังสือเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ไม่ขาดตกบกพร่องได้ด้วย

จุดมุ่งหมายในการอ่าน

1. อ่านเพื่อฆ่าเวลา
2. อ่านเพื่อเสาะหาความรู้
3. อ่านเพื่อความบันเทิง

4. อ่านเพื่อทราบข้อเท็จจริง
5. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
6. อ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะอย่าง

อ่านเพื่อฆ่าเวลา

ผู้ที่อ่านหนังสือเพื่อฆ่าเวลานั้น ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายอย่างอื่น นอกเหนือไปจากขจัดความเบื่อหน่ายจากการรอคอย เช่น อ่านหนังสือขณะรอรถ อ่านหนังสือขณะรอหมอในโรงพยาบาล อ่านหนังสือในรถไฟ

อ่านเพื่อแสวงหาความรู้

มีหนังสือหลายประเภทที่อ่านแล้วให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น หนังสือตำราเรียน หนังสือสารคดี การอ่านเพื่อความรู้นี้ จะต้องอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน และทำความเข้าใจเนื้อหาสาระนั้นอย่างถ่องแท้ รวมทั้งควรจดบันทึกเพื่อให้จดจำได้อย่างแม่นยำด้วย

อ่านเพื่อความบันเทิง

นักอ่านจำนวนมากที่อ่านหนังสือเพื่อความเพลิดเพลิน ความสนุกสนานจากการติดตามเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ ยังเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ การผ่อนคลายความเครียดไปได้อีกด้วย หนังสือที่ให้ความเพลิดเพลิน ได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องขำขัน ปกิณกคดี เป็นต้น

อ่านเพื่อทราบข้อเท็จจริง

การอ่านประเภทนี้ เป็นการอ่านที่ต้องการทราบคำตอบสั้น ๆ การอ่านประเภทนี้จึงเป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ ใช้เวลาสั้น ๆ เพื่อต้องการสรุปใจความสำคัญที่เด่น ๆ เท่านั้น การอ่านประเภทนี้ ได้แก่ การอ่านข่าว อ่านประกาศ เป็นต้น

อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า

การอ่านประเภทนี้เป็นการเลือกอ่านเฉพาะเนื้อเรื่องที่อยู่ต้องการจะรู้รายละเอียด เพื่อจะนำรายละเอียดคนเนื้อหาวิชานั้นไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ทำรายงานทางวิชาการ ค้นคว้าเพื่อนำเรื่องราวไปประกอบการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นต้น

อ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะอย่าง

เป็นการอ่านเพื่อนำเนื้อหา มาทำประโยชน์ตามจุดมุ่งหมายต่าง ๆ เช่น เพื่อพัฒนาอาชีพการงานของตน เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเอง หรือเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม

ความรู้ที่นำมาใช้ประกอบการอ่าน

ผู้ที่อ่านหนังสือได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายนั้น ต้องมีความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้เหล่านี้จะทำให้เราสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น สามารถตีความและวินิจฉัยเนื้อหาสาระที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ความรู้ดังกล่าวมีดังต่อไปนี้คือ

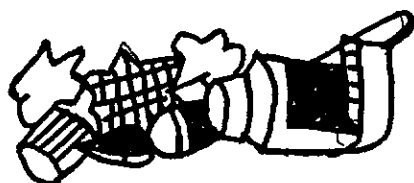
1. ความรู้เรื่องคำศัพท์ คำศัพท์ต่าง ๆ ในภาษาไทยมีอยู่หลายลักษณะ ซึ่งเราควรทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ คำบางคำแปลเหมือนกัน เช่น คำว่า คน-มนุษย์ พื้นดิน-ปฐพี แต่ความหมายจะไม่เหมือนกันทีเดียว คำบางคำฟังเสียงกัน แต่มีหลายความหมาย เช่น ชัน เป็นต้น คำบางคำมีความหมายตรง แต่บางคำมีความหมายไม่เป็นไปตามรูปศัพท์ เช่น เขา ได้ลูกชายมาทุกคนอย่างลูกผู้ชาย ดังนี้ เป็นต้น

การศึกษาคำศัพท์นั้น วิธีที่ง่ายที่สุด คือ ฝึกใช้พจนานุกรมและพจนานุกรม หรือฝึกหาความหมายของคำจากรูปประโยคและเนื้อความ ฝึกสังเกตคำชนิดต่าง ๆ ในประโยค ถ้าฝึกหัดได้เช่นนี้ ก็ทำให้เข้าใจและมีความรู้เรื่องศัพท์ได้ดีขึ้น

2. ความรู้เรื่องประโยค ความรู้เกี่ยวกับประโยค มีลักษณะและชนิดของประโยค

การเขียนประโยค การเขียนประโยคให้ถูกหลักไวยากรณ์ การเรียงลำดับคำในประโยค การมีความรู้ในเรื่องเหล่านี้จะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมาก ทำให้ผู้อ่านสามารถพิจารณาและตีความประโยคที่อ่านนั้นได้อย่างถูกต้อง

3. ความรู้ในเรื่องสำนวนโวหาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่เต็มไปด้วยสำนวนโวหาร อุโฆษนิยม คำพังเพยและสุภาษิตต่าง ๆ เรื่องเหล่านี้จะสอดแทรกอยู่ในหนังสือทุกประเภท เราจึงจำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องเหล่านี้ ซึ่งจะช่วยให้การอ่านของเราประสบผลสำเร็จ

กิจกรรมเสริมความเข้าใจ

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. ข้อใดเป็นการอ่านเพื่อฆ่าเวลา

ก. อ่านประกาศที่ป้ายประกาศ	ข. อ่านหนังสือในห้องเรียน
ค. อ่านหนังสือบนรถประจำทาง	ง. อ่านหนังสือพิมพ์ก่อนเข้า
2. หนังสือประเภทใดที่ให้ความรู้อย่างเดียว

ก. ตำราเรียน	ข. ปกิณกคดี
ค. นวนิยาย	ง. เรื่องสั้น
3. หนังสือประเภทใดที่ทั้งความสนุกสนาน และให้ความรู้

ก. สารคดี	ข. ปกิณกคดี
ค. เรื่องขำขัน	ง. นวนิยาย
4. ข้อใดเป็นการอ่านเพื่อทราบข้อเท็จจริง

ก. อ่านเร็ว ๆ	ข. อ่านแล้วสรุปใจความสำคัญ ๆ
ค. อ่านโดยใช้เวลาสั้น ๆ	ง. อ่านแล้วบอกลักษณะของข้อความได้
5. การอ่านเฉพาะเนื้อเรื่องที่ต้องการรู้รายละเอียด เป็นการอ่านเพื่ออะไร

ก. ศึกษาค้นคว้า	ข. ทราบข้อเท็จจริง
ค. ฆ่าเวลา	ง. นำไปใช้ประโยชน์เฉพาะอย่าง
6. ข้อใดเป็นการอ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะอย่าง เพื่อการพัฒนาอาชีพของชาวสวนมะม่วง

ก. อ่านเรื่องการขยายพันธุ์มะม่วง	ข. อ่านเรื่องการส่งออกมะม่วง
ค. อ่านเรื่องการทำมะม่วงกวน	ง. ข้อ ก. ข.
7. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์จากการอ่าน

ก. ทำงานอาชีพได้ดีขึ้น	ข. บุคลิกภาพดีขึ้น
ค. เข้าสังคมได้ดี	ง. พูดเสียงดังขึ้น

8. ถ้าไม่มีความรู้ในเรื่องศัพท์ จะมีผลอย่างไรในการอ่าน
- ก. อ่านหนังสือไม่รู้เรื่องเลย ข. มีความได้ไม่ถูกต้อง
ค. ทำงานได้ไม่เต็มที่ ง. แปลเนื้อหาที่อ่านไม่ได้เลย
9. ข้อใดเป็นการศึกษาคำศัพท์ที่ง่ายที่สุด และดีที่สุด
- ก. ค้นจากพจนานุกรม ข. หาความหมายจากคำข้างเคียง
ค. ศึกษาจากรูปประโยค ง. หาความหมายจากเนื้อหา
10. การอ่านช่วยตัดสินใจหาในชีวิตประจำวันได้เพราะอะไร
- ก. การอ่านทำให้เรามีเจตคติที่ดี ข. การอ่านทำให้เรามีประสบการณ์
ค. การอ่านทำให้เรามีความรู้กว้างขวาง
ง. การอ่านเป็นทักษะหนึ่งของการใช้ภาษา

ตอนที่ 2 พิจารณารูปประโยคที่นำถูกต้องต่อไปนี้ แล้วแก้ไขใหม่ให้ถูกต้อง

1. มีการแจกหนังสือเพื่อสนับสนุนการอ่านของนักเรียนที่หน้าโรงเรียน
2. เราจะเริ่มปรับปรุงการเรียนในเดือนหน้า วิชาภาษาไทย
3. เขาปากจัดและดูร้ายกับพวกเราเหมือนเสือ
4. หล่อนค่อย ๆ ก้าวเดินไปจากที่นั้นอย่างรวดเร็ว
5. รถโดยสารประสบอุบัติเหตุ ผู้โดยสารเสียชีวิตทั้งหมดไม่มีใครรอด

เฉลย กิจกรรมเสริมความเข้าใจ

ตอนที่ 1

1. ค	6. ง
2. ก	7. ง
3. ข	8. ข
4. ข	9. ก
5. ก	10. ง

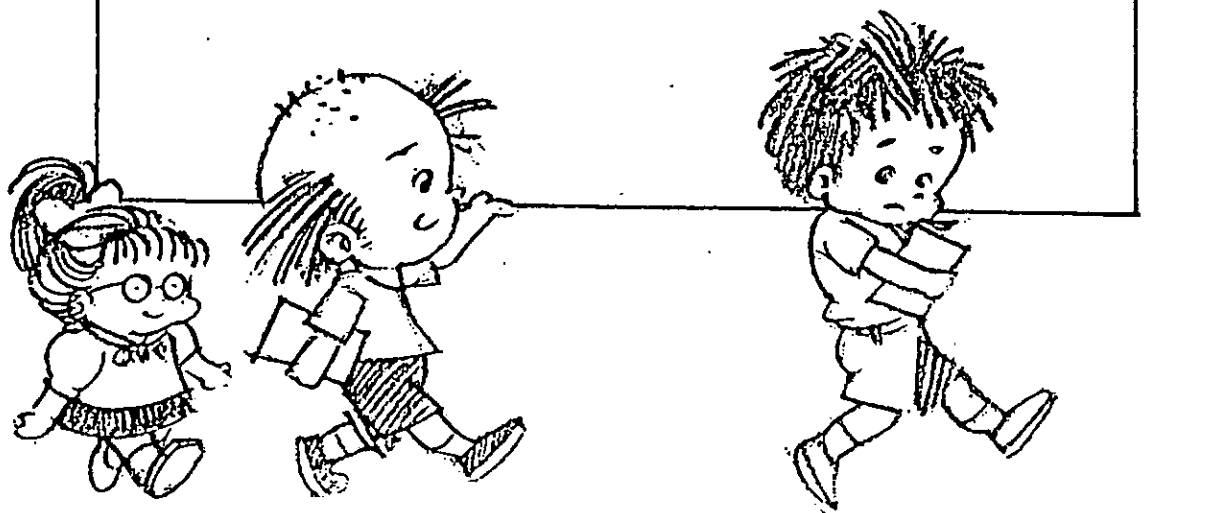

ตอนที่ 2

1. มีการแจกหนังสือที่หน้าโรงเรียน เพื่อสนับสนุนการอ่านของนักเรียน
2. เราจะเริ่มปรับปรุงการเรียนวิชาภาษาไทย ในเดือนหน้า
3. เขาปากจัดและดูร้ายเหมือนเสือ
4. หล่อนค่อย ๆ ก้าวเดินไปจากที่นั่น
6. รถโดยสารประสบอุบัติเหตุ ผู้โดยสารเสียชีวิตหมด

แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
ชุดที่ 2

แบบฝึกอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ

แบบฝึกที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่มีความหมายถูกต้องที่สุด
เริ่มเวลา.....

1. กววม

ก. หู	ข. คอ
ค. ดอกไม้	ง. ผู้หญิง

2. เซลย

ก. ผู้ที่ตกเป็นทาส	ข. ผู้ที่ถูกข่าศึกจับได้
ค. ผู้ที่ถูกจับตัวไปเรียกค่าไถ่	ง. ผู้ที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับ

3. กุฉิ

ก. สะเวย	ข. ย่าม
ค. ที่อยู่ของสงฆ์	ง. ผ้าห่ม

4. ประภาช

ก. แสงสว่าง	ข. หูด
ค. ไปเที่ยว	ง. เดิน

5. พรวาวาส

ก. แสงสว่าง	ข. ผู้ถือบวช
ค. ไปเที่ยว	ง. ผู้ครองเรือน

6. ภมว

ก. แมลงเม่า	ข. แมลงมีปีก
ค. แมลงผึ้ง	ง. แมลงปีกแข็ง

7. วารี

ก. ดอกไม้

ข. น้ำ

ค. ผู้หญิง

ง. มดปีกแข็ง

8. นครินทร์

ก. เมือง

ข. พระเจ้าแผ่นดิน

ค. แผ่นดิน

ง. ภูเขา

9. ทัศน

ก. การรบ

ข. ข้าราชการ

ค. ข้าง

ง. นักรบ

10. บุปผา

ก. พืชงาม

ข. นางฟ้า

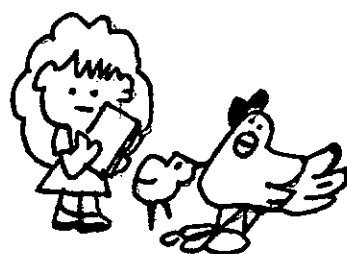
ค. ดอกไม้

ง. ไม้หอม

จบเวลา.....

เวลาที่ใช้.....

จำนวนข้อที่ถูก.....

เฉลย 1.ก 2.ข 3.ค 4.ข 5.ง 6.ค 7.ข 8.ก 9.ค 10.ก

แบบฝึกอ่านเพื่อความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ

แบบฝึกที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่ใ้หมายในข้อ ก ข ค ง ที่เป็นคำพ้องเดียวกันกับ 3 คำ
ที่กำหนดให้โดยกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าคำนั้น

เริ่มเวลา.....

1. ตู๋ ลัง หีบ
 ก.เตียง ข.กล่อง ค.โต๊ะ ง.เก้าอี้ จ.เสื้อผ้า
2. ผาน เจียน หั้น
 ก.ลับ ข.ผ่า ค.ปอก ง.ตัด จ.ถาก
3. สูญ สิ้น หาย
 ก.หมด ข.หลาย ค.เหลือ ง.เลว จ.มีน้อย
4. ปราศรัย ครั๊ส พจมาน
 ก.ประภาช ข.บริภาช ค.โปรดปราน ง.มธุรส จ.โสภาส
5. อัญชลิ ประณต มนัสการ
 ก.มนัส ข.บรรจง ค.ขลุกร ง.บงกช จ.บรรจบ
6. เกาะ ติด ปะ
 ก.เติม ข.แต่ง ค.เพิ่ม ง.ตัด จ.ต่อ
7. โอฬาร มโฬาร มหิมา
 ก.วโฬราน ข.อนันต์ ค.อภินิหาร ง.ตระหง่าน จ.โกลาหล
8. กรรณ เนตร นาสิก
 ก.สนับเพลา ข.พระแท่น ค.บัลลังก์ ง.โษษฐ จ.พระคันฉ่อง
9. กล่น เคลื่อน กระจาย
 ก.หึ่ง ข.ตก ค.เรียวราย ง.เกลี่ย จ.กรวย

10. ภูธา ภูติ ภูนัย

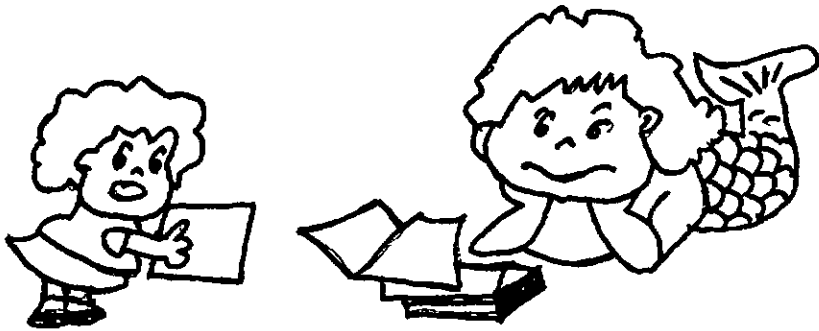
ก. ภูมิ ข. อัยกา ค. ภูษิต ง. ปิตุลา จ. ภูตินทร์

จบเวลา.....

เวลาที่ใช้.....

จำนวนข้อที่ตอบถูก.....

เฉลย 1. ข 2. ง 3. ก 4. ก 5. ค 6. ค 7. ข 8. ง 9. ข 10. ง

แบบฝึกอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ

แบบฝึกที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่ให้อ่านข้อ ก ข ค ง จ ที่มีความหมายพวกเดียวกับ 3 คำที่กำหนดให้โดยกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าคำนั้น

เริ่มเวลา.....

1. สวยงามน่ารัก
 ก.แจ่มใส ข.อ่อนโยน ค.คมขำ ง.ยิ้มแย้ม จ.สดชื่น
2. ร้อน เหาะ บิน
 ก.เหิน ข.เร็ว ค.เดิน ง.คลาน จ.นั่ง
3. สง่า สมาร์ท ผึ่งผาย
 ก.สมบูรณ์ ข.องอาจ ค.กล่าวหาญ ง.บึกบึน จ.เข้มแข็ง
4. ผ่าน เจื่อน หั้น
 ก.ตัด ข.ลับ ค.ผ่า ง.ปอก จ.ถาก
5. เขียวชาวยุ ชำนาญ จัดเจน
 ก.ฝึก ข.ถนัด ค.ลวดลาย ง.คล้องตัว จ.ว่องไว
6. แจว พาย ค้ำ
 ก.จัด ข.ถ่อ ค.ตั้ง ง.ลาก จ.จูง
7. สนุก เบิกบาน รื่นเรีง
 ก.อึมอึม ข.สุขสบาย ค.สดชื่น ง.พอใจ จ.ไพเราะ
8. อร่อย สวย หอม
 ก.คม ข.มอง ค.กิน ง.หึ่ง จ.ไพเราะ
9. ย้อย หย่อน ยาน
 ก.ยึด ข.ยุ่ย ค.ยับ ง.ย่น จ.ย่อ

10. บรรยาย อธิบาย ปาฐกถา

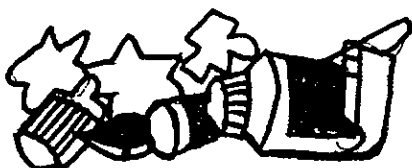
ก.รายงาน ข.แถลงข่าว ค.ประกาศ ง.พรวณา จ.ปราศรัย

จบเวลา.....

ใช้เวลา.....

จำนวนข้อที่ถูกต้อง.....

เฉลย 1.จ 2.ข 3.ข 4.ก 5.ก 6.ข 7.ค 8.ค 9.ก 10.จ

แบบฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจความหมายของคำ

แบบฝึกที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันกับคำในแถวหน้า

เริ่มเวลา.....

1. ผลិត	หุบ	ทำ	ออก	ก่อ	แยก
2. กระตุก	ดึง	คัน	ผลัก	วาง	ทับ
3. หักฉนาง	ศึกษา	เย็บเยียน	พักผ่อน	ล่องลอย	ท่องเที่ยว
4. ทแยง	ตะแคง	เวียง	คว่ำ	แฉลบ	คด
5. ซไลม	บ่ม	ทา	ถู	พอก	อาบ
6. อเนก	น้อย	อุดม	ยาว	มาก	แคบ
7. บรรลุ	สำเร็จ	เรียวร้อย	ผ่าน	ข้าม	เห็น
8. กฎหมาย	หลักเกณฑ์	การปกครอง	วิธีการ	อำนาจ	ข้อบังคับ
9. ชายชรา	ผมหงอก	หนุ่มสาว	แก่	รุ่น	ผอม
10. จกรวรรค์	แข็งแรง	กล้าหาญ	ดุร้าย	น่าเกรงขาม	รูปร่าง
11. โจษจัน	เล่าลือ	นิมทา	ว่ากล่าว	ตักเตือน	สมบเซ่ง
12. ตระหง่าน	สวย	ใหญ่	กว้าง	งดงาม	สูงเด่น
13. สนิท	รู้จัก	คุ้นเคย	ใกล้กัน	ร่วมกัน	ใกล้ชิด
14. เบาะแส	รูปร่าง	ร่องรอย	เหลื่อมล้ำ	สงสัย	เงื่อมเง่า
15. ทะน้ำพระนอ	วังวอน	จอละเาะ	เอาใจ	ขอร้อง	ออกอ้อน

อ่านจบเวลา.....

ใช้เวลาในการทำ.....นาที

จำนวนข้อที่ถูกต้อง.....ข้อ

แบบฝึกอ่านเพื่อความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ

แบบฝึกที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนหมายเลขของคำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายเหมือนกับคำในแถวหน้าลงในช่องว่าง

เริ่มเวลา.....

	1	2	3	4	5	
1. กษิรา	เกษิณ	เกษิยน	เกษิยร	เกษริ	เกษม
2. กำสวด	โชนนัส	กำสรวล	โชนนัส	ปิติ	กำยาน
3. ครรลอง	แนวทาง	จากไป	ถูกต้อง	เคร่งเครียด	ทางไป
4. ฉกาจ	ประเสริฐ	สำเร็จ	ซ้ำซ้อน	ชำนาญ	กล้าหาญ
5. คำรัส	พูด	ถาม	สั่ง	ห้าม	อธิบาย
6. ทรชน	ทะนง	อ่อนแอ	คนชั่ว	ศัตรู	รอบรู้
7. นครเวศ	พระเจ้าแผ่นดิน	ยิ่งใหญ่	ภูเขา	เมือง	เจ้าชา
8. บริภาษ	หักทลาย	ทำโทษ	คำว่า	ให้ร้าย	จงเวร
9. ปรปักษ์	ฝ่ายอื่น	กองทัพ	ทำศึก	สู้รบ	พญานก
10. ประภาษ	เที่ยวไป	บอก	มาเยือน	เยี่ยมเยียน	กล่าวถึง
11. ปั้นเหน่ง	แป้ง	เข้มชัด	แต่งตัว	ยินดี	กำไลมือ
12. พระแกล	ประตู	ม่าน	หน้าต่าง	บันได	ที่นอน
13. มัชวาน	พระอาทิตย์	พระอินทร์	ท้องฟ้า	เทวดา	กองทัพ
14. นำที่ง	ดิงาม	นำจงน	แปลกใจ	สงสัย	พอใจ
15. อุทาหรณ์	แนวทาง	จำลอง	ตัวอย่าง	บทเรียน	แบบอย่าง.....	

ใช้เวลาในการอ่าน.....

จำนวนข้อที่ถูกต้อง.....ข้อ

เฉลย 1.3 2.1 3.3 4.5 6.3 7.4 8.3 9.1 10.5 11.2

12.1 13.3 14.3 15.4

แบบฝึกหัดเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ

แบบฝึกที่ 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่ คำกับความหมายให้ตรงกัน โดยนำตัวอักษรทางด้านขวามือใส่ลงในช่องว่างทางซ้ายมือ

เริ่มเวลา.....

1.	สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ	ก. แก้อ้อ
2.	เครื่องมือสำหรับเขียน	ข. คินสอ
3.	คนที่มีจิตใจและกิริยาตรงข้ามกับเพศจริง	ค. เตารีด
4.	สัตว์ปีกที่สวยงาม	ง. ต่างหู
5.	ใช้สำหรับนั่ง	จ. รถยนต์
6.	อวัยวะของร่างกายใช้ในการมอง	ฉ. กบ
7.	เครื่องใช้ไฟฟ้า	ช. ผีเสื้อ
8.	การจรรยาบรรณ	ซ. ไปรษณีย์
9.	เครื่องประดับสำหรับสตรี	ฅ. ดวงอาทิตย์
10.	บอกเวลา	ฉ. เข็มนาฬิกา
11.	ค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ	ค. กระจก
12.	ความเจริญก้าวหน้า	ค. สัตว์ป่า
13.	การสื่อสาร	ด. เทคโนโลยี
14.	ให้แสงสว่างแก่คนทั้งโลก	ด. นาฬิกา
15.	การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	ด. หนังสือ
	จบเวลา.....	ด. ตา
	ใช้เวลา.....	
	จำนวนข้อที่ถูกต้อง.....	

เฉลย 1.ฉ 2.ข 3.ค 4.ช 5.ก 6.ฅ 7.ค 8.จ 9.ง 10.ท

11.ฅ 12.ก 13.ซ 14.ฅ 15.ก

แบบฝึกอ่านเพื่อความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ

แบบฝึกที่ 7

คำชี้แจง นักเรียนขีดเส้นใต้คำในวงเล็บให้เหมาะสมและถูกต้องที่สุด

เริ่มเวลา.....

1. นางงามเดิน.....ให้กรรมการตัดสิน	(อวดโฉม, โชว์โฉม)
2. ประชาชน.....ความเป็นธรรม	(ร่ำร้อง, เรียกร้อง)
3. นักเรียน.....อยู่กับตำรา	(เคร่งเครียด, คร่ำเคร่ง)
4. ชวนา.....ต่อความยากลำบาก	(อดทน, อดกลั้น)
5. การฝึกฝนมาก ๆ ทำให้เกิด.....	(ความชำนาญ, ทักษะ)
6.....ของผู้หญิงบางครั้งเป็นอันตราย	(ความสวย, ความงาม)
7. พระเจ้าแผ่นดินเสด็จ.....ยุโรป	(ประพาส, ประภาย)
8. พระแสดงพระธรรมเทศนา.....ประชาชน	(อบรม, สั่งสอน)
9. นักเรียน.....แปรงลบกระดาน	(หยิบ, ยก)
10. การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ทำให้.....แข็งแรง	(สุขภาพ, ร่างกาย)
11. ท้องฟ้า วัฒนธรรม.....เท่าเมื่อวาน	(แจ่มใส, สดใส)
12. จงอย่า.....การพูดความจริง	(เกรงกลัว, เกรงใจ)
13. ชำระร่างกายให้.....ก่อนลงว่ายน้ำในสระ	(บริสุทธิ์, สะอาด)
14. เรามีได้.....ตามคำสั่งของครู	(กระทำ, ปฏิบัติ)
15. อย่าทิ้งขยะให้.....	(เกลื่อนกลาด, ไร้รवाद)

จบเวลา.....

ใช้เวลาในการอ่าน.....

จำนวนข้อที่ถูก.....

แบบฝึกอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ

แบบฝึกที่ 8

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาทหับตัวอักษรหน้าข้อความที่มีความหมายตรงกับคำที่ขีดเส้นใต้
เริ่มเวลา.....

1. "นี่แน่ะ ไอ้แว้งเพลิง เพื่อนเข้าให้แล้ว" อีกคนหนึ่งขัด

ก. ยูแหย่	ข. ใส่ว่าย
ค. นินทา	ง. วางแผนร้าย
2. "ชอบรายไหนก็ให้มันลักราย ชินเที่ยวตะปออย่างนี้ เขาวู้เข้า เขาจะมาดอง
หงอกแน่ะ"

ก. ทำให้เสียคน	ข. ว่าให้เสียผู้ใหญ่
ค. เสียคำพูด	ง. ถูกคุกแกลน
3. "ผมขมที่เขาส่งตัวด้วยอ่าแข็ง"

ก. ด้วยความอดทน	ข. ด้วยกำลังของตน
ค. ด้วยความลำบาก	ง. ด้วยความอูสาหะ
4. "แม่ปรางเอ๊ย พี่ยอมรับว่าเจ้าเคยโตเป็นสาวเต็มที่แล้ว พม่าแต่หลับตาเสียนาน"

ก. ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ	ข. ไม่ได้พบเห็น
ค. ไม่ได้สนใจ	ง. ไม่ได้คู่หน้า
5. คนพวกหนึ่งอาจจะทำให้ประชาธิปไตยของเราล่มจมลงแต่จะมีคนอีกพวกหนึ่งมาคุ้มกันขึ้น

ก. ละเซาะ	ข. เหวลวง
ค. สูญหาย	ง. ล้มเหลว

แบบฝึกเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ

แบบฝึกที่ 9

คำชี้แจง เลือกความหมายของคำ ในการฉีกที่มีหลายความหมายให้เหมาะสมกับข้อความที่อ่าน โดยใจให้นักเรียน ภาควาบทับตัวอักษรหน้าข้อความที่มีความหมายตรงกับคำที่ขีดเส้นใต้ เริ่มเวลา.....

1. "ขึ้นอยู่กับบ้านเฉย ๆ อีกไม่กี่ปี ความรู้ที่เรียนมาก็ เป็นสนิมหมด" กังเทียนพูดต่อไป

ก. เก่า	ข. ลิม
ค. ล้าสมัย	ง. ใช้การไม่ได้ดี
2. เพราะผู้ได้อ่านอาจมักเป็นผู้หลงอำนาจ และเสวยอำนาจเสียเอง กลไกต่าง ๆ ของราชการ จึงชำรุดทรุดโทรม และที่ยังเหลืออยู่ก็ไม่กินเกลียวกัน เป็นเหตุให้ต้องมีการปฏิวัติรัฐประหาร กันบ่อยครั้ง

ก. ไม่ปรึกษากัน	ข. ไม่ลงรอยกัน
ค. ไม่กลมกลืนกัน	ง. ไม่ประสานงานกัน
3. ว่าแต่คุณะ ชักจะตั้งเข้ามาเกินไปแล้วนะอย่าให้เลยธงแดงล่ะ เลยก็ไม่เป็นไรถ้าอ้อรับแขกบ้านนี้ ยังพอไหว พงษ์สนิทพูดแล้วก็เทน้ำสีเหลืองเข้าปาก

ก. จุดที่หวงห้าม	ข. จุดที่กำหนดไว้
ค. จุดที่ควรจะเป็น	ง. ความใกล้ชิด
4. ฉันบอกคุณแล้วไงคะว่าฉันพร้อมเสมอ ไปบ้านนั้นเหลือนิดเดียวตรงที่เราเป็นเพื่อนกันมานานเหลือเกิน

ก. ความผูกพัน	ข. ความคุ้นเคย
ค. ความสัมพันธ์	ง. ความใกล้ชิด
5. ฉะนั้นเมื่อรัฐบาลจะเป็นเจ้าก็เจ้าการ หรือถือเป็นหน้าที่ที่จะทำอย่างไร ๆ ให้ราคา สินค้าถูกลงมาผมก็ยินดีและสนับสนุนด้วย แต่ถ้าทำไม่ได้จริงก็ต้องเกาะกันหน่อย ซึ่งผม ถือเป็นหน้าที่แทนประชาชนเหมือนกัน

ก. ไวยวาย	ข. เคือน	ค. ประกาศ	ง. โจมตี
-----------	----------	-----------	----------

6. มันว่าเป็นช่างงาที่กล้าหาญ เราก็เป็นเศรษฐีที่สูงใหญ่
จะอยู่ป่าเดียวกันฉันเห็นใจ นานไปก็จะคับอับประมาณ
- ก. คนที่มีกำลัง ข. คนที่เป็นหัวหน้าคนอื่น
ค. ผู้ทรงพลังและอำนาจ ง. คนที่มีเรียวแรงเหมือนช้าง
7. ดังนั้นจึงเป็นการสะดวกที่บุคคลซึ่งต้องการจะปลูกฝังความคิดอันดีมีขอบต่อรัฐบาลและบ้านเมืองจะถ่ายทอด วิทยอันชั่วร้ายลงในสายเลือดของผู้คนประเภทนี้ได้สะดวก
- ก. สิ่งที่เป็นอันตราย ข. ความคิด เอียงซ้าย
ค. ความคิดเหลวไหล ง. การไม่รู้สึกชอบชั่วดี
8. เขายังเป็นผู้ที่ถูกหมายหัวอยู่ เงาคำนั้นแม้จะดูสีจางลง แต่ยังลอยอยู่บนศีรษะของเขา
- ก. ปองร้าย ข. เป็นที่หมายปอง
ค. บันทึกไว้ในความทรงจำ ง. เป็นที่จดจำอย่างแม่นยำ
9. เขายังเป็นผู้ที่ถูกหมายหัวอยู่ เงาคำนั้นแม้จะดูสีจางลงแต่ก็ยังลอยอยู่บนศีรษะของเขา
- ก. ลางร้าย ข. รอยบาป
ค. ความชั่วร้าย ง. ภัยอันตราย
10. มาเกิดสหายรัก มาพร้อมพรักกันที่นี่
สำแดงกำลังมี ปลด เอกที่ี่ ปวง ชน
- ก. ขจัดความทุกข์ยาก ข. ขจัดภาวะที่ถูกบีบบังคับ
ค. ปลดปล่อยภาระหนัก ง. ปลดปล่อยเครื่องพันธนาการ

อ่านจบเวลา.....

ใช้เวลา.....

จำนวนข้อที่ถูก.....

เฉลย 1. ง 2. ง 3. ข 4. ก 5. ข
 6. ค 7. ค 8. ก 9. ง 10. ข

แบบฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจในการเข้าใจความหมายของคำ

แบบฝึกที่ 10

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาทหับตัวอักษรหน้าข้อความที่มีความหมายตรงกับคำที่ขีดเส้นใต้
เริ่มเวลา.....

1. เด็กคนนี้กวนประสาทจริง บอกอย่างต้องทำอีกอย่างหนึ่ง

ก. ทำให้เคียดแค้น ข. ทำให้รำคาญใจ

ค. ทำให้เพลิดเพลิน ง. ทำให้หัวงวยง

2. นักเรียนนั่งอ่านหนังสือฆ่าเวลา เพื่อรอพบอาจารย์ที่ปรึกษา

ก. ทำให้เสียเวลา ข. ทำให้เวลาหมดไป

ค. ทำให้เพลิดเพลิน ง. ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

3. เด็กสมัยนี้พูดจาแกล้งเหลือเกินนะ ผู้ใหญ่ได้ยืนคงแทบหัวใจวาย

ก. ตลบตะแลง ข. จัดจ้าน

ค. ทำให้เพลิดเพลิน ง. ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

4. วันหนึ่ง ๆ ก็พบน้องหาว้อยแปด ฉันทพบจะทนมไม่ได้อยู่แล้ว

ก. สับสน ข. ยุ่งยาก

ค. มากมาย ง. แปลกประหลาด

5. เด็กคนนี้หมกมุ่นจัง มาคอยล้อเลียนผู้ใหญ่อยู่นาน

ก. ทะเล้น ข. ตลก

ค. หน้าเป็น ง. หยาบคาย

6. อย่างที่มีข่าวออกมาที่แถวประตูน้ำสองราย ทำท่าจะม่วนเสียไปแล้ว

ก. เลิกล้ม ข. ยกเลิก

ค. หลบหลีก ง. ล้มละลาย

7. ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเองก็รู้ แต่เมื่อขยับตาให้ โดยที่ผู้ดำเนินการโรงเรียนอ้างว่า
ค่าใช้จ่ายสูง

ก. แอบให้

ข. ตั้งใจให้

ค. ถือโอกาส

ง. ทั้ง ๆ ที่รู้ก็ยังไม่ให้

8. นายหน้าม้าช่วยรวบรัด

แนวจัดคิวเงินเพลินเพลินเหลือ

ดอกเบี้ยยี่ห้อทุนจุนเจือ

ลงเพื่อสบายปลายมือ

รับผลกำไรไม่นาน

หัวการกลับกลายหายชื่อ

เงินแชร์หายไปไหน

แท้คือนกต่อล่อลวง

ก. คนโกหก

ข. คนคดโกง

ค. คนหลอกลวง

ง. คนกลับกลอก

อ่านจบเวลา.....

ใช้เวลา.....

จำนวนข้อที่ถูก.....

เฉลย

1.ค

2.ง

3.ข

4.ค

5.ก

6.ก

7.ง

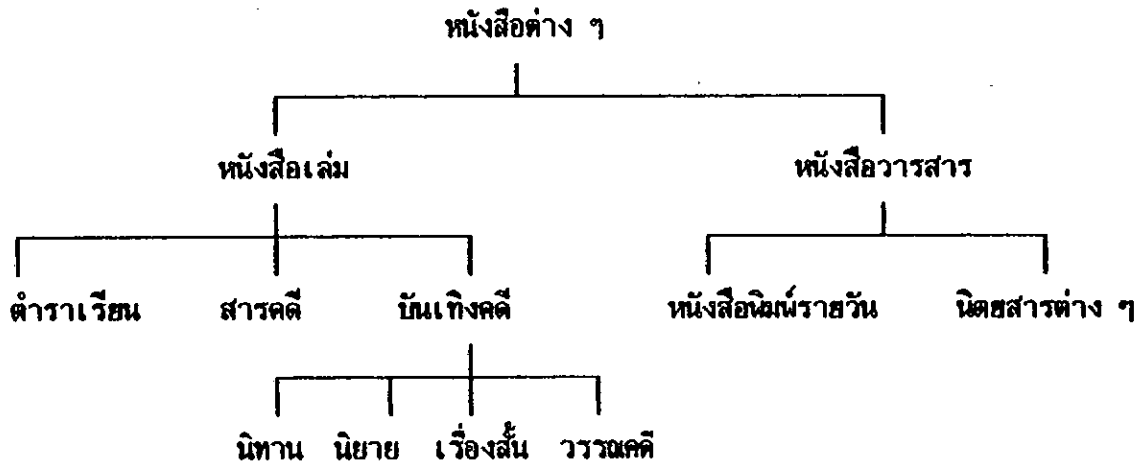
8.ค

เอกสารสรุปเนื้อหา คาบที่ 3-4

เรื่องประเภทของหนังสือ

หนังสือที่เราพบเห็นอยู่ทุกวันนี่แยกออกได้ดังนี้

ประเภทของหนังสือ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

หนังสือเล่ม

หมายถึงหนังสือที่เป็นรูปเล่ม ขนาด และความหนาบางแตกต่างกันออกไป ภายในอาจมีเนื้อหาเพียงเรื่องเดียว หรือหลายเรื่องอยู่ในเล่มเดียวกันก็ได้ หนังสือเล่มก็ยังแบ่งออกไปตามเนื้อหาสาระได้อีก 3 ประเภท ดังนี้

1. หนังสือตำราเรียน เป็นหนังสือทางวิชาการต่าง ๆ เช่น พจนานุกรม เนื้อหาสาระมุ่งให้ความรู้โดยเฉพาะ เช่น หนังสือแบบเรียน หนังสือคู่มือ หนังสืออ้างอิงต่าง ๆ เช่น พจนานุกรม สารานุกรม
2. หนังสือสารคดี คือหนังสือที่มุ่งให้เนื้อหาสาระในด้านความรู้ ความคิดแก่ผู้อ่านเป็นส่วนใหญ่ และในขณะเดียวกันก็ให้ความเพลิดเพลินเจริญใจแก่ผู้อ่านควบคู่กันไปด้วย สารคดีมีอยู่หลายชนิดด้วยกัน เช่น

สารคดีท่องเที่ยว ได้แก่ เรื่องท่องเที่ยวเมืองมั่งกร พระนิพนธ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา
เจ้ายุโรป ของวานิช จรุงกิจอนันต์ เป็นต้น

สารคดีประวัติ ได้แก่ ประวัติบุคคลสำคัญ อัครชีวประวัติของพระยาอนุมานราชธน
ของเสฐียรโกเศศ เป็นต้น

สารคดีประวัติศาสตร์ ได้แก่ เรื่องเกิดวังปารุสก์ พระนิพนธ์ของพระเจ้าวรวงศ์เธอ
พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์ ฯลฯ

3. หนังสือบันเทิงคดี คือ หนังสือที่มีเนื้อหาสาระมุ่งให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน
บันเทิงใจเป็นสำคัญ และนอกเหนือจากความสนุกสนานแล้ว ผู้อ่านยังได้แนวคิดต่าง ๆ ที่
สอดแทรกอยู่ในเนื้อเรื่องอีกด้วย หนังสือประเภทบันเทิงคดีนี้ ยังแบ่งย่อยออกเป็น

ก. นิทาน คือ เรื่องเล่าที่เกิดจากจินตนาการของมนุษย์ ส่วนใหญ่เป็น
เรื่องเพื่อผ่านเกินความจริง แต่มีข้อคิดและคติสอนใจแฝงอยู่ เช่น ปลาบู่ทอง นิทานอิสป
นางสิบสอง เป็นต้น

ข. นวนิยาย คือ เรื่องเล่าที่เกิดจากจินตนาการของมนุษย์เช่นเดียวกัน
แต่เรื่องเล่านี้มักเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ทั่วไป ซึ่งเกิดขึ้นตามสภาพที่เป็นจริงในสังคมแต่
ละยุค แต่ละสมัย เช่น ข้างหลังภาพ เขาช็อกกานต์ คำพิพากษา ลูกอีสาน เป็นต้น

ค. เรื่องสั้น ลักษณะคล้ายกับนวนิยาย แต่มีขนาดสั้น มีตัวละครน้อย
เรื่องราวที่เกิดขึ้นในเรื่องเป็นไปอย่างรวดเร็ว ไม่สลับซับซ้อน จุดเด่นหรือจุดมุ่งหมายของ
เรื่องสั้นมีเพียงอย่างเดียว เช่น เรื่องคุณย่าเหิง ของ เขียวหวาน มอม ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์
ปราโมช เด็กที่ครูไม่ต้องกวาด ของ นิมิตร ภูมิถาวร และเรื่องสั้นชุดก่อกองทราย ของ
ไพฑูรย์ อัญญา

ง. วรรณคดี คือ เรื่องราวหรือบทประพันธ์ที่ดีเด่นในหลาย ๆ ด้าน ทั้งใน
ด้านเนื้อเรื่อง ทั้งในด้านการใช้ถ้อยคำภาษา รวมทั้งอารมณ์สะเทือนใจ วรรณคดีที่ร้อยแก้ว
และร้อยกรอง วรรณคดีร้อยแก้ว เช่น จดหมายจากวางหว้า นิทานเวตาล ส่วนวรรณคดี
ร้อยกรอง เช่น ขุนช้างขุนแผน

หนังสือวารสาร

หนังสือวารสาร คือ หนังสือที่ออกมาเป็นประจำตามวาระต่าง ๆ ตามที่หนังสือนั้นกำหนดไว้ เช่น ออกประจำทุกวัน เรียกว่า หนังสือพิมพ์รายวัน เช่น บ้านเมือง เคลื่อนวิวัฒน์ มติชน ถ้าออกทุก 7 วัน เรียกว่า หนังสือรายสัปดาห์ เช่น สตรีสาร สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ถ้าออกทุก ๆ 15 วัน เรียกว่า หนังสือรายปักษ์ เช่น ขวัญเรือน กุลสตรี ลลนา เป็นต้น

เนื้อหาสาระในวารสารนั้น จะมีอยู่หลายเรื่องปะปนกันไป เช่น ข่าวสารต่าง ๆ ทั้งในด้านอาชญากรรม การเมือง และเศรษฐกิจ เป็นต้น หรืออาจจะมีสารคดีที่น่าสนใจต่าง ๆ หรือมีนวนิยาย นิทาน เรื่องสั้น หรือบทความ เสนอแนะ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ

กิจกรรมเสริมความเข้าใจเรื่องประเภทของหนังสือ

คำชี้แจง จงจับคู่ข้อความที่มีความหมายตรงกัน

(.....) ก. หนังสือเล่ม	1. เป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่สามารถเกิดขึ้นได้จริง ๆ
(.....) ข. คำราเวียน	2. มักไม่เป็นความจริง
(.....) ค. นิทาน	3. ขนช่อมาลาติ
(.....) ง. นวนิยาย	4. ได้รับยกย่องว่าแต่งดี
(.....) จ. เรื่องสั้น	5. ออกทุก ๆ 4 สัปดาห์
(.....) ฉ. วารสารคดี	6. มีเนื้อหาสาระเพียงเรื่องเดียวหรือหลายเรื่องก็ได้
(.....) ช. วารสารที่ร้อยกรอง	7. มักมีอยู่ในวารสาร
(.....) ฅ. สารคดีท่องเที่ยว	8. ให้ประโยชน์ด้านความรู้โดยเฉพาะ
(.....) ญ. หนังสือพิมพ์รายเดือน	9. อีเหนา
(.....) ฉ. บทความ	10. การดำเนินเรื่องไม่สลับซับซ้อน
	11. เป็นร้อยแก้ว

เฉลย ก.6 ข.8 ค.2 ง.1 จ.10 ฉ.4 ช.9 ฅ.3 ญ.5 ฉ.7

แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
ชุดที่ 3

แบบฝึกอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค

แบบฝึกที่ 1

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้โดยให้ตาจับอยู่ที่เส้นตรง แล้วตอบคำถามข้างล่าง

เริ่มเวลา.....

ในสมัยก่อนที่บ้านเมืองยังไม่เจริญ

เมื่อผู้คนต้องการที่ดินทำไร่

ก็แห้วถางป่าไผ่ต้นน้ำส้มเผา

เอาที่ดินมาทำการเพาะปลูก

เลี้ยงสัตว์กันได้ง่าย ๆ

แล้วก็ขออนุญาตเสียเงินบำรุงท้องที่

ขอให้ทางราชการออกหนังสือสำคัญแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

และประเพณีปฏิบัติมาจนเป็นธรรมเนียมและความเคยชิน

ต่อมาเมื่อป่าไม้เหลือน้อยลง

และความต้องการป่าไม้ไว้เป็นต้นลำธาร

เป็นที่ให้ไม้เนื้อไม้ไว้ใช้สอยมีเพิ่มมากขึ้น

การแห้วถางยึดครองที่ดินป่าไม้มาเป็นเจ้าของส่วนตัว

จึงเป็นสิ่งต้องห้ามเพราะถ้าปล่อยให้ถางป่ากันต่อไปอีก

ผู้คนที่ประเทศชาติก็จะได้รับความทุกข์ยากลำบาก

1. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเขียนข้อความนี้

ก. ต้องการให้ผู้คนเลิกทำไร่

ข. ต้องการให้เลิกจับจองที่ดิน

ค. ต้องการให้เลิกตัดไม้ทำลายป่า

ง. ต้องการให้เลิกเลี้ยงสัตว์

2. ป่าไม้มีความสำคัญอย่างไร

ก. ใช้สูมหไฟเผาถ่าน

ค. ใช้สร้างบ้านเรือน

ข. เป็นแหล่งกำเนิดของน้ำ

ง. ต้องการให้เลิกเลี้ยงสัตว์

3. ใจความสำคัญที่สุดของข้อความนี้คือ

ก. ป่าไม้เหลือน้อย

ค. เอาที่ดินมาทกการเพาะปลูก

ข. การถางป่ายึดครองมาเป็นของส่วนตัว

ง. สมัยก่อนบ้านเมืองยังไม่เจริญ

4. รัฐบาลห้ามตัดไม้ดางป่าด้วยวิธีใด

ก. จัดสรรที่ทำกินให้

ค. ห้ามปลูกสิ่งก่อสร้างที่ทำด้วยไม้

ข. ให้เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้คอยดูแล

ง. ออกกฎหมายคุ้มครองเขตป่าสงวน

5. ผู้คนทั้งประเทศชาติก็จะได้รับความทุกข์ยากลำบาก คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

ก. จะไม่มีที่อยู่อาศัยเพราะขาดไม้

ข. ประเทศจะยากจนเพราะไม่มีไม้ส่งไปขายต่างประเทศ

ค. จะเกิดความแห้งแล้งและภัยธรรมชาติ

ง. ประเทศไทยจะเป็นทะเลทราย

จบเวลา.....

ใช้เวลาในการอ่าน.....

จำนวนข้อที่ถูกต้อง.....

เฉลย 1.ค 2.ข 3.ก 4.ง 5.ค

แบบฝึกอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค

แบบฝึกที่ 2

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้ ในแนวตั้งโดยให้ตาจับอยู่ที่เส้นตรง แล้วตอบคำถามข้างล่างโดยกากบาทหับตัวอักษรข้อที่ถูกต้องที่สุด

หมาฝรั่งนั้นถึงจะแสดงความจงรักภักดีกับเจ้าของเพียงไร
 เอาเป็นเพื่อนตายไม่ได้
 เพราะสัญชาตญาณของมันน้อย
 ประกอบกับความเป็นลูกหมาไม่รู้จักสิ้น
 ทำให้ไม่คิดจะสู้ใครจริง ๆ เพราะหวาดกลัว
 แต่หมาพันธุ์หมาป่านั้นมีสัญชาตญาณสูงมากและเป็นผู้นำ
 จึงสามารถยอมตายแทนหมาในฝูงหรือจำฝูงได้
 ซึ่งหมายความว่าหมาพันธุ์หมาป่านี้ยอมตายแทนเจ้าของได้
 เมื่อมีภัยอันตรายเกิดขึ้น
 หมาไทยซึ่งเป็นหมาพันธุ์หมาป่าก็เป็นเช่นนี้
 หมาไทยในชนบทที่เคยตายเพื่อเจ้าของ
 เพราะสู้กับโจรผู้ร้ายที่ขึ้นปล้นบ้านก็มีอยู่บ่อย ๆ

1. ใจความสำคัญที่สุดของข้อความนี้คืออะไร

- ก. หมาฝรั่งช่างประจบกว่าหมาไทย
- ข. หมาพันธุ์หมาป่ามีสัญชาตญาณสูงมากกว่าหมาฝรั่ง
- ค. ในชนบทควรเลี้ยงหมาไทยไว้ป้องกันโจรปล้นบ้าน
- ง. หมาไทยดีกว่าหมาฝรั่ง เพราะยอมตายแทนเจ้าของได้

2. ข้อความทั้งหมดนี้ ควรเชื่อหรือไม่เพราะเหตุใด

- ก. ควรเชื่อเพราะผู้เขียนชอบเลี้ยงสุนัข
- ข. ไม่ควรเชื่อเพราะเป็นความคิดเห็นส่วนบุคคล
- ค. ควรเชื่อเพราะเป็นข้อเท็จจริงที่ใคร ๆ ก็ยอมรับ
- ง. ไม่ควรเชื่อเพราะเป็นเพียงข้อสังเกตไม่ใช่ทฤษฎี

3. ประกอบกับความเป็นลูกหมาไม่รู้จบสิ้น ข้อความที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

- ก. ช่างประจบ
- ข. เลี้ยงไม่เชื่อง
- ค. ขี้ฉลาดไม่รู้ใคร
- ง. ไม่มีความรับผิดชอบ

4. ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่สำคัญอย่างไรในการเขียนข้อความนี้

- ก. ยกย่องหมาฝรั่งว่าช่างประจบ
- ข. ให้อภัยคนที่จะเลี้ยงหมา
- ค. เปรียบเทียบหมาฝรั่งกับหมาไทย
- ง. ยกย่องว่าหมาไทยมีความกล้าหาญ

5. เพราะสัตว์ขาดอาณาฝั่งมีน้อย ข้อความที่ขีดเส้นใต้หมายถึงอะไร

- ก. ชอบอยู่เป็นฝูง
- ข. มีสำนึกในหมู่พวก
- ค. รักใคร่กลมเกลียวกัน
- ง. ชอบทำอะไรเหมือน ๆ กัน

จบเวลา.....

ใช้เวลาในการอ่าน.....

จำนวนข้อที่ถูก.....

เฉลย

1. ข

2. ง

3. ค

4. ข

5. ข

แบบฝึกอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค

แบบฝึกที่ 3

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้อย่างรวดเร็วและหยุดเมื่อมีเครื่องหมาย / แล้วตอบคำถามล่างข้อความเมื่ออ่านจบ

เริ่มเวลา.....

"เขาเข้าใจผิดในข้อสำคัญข้อหนึ่ง/คือ เขาลืมเสียว่าความรุ่งเรือง/ที่เขาได้เห็นในยุโรปและอเมริกานั้น/เป็นผลแห่งพัฒนาการที่ได้เป็นมาหลายร้อยปี/ซึ่งได้เป็นมาอย่างช้า ๆ ความล่าช้า/โดยได้รับการบำรุงด้วยเลือดเนื้อและน้ำตาคนนับไม่ถ้วน/ส่งเสริมด้วยกำลังแห่งคนที่สืบทอด ๆ กันลงมาเหลือที่คนมาได้/คนเหล่านี้ได้อาบเหงื่อต่างน้ำต่อสู้ชิงชัยในสงครามหลายครั้ง/เพื่อให้ได้รับผลซึ่งเราได้เห็นอยู่ในเวลานี้"

1. ข้อความข้างต้นนี้ มุ่งกล่าวถึงเรื่องใด

ก. ความเข้าใจผิดของคนพวกหนึ่ง

ข. ความเจริญของยุโรปและอเมริกา

ค. ความยากลำบากในการสร้างชาติ

ง. ความทุกข์ของคนสร้างชาติ

2. คำว่า "พัฒนาการ" หมายถึงความเจริญในข้อใด

ก. ในสมัยโบราณ

ข. ในสมัย

ค. ในระยะเวลาสั้น

ง. ในระยะเวลายาว

3. คำว่า "อาบเหงื่อต่างน้ำ" หมายความว่าอย่างไร

ก. ทำอย่างเอาจริงเอาจัง

ข. ทำงานจนเหงื่อท่วมตัว

ค. เหงื่อออกเหมือนอาบน้ำ

ง. ทำงานด้วยความยากลำบาก

4. ที่กล่าวว่า "ได้รับผลซึ่งเห็นอยู่ในเวลา" คำว่าผล หมายถึงอะไร

ก. ชัยชนะในสงคราม

ข. ความรุ่งเรืองของชาติ

ค. การเสียเลือดเนื้อและน้ำตา

ง. ความเจริญที่ได้มาอย่างช้า ๆ

5. คำว่า "เหลือที่จะคนมาได้" หมายถึงข้อใด

ก. เกินที่จะกล่าว

ข. นำมากล่าวไม่ได้

ค. มีจำนวนมากมาย

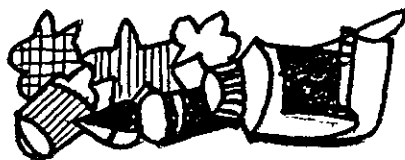
ง. นำมากล่าวได้มาก

จบเวลา.....

ใช้เวลาในการอ่าน.....

จำนวนข้อที่ถูก.....

เฉลย 1.ค 2.ง 3.ง 4.ข 5.ก

แบบฝึกอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค

แบบฝึกที่ 4

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้อย่างรวดเร็วจนหยุดเมื่อมีเครื่องหมาย / และตอบคำถามล่างข้อความเมื่ออ่านจบ

เริ่มเวลา.....

นอกจากงาน paper pab แล้ว/ศิริวรรณก็รับงานพิเศษเต็มพื้นที่ถ่ายภาพปก
แสดงมิวสิควิดีโอ คาราโอเกะและแสดงละครเรื่องสั้นๆ/จากระยะเวลาที่ทำงานเหล่านั้น
ศิริวรรณได้เก็บออมจนซื้อบ้านหนึ่งหลังราคาราว 8 แสนบาท/ซึ่งเป็นเงินขั้นแรกที่เธอภูมิใจ

" ที่ซื้อบ้านเพราะอยากจะสร้างฐานะให้กับตนเอง/และต้องการที่ทางสำหรับ
ทำงาน/ไม่ยอมให้ใครพูดว่าพอเข้าวงการบันเทิงก็มีเงินซื้อบ้าน/ใจจริงแล้วอยากทำงานศิลปะ
มากกว่า/ส่วนงานอื่นรับเป็นงานพิเศษ หากมีเวลาก็จะทำแต่ไม่ได้วิ่งออกไปหางาน/อยากทำอะไร
สักอย่างให้ดีที่สุดหากจะให้ไปเป็นนักแสดง/คิดว่าตนเองไม่เหมาะค่ะ ยังต้องเรียนรู้อีกเยอะ"

1. จากข้อความข้างบน ผู้เขียนเสนอเรื่องแบบใด

ก. การอธิบาย	ข. การสนทนา
ค. การบรรยาย	ง. การตอบคำถาม

2.สาระสำคัญของข้อความนี้คืออะไร

ก. อาชีพของศิริวรรณ	ข. การดำเนินชีวิตของศิริวรรณ
ค. บ้านของศิริวรรณ	ง. งานศิลปะของศิริวรรณ

3. งานศิลปะของศิริวรรณน่าจะเป็นอะไร

ก. วาดรูป	ข. ประติมากรรม
ค. ปั้นและแกะสลัก	ง. บาดิค

4. " หากจะให้ไปเป็นนักแสดงคิดว่าตนเองไม่เหมาะค่ะ ยังต้องเรียนรู้อีกเยอะ "

ก. ถ่อมตน	ข. เกียจคร้าน
ค. ไม่ชอบการเป็นนักแสดง	ง. รู้จักพอ

5. จากข้อความข้างบนนักเรียนน่าจะเอาศิวิลธรรมเป็นแบบอย่างในด้านใด

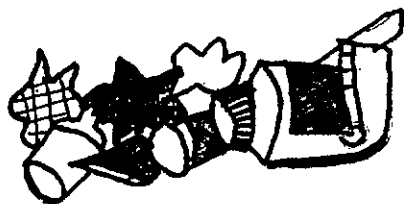
ก. ความรับผิดชอบ	ข. การเป็นศิลปิน
ค. ความขยันมีมานะอดทน	ง. อาชีพ

จบเวลา.....

ใช้เวลาในการอ่าน.....

จำนวนข้อที่ถูกต้อง.....

เฉลย 1.ข 2.ข 3.ข 4.ก 5.ค

แบบฝึกอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค

แบบฝึกที่ 5

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้อย่างรวดเร็วและหยุดเมื่อมีเครื่องหมาย/แล้วตอบคำถามล่าง
ข้อความเมื่ออ่านจบ

เริ่มเวลา.....

แต่ก่อนโลกเราไม่มีมหาสมุทรกว้างใหญ่ไพศาลอย่างทุกวันนี้หรือ/หลายๆล้านปีมาแล้ว
โลกเราร้อนจัดมาก/นักวิทยาศาสตร์บางคนเชื่อว่าในตอนนั้นน้ำส่วนใหญ่ของโลกถูกกักเอาไว้
ไว้อยู่ในหิน/

หลายล้านปีผ่านไปหินเป็นตัวลงและแข็งขึ้น/เมื่อมัน เริ่มแข็งน้ำก็ไหลออกมาแล้วไหลลงสู่ที่ต่ำ ๆ
บนเปลือกโลก ทำให้เกิดมหาสมุทร/ส่วนนักวิทยาศาสตร์อีกกลุ่มหนึ่งคิดว่าน้ำในโลกมาจาก
ก้อนเมฆหิมะที่ปกคลุมโลกเอาไว้/เมื่อโลกเย็นลงก้อนเมฆก็เย็นลงเช่นกัน เมฆที่เย็นกว่า
ก็ทำให้เกิดฝน/ตกลงมาเป็นร้อย ๆ ปีที่ต่ำๆของโลกจึงเต็มไปด้วยน้ำ

นับตั้งแต่เริ่มมา จำนวน รูปร่างและขนาดของมหาสมุทรก็ได้เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ/
แต่มหาสมุทรก็ยังคงเป็นพื้นที่ต่ำขนาดหิมะที่ปกคลุมไปด้วยน้ำ

มหาสมุทรมิรสเค็มเพราะมันมีเกลืออยู่มาก/เกลือ เหล่านั้นส่วนใหญ่มาจากพื้นดิน/
เกลือเป็นแร่ที่สามารถพบได้ในหินและดินหลายชนิดเช่นกัน/เมื่อฝนตกน้ำฝนบางส่วนก็ซึมลง
ในแม่น้ำด้วย/แม่น้ำก็ไหลลงสู่มหาสมุทรซึ่งมีเกลือจำนวนมากเล็กน้อยลงไปด้วย/นับเป็นเวลา
ล้าน ๆ ปีที่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นทำให้มหาสมุทรในปัจจุบันมีเกลืออยู่มากมาย/ส่วนน้ำในแม่น้ำ
น้ำเค็มก็เพราะแม่น้ำไหลลงสู่มหาสมุทรเสมอพาเอาเกลือไปสะสมอยู่ในมหาสมุทรไว้เรื่อยๆ/
น้ำซึ่งคั่งมาจากมหาสมุทรคนละแห่งปรากฏว่ามีจำนวนเกลืออยู่ในน้ำเท่ากัน

1. ใจความสำคัญของข้อความนี้ คืออะไร

ก. การเกิดมหาสมุทร

ข. แต่ก่อนโลกเราไม่มีมหาสมุทร

ค. มหาสมุทรมิรสเค็มเพราะมีเกลืออยู่มาก

ง. เกลือเป็นแร่ที่สามารถพบได้ในหินและดิน

2. ข้อความทั้งหมดนี้ควรเชื่อหรือไม่เพราะเหตุใด

- ก. ควรเชื่อเพราะมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์
- ข. ไม่ควรเชื่อเพราะไม่มีใครเป็นคนเห็นด้วยตนเอง
- ค. ควรเชื่อเพราะน้ำในมหาสมุทรเค็มจริงๆ
- ง. ไม่ควรเชื่อเพราะเป็นเพียงข้อสันนิษฐาน

3. ควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

- ก. กำเนิดมหาสมุทร
- ข. เกลือในมหาสมุทร
- ค. ทำให้น้ำในมหาสมุทรจึงมีรสเค็ม
- ง. มหาสมุทรมาจากไหน

4. ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่สำคัญอย่างไรในการเขียนข้อความนี้

- ก. เสนอข้อเท็จจริง
- ข. ให้ความรู้เชิงวิทยาศาสตร์
- ค. ให้ความบันเทิง
- ง. ให้ความรู้เชิงประวัติศาสตร์

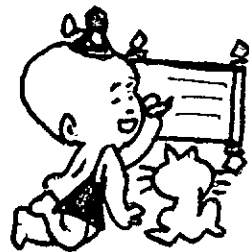
5. เพราะเหตุใดน้ำในแม่น้ำจึงไม่เค็ม

- ก. ในแม่น้ำไม่มีเกลือแล้ว
- ข. ผันตกลองแม่น้ำบ่อย
- ค. น้ำในแม่น้ำไหลลงมหาสมุทรเสมอ
- ง. ในแม่น้ำมีสารละลายเกลือแล้ว

จบเวลา.....

ใช้เวลาในการอ่าน.....

จำนวนข้อที่ถูก.....

เฉลย 1.ค 2.ง 3.ค 4.ข 5.ค

แบบฝึกอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค

แบบฝึกที่ 6

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้อย่างรวดเร็วจนหยุดเมื่อมีเครื่องหมาย/แล้วตอบคำถามล่าง
ข้อความเมื่ออ่านจบ

เริ่มเวลา.....

เสื่อลายเมฆเป็นแมวป่าขนาดใหญ่/เป็นที่สองรองมาจากเสือดาว โดเต็มวัยมีน้ำหนักตัวประมาณ 20 กิโลกรัม/บริเวณด้านหลังและด้านข้างลำตัวมีลายลักษณะคล้ายกลุ่มเมฆ/โดยขอบลายจะมีสีดำ สีพื้นโดยทั่วไปสีน้ำตาลเหลือง/บริเวณที่ตอนกลางของลายจะมีสีเข้มกว่าสีพื้นโดยรอบ/ลายที่มีขนาดใหญ่มาก จะอยู่ตรงบริเวณด้านหลังของช่วงไหล่/ขอบใบหูเป็นสีดำ แต่ภายในใบหูเป็นสีขาว/หางมีขนาดใหญ่นและยาว ตอนโคนมีลายจุดดำและมีขนาดใหญ่มาก/พื้นเป็นลายแถบขวางที่ปลายหางขาดอนข้างสั้นและมีอุ้งเท้าที่ใหญ่

ชอบอาศัยอยู่บนต้นไม้ในป่าดิบเป็นส่วนใหญ่/เสื่อลายเมฆจะนอนข่มรอเหยื่ออยู่บนต้นไม้สูง/เช่น นก ลิง ค่าง กวาง งูและสัตว์เล็กอื่นๆ/เมื่อเหยื่อเดินผ่านมาจึงจะกระโดดลงมาตะครุบ/ถ้าหากินบนที่เดินจะใช้วิธีหมอบต่ำอยู่กับพุ่มไม้/แล้วจึงกระโดดออกมาจับเหยื่อ/เสื่อลายเมฆมีลักษณะแปลก คือ จะใช้ลิ้นที่มีลักษณะหยาบเลียขนนก/หรือขนออกจากตัวเหยื่อก่อนลงมือกิน/บางครั้งพบออกหากินเป็นคู่

เสื่อลายเมฆจะตกูกครั้งละประมาณ 2-4 ตัว/ใช้เวลาตั้งท้อง 90-95 วัน/ลูกเสื่อลายเมฆที่ออกมาใหม่จะมีสีดำเกือบทั้งตัว สีจะจางและเหลืองเมื่อโตขึ้น

1. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเขียนข้อความนี้

ก. บอกลักษณะของเสื่อลายเมฆ	ข. ให้ความรู้เรื่องเสื่อลายเมฆ
ค. บอกวิธีการกินอาหารของเสื่อลายเมฆ	ง. ให้ความรู้เรื่องลูกของเสื่อลายเมฆ

2. เสือชนิดใดใหญ่ที่สุด

ก. เสือคาบ

ข. เสือลายเมฆ

ค. เสือโคร่ง

ง. เสือปลา

3. จากข้อความข้างบนผู้เขียนเสนอเรื่องแบบใด

ก. อธิบาย

ข. บรรยาย

ค. ทวามา

ง. ความเรียง

4. เสือลายเมฆมีลักษณะแตกต่างจากเสือชนิดอื่นอย่างไร

ก. กินสัตว์เล็ก

ข. ชอบอาศัยอยู่บนต้นไม้

ค. ใช้ลิ้นเลียขนออกจากตัวเหยื่อก่อน

ง. กินผลไม้ที่มีอยู่ในป่า

5. แหล่งที่อยู่อาศัยของเสือลายเมฆคือที่ใด

ก. ป่าที่มีน้ำใหญ่

ข. ป่าดิบทั่วไป

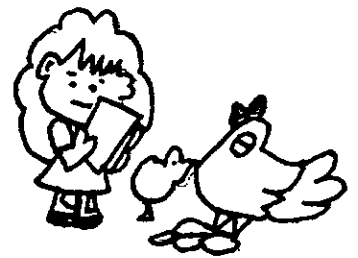
ค. ป่าในเขตร้อน

ง. ป่าในเขตภาคเหนือ

จบเวลา.....

เวลาที่ใช้ชันการอ่าน.....

จำนวนข้อที่ทำถูก.....

เฉลย 1.ก 2.ก 3.ก 4.ค 5.ข

แบบฝึกอ่านเพื่อความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค

แบบฝึกที่ 7

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้อย่างรวดเร็ว โดยอ่านให้จบวรรคจึงจะหยุด จนจบข้อความ แล้วตอบคำถามข้างล่าง

เริ่มเวลา.....

กระท่อมของยายอยู่ท้ายหมู่บ้าน สภาพกระท่อมกำลังทรุดโทรมเช่นเดียวกับ เรือนร่างของเจ้าของ ยายอาศัยอยู่คนเดียว มีความเหงาและว้าเหว่เป็นเพื่อนสนิทอยู่ทุกเมื่อ เชื้อวัน และเป็นเช่นนี้มาตั้งแต่ลูกสาวคนเดียวของยายได้เดินทางไปทำงานในเมืองแล้ว

ยายมีดวงตาสีขาวขุ่นเหมือนละอองหมอกยามเช้า ดวงตายายข้างเป็นดวงตาที่ เลื่อนลอยเสียจนไม่มีใครกล้าสบตาของยายนานนัก ในบ้านตาที่ลึกของยายมีภรรยาคนน้ำตา ออกมาปลอบโยนและให้ความชุ่มฉ่ำแก่ดวงตายุ่งเสมอๆ ส่วนน้ำเสียงของยายนั้นยังแจ่มใสกังวาน แม้จะขาดเป็นห่วงๆด้วยความอ่อนแรงที่จะเปล่งเสียงก็ตาม บางครั้งยายพูดกับผู้ไปเยี่ยมเยียนด้วย น้ำเสียงที่เต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา จนแทบไม่น่าเชื่อว่าเสียงนั้นจะออกมาจากปากของร่างกาย ที่หอมแห้งและอ่อนแอ ทุกเวลาที่ยายเคลื่อนไหวยายก็เคลื่อนไหวด้วยความ เชื่องช้าอย่างคน ที่ไม่สนใจใยดีต่อการเวลาซึ่งผ่านไปมาและผ่านไปวันในแต่ละวัน บริเวรรอบ ๆ กระท่อมนั้นคือ อาณาจักรน้อย ๆ ของยาย อาณาจักรที่ยายจะเคลื่อนไหวได้ตามใจชอบและมีความสุข เท่าที่ วัยของยายจะอำนวยได้

1. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายในการเขียนเรื่องนี้อย่างไร

- ก. เพื่อเตือนสติลูกทั้งหลาย
- ข. เพื่อให้เห็นภาพของยายและเกิดความสงสาร
- ค. เพื่อให้ทุกคนปลงว่าสักวันหนึ่งอาจจะมีชีวิตเหมือนยาย
- ง. ขอความช่วยเหลือจากผู้ใจบุญ

2. ผู้เขียนใช้วิธีการเขียนแบบใด

ก. อธิบาย

ข. บรรยาย

ค. ทพรรณนา

ง. คติชีวิต

3. " ยายมีดวงตาสีขาวขุ่นเหมือนละอองหมอกยามเช้า " ข้อความนี้เป็นอะไร

ก. สำนวน

ข. อุโฆษุบันมย

ค. สุภาษิต

ง. คติชีวิต

4. ทำไมยายจึงพูดกับผู้ไปเยี่ยมเยียนด้วยน้ำเสียงที่เต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา

ก. ยายคิดว่าชีวิตนี้ไม่ใช่มียายเพียงคนเดียว

ข. ยายมีความหวังว่าลูกสาวจะกลับมาหา

ค. ยายเหงาและว่าเหว่เมื่อมีคนมาเยี่ยมก็ดีใจ

ง. ยายอยากพูดคุยและทบปะกับผู้คนบ้าง

5. เมื่ออ่านข้อความนี้แล้วนักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร

ก. โกรธลูกสาวยายที่ทิ้งยายไป

ข. เศร้าและสงสารยาย

ค. สมน้ำหน้ายายที่อยากเกิดมาจน

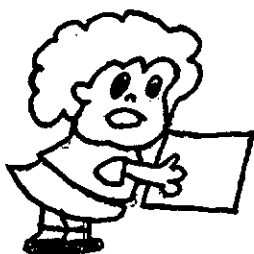
ง. เจยาคิดว่าตัวเราต้องไม่เป็นเช่นยาย

จบเวลา.....

ใช้เวลาในการอ่าน.....

จำนวนข้อที่ถูกต้อง.....

เฉลย 1.ก 2.ค 3.ข 4.ข 5.ข

แบบฝึกอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค

แบบฝึกที่ 8

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้อย่างรวดเร็ว โดยอ่านให้จบวรรคจึงจะอยู่ จนจบข้อความ แล้วตอบคำถามข้างล่าง

งานเขียนเรื่องหมาก หลู เป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาทางวิชาการ ซึ่งมีลักษณะเป็น ภาษาแสดงข้อเท็จจริง ใช้ภาษาแบบแผนกึ่งแบบแผน เป็นภาษากระชับรัด ตรงไปตรงมาเลือกกล่าว เฉพาะข้อความที่จำเป็นเท่านั้น นักเรียนจะสังเกตได้ว่าคำที่ใช้ในงานเขียนเรื่องนี้ แต่ละคำมี กติความหมายเดียว บางคำทับศัพท์วิทยาศาสตร์ลงไป เพราะเป็นศัพท์เฉพาะทางวิทยาศาสตร์ ความปกติชื่อวิทยาศาสตร์ของพืชและสัตว์จะเป็นภาษาละติน แต่ในที่นี้ผู้เขียนได้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษ ไว้ด้วยเพื่อผู้อ่านที่สนใจจะค้นคว้าเพิ่มเติมจากสารานุกรมภาษาอังกฤษ

คนไทยสมัยก่อนนิยมเลี้ยงหมาก ดังจะพบได้จากวรรณคดีไทยหลายเรื่องกล่าวถึงตัวละครกินหมากจนหันคำ ครั้นถึงสมัยรัฐบาลของจอมพลแปลก พิบูลสงคราม ได้มีคำสั่งให้ประชาชนเลิกกินหมากเพราะต้องการให้คนไทยมีอารยธรรมทัดเทียมอารยประเทศ ทำให้คนไทยเลิกกินหมากเป็นจำนวนมากแต่ปัจจุบันก็ยังมีผู้สูงอายุกินหมากอยู่แต่มีจำนวนน้อยแล้ว

1. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายใดในการเขียนข้อความนี้

- ก. ให้ความรู้เรื่องหมาก หลู
- ข. เป็นบทนำก่อนที่จะเสนอความรู้เรื่องหมาก หลู
- ค. บอกประโยชน์ของหมาก หลู
- ง. เป็นบทสรุปของความรู้เรื่องหมาก หลู

2. " งานเขียน " ที่ผู้เขียนกล่าวถึงนั้นเป็นงานเขียนประเภทใด

- ก. คำรา
- ข. เรื่องสั้น
- ค. บทความ
- ง. บทเชิงคดี

3. ใจความสำคัญของข้อความข้างบนนี้คืออะไร

- ก. เป็นการชี้แจงงานเขียนเรื่องหมาก หลู ข. กล่าวถึงภาษาที่ใช้ในงานเขียน
ค. เป็นการพูดถึงการกินหมากของคนโบราณ ง. บอกสาเหตุของการเลิกกินหมาก

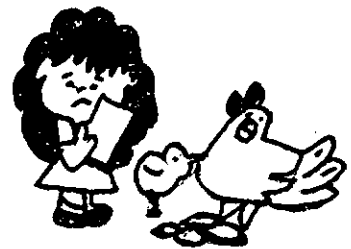
4. เพราะเหตุใดคนไทยสมัยก่อนจึงนิยมเคี้ยวหมาก

- ก. เป็นประเพณี ข. เป็นเอกลักษณ์ไทย
ค. ทำให้ฟันคงทนและปากแดง ง. ทำให้อายุยืนเป็นยาอายุวัฒนะ

5. นักเรียนคิดว่าควรจะอนุรักษ์การเคี้ยวหมากไว้หรือไม่เพราะเหตุใด

- ก. ควรเพราะคนสมัยนี้มักค้นหาเรื่องพันกันมาก
ข. ควรเพราะจะได้ถือเป็นเอกลักษณ์ไทย
ค. ไม่ควรเพราะทำให้บ้านเมืองสกปรก
ง. ไม่ควรเพราะหมาก หลูมีราคาแพง

จบเวลา.....
เวลาที่ใช้ในการอ่าน.....
จำนวนข้อที่ทำถูก.....

เฉลย 1.ข 2.ค 3.ก 4.ค 5.ค

แบบฝึกอ่านเพื่อความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค

แบบฝึกที่ 9

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้โดยอ่านให้จบวรรคจึงจะหยุด จนจบข้อความแล้วตอบคำถามข้างล่าง

เริ่มเวลา.....

มานึกเทียบเปรียบกับไทยแล้วไกลลิบ	เห็นนั่งจับน้ำชาหน้าป้อหลอ
ทำงานหนักน้อยกว่ามากยากต้องรอ	จนงานออกทุกกระทรวงทรวงกรม
ทอนายเร่งเกรงกลัวเอาตัวรอด	เลยยกเมฆเสกยอดสอดผสม
ที่นายโง่โตแต่กำมขามความ	เชื่อลั่นลมมโข่งตะโคง์เลย
ด้วยเรื่องน้ำแหละที่ไทยไปไม่รอด	เปรียบเหมือนยอดไม้แห้งอย่าแก่งเจย
รากไหนเน่าเข้าขจัดคัดทิ้งเลย	ไม้จะเงยงามงอกมีดอกใบ

(พลเรือตรีจวบ หงสกุล)

นิราศเกาหลี

- 1.สาระสำคัญของเรื่องคืออะไร

ก. ความไม่กระตือรือร้นของข้าราชการไทย	ข. ความไม่เจริญของหน่วยราชการเมืองไทย
ค. ข้าราชการไทยชอบนั่งจับน้ำชา	ง. การทำงานแบบผักชีโรยหน้า
2. ผู้เขียนพูดถึงใครในเมืองไทย

ก. คนไทยทั่วไป	ข. ผู้ใหญ่ในกระทรวง
ค. ข้าราชการ	ง. ทำงานแบบเอาหน้า
3. " เลยยกเมฆเสกยอดสอดผสม " ข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร

ก. สิ่งที่ไม่ได้ทำจริงเอาเอา	ข. เอาผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตัวเอง
ค. ใช้คำพูดคอยประจบเจ้านาย	ง. ทำงานแบบเอาหน้า

4. ผู้เขียนเขียนเรื่องนี้ด้วยความรู้สึกอย่างไร

ก. ตัดพ้อ

ข. ตำหนิ

ค. ชื่นชม

ง. สมน้ำหน้า

5. จะมีวิธีแก้ไขบุคคลที่เป็นตัวถ่วงความเจริญในระบบราชการได้อย่างไร

ก. ต้องขึ้นเงินเดือนให้จะได้มีแรงทำงาน

ข. ต้องคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถและตั้งใจจริงเข้ามาทำงาน

ค. ต้องลงโทษผู้ที่ละเลยหน้าที่อย่างจริงจัง

ง. ต้องไล่ข้าราชการที่เป็นตัวถ่วงความเจริญออก

จบเวลา.....

เวลาที่ใช้ในการอ่าน.....

จำนวนข้อที่ทำถูก.....

เฉลย 1.ข 2.ค 3.ก 4.ข 5.ค

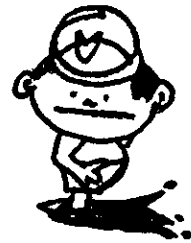

แบบฝึกอ่านเพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของวลีและประโยค

แบบฝึกที่ 10

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้างล่าง

เริ่มเวลา.....

อุทยานแห่งชาติภูกระดึง มีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่ อ.ภูกระดึง จ.เลย ประกอบด้วย
 ด้วนภูเขาที่มีธรรมชาติอันสวยงามสดงดงามมาก ที่ราบบนยอดภูกระดึงมีสังคมพืชบนที่ราบเป็นสิ่ง
 ของพืชเมืองหนาว ได้แก่ ป่าสนสามใบ ต้นเมเปิลและพันธุ์ไม้ดอกที่สวยงาม เช่น กุหลาบป่า
 ม้าวิ่ง เป็นต้น มีเนื้อที่ประมาณ 348.12 ตารางกิโลเมตรหรือ 217.576 ไร่

ความตำนานกล่าวว่า มีพรานผู้หนึ่งตามล่ากระต๊องโชนขึ้นไปจนถึงยอดเขาสูงหนึ่ง
 ในเขตตำบลศรีฐาน ได้พบพื้นที่ราบบนยอดเขาซึ่งกว้างใหญ่มากเป็นทุ่งหญ้าสลับกับป่าสน มี
 ต้นไม้ขึ้นอยู่อย่างเรียงรายเป็นระเบียบและเต็มไปด้วยสัตว์ป่านานาชนิด เช่น ช้างป่า ผูงกระต๊อง
 เก้ง กวาง ซึ่งหากินอยู่เป็นฝูงๆไม่ตระหนกตื่นกลัวนายพรานเนื่องจากไม่เคยเห็นคน ภูกระดึง
 จึงได้ถูกเปิดเผยตั้งแต่บัดนั้นมา

โบราณมีการเล่าไว้ว่า มีผู้ได้ยินเสียงระฆังของพระอินทร์ที่อยู่บนเขา นี้ ดังนั้น
 จึงให้ชื่อว่า " ภูกระดึง " เพราะ ภู หมายถึงภูเขา กระดึงมาจาก กระดึง ภาษาพื้นเมือง
 จังหวัดเลยแปลว่า " ระฆังใหญ่ " นอกจากนั้นเมื่อขึ้นไปบนยอดเขาบางส่วนหากเดินหนัก ๆ
 หรือใช้ไม้กระทุ้งก็จะมีเสียงก้องคล้ายระฆังซึ่งเกิดจากโพรงใต้ดินจึงได้รับขนานนามว่า
 " ภูกระดึง "

(น.ส.พ.เคลนิวส์ 22 มี.ค.35)

1. สาเหตุสำคัญของข้อความข้างบนคืออะไร

ก. ธรรมชาติอันสวยงาม

ข. การค้นพบอุทยานแห่งชาติภูกระดึง

ค. ที่มาของชื่อภูกระดึง

ง. ต้นไม้และสัตว์ป่าแห่งภูกระดึง

2. ถ้าจะตั้งชื่อให้เรื่องนี้ควรรใช้ชื่อใด

ก. อุทยานแห่งระฆังของพระอินทร์	ข. ภูกระดึงอันสวยงาม
ค. ภูกระดึงอุทยานแห่งพิชเมืองหนาว	ง. อุทยานอันงดงาม

3. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอะไรในการเขียนเรื่องนี้

- ก. เชิญชวนไปเที่ยวภูกระดึง
 ข. บอกที่มาของชื่อภูกระดึง
 ค. เชิญชวนให้รักษาอุทยานแห่งชาติไว้เป็นสมบัติของชาติ
 ง. ให้รู้จักอุทยานแห่งชาติภูกระดึงดีขึ้น

4. อุทยานแห่งชาติภูกระดึงต่างจากอุทยานแห่งชาติอื่นอย่างไร

ก. มีภูเขาล้อมรอบ	ข. อยู่บนภูเขาที่มีพื้นราบเรียบ
ค. อยู่บนภูเขาหลายลูกเรียงรายกัน	ง. มีพิชเมืองหนาวมากมาย

5. อุทยานแห่งชาติภูกระดึงค้นพบโดยใคร

ก. นักเดินป่า	ข. เจ้าหน้าที่ยกรบป่าไม้
ค. พรานล่ากระทิงโทน	ง. นักธรณีวิทยา

จบเวลา.....

เวลาที่ใช้ในการอ่าน.....

จำนวนข้อที่ทำถูก.....

เฉลย

1. ข 2. ค 3. ง 4. ข 5. ค

เอกสารสรุปเนื้อหา คาบที่ 5-6

หลักเกณฑ์การพิจารณาหนังสือเล่ม

หลักเกณฑ์การอ่าน และการพิจารณาหนังสือเล่ม

เราได้ทราบแล้วว่า หนังสือเล่มแบ่งออกเป็น ประเภทสารคดี บันเทิงคดี และตำราเรียน

1. หนังสือตำราเรียน มีหลักเกณฑ์การอ่านและการพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

1.1 เนื้อหา เริ่มด้วยพิจารณาขอบเขตของเนื้อหาที่ครอบคลุมถึงหัวเรื่องทั้งหมด มีรายละเอียดมากและกว้างขวาง ท่อที่จะเข้าใจรายละเอียดของเรื่องได้ รวมทั้งมีหลักเกณฑ์ ข้อเท็จจริง ทฤษฎี และตัวอย่างต่าง ๆ

1.2 วิธีเขียน หมายถึงการใช้สำนวนภาษาในการเขียน การใช้คำศัพท์ การเรียงลำดับ เนื้อหา การเรียบเรียงประโยคเพื่อผูกเป็นเรื่อง นับเป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้แจ่มชัดยิ่งขึ้น

2. หนังสือวารสาร การอ่านและการพิจารณาหนังสือสารคดีควรมุ่งพิจารณาตามหัวข้อต่อไปนี้

2.1 รูปแบบของสารคดี พิจารณาว่าสารคดีนั้น ๆ มีรูปแบบการเขียนอย่างไร สารคดีมีอยู่หลายรูปแบบ เช่น เรียงความ บทความ จดหมายเหตุ บันทึกประจำวัน คำบรรยาย หรือปาฐกถา เป็นต้น

2.2 จุดมุ่งหมายในการเขียน การเขียนสารคดีมีจุดมุ่งหมายหลายประการ เช่น เพื่อให้ความรู้ ความคิด ให้คติเตือนใจ เป็นต้น การอ่านเราควรพิจารณาว่าเรื่องนั้น ๆ มีจุดประสงค์อะไร

2.3 กลวิธีในการเขียน การเขียนสารคดีมีกลวิธีในการเขียนมากมาย เช่น สารคดีท่องเที่ยว ผู้เขียนอาจจะเขียนเป็นจดหมายเล่าให้ผู้อ่านฟังเป็นตอน ๆ หรืออาจเขียนบรรยายสถานที่เหมือนเชิญชวนให้ผู้อ่านได้ไปที่นั้น ๆ ผู้เขียนบางคนอาจเขียนโดยสมมติตัวเองเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่คอยเฝ้าติดตามดูเหตุการณ์ของตัวเอกของเรื่องก็ได้ การอ่านจึงควรพิจารณาว่าผู้เขียนมีกลวิธีในการเขียนสารคดีเรื่องนั้น ๆ อย่างไร

2.4 การใช้ภาษา การใช้ภาษาในหนังสือสารคดีมักใช้ภาษาถึงทางการ เป็นส่วนใหญ่ การอ่านจึงควรพิจารณาถึงสำนวนภาษาว่าสื่อสารความหมายได้ดีเพียงใด มีเหตุผล และถูกต้องตามหลักวิชาหรือไม่ ใช้คำพูดที่ไพเราะคมคาย จนเป็นที่ประทับใจคนอ่านหรือไม่ เพียงใด

3. หนังสือบันเทิงคดี หนังสือประเภทบันเทิงคดี ไม่ว่าจะ เป็นนิทาน นิยาย นวนิยาย หรือเรื่องสั้น สิ่งที่ควรพิจารณามีดังนี้

3.1 โครงเรื่องและเนื้อเรื่อง หมายถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่อง เหตุการณ์ต่าง ๆ นั้น จะเชื่อมโยงและสอดคล้องกันไปตามลำดับจนกระทั่งถึงจุดสุดยอดของเรื่องและถึงตอนจบของเรื่องในที่สุด การอ่านเราควรพิจารณาว่า โครงเรื่องและเนื้อเรื่องทั้งหมดนี้มีความสัมพันธ์กันตลอดเรื่องหรือไม่ การเปิดเรื่อง และการปิดเรื่อง ดึงดูดความสนใจผู้อ่านมากน้อยเพียงใด

3.2 ศิลปะการประพันธ์ เรื่องศิลปะการประพันธ์นี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสามารถของผู้แต่งที่จะใช้เทคนิคในการเสนอเรื่องและดำเนินเรื่องให้ผู้อ่าน ติดตามอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ศิลปะการประพันธ์ การประพันธ์ที่นิยมใช้กันมีดังนี้

ก. ความสมจริงสมจังของเนื้อเรื่อง และบทบาทของตัวละคร รวมทั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้แต่งสร้างขึ้นมาอย่างสมเหตุสมผล มีความเป็นไปได้ เหมือนเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง ๆ

ข. ความขัดแย้ง อาจเป็นความขัดแย้งของเหตุการณ์ในเรื่อง ความขัดแย้งระหว่างตัวละครและความขัดแย้งระหว่างอุดมการณ์ในเรื่อง ของคนสองฝ่าย ความขัดแย้งเหล่านี้เป็นศิลปะที่ผู้แต่งสร้างขึ้นเพื่อให้เรื่องชวนสนใจน่าติดตาม

3.3 ลักษณะนิสัยตัวละคร อุปนิสัยใจคอของตัวละครนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ในการพิจารณาหนังสือประเภทนี้ โดยเฉพาะนิยาย และเรื่องสั้น นิสัยตัวละครจะเป็นสิ่งสนับสนุนให้เนื้อเรื่องน่าสนใจ ชวนติดตามยิ่งขึ้น ในการพิจารณาลักษณะตัวละครนั้น พฤติกรรมต่าง ๆ

ของตัวละครแต่ละตัว จะเป็นเครื่องชี้ให้เราเห็นอุปนิสัยของตัวละครในเรื่อง ซึ่งอาจดี หรือเลว หรือจะมีนิสัยอื่น ๆ ตามที่ผู้แต่งสร้างขึ้น

3.4 การใช้ภาษา หนังสือประเภทบันเทิงคดี มีอิสระในการใช้ภาษาได้ กว้างไกลกว่าหนังสือประเภทอื่น คือสามารถใช้ภาษาได้ทุกระดับ ทั้งภาษาพูด ภาษาถิ่น ภาษาราชการ และภาษาราชการใช้โวหารในการบรรยายได้ทุกโวหาร มีการบรรยายฉาก บรรยายพฤติกรรม ของตัวละคร การใช้ภาษาในบทสนทนา เป็นต้น

ส่วนประกอบของหนังสือ

หนังสือทั่ว ๆ ไป มีส่วนประกอบดังนี้

1. ใบหุ้มปกหนังสือ มีไว้เพื่อรักษาปกให้เก่าช้าลง แลดูใหม่ ใช้กระดาษดีมีภาพ สีสวยงาม มีความสัมพันธ์กับหนังสือ
2. ปกหนังสือ ประกอบด้วยปกหน้า และปกหลัง อาจเป็นปกอ่อนหรือปกแข็งก็ได้ บนปกมีชื่อหนังสือ และชื่อผู้แต่ง
3. ใบรองปก ใบรองปกอยู่ถัดจากปก มีทั้งด้านหน้าด้านหลัง มักเป็นกระดาษว่าง สีขาวมากกว่าหน้าอื่น ๆ
4. ปกใน หนังสือทุกเล่มจะต้องมีหน้าปกใน เพราะเป็นหน้าที่สำคัญที่สุด ในการให้รายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือนั้น ๆ หน้านี้ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน ชื่อผู้แปล ถ้า เป็นหนังสือวิชาการ อาจมีวุฒิของผู้เขียนหรือผู้แปลอยู่ด้วย นอกจากนั้นอาจมีครั้งที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ สำนักพิมพ์
5. คำนำ บอกให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการเขียนหนังสือเล่มนั้น ขอบเขตและ เนื้อหา วิธีใช้ประโยชน์จากหนังสือเล่มนั้น
6. สารบัญ อยู่ต่อจากคำนำ สารบัญช่วยให้เราทราบว่าหนังสือเล่มนี้ประกอบด้วย เรื่องอะไรแต่ละบท เริ่มตั้งแต่หน้าใด ทำให้อ่านได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

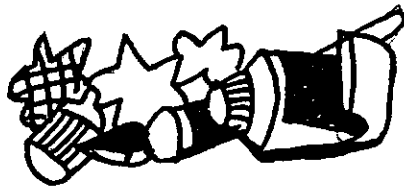
7. เนื้อเรื่องของหนังสือ คือเนื้อหาของหนังสือตั้งแต่บทที่หนึ่ง จนถึงหน้าสุดท้าย ของบทสุดท้ายเป็นส่วนสำคัญที่สุดของหนังสือ

8. เเงอรรด คือคำอธิบายเพิ่มเติมข้อความในเนื้อเรื่อง ส่วนมากจะอยู่ล่างสุด ของหน้าทีข้อความปรากฏอยู่

9. ครวรชนี คือสารบัญค่นเรื่อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านค้นเรื่องที่สนใจเฉพาะได้เร็ว ที่สุด ครวรชนีมักอยู่ท้ายเล่มที่มีบัญชิต่า

10. ภาคผนวก คือส่วนที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านได้ทราบแต่ไม่เหมาะที่จะแทรก ไว้ในเนื้อเรื่องจึงนำมาเพิ่มเติมไว้ท้ายเล่ม

ส่วนประกอบดังกล่าวนี้ ไม่จำเป็นต้องมีครบในหนังสือทุกเล่ม ทั้งนี้แล้วแต่ประเภท ของหนังสือ

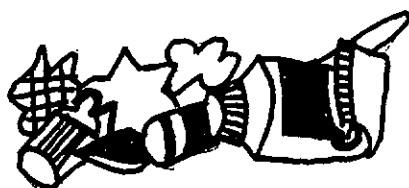
กิจกรรมเสริมความเข้าใจ

1. การพิจารณาหนังสือเรียนมีหัวข้อที่จะพิจารณา คือ
 - ก.
 - ข.
2. สารคดีมีรูปแบบการเขียนหลายรูปแบบ เช่น.....
3. จุดมุ่งหมายของการเขียนสารคดี
 - ก.
 - ข.
 - ค.
4. การใช้ภาษาในการเขียนสารคดีมีภาษาระดับ.....
5. โครงเรื่องหรือเนื้อเรื่อง จะมีในหนังสือประเภท.....
6. หนังสือบันเทิงคดีมีลักษณะเด่นในการใช้ภาษา คือ.....
7. ศิลปะการประพันธ์คือ.....
8. ศิลปะการประพันธ์ของหนังสือบันเทิงคดี ที่มักนิยมใช้กันมี
 - ก.
 - ข.
9. การพิจารณานิสัยตัวละครนั้น เราพิจารณาได้จาก.....
10. ระดับของภาษาที่ใช้ในหนังสือบันเทิงคดี คือ.....

เฉลย กิจกรรมเสริมความเข้าใจ

1. ก. พิจารณาเนื้อหาทั้งหมด
ข. พิจารณาวิธีเขียน
2. เรียงความ บทความ จดหมายเหตุ บันทึกประจำวัน
3. ก. ให้ความรู้
ข. ให้ความคิด
ค. ให้คติเตือนใจ
4. กิ่งราชการ
5. นวนิยาย เรื่องสั้น
6. มีอิทธิพลภาษาได้กว้างไกลกว่าหนังสือประเภทอื่น
7. เทคนิคของผู้ประพันธ์ที่จะทำให้การเสนอเรื่อง และการดำเนินเรื่องเป็นไปอย่าง
สนุกสนานชวนติดตาม
8. ก. ความสมจริงสมจัง
ข. ความขัดแย้ง
9. พฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละคร
10. ภาษาพูด ภาษากิ่งราชการ และภาษาราชการ

แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
ชุดที่ 4

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความสำคัญของอนุเจต

แบบฝึกที่ 1

คำชี้แจง อ่านอนุเจตที่กำหนดให้ แล้วขีดเส้นใต้ใจความสำคัญของอนุเจตนั้น ๆ

พระบรมราชาชาต

การที่จะประกอบกิจการใด ๆ ให้เจริญเป็นผลดีนั้นย่อมต้องอาศัย ความอดุสาหะพากเพียร และความซื่อสัตย์สุจริตเป็นรากฐานสำคัญ ประกอบกับจะต้องเป็นผู้มีจิตใจเมตตากรุณาไม่เบียดเบียนผู้อื่นและ พร้อมทั้งจะบำเพ็ญประโยชน์ ให้เกิดแก่ส่วนรวมตามโอกาสอีกด้วยถ้าปฏิบัติได้ดังนี้ การงานของท่านก็จะสำเร็จตามความปรารถนาทุกประการ

.....

จากความสับสนวุ่นวายในขณะนี้ ทำให้สินค้าหมด ทุกคนลงความเห็นว่าเป็นเพราะน้ำมันขึ้นราคาบ้าง เพราะกระดาษขึ้นราคาบ้าง หรือเพราะทองคำขึ้นราคาบ้าง แต่ถ้ามองกันจริง ๆ แล้ว การขึ้นลงของสินค้าเป็นเพราะจำนวนประชากรของโลกมีจำนวนมากขึ้น

.....

คนไทยมีความดีอยู่มาก ขยันขันแข็ง อดออมประหยัดใจกว้าง แต่เสียอยู่อย่างหนึ่งคือชอบทำตามใจตัว จนมีคำพังเพย "ทำอะไรวตามใจคือไทยแท้" นี่แหละทำให้ประเทศชาติของเราแย้อยู่เวลานี้

.....

ครั้นถึงเวลาจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้เพื่อเป็นการอนุรักษ์และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อม ครูก็ให้ช่วยกันพิจารณาทำเลที่ปลูก ช่วยกันเตรียมดินให้อุดมด้วยปุ๋ยก่อน ทุกคนได้ร่วมกันปฏิบัติได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ปัญหาและเรียนรู้นิสัยกันไปในตัว กับทั้งได้ศึกษาธรรมชาติวิทยาวัชพืชพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ทุกคนจึงรักและไม่คิดทำลายต้นไม้

.....

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความสำคัญของอนุเจต

แบบฝึกที่ 2

คำชี้แจง อ่านอนุเจตที่กำหนดให้ แล้วขีดเส้นใต้ใจความสำคัญของอนุเจตนั้น ๆ

วันเวลาผ่านไป ปานเติบโตตามวันคืนที่ผ่านพลิก เด็กหญิง เริ่มมีความคิดฝันที่เป็นตัวคนเวลาเป็นผู้สร้างบทเรียน ประสบการณ์เป็นผู้วางหลักสูตรในการเรียนรู้ พฤติกรรมของผู้ใหญ่และสรรพสิ่งที่ทั้งมวลในโลกนี้คือครูโดยธรรมชาติที่คอยพราวสอนชีวิตให้บ้าน

.....

"ในน้ำทะเลหรือลูก ในทะเลมีสิ่งมีชีวิตมากมายอาศัยอยู่ ทั้งกุ้ง หอย ปู ปลา ที่จะจำเคยเห็นแล้วก็อะไรอีกหลายอย่างที่ลูกไม่เคยเห็น วันหนึ่งเมื่อลูกว่ายน้ำเก่งกว่านี้ พ่อจะพาหนูไปเที่ยวสวรรค์ใต้ทะเล

.....

"เชื้อหรือยั้ง อะไรทั้งหลายในโลกก็ทดแทนความรักความอบอุ่นในครอบครัวที่สมบูรณ์ไม่ได้ ความสมบูรณ์ที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เพราะนั่นเป็นพื้นฐานของสังคมในครัวเรือน ถ้าพื้นฐานแรกเริ่มมั่นคง แข็งแรง ประกอบด้วยความรัก ความอบอุ่นเป็นแกนกลางคนที่จะสร้างสังคมและประเทศต่อไปก็พร้อมสมบูรณ์ทางจิตใจ

.....

สายน้ำที่ไหลมา เป็นระยะยาวเอื้อประโยชน์มหาศาลแก่ผู้คนที่ทั้งสองฝั่ง โดยเฉพาะบริเวณภาคกลางซึ่งเป็นแหล่งเกษตรกรรมอันสมบูรณ์ ศูนย์กลางราชธานีและศิลปวัฒนธรรมรวมทั้งการค้าขาย บรรยากาศตลาดน้ำว่าความอารามและเรือนแพ เหล่านี้คือภาพชีวิตของผู้คนบนสองฟากฝั่งแม่น้ำ

.....

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความสำคัญของอนุเจต

แบบฝึกที่ 3

คำชี้แจง อ่านอนุແຫທີ່กำหนดให้แล้วขีดเส้นใต้ใจความสำคัญของอนุແຫนั้น ๆ

"แม่น้ำยังเอื้อให้พัฒนาการทางเศรษฐกิจเป็นอย่างรวดเร็วธุรกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วธุรกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วธุรกิจและบริษัทห้างร้านสมัยนั้นล้วนอาศัยแม่น้ำในการขนส่งสินค้าและบริโภค ความดีอันยิ่งใหญ่ของแม่น้ำเจ้าพระยาไม่เคยเปลี่ยนแม้เวลาผ่านไป เช่นเดียวกับความประทับใจที่ชาวตะวันตกบันทึกไว้ด้วยระยะเวลาอันยาวนาน"

.....

ชาวต่างประเทศบางคนเปรียบเทียบว่า กรุงเทพฯคือ "เวนิสแห่งตะวันออก" เพราะสองฝั่งแม่น้ำเต็มไปด้วยบ้านเรือนและผู้คน มีแม่น้ำเปรียบเสมือนถนน ลำคลองเปรียบเสมือนชอกชอย เรือนแพจำนวนมากนับหมื่นหลัง วิวทิวทัศน์และศิลปกรรมอันงดงามล้วนสร้างความประทับใจแก่ชาวต่างประเทศเป็นอันมาก

.....

ประเพณีบนสายน้ำเกิดขึ้นอย่างหลากหลาย ภาพขบวนพยุหยาตราทางชลมารคอันยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์ ขบวนเรือแห่งพระราชสาส์นจากต่างประเทศเรือแบบต่าง ๆ ประเพณีงานฉลองในยามหน้าน้ำ ได้รับการบันทึกและกล่าวถึงเป็นระยะ ๆ

.....

ตามธรรมชาติจิตเป็นสิ่งผ่องใส เปรียบเสมือนทะเลสาบที่มีน้ำในสะอาดแต่เมื่อลมโหมมาอ่อน ๆ ก็เกิดคลื่นบนผิวน้ำได้ ของใสโครก แม้เล็กน้อยก็ทำลายความผ่องใสสะอาดแห่งน้ำนั้นได้ ฉะนั้นก็ตีตามธรรมชาติจิตเป็นสิ่งผ่องใส ประภัสสรอยู่แล้วก็จริง แต่การประสบเหตุการณ์ต่าง ๆ ของของชีวิต เป็นเหตุให้จิตเปลี่ยนสภาพเดิมมาถือเอาพฤติกรรมต่างที่จิตประสบอยู่เนื่อง ๆ พฤติกรรมที่ทำให้จิตปรวนแปรนั้นเราเรียกว่าอารมณ์

.....

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความสำคัญของอนุเจต

แบบฝึกที่ 4

คำชี้แจง อ่านอนุเจตที่กำหนดให้ แล้วขีดเส้นใต้ใจความสำคัญของอนุเจตนั้น

ในอดีตน้ำไม่เคยถูกมองว่าเป็นทรัพยากรจำกัด คนไทยส่วนใหญ่มีความรู้สึกที่น้ำเป็นทรัพยากรที่มีเหลือเฟือ แต่จากสภาพการณปัจจุบันพบว่าน้ำกำลังเป็นทรัพยากรที่มีปัญหาทั้งในด้านคุณภาพและการใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะแม่น้ำเจ้าพระยา นอกจากปัญหามลภาวะจากบ้านเรือนที่พักอาศัยและโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว แม่น้ำเจ้าพระยาดอนล่างยังได้รับอิทธิพลอย่างมากจากน้ำทะเลหนุนทำให้เกิดกระแสน้ำขบซ้อนและการรุกคืบของน้ำเค็มนี้จัดว่าเป็นผลภาวะทำให้แหล่งน้ำจืดเสื่อมโทรมลงและส่งผลกระทบต่อสุขภาพประชากรได้

.....

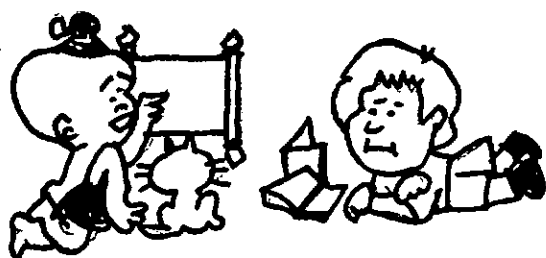
อันที่จริงแล้วการเมืองเป็นเรื่องใหญ่ ไม่ใช่เรื่องสกปรกเหลวไหลอย่างที่รู้ ๆ กัน การเมืองเป็นเรื่องของความคิดความเชื่อถือเกี่ยวกับการปกครองประเทศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับอำนาจอธิปไตยของผู้ใช้อำนาจอธิปไตย หรือความสัมพันธ์ของอำนาจนั้น ว่าควรมีในลักษณะใด รัฐควรอำนวยความสะดวกต่อประชาชนในลักษณะใดหรืออำนาจของรัฐมีขอบเขตแค่ไหน ประชาชนควรมีหน้าที่อย่างไร

.....

ถ้าพูดว่า คนไทยคือเจ้าแห่งชนธรรมนิยมประเพณีก็คงไม่ผิดนักเพราะสังเกตดูเอาเถิดว่าตั้งแต่เดือนอ้ายไปจนกระทั่งถึงเดือนสิบสองน้ำนองตลิ่งมีเดือนไหนบ้างที่ว่างเว้นวันสำคัญตามธรรมเนียมประเพณีให้ปฏิบัติสืบสานต่อกันมา ยิ่งถ้านับรวมเอาวันสำคัญต่าง ๆ ที่เพิ่งจะกำหนดขึ้นเมื่อภายหลังเข้าไปด้วยแล้ว ในเดือนหนึ่ง ๆ จะมีวันที่ระลึกมีวันแสดงความยกย่องบูชาและประกอบศาสนกิจตามชนธรรมนิยมประเพณีมากมาย ยิ่งถ้านับละเอียดลงไปถึง

ทบธรรมเนียบประเพณีในท้องถิ่นอีกด้วยแล้วยังมีมากใหญ่ อย่างเช่นเดือนเมษายนเพียงเดือนเดียวลองนับดูคร่าว ๆ ตามประกาศของทางราชการเท่านั้นก็เข้าไปตั้ง 6-7 งาน เริ่มจากวันต้นเดือน คือ วันที่ 1 เมษายน เป็นวันข้าราชการพลเรือน วันที่ 2 เมษายน เป็นวันอนุรักษ์มรดกไทยและวันหนังสือสากล 6 เมษายน เป็นวันจักรี วันที่ 7 เมษายน เป็นวันอนามัยโลกวันที่ 13 เมษายน เป็นวันมหาสงกรานต์หรือวันขึ้นปีใหม่แบบไทยและวันผู้สูงอายุและเมื่อไม่กี่ปีมานี้เองคณะกรรมการได้กำหนดให้วันที่ 14 เมษายน ของทุกปี เป็นวันแห่งครอบครัวอีกวันหนึ่งอีกต่างหากนี่เป็นเพียงหนึ่งตัวอย่างเพียงเดือนเดียว ซึ่งไม่รวมประเพณีย่อย ๆ ของแต่ละภาค แต่ละท้องถิ่นเข้าไปด้วยนะนี่

.....

แบบฝึกอ่านอนุเจต เพื่อให้เข้าใจความสำคัญของอนุเจต

แบบฝึกที่ 5

คำชี้แจง อ่านอนุเจตที่กำหนดให้แล้วขีดเส้นใต้ใจความสำคัญของอนุเจตนั้น

ปัจจุบันราคาอาหารชนิดต่าง ๆ สูงขึ้นทุกขณะหากไม่พิถีพิถันในการเลือกซื้ออาหาร เลือกซื้ออาหารตามใจชอบ ก็จะสิ้นเปลืองไปกับค่าอาหารจำนวนมาก และอาจจะไม่ได้รับ คุณค่าทางอาหารที่ดีพอยิ่งครอบครัวที่มีรายได้น้อย หากไม่รู้จักหลักการเลือกซื้ออาหาร ก็จะไม่สามารถใช้จ่ายเงินเพื่อซื้ออาหารได้เพียงพอกับความต้องการของสมาชิกในครอบครัวได้ จึง จำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนควรจะเรียนรู้การเลือกซื้ออาหาร เพื่อให้ได้อาหารที่มีคุณค่าทางโภชนา การครบถ้วน มีความปลอดภัยต่อร่างกายและมีราคาประหยัด

.....

ปิโตรเลียมหรือน้ำมันดิบคือของเหลวสีดำหนืดมีมนุษย์เราขุดขึ้นมาจากใต้พื้นดินหรือใต้ท้อง ทะเลปิโตรเลียมเป็นของผสมของสารประกอบคาร์บอนเกือบทั้งหมด กล่าวคือโมเลกุลของสาร ต่าง ๆ ในปิโตรเลียมมีธาตุคาร์บอนเป็นองค์ประกอบหลัก แต่ว่าแต่ละโมเลกุลมีจำนวนคาร์ บอนอะตอมไม่เท่ากันบางโมเลกุลมีจำนวนคาร์บอนน้อย โมเลกุลต่าง ๆ ในปิโตรเลียมจึงมี ขนาดไม่เท่ากันและสามารถแยกออกจากกันและกันเป็นส่วน ๆ โดยการกลั่น โรงกลั่นน้ำมันจึง เป็นสถานที่ ๆ ทำการแยกปิโตรเลียมออกเป็นส่วน ๆ ได้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นน้ำมันแก๊สโซลีน (น้ำมันที่ ใช้เติมในรถยนต์) น้ำมันเครื่อง น้ำมันเคโรซีน น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเตา ฯลฯ

.....

ในบรรดาดาวพระเคราะห์ทั้ง 9 ของดวงอาทิตย์ ดาวอังคารถือได้ว่าเป็นดาวเคราะห์ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับโลกของเรามากที่สุด และเป็นทีคาดหวังอย่างมากของนักวิชาการที่เชื่อว่า

ดาวดวงนี้จะต้องมีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่เป็นเพื่อนบ้านกับโลกถึงแม้ดาวอังคารจะมีขนาดเล็กเพียงครึ่งหนึ่งของโลกก็ตาม แต่ผลสุดท้ายเมื่อได้ทำการสำรวจแล้วก็พบว่า ดาวอังคารเป็นดาวที่ไร้สิ่งมีชีวิตแน่นอน อุณหภูมิพื้นผิวของดวงดาวโดยเฉลี่ยแล้วคือลบ 30 องศาเซลเซียส แดงมบรรยากาศยังประกอบไปด้วยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ถึง 95 เปอร์เซ็นต์ เกือบเท่า ๆ กับดาวศุกร์และยังประกอบด้วยก๊าซอื่น ๆ อีกหลายชนิด แต่บนดาวดวงนี้ก็ยังมีน้ำอยู่พอสมควร ซึ่งไม่แน่ว่ากาลเวลาข้างหน้าอาจจะมีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่ก็เป็นได้

.....

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความสำคัญของอนุเจต

แบบฝึกที่ 6

คำชี้แจง อ่านอนุเจตที่กำหนดให้ แล้วขีดเส้นใต้ใจความสำคัญของอนุเจตนั้น

พระราชดำรัส

พระราชทานเพื่อ เชิญลงพิมพ์ในหนังสือ เนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ

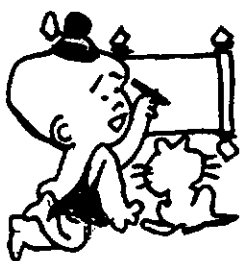
วันที่ 16 ธันวาคม 2531

ในหลักการ การกีฬาเป็นสิ่งที่มุ่งประสงค์พื้นฐานเพื่อที่จะส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรง และสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามารถ และเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้นมาเวลานี้การกีฬาก็มีความสำคัญในทางอื่นด้วย คือในทางส่งเสริมให้คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่เป็นประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกายและของจิตใจ ทำให้สามารถที่จะอยู่เป็นสังคมอย่างอยู่เย็นเป็นสุขทั้งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมือง และโดยเฉพาะในการกีฬาระหว่างประเทศก็ได้เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์อื่นซึ่งอยู่ในประเทศอื่น ฉะนั้นกีฬาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติกีฬาอย่างถูกต้อง หมายถึงว่าอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถก็จะได้นำชื่อเสียงแก่ตนและแก่ประเทศชาติ ถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อย ด้วยความสุภาพ ก็ทำให้มีชื่อเสียงเหมือนกันและจะส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

วันที่ 28 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2531

เปล้าน้อย (สมุนไพรไทยที่คั่งในต่างประเทศ)

เปล้าน้อยซึ่งเป็นสมุนไพรของเมืองไทยในขณะนี้เป็นที่สนใจอย่างมาก เนื่องจากเป็นวัตถุดิบในการผลิตยารักษาแผลในกระเพาะอาหาร และแผลในลำไส้ของบริษัท ชันเกียว จำกัด การค้นพบเปล้าน้อยเริ่มจากการที่ ดร.โอภิตา จากบริษัท ชันเกียว จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทของชาวญี่ปุ่นได้นำเอาพืชสมุนไพรจากร้านขายยาแผนโบราณไปศึกษา พบว่า สมุนไพร "เปล้าน้อย" ให้ผลทางการรักษาแผลในกระเพาะอาหารและแผลในลำไส้ได้ดี จึงร่วมมือกับกรมป่าไม้ ในการสำรวจหาพันธุ์เปล้าน้อยที่มีฤทธิ์ในการรักษาที่ดีที่สุดก็พบว่า เปล้าน้อยนี้ขึ้นในแถบจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จึงให้ความสำคัญที่ใช้ในการรักษาสูงสุดจึงลงทุนซื้อที่ปลูกเปล้าน้อยและรับซื้อจากชาวบ้าน และทำการทาบกิ่งปัจจุบันได้มีการจัดตั้งโรงงานสกัดสารสำคัญที่ประจวบคีรีขันธ์ด้วย เปล้าน้อยจริง ๆ แล้วเป็นสมุนไพรที่ช้กันมาแต่โบราณกาลซึ่งในตำรายาไทยได้ระบุว่าจะใช้เปล้าน้อยในการบำรุงธาตุแก้คันและรักษามะเร็งเพลิงได้ด้วย จะเห็นได้ว่าคนไทยสมัยก่อนได้มีการใช้ใบเปล้าน้อยในการรักษาโรคแผลในกระเพาะอาหารหรือแผลในลำไส้ก่อนแล้ว ซึ่งคนสมัยโบราณเรียกว่าบำรุงธาตุนั้นเอง คนไทยได้มีการใช้เปล้าน้อยก่อนที่ชาวญี่ปุ่นจะค้นพบเสียอีก แต่คนไทยกลับละเลยมรดกของคนไทย ที่อุตสาหกรรมสร้างสมสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านานกลับไปนิยมยาที่ได้จากการสังเคราะห์และส่งมาจากนอกจนลืมยาสมุนไพรไทยไปเลย และแล้วในที่สุดคนไทยก็ต้องกลับมาซื้อยาที่เป็นของคนไทยเอง แต่ผลิตโดยชาวต่างประเทศ และราคาก็แพง แถมเงินทองยังรั่วไหลออกนอกประเทศ มาเถิดมาช่วยกันอนุรักษ์มรดกไทยทางด้านยาจากสมุนไพรไทยแล้วเราจะได้ใช้ยาที่มีฤทธิ์ในการรักษาดี รวมทั้งราคาก็ถูกและทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติได้อย่าง "เปล้าน้อย" กันเถอะ

แบบฝึกอ่านอนุเจต เพื่อให้เข้าใจความสำคัญของอนุเจต

แบบฝึกที่ 7

คำชี้แจง อ่านอนุเจตที่กำหนดให้แล้วขีดเส้นใต้ใจความสำคัญของอนุเจตนั้น ๆ

โหมเป็นวัสดุที่เกิดจากเม็ดพลาสติกโพลีเอทิลีนซึ่งเป่าให้ขยายตัวด้วยก๊าซ ซี เอช ซี อันเป็นตัวอย่างของคลอโรฟลูออโรคาร์บอน ซึ่งเป็นกลุ่มสารเคมีที่ประกอบด้วยอะตอมของฮาโลคลอรีน ฟลูออรีนและคาร์บอน ซึ่งคิดค้นกันได้เมื่อ 60 ปีก่อน เพื่อใช้งานอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศ ภาชนะโหมก่อให้เกิดปัญหาต่อธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมอย่างรุนแรงที่สุด เพราะไอโซนที่ปกคลุมโลกของเราจะถูกทำลาย อันจะเกิดอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก

.....

คุณภาพน้ำที่ใช้รดต้นไม้มีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นไม้เป็นอย่างมาก น้ำฝนถือว่าเป็นน้ำที่มีคุณภาพดีที่สุด ร่องลงมาคือน้ำจากแม่น้ำ ลำคลอง และน้ำประปา แต่น้ำประปาจากบ่อบาดาลใหม่อาจมีเกลือแร่ในธรรมชาติที่ทำให้น้ำฝนและน้ำจากแม่น้ำลำคลองใช้ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ดังนั้น เมื่อรดน้ำกล้วยไม้และต้นไม้แสดงอาการผิดปกติ ควรจะนำน้ำไปตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งสามารถนำตัวอย่างน้ำไปตรวจสอบได้ที่กองเกษตรเคมี กรมวิชาการเกษตร บางเขน กรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้หาทางแก้ไขต่อไป

.....

จากแหล่งธรรมชาติทางทะเลอันอุดมสมบูรณ์นี้เอง คนไทยได้รับคุณประโยชน์อันอเนกอนันต์ ทั้งทางตรงและทางอ้อม มีแหล่งอาหารเพื่อการบริโภค สำหรับประชาชนทั้งประเทศและแปรรูป ปรับปรุงคุณภาพส่งเป็นสินค้าออก ก่อผลให้ไทยมีรายได้จำนวนมากในแต่ละปี นอกจากนี้ หากกล่าวถึงความสวยงาม ประทับตาประทับใจ ไม่น้อยกว่าท้องทะเลของนานาประเทศ รังสีของน้ำทะเลที่แตกต่างกันอย่างระดับความลึก จากสีน้ำเงินเข้มจนใสเป็นประกายระยิบ

ระยับ เมื่อใกล้ชายหาด และเห็นเม็ดทรายขาวละเอียด เกาะมีรูปลักษณ์แปลกตาแวดล้อม
ด้วยความเขียวขจีของหญ้าไม้ ประกอบกันให้ท้องทะเลที่ซ่อนเร้นปะการัง และธรรมชาติ
หลากสีสันสวยงามไว้มากมายล้วนเป็นเสน่ห์ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวและอนุรักษ์เป็นสมบัติทรัพยากร
ทางธรรมชาติที่น่าหวงแหนของเรา

.....

แบบฝึกอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความสำคัญของอนุเจต

แบบฝึกที่ 8

คำชี้แจง อ่านอนุเจตที่กำหนดให้ แล้วเขียนสรุป ใจความสำคัญของอนุเจตนั้น ๆ

ด้วยก่อนแก่เหล่าลูกตระกูลปราชญ์

ทั้งเชื้อชาติชนผู้คัมภีร์ศักดิ์

ย่อมหัดฝึกศึกษาข้าอาลักษณ์

ล้วนรู้หลักพากย์พจน์กลบทกลอน

ทุกวันมีแต่พาลสันดานหยาบ

ประพฤติบาปไปเสียสิ้นแผ่นดินกระฉ่อน

จะหาปราชญ์เจียนจะขาดพระนคร

จึงขอพระพุทธรูปไตรยาคุณ

อันกลุบุตรจะสืบสายไปภายหน้า

จงปรีชาแถมขึ้นทุกหมื่นขุน

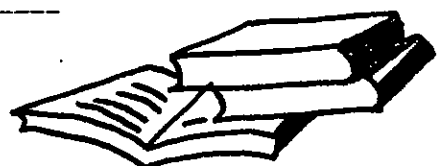
ให้ฝึกฝนในกุศลผลบุญ

อย่ามัวมุ่นฝันใฝ่สาธุราบาน

พระราชนิพนธ์ในพระนั่งเกล้าฯ

สรุปใจความสำคัญของอนุเจต.....

.....

.....มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ แม้จะมีวิชาความรู้เจลิยวฉลาดปานใด ก็ไม่สามารถจะรู้การทำงานได้ทุกอย่าง เรามีชีวิตอยู่นานวัน เราก็ได้มีโอกาสเล่าเรียนวิชา ความรู้มากขึ้น ประชาชนผู้มีสติปัญญามากย่อมมิได้มีความเบื่อหน่ายเกียจคร้านหรือหยุดการเล่า เรียนแม้แต่สักขณะจิตเดียวในชีวิตของเขา คนโง่เขลาเบาปัญญาเท่านั้นจึงจะสำคัญว่าตน มีวิชาความรู้ซึ่งสูงสุดพอจะหยุดการเล่าเรียนวิชาต่อไปได้แล้ว

"อัสวาทุ"

สรุปใจความสำคัญของอนุเจต.....

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจใจความสำคัญของอนุเจต

แบบฝึกที่ 9

คำชี้แจง อ่านอนุเจตที่กำหนดให้แล้วเขียนสรุปใจความสำคัญของอนุเจตนั้น ๆ

ขอร้องว่าอย่าให้เป็นเหมือนกับที่เป็นอยู่โดยมากคือว่าเอาธรรมไว้ที่วัดเอาโลกไว้ที่บ้าน เอาโลกหรือตัวเองนี้ไว้ที่บ้าน แล้วธรรมนั้นเก็บไว้ที่วัด การทำอย่างนี้ไม่ยุติธรรม อย่างยิ่งเป็นการลบหลู่ธรรมไปในตัวด้วยเพราะว่าธรรมจะต้องอยู่ที่เนื้อที่ตัวของคนคนนั้น จึงจะเรียกว่ารับรู้ไว้ในธรรม หรือว่าพอใจสนใจธรรมและปฏิบัติธรรม

พุทธทาสภิกขุ

สรุปใจความสำคัญของอนุเจต.....

.....

แต่ไหนแต่ไรมา บ้านจึงมีอิทธิพลเหนือชีวิต

มนุษย์มากกว่า โรงเรียนหรือสถานการศึกษา เพราะ

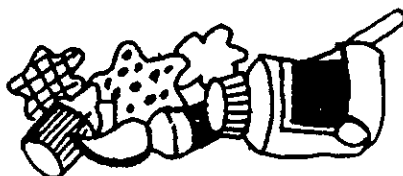
จากบ้านนั่นเอง เป็นที่มาของนิสัยดีหรือชั่ว จากสิ่ง

แวดล้อมซึ่งชีวิตประจำวันและต้องอยู่ทุกเมื่อ เชื้อวัน

"ม . ชูทนิจ"

สรุปใจความสำคัญของอนุเจต.....

.....

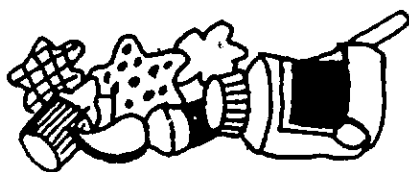

ถ้าใจเดียวเกลียวกลมกันหนึ่งแน่
 ท่านว่าปาฟิ่งเสื่อ เรือฟิ่งพาย
 อนึ่งความกตัญญูรู้คุณเจ้า
 ำหุ้งง เรืองฤทธิ์เดชทั้งเวทมนต์

ถึงน้อยก็ไม่แพ้ที่มากมาย
 เเราเป็นนายก็ต้องฟิ่งซิ่งไพร่พล
 ทุกคำเข้านักไว้จะให้ผล
 เจ้าจงสนใจจำคำยาไว้
 ขุนช้าง - ขุนแผน

สรุปใจความสำคัญของอนุเจต.....

.....

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจใจความสำคัญของอนุเจต

แบบฝึกอ่าน 10

จิตใจที่จน

วันนี้ฉันหยิบกระโปรงเก่าหลายตัวออกมาดู เป็นกระโปรงรุ่นนิยมปลายบาน ใช้น้ำประมาณ 2 เมตร มีสองสามตัวด้วยกัน ตัวหนึ่งพื้นสีน้ำตาลดอกกุหลาบแดง อีกตัวดำคำขาว และอีกตัวเป็นผ้าไหมลายเสือ ฉันกำลังคิดอยากแปลงกระโปรงพวกนี้เป็นกระโปรงพิคส์แค้แค่เข้าซึ่งกำลังเข้าสมัยนิยม มีแบบอยู่แล้วจากศิซด์เนอร์ชื่อดัง เมื่อครั้งยังมีเงินเดือนมากมาย ฉันเริ่มจากกระโปรงตัวดำดอกกุหลาบแดงก่อน เพราะอากาศในฤดูร้อนเป็นใจให้อยากใส่เสื้อผ้าที่มีดอกดวงสดใส จัดแจงหยิบกระโปรงพิคราคาแพงตัวที่ว่ามันเป็นแบบ แล้วลงมือทำตามความรู้ของช่างตัดเย็บสมัครเล่น ทุ่มแบบออกมาลองบนหุ่นพื้นดำดอกแดงที่ตัดออกมาเป็นผืนแล้ว จากนั้นก็ใช้เข็มกับค้ายเนาเกร็ดต่าง ๆ เนาบ้างตัวให้ติดกัน เนาชายให้พอดีกับที่ต้องการ เนาขอบติดลงไปแล้วลองใส่ดูเพื่อความแน่ใจ ได้ผลเป็นที่พอใจ กระโปรงตัวใหม่พอดีกับรูปร่างแทบไม่ต้องขยับออกตรงส่วนไหนเลย ฉันรู้สึกมีกำลังใจลงมือเย็บด้วยจักรทันที ใช้เวลา 2 ชั่วโมง กระโปรงตัวนั้นเสร็จทันใส่ออกไปธุระข้างนอกในวันนั้น

สรุปใจความสำคัญของอนุเจต.....

.....

อีกสองวันต่อมา ฉันก็ทำอย่างเดียวกับวันแรก ฉันได้กระโปรงใหม่วันละตัวรวมเป็นสามตัวเพื่อฉลองความสำเร็จ ฉันก็หาโอกาสออกไปธุระข้างนอกทันทีที่กระโปรงเสร็จ เกิดความรู้สึกพอใจและชื่นใจในผลงานของตัวเอง ผลงานที่ว่ามีที่มาจากความประหยัด ฉันจึงเกิดความรู้สึกว่าความประหยัดไม่ได้ทำให้เราจมจ่อมอย่างที่คิด กลับทำให้ความคิดสว่างสรรค์

ของเราถูกกระตุ้นให้หาวิธีใหม่ ๆ หาทางออกต่าง ๆ เพื่อได้มาซึ่งสิ่งที่จำเป็นสิ่งที่เราต้องการ
 บางครั้งเราคิดว่าเรามีเงินน้อย ไม่สามารถสรรหาสิ่งที่จำเป็นและต้องการได้ก่อให้เกิด
 ความอึดอัดน้อยเนื้อต่ำใจบางครั้งกลายเป็นความขมขื่น และหยุดคิดสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้
 ชีวิต แต่สำหรับฉันกลับได้พบว่าการเริ่มต้นคิดค้นหาทางประหยัด โดยไม่ทำให้ชีวิตด้อยคุณค่า
 ลง เป็นสิ่งที่สนุกและท้าทาย ทำให้ได้พบอะไรที่ใหม่ ๆ อยู่เสมอเมื่อสองวันก่อนก็เช่นกัน
 ฉันคุยกับเพื่อนซึ่งมีอาชีพเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย อย่างที่รู้ ๆ กันการเป็นครูอาจารย์
 คืออาชีพที่เสียสละ เงินเดือนก็ย่อมไม่มากนักเลย เราคุยกันว่าเธอจัดการกับงบประมาณ
 อย่างไร ถึงเป็นเจ้าของบ้านทาวน์เฮ้าส์และรถยนต์ออโตเมติกราคาแพงได้ เธอบอกว่า
 เธอมีงบประมาณค่าใช้จ่ายของเธอ ดังนั้นการใช้จ่ายของเธอในแต่ละเดือนจึงตกไม่เกิน
 6,000 บาท เธอเล่าถึงค่าใช้จ่ายด้านอาหารว่า จึงประหยัดค่าอาหารไปได้มาก ส่วนฉัน
 อยู่ในครอบครัวใหญ่จึงต้องใช้จ่ายเงินมากกว่า เนื่องจากต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ถึงคนอื่น ๆ
 ด้วย คิมนั้นฉันนั่งอยู่จนดึก เพื่อคำนวณค่าใช้จ่ายของตนเองตามรายการที่มีอยู่ ตัดรายจ่าย
 ที่ไม่จำเป็นออกไปบางรายการ และเมื่อมาดูงบค่าอาหารก็ได้ลองเฉลี่ยออกมาเป็นงบของ
 แต่ละวัน กะให้ตัวเองใช้ไม่เกินจำนวนนั้นและตั้งใจไว้ว่าจะอนุโลมได้ตามสถานการณ์
 หากวันไหนใช้มาก วันรุ่งขึ้นก็จะใช้น้อย เพื่อให้สมดุลกัน เมื่อเริ่มปฏิบัติตามแผนที่วางไว้
 ก็เริ่มรู้สึกดี รู้สึกหายใจหัวท้อและชมตัวเองว่ามีระเบียบวินัย มีคุณภาพของการใช้จ่าย
 ที่ดีขึ้น เริ่มได้ความคิดใหม่ ๆ ว่า งบประมาณเป็นเครื่องกำหนดกิจกรรมได้คิดแล้วก็เป็น
 ตัวเองอยู่เหมือนกัน เพราะรู้ว่าใครก็คงทำอย่างนั้น มีแต่เรานี้แหละที่ใช้เงินตามสบาย
 เพราะรายได้มาก

สรุปใจความสำคัญของอนุเจต.....

ที่เปลี่ยนไปอีกอย่างก็คือ นิสัยที่คิดแล้วทำทันที เช่นคิดว่าอยากกินไอศกรีม ก็จะต้องออกไปเดี๋ยวนี้ มาบัดนี้ก็ใช้ชีวิตรวบรวมความอยากไว้หลาย ๆ ที แล้วรวบยอดไปกินทีเดียวหรือจะไปเลย เพราะประหยัดทั้งเงินและน้ำเพิ่มน้ำหนัก เรื่องควบคุมน้ำหนักนั้นก็เหมือนกัน เคยสิ้นเปลืองกับกิจกรรมนี้เคยแต่งตัวขับรถออกจากบ้านไปว่ายน้ำที่สปอร์ตคลับ วันดีคืนดีหลังจากไปร่วมกิจกรรมกับสมาคมจักรยาน (เพราะเป็นกิจกรรมที่ประหยัดอีกเช่นกัน) ก็พบว่า การขี่จักรยานเป็นการออกกำลังกายที่ผลิตเพลินสะดวกและประหยัด ต้องย่ำว่าเพลินเพลินทีเดียวเดี๋ยวก็เลิกเปลี่ยนจากว่ายน้ำมาขี่จักรยานก็ทำได้ดีขึ้นคือขี่ทุกวัน วันละ 2 ครั้ง เพราะว่าขี้นขอยจุยฉายไปมาได้ไม่ต้องขับรถไปถึงสปอร์ตคลับให้ยุ่งยาก แล้วก็สามารถลดน้ำหนักจากหนึ่งกิโลเป็นสอง เป็นสาม เป็นสี่ ภายในเวลาเพียงครึ่งเดือน และควบคุมสมดุลอยู่ได้คงที่อยู่ขณะนี้ นี่เกิดประหยัดอีกเหมือนกัน สิ่งที่ดีคือหลังอาหารเย็น เคยรู้สึกไม่แจ่มใสกับเวลาพลบค่ำเพราะบรรยากาศมืดสลัว และเป็นคนไม่นิยมดูทีวี คราวนี้จึงมีกิจกรรมที่ผลิตเพลิน คือ ขี่จักรยานรูปร่างดีขึ้น มีเสื้อผ้าแบบเปรี๊ยะ ๆ ทันสมัยใช้มากขึ้น เป็นผลจากกิจกรรมที่ทำได้ง่ายและประหยัด คิดไปแล้วเหมือนเส้นผมบังภูเขาน้ำไม่เคยค้นพบสิ่งดี ๆ อย่างนี้เมื่อตอนยังรวบ ขณะนี้จึงรู้สึกดีใจที่จน

สรุปใจความสำคัญของอนุเลข.....

เอกสารสรุปเนื้อหา คาบที่ 7-8

ส่วนประกอบของนวนิยายและเรื่องสั้น

นวนิยายและเรื่องสั้นจะมีส่วนประกอบดังนี้

1. **เค้าโครงเรื่อง** เป็นส่วนสำคัญของนวนิยายและเรื่องสั้น เป็นสิ่งแสดงให้ผู้อ่านได้เห็นลำดับเรื่องราวที่จะดำเนินไป ตั้งแต่ต้นจนจบ โครงเรื่องประกอบด้วยเหตุการณ์สถานที่ (ฉาก) บุคคลสมมติ (ตัวละคร)

สำหรับเรื่องสั้น โครงเรื่องประกอบด้วยเหตุการณ์สำคัญที่เป็นเหตุของเรื่อง เพียงอย่างเดียว จุดมุ่งหมายเดียวและมีผลอย่างเดียว โครงเรื่องประกอบด้วยส่วนสำคัญดังนี้

1. สถานการณ์ตอนเปิดเรื่อง
2. ปัญหาเริ่มปรากฏ
3. การคลี่คลายปัญหา
4. จุดสุดยอดของเรื่อง
5. การคลี่คลายเข้าสู่จุดจบ
6. จุดจบของปัญหา

โครงเรื่องของนวนิยาย จะต้องสร้างปัญหาและความขัดแย้งให้เกิดกับตัวเอกของเรื่องและความขัดแย้งนั้นเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตของตัวละครทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการสร้างความขัดแย้งอย่างสมเหตุสมผล ทำให้เรื่องน่าอ่าน

โครงเรื่องที่ดีมีลักษณะดังนี้

- มีความสัมพันธ์กันระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง และระหว่างบุคคลในเรื่อง
- มีข้อขัดแย้งที่น่าสนใจ อาจเป็นข้อขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม หรือระหว่างมนุษย์กับความสนใจของคน เช่น เผชิญกับธรรมชาติ การแข่งขันวรรณกรรม การชิงรักหักสวาท การต่อสู้ระหว่างอำนาจฝ่ายสูงและอำนาจฝ่ายต่ำ ข้อขัดแย้งเหล่านี้ที่ทำให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาอย่างน่าสนใจ

- มีการสร้างความสนใจใคร่รู้ เรื่องต่อไป มีหลายวิธี เช่น บอกใบ้ให้ผู้อ่านรู้ว่า มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นตอนต่อไป หรือปิดเรื่องไว้ให้ผู้อ่านทราบบ้างเมื่อเวลาอันควร

- ความสมจริงสมจัง เรื่องราวที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปอย่างสมเหตุสมผล มิใช่ เหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญ เช่น หาทงออกไม่ได้บังเอิญถูกสลากริกแบ่ง จึงทำให้ความเดือดร้อน

2. การดำเนินเรื่อง หรือวิธีเสนอเรื่อง ศึกษาว่า ผู้แต่งเรียงลำดับเหตุการณ์ อย่างไรจึงจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราว ได้รวดเร็ว ชัดเจน ถูกต้อง (ตามความมุ่งหมายของผู้เขียน)

กลวิธีการดำเนินเรื่องมีหลายแบบดังนี้

2.1 เล่าไปตามลำดับเวลา เหตุการณ์ใดเกิดก่อนหลัง เล่าไปตามนั้น

2.2 เล่าเรื่องย้อนต้น อาจจะเริ่มตอนใดก็ได้ แล้วเล่าเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

2.3 อาจเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่างสถานที่ในขณะเดียวกัน เล่าสลับไปมา

การเล่าเหตุการณ์ย้อนต้นอาจเล่าแทรกเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นระยะ ๆ โดยใช้ความคิดคำนึงของตัวละครก็ได้

การดำเนินเรื่องที่ผู้แต่งจะต้องปฏิบัติดังนี้

- เรียงลำดับเรื่องอย่างรัดกุม มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง เป็นเหตุผลกัน

- กำหนดตัวละครให้สอดคล้องกับพื้นฐานและเหตุการณ์ในท้องเรื่อง สร้าง

ตัวละครให้มีชีวิตเหมือนชีวิตจริง

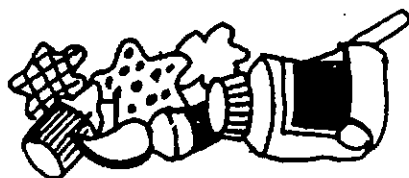
- สถานที่ (ฉาก) ต้องบรรยายให้ เป็นไปตามความจริงอย่าหลอกลวงผู้อ่าน ด้วยการเขียนถึงสถานที่ที่มีจริงจากจินตนาการของตนเอง

- สำนวนภาษา ต้องเลือกพื้นที่ให้เหมาะสม ทั้งในลักษณะของบทสนทนา บทบรรยาย บทพรรณนา

3. แก่นของเรื่อง คือสารที่ผู้เขียนประสงค์จะสื่อกับผู้อ่าน บางเรื่องอาจมีแก่นเรื่องประการเดียว บางเรื่องอาจมีมากกว่า แก่นของเรื่องบันเทิงคดีมี 2 ลักษณะกว้าง ๆ คือ

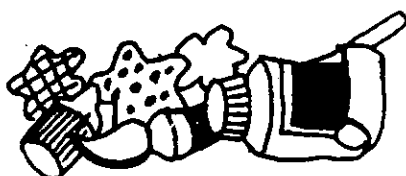
3.1 แสดงความคิดเห็นสำคัญของเรื่อง เช่น เรื่องมีเทพธิดา มีความคิด
สำคัญว่า ดอกกุหลาบมีกำเนิดมาจากนางฟ้าถูกสาป.

3.2 แสดงธรรมชาติของมนุษย์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น แสดงอารมณ์ต่าง ๆ
ของมนุษย์ เช่น ความรัก ความเกลียด ความปรารถนา

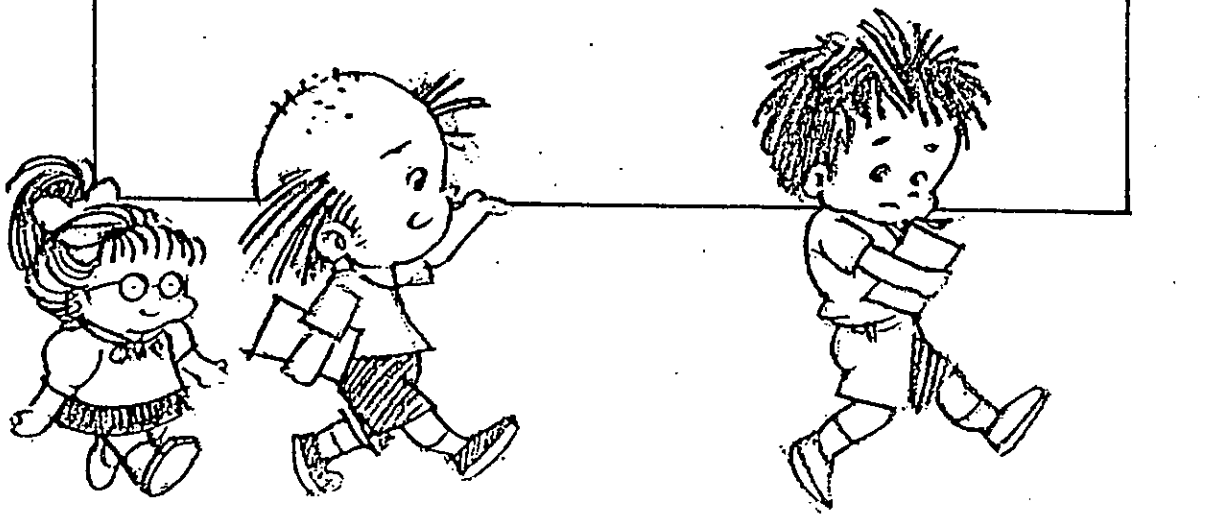

ความแตกต่างระหว่าง เรื่องสั้นและนิทาน

เรื่องสั้น	นิทาน
1. ผู้แต่งหรือตัวละครเป็นผู้เล่าเรื่องก็ได้	1. ผู้แต่งเป็นผู้เล่าเรื่องคนเดียวตลอด
2. การดำเนินเรื่องไม่ต้องเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไปตามลำดับอาจใช้กลวิธีเล่าย้อนไปมาให้หน้าสนใจ	2. การดำเนินเรื่องดำเนินเรื่องตามเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
3. คำพูดของตัวละคร ผู้เขียนจะใช้ถ้อยคำคล้ายกับคำพูดของคนเราจริง ๆ มีลักษณะเฉพาะตัว บอกนิสัยฐานะความเป็นอยู่ในชีวิตจริง	3. ผู้แต่งหรือผู้เล่าจะเป็นผู้อธิบาย หรือบอกบทสนทนาของตัวละครเอง ซึ่งจะคล้ายคลึงกัน ไม่มีลักษณะเฉพาะ
4. การดำเนินเรื่อง เรื่องสั้นต้องรัดกุม เข้มข้น กระชับ มีเอกภาพ มีศิลปะการแต่ง	4. ผู้เล่าหรือผู้แต่ง มุ่งเล่าเรื่องไปตามสบาย ไม่ได้กำหนดความสั้นยาว
5. เป็นวรรณกรรมสมัยใหม่ เป็นวรรณกรรมแห่งชีวิต	5. ไม่จำกัดว่าจะจะเป็นแบบเก่าหรือแบบใหม่

แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
ชุดที่ 5

แบบฝึกอ่านเลขเพื่อเข้าใจความหมายทั้งหมด
แบบฝึกที่ 1

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

การใช้น้ำประปาอย่างประหยัด

การใช้น้ำประปาอย่างประหยัดและระมัดระวังเป็นการช่วยไม่ให้ต้องจ่ายเงินไปอย่างเปล่าประโยชน์ ซึ่งจะเกิดเป็นผลดีกับตนเองและส่วนรวม เพราะการเปิดน้ำทิ้งไว้เพียง 5 นาที จะทำให้สูญเสียน้ำประมาณ 45 - 70 ลิตร บทความต่อไปนี้จะช่วยของท่านทราบถึงสาเหตุของการสูญเสียน้ำโดยเปล่าประโยชน์ ซึ่งจะช่วยให้ท่านสามารถ ควบคุมการใช้น้ำอย่างประหยัดได้

การใช้น้ำในห้องน้ำ

การล้างมือและล้างหน้า

ไม่ควรเปิดน้ำทิ้งไว้ในขณะฟอกสบู่ล้างมือหรือหน้าควรกักน้ำไว้ในอ่างประมาณครึ่งอ่าง แล้วจึงล้างมือจะนั้นจะสูญเสียน้ำเช่นเดียวกับการโกนหนวด

โกนชักโครก

ในกรุงเทพฯ สมุทรปราการและนนทบุรี มีการใช้ชักโครกมาก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วการใช้น้ำของชักโครกแต่ละเครื่องต้องใช้น้ำประมาณ 9 ลิตร 13.5 ลิตร ซึ่งในแต่ละวันเราใช้ชักโครกให้น้อยลง ก็สามารถประหยัดปริมาณการใช้น้ำได้ ฉะนั้นควรติดตั้งที่สำหรับปัสสาวะต่างหากอีก 1 ที่เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้น้ำชักโครกให้น้อยลงและไม่ควรใช้โถส้วมเป็นที่ทิ้งเศษผงต่าง ๆ เพราะจะทำให้ต้องใช้น้ำเพิ่มในการขจัดเศษขยะเหล่านั้น

การอาบน้ำ

การอาบน้ำด้วยฝักบัวจะใช้น้ำครั้งละ 20 ลิตรต่อคน อาบน้ำในอ่างอาบน้ำจะใช้น้ำ 110 ลิตรต่อคน การอาบน้ำด้วยฝักบัวให้ปิดก๊อกในขณะที่ถูสบู่และเปิดก๊อกล้างตัวอีกครั้ง เพราะการเปิดน้ำฝักบัวทิ้งไว้ 10 นาทีจะสูญเสียน้ำประปา 90 ลิตร

การโกนหนวด

การโกนหนวดควรใช้ภาชนะรองน้ำที่จะใช้สำหรับโกนหนวดไว้ ซึ่งจะใช้น้ำจริงประมาณ 1/2 ลิตรเท่านั้น แต่ถ้าเปิดก๊อกทิ้งไว้ในขณะโกนหนวดในเวลาเพียง 2 นาที จะทำให้สูญเสียน้ำประมาณ 18 ลิตร

การแปร่งพื้น

เวลาแปร่งพื้นน้ำที่ใช้ในการบัวปากควรรักษาขณะเช่น ทั่นหรือแก้วน้ำ รองน้ำจากก๊อก ไม่ควรปล่อยน้ำจากก๊อกตลอดเวลาในขณะที่แปร่งพื้น เพราะจะทำให้สูญเสียน้ำโดยเปล่าประโยชน์ถึงประมาณ 45 ลิตรต่อ 5 นาที

การใช้น้ำในครัว

การล้างถ้วยชามภาชนะ

เมื่อจะล้างชามด้วยมือให้เปิดน้ำลงอ่างแล้วจึงล้างถ้วยชามให้สะอาดจะใช้น้ำล้าง 2 ครั้ง ซึ่งจะใช้น้ำประมาณ 25 ลิตร แต่ถ้าล้างด้วยวิธีเปิดน้ำก๊อกตลอดเวลาที่ล้างถ้วยชามจะสูญเสียน้ำถึง 135 ลิตรในเวลา 15 นาที ทั้ง ๆ ที่ได้รับความสะอาดเหมือน ๆ กันการล้างชามด้วยเครื่องทำนสามารถประหยัดน้ำได้โดยการรวมถ้วยชามล้างพร้อม ๆ กันทีเดียว ซึ่งจะใช้น้ำประมาณ 50 ลิตรต่อครั้งแต่การทะยอยล้างชามหลังจากมื้ออาหารหนึ่งในแต่ละมือทำให้สิ้นเปลืองน้ำถึง 150 ลิตร

การซัก ล้าง

การซักผ้าด้วยมือ ควรแช่ผ้าก่อนซักน้ำสะอาด 2 ครั้งจะใช้น้ำ 40 ลิตร นอกจากจะช่วยประหยัดน้ำได้แล้วยังทำให้ผ้าสะอาดขึ้นด้วย ถ้าท่านเปิดน้ำจากก๊อกให้ลงภาชนะซักผ้าตลอดเวลาขณะที่ซักเวลา 20 นาทีจะเสียน้ำประมาณ 180 ลิตร นอกจากนี้แล้วยังสามารถนำน้ำที่เหลือจากการซักผ้า ไปใช้ล้างห้องน้ำหรือดูบ้านได้เป็นการประหยัดน้ำได้วิธีหนึ่ง

(ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์ เมษายน 2535)

เลือกข้อที่มีค่าตอบถูกต้องที่สุด

1. ผู้เขียนกล่าวถึงสิ่งใด

ก. ประโยชน์ของน้ำ	ข. การใช้น้ำประปาอย่างประหยัด
ค. วิธีการใช้น้ำประปา	ง. สาเหตุของน้ำเสีย

2. หากเราไม่รู้จักรักประหยัดน้ำในอนาคตจะเกิดอะไรขึ้น

ก. ต้องขุดน้ำบาดาลขึ้นมาใช้	ข. ต้องสั่งน้ำจากต่างประเทศ
ค. ขาดแคลนน้ำใช้บริโภค	ง. ขาดแคลนน้ำจืดเพราะต้องนำน้ำทะเลมาใช้

3. เพราะเหตุใดจึงมีการใช้ชักโครกใน 3 จังหวัด ที่กล่าวถึง

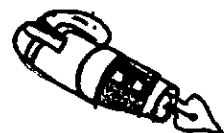
ก. เป็นจังหวัดที่มีความเจริญ	ข. เป็นแหล่งผลิตเครื่องสุขภัณฑ์
ค. เป็นจังหวัดที่มีคนทันสมัย	ง. เป็นจังหวัดใหญ่มีคนจำนวนมาก

เฉลย

1. ข

2. ค

3. ก

บทฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด

แบบฝึกที่ 2

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

ความไม่รู้หนังสือเป็นภัยอย่างหนึ่งในโลก เพราะเป็นอุปสรรคกีดกันความรู้ ความเจริญทุกด้านของมนุษย์ และเป็นต้นเหตุหนึ่งให้มนุษย์ทำความวิบัติเสียหายให้แก่คน และแก่ทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่รู้เท่าทันการณ ด้วยเหตุนี้ชาวโลกทั้งมวลจึงควรจะต้องเป็นหน้าที่ที่จะร่วมมือกันและสนับสนุนกันขจัดภัยนั้นโดยเต็มกำลังมูลเหตุสำคัญประการหนึ่งของความไม่รู้หนังสือนำจะได้แก่ความยากจนของประชาชนในกลุ่มผู้ที่ยากไร้ การเรียนหนังสือหรือการศึกษาใด ๆ ก็จะมีค่าน้อยเหลือเกิน เพราะเขาเห็นว่า การเล่าเรียนไม่สามารช่วยให้อิ่มท้องได้ ดังนั้น จึงนำยินดีที่ประชุมนี้วางขอบเขตการปริกษาหาหรือ เรื่องการสนองความต้องการการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ประชาคมต่าง ๆ ไว้ว่าจะมุ่งขจัดความไม่รู้หนังสือโดยผสมผสานความรู้พื้นฐานที่ดำรงในการดำรงชีวิต เช่น การพัฒนาอาชีพ ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัย โภชนาการ และการบริหารการครัวด้วย นอกเหนือจากนี้ ข้าพเจ้ายังเห็นว่า เราควรจะได้ช่วยกันให้ความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมกับปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เสริมเข้ากับการรณรงค์เรื่องการรู้หนังสืออีกส่วนหนึ่ง เพราะการไม่รู้จักธรรมชาติและทำลายสิ่งแวดล้อมนั้นย่อมมีผลกระทบเสียหายต่อการดำรงชีพของมนุษย์โดยตรง

การที่ขจัดความไม่รู้หนังสือ โดยการให้ความรู้พื้นฐานแก่ชาวโลก ให้ได้สำเร็จภายใน 10 ปีข้างหน้า นั้น จะบรรลุผลสำเร็จได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับความร่วมมือในทุกระดับทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและหน่วยงานอิสระ ซึ่งจัดปฏิบัติการให้ประสานสอดคล้องกันทั่วโลก อย่างไรก็ตามการที่ได้เห็นบรรดาท่านผู้เป็นประมุขและผู้แทนระดับสูงมากมายพากันสละเวลาอันมีค่ามาร่วมประชุมเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง ด้วยอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่ บนพื้นฐานของความตั้งใจจริงดังนี้ ข้าพเจ้าก็เชื่อว่าความมุ่งมาดปรารถนาอันบริสุทธิ์สูงส่ง คือการช่วยให้ประชากรทั่วโลกไม่รู้หนังสือจะปรากฏเป็นจริงได้

พระราชดำรัส

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ในโอกาสเสด็จ ฯ แทนพระองค์ไปทรงเปิดการประชุมระดับโลก

เรื่อง

การศึกษาเพื่อปวงชน

ณ โรงแรมแอมบาสซาเตอร์ จอมเทียน ชลบุรี (จันทร์ที่ 5 มี.ค. 33)

เลือกข้อที่มีค่าตอบถูกต้องที่สุด

1. สาธารณประโยชน์ของข้อความนี้คืออะไร

ก. การรณรงค์ เรื่องการรู้หนังสือ

ข. การรณรงค์ เรื่องสิ่งแวดล้อม

ค. การรณรงค์ เรื่องสุขภาพอนามัย

ง. การรณรงค์ เรื่องความยากจน

2. "ความรู้หนังสือ เป็นภัย อย่างหนึ่งของโลก" คำคิดเช่นนี้ได้ ตรงกับข้อใด

ก. ความยากจนของมนุษย์

ข. ความเจริญทุกด้านของมนุษย์

ค. การประกอบอาชีพ

ง. การรักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วย

3. จากข้อความข้างบนได้มีวิธีการขจัดความรู้หนังสืออย่างไร

ก. ให้ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต

ข. ให้ความรู้ ในเรื่องการอ่าน

ค. ให้ความรู้ในเรื่องอาชีพ

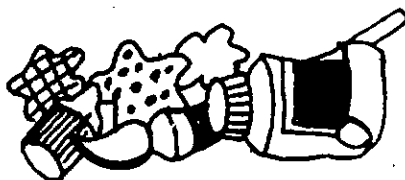
ง. ให้ความรู้ในเรื่องความเป็นอยู่

เฉลย

1. ค

2. ค

3. ก

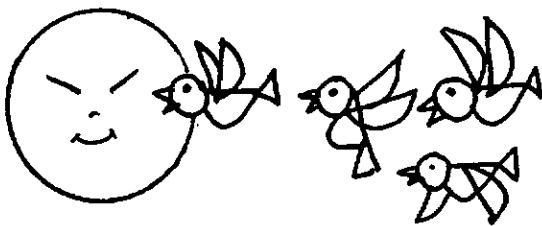
แบบฝึกอ่านอนุเฉทเพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด
แบบฝึกที่ 3

คำชี้แจง อ่านข้อความจากเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

นักเรียนบางคน อาจจะเคยไปเที่ยวดำบางถ้าที่มีหินงอกหินย้อยมาแล้ว ในเมืองไทย
เราก็มีถ้าพวกนี้อยู่มาก เช่นถ้าบารมีที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นถ้าที่มีหินงอกหินย้อยสวย
งามอย่างประหลาดมหัศจรรย์จริง ๆ จนไม่กล้าเชื่อว่าหินต่าง ๆ จะเป็นเช่นนั้นได้เลย ในถ้า
พวกนี้จะมีหินงอกหินย้อยที่จะเดินเข้าไปดูจะต้องนำไฟฉายหรืออุปกรณ์ในการส่องแสงสว่างอื่น ๆ ไป
ด้วย นักเรียนอาจสงสัยว่า หินย้อย นั้นมันเกิดขึ้นได้อย่างไร

นักเรียนคงเคยเห็น น้ำฝนแทรกหายไปในดิน จากนั้นน้ำนั้นไปไหนล่ะ ก็อาจจะไปได้
หลายทางแต่ถ้าใต้ดินนั้นเป็นถ้ำก็ย่อมมีน้ำบางส่วนที่แทรกตามรอยแตกของหินหยดลงในถ้ำ น้ำ
พวกนี้แทรกผ่านดินหินมาเพราะฉะนั้น มักจะนำเอาแร่ธาตุบางชนิดมาด้วย เมื่อน้ำหยดลงกับพื้น
และระเหยไป แร่ที่มันนำมาจะยังอยู่ด้วยวิธีการเช่นนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่านับเวลาล้าน ๆ ปี แร่ที่
มากับน้ำก็จะพอกพูนขึ้นเรื่อย ๆ กลายเป็นหินงอก การที่น้ำกระเซ็นออกมันจะพาแร่เหล่านั้นกระ
จากออกไปด้วย ทำให้เกิดรูปร่างลักษณะต่าง ๆ การเกิดหินย้อยก็เกิดทำนองเดียวกัน จุดที่น้ำ
หยดนั้นแร่ที่มากับน้ำจะจับตัวกันเป็นหลอดขึ้นมาก่อน เนื่องจากน้ำหยดลงแล้วแต่แร่ที่มากับน้ำ
บางส่วนยังคงค้างอยู่มันจะเกาะกัน เป็นวงกลม ๆ ก่อนแล้วค่อย ๆ พอกหนาต่อไปอีกจนกลายเป็น
แท่งหินยาวและถ้าหากหินงอกจากน้ำที่หยดสูงขึ้นไปจนกระทั่งมาต่อกับหินย้อยก็กลายเป็นเสารูปร่าง
ประหลาดในลักษณะต่าง ๆ กัน

ในปัจจุบันมีคนมือบอน ชอบเขียนตัวหนังสือ เลอะเทอะบนผนังถ้ำ เสมอ และที่มือ
บอนกว่านั้น พวกที่ชอบหักหินงอกหินย้อย คนมือบอนเหล่านี้ทำลายธรรมชาติที่ได้สร้างไว้ เป็น
เวลานับล้านปีกว่าจะสร้างขึ้นมาได้ ฉะนั้นถ้านักเรียนได้ไปเที่ยวถ้ำ นักเรียนไม่ควรทำลาย
หินงอก หินย้อยให้เสียหาย เพื่อเป็นการตอบแทนความอุดมสมบูรณ์วิริยะของธรรมชาติ ที่
สร้างสิ่งสวยงามมาให้เราชม

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาททับตัวอักษรที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ผู้เขียนต้องการอธิบายถึงสิ่งใดแก่ผู้อ่าน

ก. สถานที่เกิดของถ้ำบารมี

ข. วิธีการไปเที่ยวถ้ำบารมี

ค. การหยดตัวของหยดน้ำลงสู่ถ้ำ

ง. การเกิดหินงอกหินย้อย

2. อะไรเป็นสิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดของถ้ำบารมี

ก. หินมีค่า

ข. แอ่งน้ำแร่ธรรมชาติ

ค. หินงอกหินย้อย

ง. ผาหินที่สวยงามในถ้ำ

3. จงเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. น้ำฝนแทรกหายไปใน

2. แอ่งจะพอกพูนขึ้นเรื่อยๆ

3. น้ำแทรกตามรอยแตกของหิน

4. ใช้เวลานานนับล้าน ๆ ปี

ก. 1 2 3 4

ข. 1 3 2 4

ค. 1 3 4 2

ง. 4 1 3 2

4. จากข้อความที่ว่า "ในปัจจุบันมีคนเมือบอน ชอบเขียนหนังสือเลอะเทอะบนผนังถ้ำเสมอ"

ผู้เขียน เขียนข้อความนี้ด้วยความรู้สึกอย่างไร

ก. เสียหาย

ข. เศร้าใจ

ค. โกรธ

ง. เบื่อหน่าย

5. นักเรียนสามารถช่วยกันรักษาธรรมชาติได้อย่างไร

ก. เก็บหินที่สวยงามมารักษาไว้

ข. สร้างร้านค้าตามสถานที่ท่องเที่ยว

ค. จับตอหินงอกและหินย้อยแต่เบามือ

ง. ไม่ทำลายสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

จำนวนข้อที่ทำถูก.....ข้อ

เฉลย 1. ง 2. ค 3. ข 4. ค 5. ง

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด

แบบฝึกที่ 4

คำชี้แจง อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

มีหมู่บ้านแห่งหนึ่งใกล้เขตเมืองเพชรฯ มีเจ้าบ้านปกครองอยู่กันด้วยความสุข เจ้าบ้านนี้ชื่อว่า "เจ้าลาย" เจ้าลายได้ยึดนิมิตศัพทความงามของยมโดยก็มีความรักใคร่แต่ก็มีความเกรงกลัวตามองล่ายเพราะลือกันว่าคู่มาก เจ้าลายจึงปลอมตัวเป็นชาวประมงเที่ยวหาปลา และขึ้นฝั่งเอาปลามาขาย ณ หมู่บ้านของตามองล่าย ชาวบ้านได้เห็นหน้าอันงามสง่าของเจ้าลายก็นำไปโจษจันกันต่อ ๆ จนเข้าขุนนางรำพึง นางรำพึงก็อยากเห็นตัว ให้ชาวบ้านชักชวนมาขายปลาที่บ้านของแก เมื่อชาวบ้านชักชวนมาแล้วยัยรำพึงและยมโดยต่างก็รู้สึกพึงใจเจ้าลายมาก ส่วนเจ้าลายนั้นพอใจยมโดยยิ่งนัก ปลายวันนั้นไม่ต้องขายกันยกให้เป็นของกำนัลหมด นับแต่นั้นมาเจ้าลายก็หันไปมาหาล่ายรำพึงเสมอ ๆ จนเป็นที่คุ้นเคยสนิทสนมเป็นอันดีต่อมาเจ้าลายก็ได้จัดผู้ใหญ่ไปลู่ของซึ่งเป็นขณะที่ตามองล่ายไม่อยู่ นางรำพึงก็ออกปากตกลง นัดวันแห้วกันหมากกันเลยทีเดียว

ทางฝ่ายบุตรพระเจ้ากรุงจีน ครั้งแรกก็จัดสำเภาเอาผ้าแพรพรรณต่าง ๆ มาขายที่ละแวกบ้านตามองล่าย และได้เอาของล้ำค่าต่าง ๆ กำนัลตามองล่ายจนเป็นที่สนิทสนมกันมากข้างฝ่ายนางรำพึงไม่ชอบพระเจ้ากรุงจีน ตอนพระเจ้ากรุงจีนจัดเฝ้าแก่มาลู่ขอก็ขอกับตามองล่ายก็ออกปากตกลงนัดวันขึ้นหมากมา บังเอิญเป็นวันเดียวกับที่นางรำพึงนัดเจ้าลายไว้ การออกปากตกลงกันนี้ทั้งคู่ต่างก็ไม่บอกกันเพราะกลัวขัดความประสงค์ของกันและกัน ทั้งตายายจึงคิดว่าจะบอกกันในวันขึ้นหมากมาถึง

ครั้นถึงกำหนดวันแต่งงาน ทั้งยัยรำพึงและตามองล่ายก็เตรียมข้าวของไว้เจียบ ๆ และต่างก็บอกแขกของตนมาพร้อมในวันแต่งงาน แต่พอขึ้นหมากของเจ้าบ่าวมาถึงก็ช่างมาถึงพร้อมกันพอดีทั้งดาและยายจึงรู้สึกอับอายชายหน้าแขกเหวี่ยงที่มาพร้อมเพรียงกัน ตามองล่ายก็อ้างว่าเป็นพ่อ ฉะนั้นจึงมีสิทธิ์ที่จะยกให้พระเจ้ากรุงจีน ยัยรำพึงก็ว่าตนเป็นแม่ก็มีสิทธิ์ที่จะยกลูกสาวให้เจ้าลายได้เหมือนกันเมื่อทะเลาะกันพอสมควรแล้วข้างฝ่ายยัยรำพึงไม่โหมก่อนคว่ำกระบุง ขว้างตามองล่ายแต่ผิด กระบุงลอยไปตกกลายเป็นเกาะกระบุงที่จังหวัดตราด ตามองล่ายเกิดมาโหมขึ้นมาบ้างจึงคว่ำหมวกก็กลายเป็นเขาล้อมหมวกหรือเขาเลาหมวกที่อำเภอประจวบฯ ที่นี้ผลัดกันเหวี่ยงกันคนละสองอย่าง ขึ้นหมากถูกขว้างไปตกแถวสามร้อยยอดเลยกลายเป็นเขาขึ้นหมาก งามของยัยรำพึงเลยกลายเป็นแหลมงอบในจังหวัดจันทบุรี ตามองล่ายมีความโมโหถึง

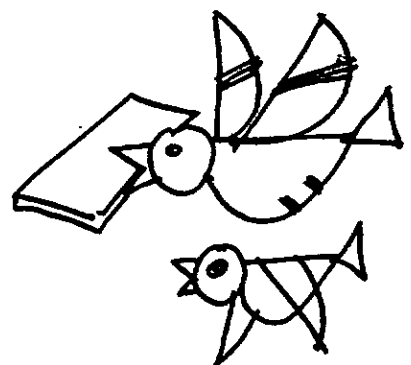
ขีดสุดคว่ำซากขว้างนางรำฟุ้งแต่ผิด สากไปถูกเกาะ ด้วยแรงคาม่องล่ายทำให้เกาะนั้นทะลุจึงเรียกเกาะนั้นว่า เกาะทะลุจนทุกวันนี้ เกาะนั้นอยู่ที่หมู่บ้านกำมะเสนาในท้องที่อำเภอบางสะพานเลยเขาแม่รำพึงไปประมาณ 40 กิโลเมตร เป็นเขาหินอยู่กลางทะเล มีช่องทะลุที่หัวเขาสั้นสานั้นเลยไปตกกลายเป็นเกาะสาบที่ปากน้ำชุมพร ยายรำพึงฤทธิ์ที่กลัวคาม่องล่ายก็วิ่งกระเจิดกระเจิงไปถึงท่ามะนาว อำเภอบางสะพานแล้วก็นอนระพียงอยู่ที่นั่นจนกลายเป็นเขาแม่รำพึงซึ่งมีลักษณะคล้ายคนนอน คาม่องล่ายยังไม่หายโกรธทว่าเหตุที่เกิดขึ้นเพราะยมโดยคนเดียว ไหน ๆ ก็มีเจ้าบ่าวสองคนเพื่อไม่ให้เสียจากคาม่องล่ายก็จับยมโดยฉีกออกเป็นสองซีกซีกหนึ่งขว้างไปทางทิศเหนือซึ่งเป็นที่ตั้งชั้นหมากเจ้าลาย ซีกนี้กลายเป็นเกาะนมสาวที่บ้านบางปูท้องที่อำเภอปราณบุรี อีกซีกหนึ่งขว้างไปทางทิศตะวันออกเพื่อให้พระเจ้ากรุงจีน กลายเป็นเกาะนมสาวในจังหวัดชลบุรี

ความโกรธของคาม่องล่ายไม่ได้ลดน้อยลงเลย ลูกก็ตาย เมียก็หาย ข้าวของ ชั้นหมากถูกคาม่องล่ายขว้างกระจัดกระจายไปสิ้น พลุที่มวนไว้สำหรับรับแขกหรือในงานกลายเป็นหอยผวนพลู ส่วนนมเงินก็กลายเป็นสาหร่ายทะเล ตัวหวิกล้วยซึ่งเกาะอยู่ตามหินใต้น้ำก็เล่าว่าคือกล้วยที่จัดไว้สำหรับงานนั้น ตะเกียบของพระเจ้ากรุงจีนก็ลอยไปเป็นเขาตะเกียบที่หัวหินจนกลายเป็นเกาะจางที่อ่าวคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบฯ กระจกไปตกเป็นเขากระจกที่จังหวัดประจวบฯ เป็นเขาหินมีช่องว่างที่หัวเขาเหมือนกระจกสี่เหลี่ยม หมากกลายเป็นหอยหมาก ทับทิมที่พระเจ้ากรุงจีนอุตส่าห์เอามาจากเมืองจีนกลายเป็นหอยทับทิมสี่ตัวต่าง ๆ คาม่องล่ายจับขว้างหมด แมวกกลายเป็นเกาะแมวที่อำเภอสวีจังหวัดชุมพร แยกหรือที่มานงานคาม่องล่ายอาละวาดต่างก็พากันกลับบ้านกลับช่องของตน เจ้าลายและพระเจ้ากรุงจีนก็ล่องเรือกลับถิ่นฐานของตนเอง เจ้าลายมีความเสียใจมากไม่นานนักก็ตายกลายเป็นเขาเจ้าลายอยู่จังหวัดเพชรบุรี ส่วนคาม่องล่ายนั้นมีความเสียใจและกลัวมาถึงขนาดหนักคว่ำไห้เหล่านิ่ง คิมจนหมดไม่สามารถครองสติอยู่ได้ กลายเป็นเขาคาม่องล่ายอยู่ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีลักษณะเป็นคนนั่งกอดไห้เหล้า ซึ่งถือว่าเขานี้ศักดิ์สิทธิ์ ชาวบ้านชาวเรือต่างเคารพนับถือบนบานศาลกล่าวกันจนทุกวันนี้

จงเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุด

1. "เจ้าลายได้ยื่นภคตศัพท์ความงามของยมโดยก็มีความรักใคร่แต่ก็มีความเกรงกลัวคาม่องล่ายเพราะลือกันว่าคู่มาก..." ข้อความนี้สรุปได้ว่าอย่างไร

- ข้าวลือย่อมเกินความจริงเสมอ
- ข้าวลืออิทธิพลต่อมนุษย์มาทุกยุคทุกสมัย
- ข้าวลือทั้งดีและไม่ดีย่อมกระจายไปได้ไกล
- ข้าวลือเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน

2. ข้อความในย่อหน้าแรกกล่าวถึงการสื่อสารโดยวิธีเล่าจากปากต่อปากอยู่หลายครั้ง จากลักษณะของการสื่อสารแบบนี้ทำให้เราทราบว่าสังคมในสมัยนั้นมีความเป็นอยู่กันอย่างไร

- ก. ต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจกัน
- ข. ชาวบ้านมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด
- ค. ทุกคนแข่งความสนใจไปยังคนแปลกหน้า
- ง. การติดต่อคมนาคมรวดเร็วและสะดวก

3. การทุ่มเถียงกันอย่างรุนแรงระหว่างตาม่องล่ายกับยายว่าฟังจนมีผลทำให้ตกลงกันไม่ได้ นั้นเนื่องมาจากอะไร

- ก. ความรัก
- ข. ความโลภ
- ค. ความโกรธ
- ง. ความหลง

4. ยายว่าฟังกับตาม่องล่ายมีนิสัยที่ตรงกันอยู่ข้อหนึ่งคือข้อใด

- ก. โมโหร้าย
- ข. ประมาท
- ค. นิยมคนมีทรัพย์
- ง. ถือใจตนเองเป็นใหญ่

5. ข้อใดเป็นลักษณะนิสัยของยายว่าฟัง

- ก. มั่นใจในตนเองไม่รักสามี
- ข. ตามใจลูก รักพวกพ้อง
- ค. ใจเร็ว นิยมคนรูปงาม
- ง. ใจเบา คิดการใหญ่

6. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

- 1. บุตรพระเจ้ากรุงจีนมาค้าสำเภา
 - 2. ชาวบ้านโจษขานความงามของยมโดย
 - 3. ตาม่องล่ายรับหมั้นบุตรพระเจ้ากรุงจีน
 - 4. เจ้าลายหมั้นไปมาหาสู่สาวโดย
- ก. 1 2 3 4 ข. 1 3 4 2 ค. 2 1 4 3 ง. 2 4 1 3

7. ทำไมทั้งตาม่องล่ายและยายว่าฟังต้องแอบเตรียมงานแต่งงานลูกสาวอย่างเงียบ ๆ

- ก. เพราะเกรงอีกฝ่ายหนึ่งจะรู้
- ข. เพราะต้องการให้อีกฝ่ายหนึ่งตื่นเต้น
- ค. เพราะเกรงว่างานของคนจะต้องล้มเลิก
- ง. เพราะต้องการบังคับให้อีกฝ่ายหนึ่งยอมรับโดยปริยาย

8. เรื่องนี้ให้ข้อคิดสำคัญในเรื่องใด

- ก. ความรักเป็นสิ่งที่มิอาจผูกพันแรง ไม่มีพรมแดนใดขวางกั้น
- ข. การกระทำโดยปราศจากความยั้งคิดย่อมนำผลเสียมากกว่าผลดี
- ค. การขาดความปรองดองแม้ในสังคมเล็ก ๆ ก็ย่อมยังความวิบัติได้
- ง. การเห็นแต่ผลประโยชน์คนฝ่ายเดียวย่อมทำให้เสียประโยชน์ที่ควรได้

จำนวนข้อที่ทำถูก.....

เฉลย 1.ก 2.ข 3.ข 4.ง 5.ค 6.ง 7.ง 8.ค

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด

แบบฝึกที่ 5

คำชี้แจง

สมัยก่อนลูกผู้หญิงทุกคนต้องมีเสน่ห์ปลายจวัก คือต้องทำกับข้าวหรือขนมเก่ง จะได้มีผู้ชายดี ๆ มาสู่ขอหรือมีค่าตัวสูง ได้สินสอดทองหมั้นแพง ๆ อวดฝีมือในการเลี้ยงได้ไม่อับอายแขกเหรื่อ คำตัวของลูกผู้หญิงก็อยู่ที่ฝีมือปรุงอาหารทำขนมนี้เอง ประเหมาะมีอะไรที่อร่อยเป็นพิเศษก็สามารถทำออกขายเป็นอาชีพเลี้ยงครอบครัวได้สบาย ลูกคุณป้าและตัวคุณยายจึงต้องถูกบังคับให้เข้าครัวทุกคนเวลาโรงเรียนเปิด อาหารต่าง ๆ ต้องรู้จักจัดสำรับให้มีรสต่าง ๆ กัน สีสรรต่าง ๆ กันสลັบให้หน้าดู น่ากิน สวยงามทุกอย่าง

อาหารคาวก็สลັบด้วยสีของตัวเอง แต่ถ้าตัวมันเองไม่สวยก็ต้องช่วยตกแต่งนิดหน่อยให้สวยงามขึ้น แกลงเผ็ดก็ให้มีสีแดงด้วยพริกแห้งบางช่วง ถ้าต้องการแกลงเขียวก็ใช้พริกสดสีเขียว แกลงเหลืองก็ใส่ขมิ้น เช่นแกลงกะหรี่ปริกหรือแกลงเหลืองของทางภาคใต้ เป็นต้น แกลงส้มก็มีสีสีแดงอ่อน ๆ สวยดีเหมือนกันมันกุ้งก็ทำให้เป็นสีแสดสวย เวลาทำกุ้งจึงต้องรัดเอามันไว้ต่างหากเพื่อใช้ผัดข้าวให้สีสวย ข้าวต้มกุ้งหรือขนมเบื้องญวน ขนมเบื้องไทยอย่างเค็มก็มันกุ้งใส่ จัดผัดอะไรก็ต้องมีการเล่นสี เช่นผัดถั่วสีเขียวกับกุ้งสีชมพูตัดกันสวย สีเหล่านี้เป็นสีธรรมชาติเกิดขึ้นเอง แล้วแม่ครัวก็ใช้ให้ถูก

น้ำพริกผัดจิ้มก็ทำได้หลายสี คุณแม่ของคุณยายเคยเห็น เคยทำเล่าให้ฟังว่า น้ำพริกมะขามเปียกสีแสดมะขามสดสีเขียวเป็นของธรรมดา ๆ แต่มีน้ำพริกพระรามสีเขียวด้วยพริกขี้หนู แล้วแกลงขมิ้นด้วยผักขี้หนึ่่นฝอย น้ำพริกพระลักษมณ์ก็คองสีเหลืองใส่ขมิ้นและพริกเหลืองที่เผ็ดโหด เรียกกันว่า "พริกไอ้โหด" หรือ "พริกขี้กา" เหลืองสวย เขียวสวยแต่เผ็ดจี้ทีเดียว น้ำพริกจรวงาก็เป็นสีดำจากปูเค็ม ถ้าไม่เผ็ดนํักก็คงจะอร่อย คุณยายคิด เพราะคุณยายชอบกินปูเค็มยํานัก คลุกข้าวกินได้มาก ๆ แต่สมัยก่อนปูเค็มถูกมาก คนเรียกกันว่า เป็นอาหารคนจนแต่ผู้มีเงินไม่น้อยที่ยังชอบกินปูเค็มกัน

สีม่วง เราก็ทำได้แต่ต้องอาศัยของมาจากเมืองจีนคือลูก "หน้าพวยหน้าเลียบ" นำมาตำน้ำพริกผัดข้าวผัดก็ได้ เป็นข้าวผัดสีม่วง ไข่ลูกหม่าพวยต่างกะปิ น้ำพริกจะป๊ะตำให้สวยงามกินก็ต้องมีการสลັบสี ไข่สีเหลืองของมะอึ๊กหรือมะเขือเหนียวสีเหลือง พริกขี้หนูสีแดงหรือลอมด้วยมะเขือพวงสีเขียวและเม็ดมะเขือเปราะจะบุบให้แตกกระจายอีกด้วย สมัยเมื่อคุณยายเด็กๆ มะเขือเทศสีสวยสดจากเมืองฝรั่งยังไม่มี มีแต่มะเขือส้มหรือมะเขือเทศป่าขึ้นเองเป็นแดง สี

แสดสวยน่ารักมาก เก็บกันสนุกจริง แล้วยังขบ "ตั้งเป๊าะ" เปี้ยวอ่อยกำลังตีด้วยลูกเท้า มะเขือพวง ไข่แทนส้มมะขามเปียกได้ดี ลูกละคำพอดีน่ารักมาก

กับข้าวเหล่านี้คุณแม่ยายไม่ได้ลงมือทำกับเขาหรอก เพียงแค่เป็นลูมือเด็ด ๆ ขอย ๆ หั่น ๆ ล้าง ๆ เท่านั้นก็พอแล้วเพราะยังเล็กเกินไป ต้องให้ผู้ใหญ่หรือพวกพี่สาว ๆ คุณอาสาว ๆ เป็นคนทำกัน ขนมก็เหมือนกันเราก็มีสีต่าง ๆ ทำให้กิน แดมมีกลิ่นหอมด้วยก็คือใบเตยทำให้สีเขียวอ่อนและหอมทำได้ทั้งของคาวและหวาน แต่หวานเสียมากกว่า ทำตะโก้ ลิมกิ้น ขนมชั้น ข้าวเหนียวแก้วหรือลอดช่องเป็นสิริธรรมชาติที่ไม่มีอันตรายและหอมน่ากินด้วย สีเหลืองของผักทองแทน ส่วนมากเราใช้สีเหลืองของไข่แดงแทน เช่นทองหยิบ ผอยทอง หรือทองเอก เป็นต้น สีเหลืองอีกอย่างที่นิยมกัน สวยและกลิ่นหอมก็คือ "หญ้าฝรั่น" ซึ่งเป็นของมาจากนอกมาจากแคว้นแคชเมียร์อินเดีย จึงมีราคาแพงและใช้กันแต่เฉพาะผู้มีเงิน เหลืองต่างกับไข่แดงหรือขมิ้น ขนมขี้หนู ขนมถ้วยฟู ขนมน้ำดอกไม้ หรือบ้างก็เรียกว่า "ขนมชักหน้า" ก็นิยมสืบลับกันสีเขียวอ่อนจากใบเตย สีฟ้าอ่อนจากดอกอัญชัน สีชมพูอ่อน ๆ จากสีม่วง ถ้าขนมขี้หนูสีเหลืองสวย เราใช้ดอกโสน หอมอวยด้วย เราไม่นิยมสีจุดจาดถือว่าเป็นขนม "ของคนชั้นต่ำ"

ขนมดอกคินสีม่วงคล้ำ ๆ หน้อย ขนมเปียกปูนสีดำจากกะลามาพร้าว ถึงจะไม่สวยแต่จัดสลับ ๆ กันไปกับขนมสีสวยอื่น ๆ ก็พากันสวยแปลกออกไปได้เหมือนกัน เวลาทำงานทำบุญที่วัดหรืองานเลี้ยงญาติพี่น้องอะไรก็ตาม ผู้ใหญ่จะช่วยกันทำอาหารและขนมต่าง ๆ เหล่านี้จัดใส่จานหรือกระถางใบตองซึ่งเย็บอย่างวิจิตรมาวางประดับประดาที่วัด นำคูน่าชิมจริง ๆ แต่พระต้องฉันเสร็จเสียก่อนแล้วจึงถึงผู้ใหญ่ชั้นคุณปู่คุณย่าคุณลุงคุณป้า ส่วนพวกผู้หญิงที่ทำอาหารก็พยายามเชิญชวนให้แขกลองชิมอาหารที่ตนทำมาของใครหมดก่อนก็แสดงว่าอ่อยมาก คนทำก็ภาคภูมิใจของใครเหลือมากก็ทำหน้าที่ไม่ดีแสดงว่าไม่อ่อย ส่วนคุณตาคุณแม่ยายนั้นอ่อยทั้งนั้นเพราะอยู่ในวัยกำลังกิน เด็กบางคนลองชิมอาหารกับข้าวสีสวยน่ากินแล้วก็ต้องร้องให้ หนูแดง หน้าแดงเพราะความเผ็ดจี๋ของพริกไฉ่โลดสีเหลืองสวยสด คุณยายต้องเลี้ยงไปหาขนมสีสวย ๆ กินก่อนก็ถูกผู้ใหญ่คว้า "กินขนมก่อนข้าวไม่ได้ ต้องกินข้าวซิ" คุณยายต้องเลือกแล้วเลือกอีกเพราะกลัวกับข้าวสีสวย ๆ นั้นจะทำให้เผ็ดจี๋ขนาดต้องแลบลิ้นตากลมกิน รังหาขนมหวานมาแก้เผ็ดแล้วยังไม่หาย คุณยายไม่รู้ว่าคุณผู้ใหญ่เขากินข้าวที่เผ็ดจี๋อย่างนั้นได้อย่างหน้าตาเฉยอย่างไร แดมยังบอกว่า "อ่อยดี" แต่ทำปาก "ซัด" อีกด้วย

จะนั้น ความบ้านของไทยเราจึงนิยมปลูก เตยไว้เพื่อทำอาหาร และแดมยังประดับบ้านให้สวยอีกด้วย บ้านแต่ก่อนมักอยู่ริมน้ำเตยจึงงอกงาม ตัดมาทำขนมเท่าไร ๆ ก็ไม่มีวันหมด

(ตัดตอนจาก "เมื่อก่อนคุณแม่ยายยังเด็ก" ของ ทัพย์วามี สนิทวงศ์ฯ)

จงเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุด

1. ผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเขียนเรื่องนี้
 - ก. เล่าเรื่องประทับใจที่ผู้เขียนได้พบเห็นมา
 - ข. เล่าเรื่องส่วนตัวของคุณตาคุณยายของผู้เขียน
 - ค. ให้เกร็ดความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำอาหารของไทย
 - ง. แสดงทัศนะเกี่ยวกับการบริโภคของคนไทยในสมัยก่อน
2. "คำตัวของลูกผู้หญิงที่อยู่ที่มีมือการปรุงอาหาร ทำขนม" เพราะอะไรที่มีมือการปรุงอาหารจึงเป็นเครื่องกำหนดดังกล่าว
 - ก. เพราะเป็นเครื่องแสดงว่าหญิงนี้มาจากตระกูลดี
 - ข. เพราะเป็นเครื่องแสดงว่าหญิงนี้มีความขยันขันแข็ง
 - ค. เพราะอาหารเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกชีวิตในครอบครัว
 - ง. เพราะความรู้ในการปรุงอาหารสามารถนำไปเป็นเครื่องมือประกอบอาชีพได้
3. ในย่อหน้าที่ 2 ผู้เขียนได้แสดงให้เห็นลักษณะนิสัยข้อของคนไทย
 - ก. พิถีพิถันในเรื่องความสวยงามและความสะอาด
 - ข. พิถีพิถันมีระเบียบในการประดิษฐ์ตกแต่งอาหาร
 - ค. มีรสนิยมในเรื่องการจัดและการบริโภคอาหาร
 - ง. มีลักษณะนิสัยชอบอาหารจำพวกแกงต่าง ๆ
4. "สีเหลืองของมันแวมักไม่ค่อยใช้กันเพราะกลิ่นแรงไปหน่อย ต้องใช้หอมเจียวกลบกลิ่น" ตรงกับข้อใด
 - ก. แก้วสเลี่ยน
 - ข. ทำให้สวยงาม
 - ค. ช่วยปรุงรสอาหาร
 - ง. รักษาคุณภาพของอาหาร
5. ในย่อหน้าที่ 6 สรุปได้ว่าการทำบุญที่วัดนอกจากจะเป็นการสร้างกุศลและร่วมสมาคมกันแล้วยังให้ประโยชน์ในแง่ใด
 - ก. การสนุกสนานจากการพบปะ
 - ข. การประชันฝีมือทำขนมข้าว
 - ค. การแลกเปลี่ยนความรู้ต่าง ๆ
 - ง. การรับประทานอาหารหลาก ๆ รส
6. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องนี้แล้วจะเห็นว่าผู้เขียนต้องการแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับคนไทยสมัยก่อนอย่างไร
 - ก. ชอบสนุกสนาน
 - ข. เจ้าความคิด
 - ค. ประหยัด
 - ง. ขยัน

7. เท่าที่ผู้เขียนเล่าถึงวิธีการปรุงอาหารมานี้จะเห็นได้ว่างานปรุงอาหารนั้นเป็นอย่างไร

- ก. ต้องประณีต เพราะมีเทคนิคมาก
- ข. ง่าย เพราะมีสูตรสำเร็จอยู่แล้ว
- ค. ต่างครัวต่างปรุงตามความชอบ
- ง. ลูกผู้หญิงทุกบ้านต้องทำได้เพราะเป็นหน้าที่

8. สรุปได้ว่ารสนิยมในการรับประทานอาหารของคนไทยเป็นอย่างไร

- ก. นิยมอาหารรสอ่อน สีเข้มและกลิ่นแรง
- ข. นิยมอาหารรสอ่อน สีสวยแฉกกลิ่นอ่อน
- ค. นิยมอาหารรสจัด สีเข้มและกลิ่นแรง
- ง. นิยมอาหารรสจัด สีสวยและกลิ่นอ่อน

จำนวนข้อที่ทำถูก.....ข้อ

เฉลย 1.ค 2.ก 3.ข - 4.ค 5.ข 6.ข 7.ก 8.ง

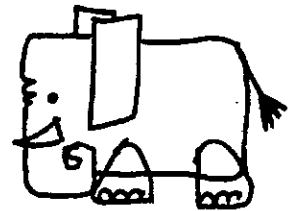
เอกสารสรุปคาบที่ 9-10
 การพิจารณาลักษณะนิสัยตัวละคร
 การพิจารณาจาก

การพิจารณาลักษณะนิสัยตัวละคร

หนังสือเรื่องสั้นและนวนิยายจะสื่อความคิด ความต้องการของผู้เขียนที่ได้กำหนด เป็นแก่นเรื่อง ขยายเป็นโครงเรื่องและใส่บทเจรจาแล้วผ่านโดยบุคคล หรือสิ่งต่าง ๆ ให้อ่านทอดสู่ผู้อ่านตัวละครไม่จำกัดเฉพาะบุคคล อาจจะเป็นสัตว์ สิ่งของ ต้นไม้ หรืออื่น ๆ ก็ได้ โดยผู้เขียนให้มีความคิด การกระทำและคำพูดเหมือนอย่างคน การแบ่งประเภทของ ตัวละคร พิจารณาตามความสำคัญของบทบาทเป็นหลัก ตัวเอกฝ่ายชายไม่จำเป็นต้องแต่งงาน กับตัวเอกฝ่ายหญิงในตอนจบเรื่อง

ในการศึกษาลักษณะของตัวละครอาจศึกษาได้ 3 ทาง คือ

1. จากการบรรยายของผู้แต่งในตอนต้นเรื่อง (ถ้ามี)
2. จากการสรุปพฤติกรรมของตัวละครนั้น ๆ
3. จากถ้อยคำของตัวละครตัวอื่นที่กล่าวถึงโดยไม่มีอคติ

ลักษณะนิสัยของตัวละครอาจแสดงถึงความสามารถของผู้แต่งได้ด้วยการพิจารณา ตามแนวต่าง ๆ ดังนี้

1. ตัวละครนั้นมีลักษณะนิสัยอย่างเดียว หรือน้อยอย่างเช่น เป็นคนใจดี หรือดุ อย่างเดียว เป็นคนจู้จี้ หรือใจน้อย หรือขี้อาย หรือเจ้าเล่ห์ หรือโง่ ทึ่ม แต่เพียงประการ ใดประการหนึ่ง
2. ตัวละครมีลักษณะนิสัยหลายอย่าง มีทั้งลักษณะภายนอกที่สื่อให้ เป็นบุคคลิกลักษณะ และมีอารมณ์ความรู้สึกดังบุคคลอื่นหรือไม่
3. บทบาทของตัวละครคงที่ มีนิสัยความรู้สึกอย่างไรก็เป็นเช่นนั้น ตั้งแต่จบหรือ เป็นตัวละครที่ปรับเปลี่ยนนิสัยและความรู้สึกอย่างสมเหตุสมผลตามประสบการณ์หรือสภาพจิตใจ แต่มีใช้เปลี่ยนแปลงตามใจชอบของผู้แต่ง

การบรรยายลักษณะนิสัยของตัวละครควรรกล่าวถึงสิ่งต่อไปนี้

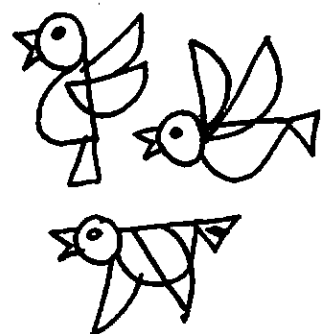
1. บอกเพศ วัย โดยประมาณ
2. บอกรูปร่างลักษณะ ผิวพรรณ ขนาด ความสูง ส่วนประกอบของร่างกายที่ผิดปกติ เช่น ขาค้วน คาส่อน หันหลอ ฯลฯ
3. บอกลักษณะย่อยที่เด่นเป็นพิเศษ อาจปรากฏในเรื่อง เช่น ทรงผม ท่าเดิน สัมเสียง เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ ฯลฯ
4. บอกอาชีพ บอกความรู้สึกทั่ว ๆ ไป เมื่อแรกพบเห็น เช่น งดงาม ใจ น่าสงสาร น่าับถ้อ
5. บอกลักษณะนิสัยและอารมณ์ประจำตัว เช่น สุขุม เรียบร้อย กระตือรือร้น เอื้อเฟื้อ ใจร้อน ซึ่งอาจปรากฏจากอิริยาบถต่าง ๆ เช่น เดิน นั่ง นอน เป็นต้น

การพิจารณา

ฉาก คือ มโนภาพของผู้เขียนซึ่งแสดงออกมาด้วยคำพูด เป็นสิ่งซึ่งแวดล้อมตัวละคร ตัวละครจะดำเนินชีวิตอยู่ภายใต้อิทธิพลของฉาก ฉากเป็นทั้งเนื้อหาและกลวิธี ผู้เขียนบางคน ใช้ฉากในการดำเนินเรื่อง และแสดงอุปนิสัยตัวละคร ฉากอาจเป็นสถานที่เพียงจุดเล็ก ๆ เช่น ป้ายรถประจำทาง สวนสาธารณะ ไปจนถึงพระราชวัง หรือประเทศชาติก็ได้ ตัวก็คือ ฉาก ให้ตัวละครได้ เช่น ตัวละครตัวหนึ่งคอกอยู่ในหมู่นักบวช ต้องปรับตัวให้เข้ากับชีวิตนักบวช หมู่นักบวชคือฉาก ฉากอาจจะเป็นยุคสมัยก็ได้ สมัยหนึ่งมีความนิยมต่าง ๆ ไปอย่างหนึ่ง มาอีก สมัยหนึ่ง ความนิยมเปลี่ยนไปฉากก็เปลี่ยนไปด้วย

การพิจารณาฉากควรพิจารณาด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. สมจริงหรือไม่
2. สัมพันธ์กับเนื้อเรื่องเพียงใด
3. สัมพันธ์กับบทสนทนาของตัวละครหรือไม่
4. สัมพันธ์กับพฤติกรรมของตัวละครหรือไม่

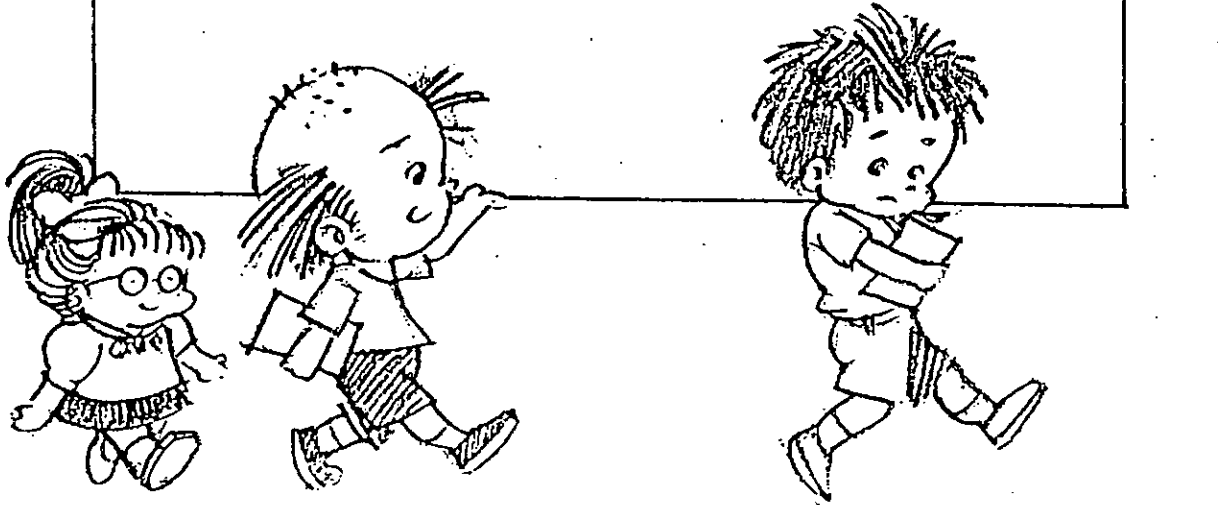

ตัวอย่างการพรรณนาจากที่สมจริง

"หมู่บ้านทั้งหมู่บ้าน ตั้งอยู่บนเนินสูงตรงปากทางสามแพร่งในหุบเขาเหนือลำห้วย
ซึ่งไม่เคยแห้ง แม้จะเป็นฤดูและปีที่แล้งที่สุด ตลอดระยะยี่สิบปี หลังทางเส้นหนึ่งผ่านไป
ระหว่างไร่กล้วยสูงแซมด้วยมะพร้าวซึ่งลงไว้ใหม่ ๆ ลาดลงสู่ฝั่งตรงข้าม แล้วก็เลี้ยวหาย
ไปตามไหล่เขาซึ่งปกคลุมไปด้วยป่าไผ่สีสุกทางทิศตะวันตก อีกเส้นหนึ่งวกลงสู่ที่ราบและทุ่งแฝก
ทางทิศตะวันออก เส้นสุดท้ายเป็นทางเกวียนเก่า ซึ่งชาวป่าและคนลากไม้ในคงลึกเข้าไป
ใช้ติดต่อกับโลกภายนอก....."

แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
ชุดที่ 5

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้ เข้าใจความหมายทั้งหมด

แบบฝึกที่ 6

คำชี้แจง อ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

สุดาชินบาน...หนังสือข้าใครอย่าแตะ

คุณสุดา ชินบาน เป็นคนรุ่น "คุณภาพคับแก้ว" นอกจากหนังสืออ่านแล้ว ยังมี "ไฟลิ่ง" เฉพาะตัวคัดเก็บ เรื่องซึ่งสนใจเป็นพิเศษ มองดูแล้วเห็นว่า ตั้งใจเก็บตั้งใจอ่านเพื่อนำมาใช้ หรือประยุกต์ใช้ได้จริง เป็น "กรู" ส่วนตัวที่ห้ามใครแตะต้อง ชนิด "ห้ามใครเข้ามายุ่งตรงนี้นะฮะ ไม่งั้นเกิดเรื่อง"

เธอหัวเราะพลางค้นกระดาษปึกโตที่คัดเก็บไว้มากมาย แยกใส่ถึงพลาสติกขนาดใหญ่ไว้เป็นหมวดหมู่

"เก็บเล่มเล็ก ๆ ฮะ ที่เป็นตำราอะไรต่ออะไรหลายอย่าง มีข้างบนอีกนะฮะ ตั้งกะเริ่มเท็มถ้าเป็นตำราจะเก็บหมด"

คุณสุดาหมายถึงตำราอาหารตัดเย็บแกะสลัก และงานฝีมืออื่น ๆ "เป็นหนังสือแถมมากับ กุลสตรี ขวัญเรือน ของอาจารย์สมศรีที่สตรีสารแถมมานี้เก็บหมดเลย เราอ่านเล่ม ๆ อยู่ประจำแล้ว พวกเราเป็นเล่มใหญ่จะไปซื้อ เล่มเล็ก ๆ หลายหลายกว่า"

งานฝีมือชอบทำและถนัด ถ้ามีเวลาจะทำ ทุกอย่างส่วนมากทำเองไม่ค่อยได้ซื้อ เสื้อจะถักเอง เราไม่เคยเรียนรู้อะไรเลย ก็ดูจากตำรา แล้วก็มีจากคุณฉันทนา (กิตติยะพันธ์) ยิมมาเป็นตัวอย่างนี้ของอาจารย์สมศรีใครแตะไม่ได้ (หัวเราะ) เป็นลูกศิษย์กันทางสตรีสารนี่เอง

คุณสุดาคุยด้วยน้ำเสียงร่าเริงสลับเสียงหัวเราะ มือพลิกหยิบหนังสือเล่มโน้นเล่มนี้ไม่ได้หยุด

"ส่วนตำราทำดอกไม้ เมื่อประมาณ 16-17 ปีที่แล้วจะทำดอกไม้มาก ช่วงนั้นจะมีเวลาว่างคือพอว่าง...กลายเป็นโรคประสาทฮะ (หัวเราะ) ก็ทำใหญ่

"หนังสือที่อ่านประจำคือสตรีสาร กุลสตรี ขวัญเรือน แล้วก็ งานฝีมือเป็นศิษย์อาจารย์
ภานุณา ภาณุโสภณ ร้านเสื่องามวิไลชัยยะ โดยที่อาจารย์ก็คงไม่รู้

"สตรีสารนี่เก็บไว้ตั้งแต่เริ่มเพิ่มเก็บไว้มากจนตอนหลังไม่ไหวแล้วเลยใช้วีซี ดีเอ็นเอที่
ชอบจะฉีกเก็บฉีกเลยอะ หนึ่งมาหนึ่งตัดละ เช่น เรียง อังกฤษ (จากเพลง) ของอาจารย์จิน วีซี
ตัดเก็บเสื่อบางอย่างของอาจารย์สมศรี คำวาทะสลักของคุณณอมศรีนี่เก็บหมดอะ อยากรู้มัย
อ้อ อาหารบางอย่างก็เก็บ น้โง่ หูเรอะ (หัวเราะ) เคยเห็นใครเก็บแบบนี้บ้างมัย"

คำล้อเล่นของคุณสุดาจะเป็นคำถ่อมตนเสียมากกว่า เมื่อค้นตั้งกระดาษฉีกแยกเป็นหมวด
ต่าง ๆ ออกมาให้ชม

"แล้วก็มี น้โง่ น้กิมี่ "ชุดกระดาษหนังสือพิมพ์ตัดเฉพาะคอลัมน์เป็นปึกเล็ก ๆ ๑ห่อ เห็นว่า
เป็นคอลัมน์ส่ หุดพิศพอไฟ จากหน้าการศึกษา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

"พวกที่ตัดเก็บทั้งหลายนี้เป็นของมีประโยชน์สำหรับเรา คนอื่นเอาไปก็อาจไม่ได้ใช้ ทุกวันนี้
ได้ใช้หมดเต็มเต็มจากเบสิกที่เรามีมาแต่เดิม ตัดใส่เองหมด นาน ๆ ทำให้คนอื่นล้าที 30 ปีก่อน
เคยตัดชุดแต่งงานให้เพื่อนตอนนั้นแล้ว ไม่มีเวลา แล้วก็ไม่เก่งนัก ทำเท่าที่ตัวเองใส่ได้"

คุณสุดาชี้ชวนให้ชมชุดแต่งงานของเธอเองที่กำลังนำมา "รื้อ" หน้าที่ 4 เพื่อปรับเป็น
ชุดใหม่ เพราะลูกไม่กำลังกลับมานิยมอีก

"ตัดเก็บก็เพราะเราอ่านหนังสือแล้วเราไม่สามารถจะเก็บทั้งหมดได้เพราะถ้าเก็บทั้ง
หมด คุณอาจจะต้องเสียสติไป (หัวเราะ)

"เป็นคนอ่านหนังสือมาแต่เด็กชอบอ่านเอง เวะมัน...สนุกคินะ คนบ้านนี่ก็ให้อ่าน
หมด ดึกว่าออกไปไหน ๆ นะอะ เวลาอยู่บ้านเด็กสองคน(ลูก) หนังสือคนละเล่มก็นอนอ่านหัว
ชนกัน"

คุณสุดาหมายถึงพัชริดา วัฒนาหรือแห่มแห่งวง สาว สาว สาว เดิมและน้องสาวของเธอ

"แกะสลักนี่ก็ทำอะอะ แก้วแข็งแกะขึงได้บ้างนิดหน่อย น้อย่างน้อยอยากทำ..." บอกเมื่อ
เปิดพบแผ่นตัด เก็บหน้าพักแกะสลักเป็นดอกไม้กลีบบางสีหวาน ฝีมือคุณณอมศรี อภัยพลชาย

"พวกเล่มเล็ก ๆ นี้จะดีกว่าที่เราไปซื้อเล่มใหญ่ ๆ นะ มันได้มาฟรี ๆ นี่ก็เก็บชั่วโมงละ (หัวเราะ) เก็บมานาน สตรีสารอ่านมาจะ 30 ปีแล้วมั้งตั้งแต่มักซื้อก็อ่านมาเรื่อย พวกแพรว ไลลา แยม์ลูกอ่านไม่ได้ซื้อ และลูกก็อ่านที่เราซื้อด้วย...ไม่ค่ะ ไม่ตัด เขาไม่กล้าตัดหรอก เราเป็นผู้ตัดแต่ผู้เดียว (หัวเราะ) หนังสือเราๆใครมาแตะจะโดนไวล้นบ้าน"

หนังสือที่น่าสนใจอีกชุดหนึ่งของคุณสุดา คือ หนังสือเรียนที่เก็บมานาน ตั้งแต่สมัย ม.8 รวม 30 ปีมาแล้ว ห่อปกกระดาษสีน้ำตาล หับทบตรงมุมหนังสือ มองคู่มือ "ดีไซน์" เก่าแก่ แต่มีค่าต่อจิตใจของผู้เก็บอย่างระวังรักษา

"นี่เป็นหนังสือที่ดี ยังอ่านอยู่ปัจจุบันนี้ ของ Oxford นี่ก็ English Conversation มีรูปภาพนี่ซื้อไว้ตั้งแต่ปี 21 ส่วนนี่ก็เพื่อนอเมริกันนำมา พักหลังนี่ค่อนข้างจะสื่อสารกับคนต่างชาติเราก็ต้องกลับมา Correct My English (หัวเราะ) และหยิบหนังสือ Correct Your English ขึ้นมา "บางทีเหตุการณ์กะทันหัน นี่ก็ไม่ทันเราก็ยัวะ ต้องกลับมาดูหนังสือที่เก็บไว้ ก็ได้แก้ไข"

"ภาษาฝรั่งเศสได้ขึ้นน้อยมากหนังสือที่เก็บไว้ตอนเรียนก็เข้ามาถึงลูกนะชะ (Cours de Lanhue) รอไว้ใช้อีกคนหนึ่งด้วย ไม่รู้เขาจะเรียนหรือเปล่า ถ้าเขาเรียนทางด้านอักษรศาสตร์ก็คงใช้"

"พวกหนังสือเรื่อง ๆ พักหลังจะไม่ค่อยได้อ่าน แต่ข้างบนมี อย่างของคุณ ไสภาค ก็อ่านรู้จักคุณไสภาค ก็จากสตรีสาร เขียนเรื่อง เคนรี - มายรี ี่สมัยชะ"

"ส่วนเล่มนี้ก็ คุณวานิช (ออกหักแต่ไม่ยกกะตาย) ชอบ เคยกระโดดเข้าไปที่คณวานิช โดยไม่รู้จักกันรู้จักจากสตรีสาร เรื่องนี้...มันก็ดีนะ ออกหักแต่ไม่ยกกะตาย บางคนออกหักแล้วตาย บ้านะ โง่ (หัวเราะ) ไม่ได้ซื้อเล่มอื่นเลยชะ เพราะอ่านจากสตรีสารแล้ว ชอบที่สุดก็ตัดเก็บเล่มนี้ซื้อเพราะมัน...มันดี อ่านแล้วก็ขำดีแต่บางคนอาจไม่ค่อยเข้าใจ เวลาคุณวานิชเขียน อย่างบางเรื่องเรียกก็แจ้ว เขาก็เขียนอย่างจริงจัง ไม่ได้คิดว่า คนนั้นจะเป็น...อะไร..เข้าใจๆสมัยชะ อ่านแล้วเข้าใจ ก็หัวเราะ มันธรรมดาดีไม่ เวอร์"

ความสุขของนักอ่านแล้วคัดเก็บอย่างคุณสุดา ชื่นบาน คงอยู่ที่การได้กลับมาพลิกดูแต่ละ
แผ่นที่เคยผ่านตาเหล่านี้ และแปรรูปออกมาเป็นงานฝีมือ หรือได้พบทวนสิ่งที่ลืมเลือนไป นับ
เป็นการอ่านที่ได้ประโยชน์หลายชั้น

(หนังสือข่าวโครย่าแตะ "สตรีสาร" เมษายน 95)

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. สาเหตุสำคัญของข้อความนี้คือ.....
.....
2. ประโยชน์ของหนังสือ จากข้อความนี้คือ.....
.....
3. สาเหตุที่คุณสุดา ชื่นบาน ไม่ซื้อหนังสือรวมเล่มใหญ่เพราะ.....
.....
4. วิธีการเก็บหนังสือของคุณสุดา คือ.....
.....
5. จากข้อความข้างบนทำให้นักเรียนทราบถึงความสามารถหลายด้านของคุณสุดา คือ...
.....

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด

แบบฝึกที่ 7

คำชี้แจง อ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ทุกครั้งที่ผมลงมือเขียน "พาที" ผมตระหนักถึงข้อจำกัดของตัวเองคือมีข้อจำกัดเรื่องประสบการณ์และจาก เรื่องจากนี้เป็นเรื่องสำคัญครับถึงแม้ว่า พาที จะไม่ใช่เรื่องสั้นหรือนวนิยาย แต่ถ้าหากเขียนซ้ำซากจำเจอยู่เฉพาะเรื่องในกรุงเทพฯ อันเป็นเมืองที่ผมอยู่ ต่อไปก็น่าเบื่อคนอื่นไม่เบื่อ ผมก็เบื่อเอง

ผมเคยคุยหนังสือ เจมส์บอนด์ที่จริงดูแล้วครบทุกคน พบว่าที่น่าดูส่วนหนึ่งเป็นเพราะฉากของภาพยนตร์ชุดนี้ไม่เคยซ้ำกันเลย ผู้สร้างจะพยายามหาฉากใหม่ ๆ และไปถ่ายทำในประเทศต่าง ๆ ให้อัปเกรดไปอยู่เสมอหนังสือชุดนี้เป็นหนังอังกฤษ หากคนที่เคยดูสิ่งเทศาหิตี จะเห็นว่าแทบทั้งเรื่องจะมีฉากในเมืองอังกฤษอยู่ไม่ถึง 10 นาทีเสียด้วยซ้ำ ตัวนายเอียน เพลมมิ่งผู้เขียนเอง เคยเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ มาก และเคยเขียนหนังสือเกี่ยวกับเรื่องท่องเที่ยวของแกกกาไวล์เล่มหนึ่ง คิดว่าการที่ผู้เขียนมีประสบการณ์มาก เป็นสิ่งที่ช่วยให้อ่านเรื่องของแกมาอ่านมากขึ้น

ผมไม่ทราบว่า เอียน เพลมมิ่ง เคยเดินทางยังทุกประเทศที่แกใช้ฉากในนวนิยายหรือไม่อาจจะไปไม่ครบ แล้วใช้จินตนาการสร้างฉากเอาเองบางส่วนก็ได้ ทำอย่างนั้นออกจะเสี่ยงต่อการถูกจับผิดอยู่ไม่น้อย แต่ก็ทำให้เรื่องน่าสนใจขึ้น

ตัวผมเองเคยเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ มาแล้ว 14 ประเทศ ในจำนวนนั้นมีเพียงประเทศเดียวที่คิดอยากไปจริง ๆ คือประเทศอังกฤษนอกนั้นไม่เคยฝันจะไป แต่ได้ไปก็ถือว่าเป็นกำไรชีวิต เพราะไปตามหน้าที่การงาน ไม่ต้องเสียค่าเดินทางและค่าที่พัก แต่เงินต้องเสียบ้างเพราะมักจะไปกินข้าวซื้ออะไรต่าง ๆ เวลาไปผมชอบไปแบบชาวบ้านนั่งรถไฟรถเมล์ไป ไม่ค่อยชอบให้มีการต้อนรับเอิกเกริก

เวลาไปประเทศต่าง ๆ ที่เขาต้อนรับแบบเป็นทางการ ผมมักไม่มีเวลาเป็นตัวของตัวเอง

ตัวเอง จะไปไหนหรือจะทำอะไรคุณจะมีข้อจำกัดไปหมดที่จริงผมไม่ได้ใหญ่โตถึงขนาดจะมีใครเขามาต้อนรับหรือทักท้วงไปเจอการต้อนรับเขาเตรียมรับคนใหญ่คนโตที่เป็นหัวหน้าคณะผมไปกับคณะก็ต้องติดพันไปด้วยจะหลีกเลี่ยงไปไหนไม่ได้ และมักจะมีอึดอัด

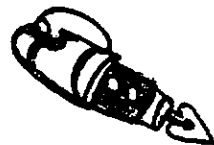
ผมไม่ค่อยจะรู้และไม่สนใจเรื่องพิธีการต่าง ๆ มากนัก ไปไหนถึงอยากจะกินก็กิน อยากนอนก็นอนพอไปเป็นการนี้ยุ่งมาก จะกินกินทีแสนลำบาก จะเดินเข้าไต่จะต้องดูก่อนว่าใครจะเข้าก่อนเข้าหลังใครนั่งตรงไหน บางเมื่ออ้อมแล้วยังต้องผินกิน และบางทีต้องอ้อมหรือทำเป็นอ้อมทั้งที่ยังไม่อ้อม

เคยไปเยือนประเทศในเอเชียประเทศหนึ่ง เขาพาไปพักที่โรงแรมบนยอดเขา คิณัน เขาเลี้ยงเห็ด เรื่องเห็ดนี่ผมไม่ขัดข้อง ชอบกินอยู่แล้ว แต่วิธีปรุงเห็ดของเขาชักรับรสออกจะเผ็ด บางจานก็เปรี้ยว ผมกินไปก็นึกไปว่าท้องไส้คงจะแยะแน่ เจ้าภาพก็ขยันตักให้เหลือเกิน หมดจานเมื่อไหร่ก็เอามาเติม เกิดมาไม่เคยกินเห็ดมากเหมือนวันนั้น

คิณันแหละครับ ใต้เรื่อง ว่างเข้าห้องน้ำอุดคุดคุด กินยาแก้ท้องเสียอย่างไรก็ไม่หาย ถึงเข้าไม่ได้หลับได้นอน ว่างเข้าห้องน้ำทั้งคืน เข้าเขามาวัน พานั่งรถไป 3-4 ชั่วโมงเพื่อไปอีกเมืองหนึ่งดีกว่าก่อนขึ้นรถ เพื่อนร่วมคณะมีเมตตาเอายาแก้ท้องเสียอีกชนิดมาให้กิน ได้ผลดี อาการไม่ไปกำเริบระหว่างทางนั่งรถ ถ้ากำเริบขึ้นมาคงจะแยะแน่ จะบอกให้ขบวนเขาหยุดก็ไม่ได้ ยังว่าลึกลงไปถึงบุญคุณผู้ให้ยาแก้ท้องเสียจนบัดนี้

ไปเองไม่มีปัญหา เรื่องแบบนี้รับถ้ามีอะไรผิดพลาดขั้นผมก็รับผิดชอบแต่ผู้เดียว แม้จะเคยมีปัญหบ้างก็เป็นประสบการณ์ที่มีค่า ถิโดนค่าก็มีค่า

เคยโดนค่าที่หนึ่งที่ออสเตเรีย ตอนนั้นไปเองกับเพื่อน ๆ ที่เคยรู้จักกันโรงเรียนที่อเมริกาไปกับอเมริกาฉันมีข้อคิดตรงที่เขาเข้าใจความเป็นเอกเทศของแต่ละคน จะแยกไปไหน ไม่มีใครว่าต่างคนต่างรู้ว่ามีความสนใจต่างกันคนหนึ่งอยากดูสัก อีกคนอยากไปดูสวยสาวชาวณะก็แยกกันไป ว่างเมื่อไหร่ก็มารวมกันเสียที

โรงแรมที่ผมอยู่เป็นโรงแรมแบบชนบท อยู่ในหุบเขาใกล้เมืองคิซสบูล ห้องหันนอนสบายดี แม้จะไม่หรูหรา อาหารสด แม้แต่เนื้อที่เขาเอามาให้คัมกับอาหารเข้าก็มีกลิ่นวัว คัมแล้วรู้สึกเหมือนเมียวมาบินอยู่ตรงหน้า โรงแรมนี้เขาไม่มีห้องอาบน้ำประจำห้อง มีแต่ห้องอาบน้ำรวม ใครจะอาบน้ำต้องไปเสียเงินให้เขานิดหน่อย เขาจะให้กุญแจห้องน้ำมา

มีวันหนึ่งผมอยากจะไปเที่ยวเมืองเวียนนา ต้องนั่งรถไฟไปทั้งคืนไปถึงเช้า เห็นจะพอ ๆ กับนั่งรถจากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่ ก่อนไปผมก็อาบน้ำก่อน แบบไทย ๆ นะครับ เคยอาบน้ำอยู่ทุกวัน วันไหนไม่อาบก็อึดอัดยิ่งงบอกไม่ถูก อาบเสร็จผมก็ออกจากโรงแรมไปขึ้นรถไฟ แล้วก็ไปอยู่เวียนนาเสียสามวัน จึงกลับมาที่คิซสบูล

วันที่กลับมานั้น พนักงานทำความสะอาดห้องออกมายืนท่าเอาไว้ตั้งแต่เห็นผมลงจากรถประจำทางพอเข้ามาในโรงแรมก็โดนรุมค่าจากเพื่อนที่เดินทางไปด้วยกัน และแขกผู้มาพักโรงแรมหลายคน หวิดจะโดนรุมเหยียบ เพราะผมลืมเอากุญแจห้องนำไปคืน สามวันที่ผมไม่อยู่แขกทั้งโรงแรมไม่ได้อาบน้ำ เข้าห้องอาบน้ำไม่ได้ ตีว่าเป็นเป็นเมืองนอก คนไม่ค่อยอาบน้ำกันบ่อย ถ้าเป็นเมืองไทยอาจโดนเหยียบไปแล้ว

เดินทางบ่อย ๆ นี่ทำให้ผมประสบการณ์เรื่องกระเป๋าเดินทาง ชื่อของดีมาใช้ไม่กี่วันก็พัง บางเมืองเขาจับกระเป๋าโยนขึ้นโยนลงจากเครื่องบินไม่ปราณีปราศรัย ขนาดยืนอยู่ต่อหน้ายังขวางกันโครม ๆ ก็เคยมี กระเป๋ายี่ห้อไหนที่ว่าทนที่ว่าแน่น มาเจอแบบนี้เข้าบ่อย ๆ ก็ไม่แน่นังไปหลายใบแล้ว หลัง ๆ ผมเลยใช้กระเป๋ากระจอก ๆ แต่กระจอกเกินไปก็ไม่ดี มีครั้งหนึ่งใช้กระเป๋าเดินทางกระจอก พอไปถึงที่ลงจากเครื่องบิน พนักงานสาวมายืนถือยาตีบกลืนตัวอยู่ตรงทางเข้าสนามบิน ถามว่านี่ของใคร ก็จะของใครเสียอีก ของผมนะซีครับ มันหลุดออกมาจากรอยขาด จะไม่เอาก็ไม่ได้นะ ไม่รู้ว่ามีเมืองไหนเขามีขายหรือเปล่านั้นก็ต้องเข้าไปรับมา เสียพอร์มอยู่ไม่กี่ชิ้น

ผมเคยเดินทางหลายรูปแบบ และพบว่าที่ไม่เหมาะกับตัวผมเลยก็คือไปกับทัวร์ ไปแบบนี้ไม่รู้รู้สึกเหมือนได้ไป ไม่ได้สัมผัสกับชีวิต ผมชอบไปของผมเองเวลาไปเที่ยวไหนก็ขึ้น

รถเมล์ รถแท็กซี่ไป หรือหากจะไปจุดไหนที่ไม่มีรถเมล์หรือไปลำบาก ก็จะทำวีรกรรมขึ้นเข้าไปเฉพาะจุดไปของหมบนนี้ ได้อะไรมากกว่าไปกับทัวร์มาก แม้ว่าจะไม่สามารถไปเที่ยวตามจุดต่าง ๆ ได้มากเท่ากับไปทัวร์

เคยขึ้นรถเมล์ไปซานเมืองลอนดอน มีสองสาวขึ้นมาบนรถ อารมณ์คิ๊งร้องเพลง เคยขึ้นรถประจำทางในอังกฤษ เจอกระเป๋าค่าผู้โดยสาร สิ่งที่พบอาจไม่ใช่สิ่งดีเสมอไป แต่ถ้าไปกับทัวร์จะไม่ได้ความรู้สึกและประสบการณ์เหล่านี้

แต่ถึงอย่างนั้น ผมก็ใช้บริการของทัวร์มากขึ้นนะครับ อย่างไรก็ตามเมืองฮ่องกงนี้ไปเองอยู่โรงแรมกระจอก ๆ ก็ยังแพงกว่าไปกับทัวร์ เรื่องราคาจะเป็นเรื่องสำคัญ ต้องยอมรับว่าไปเองทำอะไรก็ไม่ถุกกว่าไปกับทัวร์ไปได้ นอกจากจะเก่งจริง ๆ

อีกเหตุผลหนึ่งที่ใช้ไปกับทัวร์ก็คือ เวลาไปกับหมู่ส้มและข้าวโอ๊ต จะลุยเหมือนไปคนเดียวไม่ได้ เวลาไปคนเดียวเคยลุยไปได้สบาย เคยเดินเป็นระยะทางร่วม 20 กิโลเมตร เมื่อหารถไม่ได้ เดียวนี้ถ้าไปกันหมดไม่รู้จะทำอย่างไร เลยต้องเลิกสิ่งที่ใฝ่อยากทำ แต่ก็ตั้งใจว่าจะเป็นการเลิกเพียงชั่วคราวลูกโตเมื่อไหร่จะพาลุยเหมือนที่ตัวผมเคยลุยในอดีต

ไปเมืองต่าง ๆ นี้เขาว่าเป็นกำไรชีวิตได้ความรู้และประสบการณ์ ผมเองก็ยอมรับว่าได้ แม้จะไม่แน่ใจว่าที่ได้นั้นมันคืออะไร ผมเคยมีคำถามตัวเองอยู่เหมือนกันว่า เป็นคนชอบเดินทางไหม แต่ตอบไม่ได้ยังไม่ทันจะนึกอยากก็ต้องไปอยู่บ่อย ๆ ถ้าได้อยู่บ้านเสียนาน ๆ อวจะนึกอยาก แต่ก็ช่างเถอะครับ อยากหรือไม่อยากก็คงไม่สำคัญเท่ากับว่าได้ไปแล้ว และเชื่อว่าคงจะได้ไปอีก ถ้าไม่ได้ไปเพราะโดนบังคับคราวนี้ก็อาจจะได้ไปเองตามใจอยากบ้าง

(คนเดินทาง, สิทธิไชย สตรีสาร เมษายน 35)

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1.สาระสำคัญของเรื่องนี่คือ

.....

2.ผู้เขียนชอบเดินทางท่องเที่ยวในลักษณะใด

.....

3.ข้อดีของการเดินทางไปกับทัวร์คือ

.....

4.ผู้เขียนจะเดินทางไปกับทัวร์ในกรณีใด

.....

5.เพราะเหตุใดคนเมืองนอกจึงไม่ค่อยอาบน้ำ

.....

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้อ่านเข้าใจความหมายทั้งหมด

แบบฝึกหัดที่ 8

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ในหมู่บ้านนี้มีทาง

เปลี่ยนอย่างว่างไว้คนเดิน

หากน้อยจึงทาเงิน

เป็นเงางามระวามไว้

เมื่อเห็นแหลละเงินงาม

ระวีวามจะตามจับ

เพชรมกายจะฉายวับ

ขับเงินยวงแห่งช่วงทาง

ทางนั้นจึงปรากฏ

ทอดไปจรดที่ใจหวัง

คราวใดที่หน้ำยัง

ก็บังเจให้ไขว่คว้า

รอสักวันหนึ่ง

ซึ่งตะวันอันอำไพ

จะเกรี้ยวกราดและพาดไฟ

ประลัยหน้ำลงย่อยยับ

และหากน้อยจะถมเนื้อ

เพื่อภาวะแห่งผู้สร้าง

ระเหิดหายละลายร้าง

อย่างเคยเคยทุกคราวไป

การเกิดต้องเจ็บปวด

ต้องร้าวรวดและทรมาน

ในสายฝนมีสายฟ้า

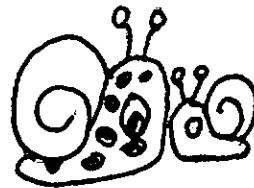
ในผ้าที่มิดำทอง

มาเถิดมาทุกข์ยาก
 มาบั่นบากกับเพื่อนห้อง
 อย่าหวังเลยวังรอง
 จะเรื่องไรในชีพนี้

ก้าวแรกที่เรายัง
 จะสร้างทางในทุกที่
 ปาเถื่อนนบฐพี
 ยังมีไว้รอให้เดิน

(หนทางแห่งหอยทาก , เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

จงเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุด

1. กวินิพนธ์บัทนี้มีลักษณะการเขียนอย่างไร

- ก. ปลุกใจให้รักชาติ
- ข. สั่งสอนอบรม
- ค. ชักชวนให้เกิดการปฏิบัติ
- ง. ปลอบใจและให้กำลังใจ

2. ผู้เขียนกวินิพนธ์บัทนี้ต้องการจะบอกอะไรแก่ผู้อ่านเป็นประการสำคัญ

- ก. ทุกคนควรต่อสู้เพื่อสิทธิของตนเอง
- ข. การริเริ่มงานใด ๆ ย่อมมีอุปสรรค
- ค. มนุษย์ต้องรู้จักการเสียสละและมีความเพียร
- ง. ควรสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

3. "หากน้อย" ในที่มีพฤติกรรมคล้ายกับบุคคลในข้อใด

- ก. จิตร ภูมิศักดิ์
- ข. จาวูณี สุขสวัสดิ์
- ค. ประทีป อึ้งทรงธรรม
- ง. กฤษณา อโศกสิน

4. "ในหล้าวรก็น้มีทาง เปลี่ยนอ้า้วางไว้คนเดิม หากน้อยจึงทาเงิน เป็นเงางามระวามไว้"

ข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร

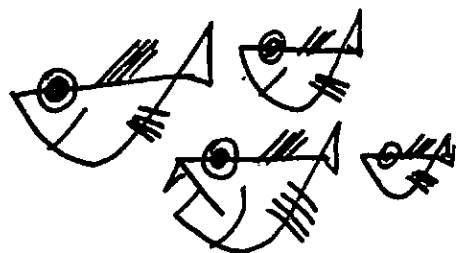
- ก. ไม่ค่อยย่อท้อต่อการวิเริ่มงานใด ๆ
- ข. ไม่มีงานชิ้นใดจะสำเร็จลงได้โดยไม่มีอุปสรรค
- ค. ทุกคนควรเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- ง. การทำงานทุกอย่างเราจะต้องยอมรับผลที่จะเกิดขึ้น

5. "ร่อว่าสักวันหนึ่ง ซึ่งตะวันอันอำไพ จะเกี่ยววราดและฟาดไฟ ประลัยหน้าลงย่อยยับ"

- ก. รางวัลของความคิดที่ได้รับ
- ข. มีผู้เห็นประโยชน์จากผลงานของเรา
- ค. สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายซึ่งมองเห็นความคิดของเรา
- ง. สื่อมวลชนประกาศเกียรติคุณของเราให้ทุก ๆ คนทราบ

6. "ป่าเถื่อนในปฐพี ยังมีไว้ร่อให้เดิน" คำที่ขีดเส้นใต้ความหมายถึงอะไร

- ก. ความยากจน
- ข. ความไม่ยุติธรรมในสังคม
- ค. งานที่ทำทลายความสามารถ
- ง. ความโหดร้ายในจิตใจมนุษย์

7. "การเกิดต้องเจ็บปวด ต้องร้าวรวดและทรมาน ในสายฝนมีสายฟ้า ในผาที่เต็มไปด้วยถ้ำทอง"

ข้อความตอนนี้นำมาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ในข้อใด

- ก. ผู้ที่กราบไหว้บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้ในสิ่งที่หวัง
- ข. นักบินเขาที่พยายามขึ้นไปถึงยอดเขาได้เป็นผลสำเร็จ
- ค. นักการพนันที่ซื้อล็อตเตอรี่ไว้มาก ๆ เพื่อหวังรวยในคราวเดียว
- ง. การดูหนังสืออย่างสม่ำเสมอตลอดปีเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย

8. "ก้าวแรกที่เราย่าง จะสร้างทางในทุททิ ป่าเถื่อนในปฐพี ยังมีไว้รอให้เดิน" ข้อความนี้

ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมายอะไรกันผู้อ่าน

- ก. ยังมีงานอีกหลายรูปแบบที่กำลังรอคอยผู้ที่จะมีริเริ่ม
- ข. อุปสรรคทั้งหลายไม่ใช่สิ่งสำคัญหากทุกคนช่วยกันฟันฝ่า
- ค. การทำงานทุกอย่างควรกระทำในทันที อย่าผัดวันประกันพรุ่ง
- ง. ของร้องและให้กำลังใจในการสร้างสรรค์สิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่สังคม

9. "มาเกิดมาทุกข์ยาก มาบั้นบาทเพื่อเพื่อนพ้อง อย่าหวังเลยวังรอง จะเรื่องไว้ในชีพนี"

ข้อความตอนนี้นำมาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ในข้อใด

- ก. เกิดความหวังที่ค่อนข้างจะริบหรี่ในการทำงาน
- ข. คึกคักที่จะสร้างสรรคงานโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
- ค. ท้อแท้หมดความหวังเพราะงานจะไม่ประสบความสำเร็จ
- ง. ความไม่มั่นใจในสิ่งที่จะได้รับว่าจะได้ผลเป็นที่น่าชื่นชมหรือไม่

10. การใช้ภาษาของผู้เขียนมีลักษณะเป็นอย่างไร

- ก. ใช้คำพูดที่ตรงไปตรงมา
- ข. ใช้ถ้อยคำที่รุนแรงเพื่อดึงดูดความสนใจ
- ค. ใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งที่กล่าวถึง ไม่กล่าวออกมาโดยตรง
- ง. ใช้คำศัพท์มากเพื่อให้ผู้อ่านได้ศึกษาถึงความหมายที่แท้จริงของคำเหล่านั้น

แบบฝึกอ่านแบบอนุเจต เพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด

แบบฝึกที่ 9

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

นับแต่อดีต การทอผ้าใช้เอง เป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของครอบครัว เราจึงมักคุ้นตากับ ภาพสตรีไทยในชนบทนั่งทอผ้า สายใยธรรมชาตินานาชนิดพืชสมุนไพร จะถูกนำมาบรรจงสาน สอยร้อยด้วยใจด้วยสมาธิและภูมิปัญญาซึ่งได้สะสมสืบทอดต่อกันมาเป็นเวลายาวนาน เกิดเป็นผืน ผ้าที่งดงามโดยเฉพาะผ้าที่ใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา จะทวีความวิจิตรพิสดารล้ำลึกมากยิ่งขึ้น

ในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา การทอผ้าใช้เอง ถูกแรงขับเคลื่อนจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจจนแทบจะสิ้นสูญไปจากสังคมไทย การทอผ้าแบบดั้งเดิมกลายเป็นเรื่องเสียเวลา ยุ่งยากซับซ้อน เป็นสัญลักษณ์ของความล้าหลัง เสียงกึกกระแทกที่เคยดังรับกันตามหมู่บ้านจึงค่อย ๆ แผ่วหายไป

แต่อย่างไรก็ตามนับว่าประเทศไทยเรายังโชคดีด้วยเดชพระบารมีของ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงมีสายพระเนตรกว้างไกล พระองค์ทรงสนพระราชหฤทัยในผ้า ทอของสตรีชนบทมานานกว่าสามสิบปี ทรงสะสมผ้าทอโบราณลวดลายต่าง ๆ ที่สวยงามและนับวันจะหายากยิ่งขึ้น ทรงนำผ้าเหล่านั้นพระราชทานให้เป็นแบบอย่างในการทอแก่ช่างทอสมัย ใหม่นี้ เพื่อสืบสวนให้เกิดวัฒนศิลป์พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างการนำผ้าทอไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ เป็นการพิสูจน์ให้เกิดวัฒนศิลป์พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างการนำผ้าทอไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ เป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่าผ้าทอไทยมีความงดงามไม่แพ้ผ้าอื่น ๆ ดังพระราชดำรัสบางตอนที่พระราชทานในพิธีเปิดการประชุมสัมมนา เรื่อง มรดกสิ่งทอของเอเชีย เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2535 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่า

"...ข้าพเจ้าเพียงแต่ให้กำลังใจส่งเสริม และหาแนวทางเผยแพร่ความงาม จากฝีมือ ชาวไร่ออกไปให้โลกรู้จัก..."

เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ ในมหามงคลสมัย ที่พระองค์ท่านทรงมีพระชนมายุครบ 60 พรรษา ในฐานะที่พระองค์ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณแก่งานศิลปหัตถกรรม โดยเฉพาะสิ่ง ทอพื้นเมือง สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ร่วมมือ กับองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ สมาคมส่งเสริมและพัฒนา หัตถกรรมอาเซียน วิทยาลัยครูเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดสัมมนาเรื่อง มรดกสิ่ง ทอของเอเชีย หัตถกรรมและอุตสาหกรรม

การสัมมนาแบ่งเป็นสองส่วนใหญ่ คือ ระหว่าง วันที่ 27-29 มกราคม 2535 จัด ณ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ มีกิจกรรม 2 กิจกรรมคือ การสัมมนาเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคย่อย ในอาเซียนเพื่อระดมความคิดเห็นในการแสวงหาเงินทุนสนับสนุนการพัฒนางานหัตถกรรม มีผู้เข้า ร่วมสัมมนาจากประเทศสมาชิกนั้บร้อยคนและผู้แทนจากองค์กรนานาชาติที่มีนโยบายสนับสนุนงานพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีการตัดสินใจ รางวัลหัตถกรรมยูเนสโกเอเชีย ซึ่งทางยูเนสโกประกาศ เชิญชวนให้ประเทศสมาชิก จำนวน 23 ประเทศ ส่งผลงานสิ่งทอเข้ารับการพิจารณา โดยมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ 4 คน จากประเทศต่าง ๆ คืออินเดีย แคนาดา ฝรั่งเศส และ มิวึเซียส เป็นผู้พิจารณาตัดสิน

คณะกรรมการชุดดังกล่าวได้คัดเลือกและตัดสินให้ ผ้าทอมัดหมี่ของ นางอุษณีย์ ววรรณสุคนธ์ จากขอนแก่น ประเทศไทย ได้รับรางวัลชนะเลิศ ได้รับเงิน 5,000 ดอลลาร์สหรัฐ ผ้า ทอของนางอุษณีย์เป็นผ้าทอที่ใช้เทคนิคโบราณผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์ร่วมสมัย มีการ ผูกและย้อมอย่างสลับซับซ้อนทำให้เกิดลวดลาย สีเส้นเหลืองเงาสวยงามยิ่งนัก รางวัลที่สอง ได้แก่ผ้าทอจากประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวของ นางคงทอง นันทวงควงศรี ได้รับเงินรางวัล 3,000 ดอลลาร์สหรัฐเป็นผ้าทอยกที่ต้องใช้ความชำนาญในการทอสูง เพราะเป็นการทอแบบสอดเส้นพุ่งเพิ่มหลายเส้นไม่ต่อเนื่องกัน มีรูปแบบลวดลายและสีเส้นแบบ โบราณ ประยุกต์ให้เข้ากับการใช้สอยสมัยใหม่

.....

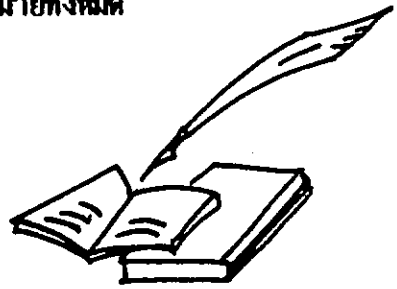
ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้อง

- 1.สาระสำคัญของเรื่องนี้ คือ
- 2.ผ้ามัดหมี่ที่ถือว่าสวยงามที่สุดของไทย คือผ้ามัดหมี่ของ จังหวัด.....
- 3.เครื่องมือที่ใช้สำหรับทอผ้า เรียกว่า.....
- 4.สาเหตุที่ การทอผ้าใช้เองไม่เป็นที่นิยมในปัจจุบันเพราะ.....
- 5.การจัดประชุมสัมมนา เรื่องมรดกสิ่งทอของเอเชีย จัดขึ้นเพื่อ.....

แบบฝึกอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด

แบบฝึกที่ 10

คำชี้แจง อ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

"หนูมีปัญหาหนักใจค่ะ เห็นแต่คนอื่นเขียนจดหมายมาถามปัญหาอาจารย์ ไม่มีฉบับไหนมีปัญหาเหมือนหนูเลย หนูอยากจะขอคำปรึกษาจากอาจารย์ หวังว่าอาจารย์คงจะไม่อ่านผ่านแล้วทั้งนะค่ะ ช่วยหนูบ้างเถอะค่ะ"

คือว่าตอนนี้อยู่ 19 ปี กำลังเรียนพาณิชย์การปีที่ 3 แผนกเลขานุการ ที่วิทยาลัยเทคนิคต่างจังหวัดนี้เอง ตอนนี่เกือบจะจบแล้วนะค่ะ หนูจะต้องไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ ไปอยู่กับญาติ เวลาหนูสอบเข้าโรงเรียนได้แล้ว หนูจะต้องกังวลหลายอย่างแน่ ๆ เลย ไปมีเพื่อนที่กรุงเทพฯ คงจะไม่เหมือนเพื่อนที่อยู่ต่างจังหวัด อะไรหลายอย่างหนูคงจะสู้เขาไม่ได้แน่ ๆ นับตั้งแต่หน้าตา การเรียนเพราะว่าอาจารย์ที่สอนท่านว่าที่กรุงเทพฯ เขาเรียนเก่งมากเลยนะค่ะ เพื่อน ๆ ที่นั่นคงว่าหนูเด็กบ้านนอกแน่ ๆ เลย (เพราะหนูอยู่ต่างจังหวัด) ทำไมหนูจึงหวาดกลัวสิ่งที่ยังมาไม่ถึงละคะ

อาจารย์ช่วยแนะนำหน่อยซิคะว่าหนูควรจะทำอย่างไรตอนเปิดเทอมใหม่ และไปโรงเรียนใหม่พบสิ่งใหม่ ๆ ไปวันแรกหนูคงจะวางตัวไม่ถูกแน่ ๆ เลยค่ะ จึงอยากจะให้อาจารย์ตอบเร็ว ๆ ด้วยนะค่ะ เพราะอีกไม่นานแล้วหนูจะต้องไปสอบเข้าเรียนที่นั่นค่ะ หนูคิดว่าหลายคนต้องมีปัญหาเหมือนหนู คงอยากทราบนะค่ะ

มีข้อสังเกตว่า เป็นธรรมดาที่มนุษย์จะเฝ้านึกถึงแต่เรื่องของตนเองจนถึงผู้อื่นอะไร ๆ ที่เกิดแก่ตนดูจะเป็นปัญหาไปเสียหมดและคิดว่าปัญหาของตนพิเศษไม่เหมือนใคร

คำว่า ปัญหา แม้จะใช้กันมานานแล้ว แต่ไม่ได้หมายความว่าความครอบคลุมไปเสียหมดทุกเรื่องเหมือนอย่างในปัจจุบัน จะพูดเรื่องอะไรก็พูดไปโดยไม่จำเป็นต้องเอ่ยถึงปัญหา อย่างหัวเรื่องว่า "ปัญหาการปรับตัว" ไม่จำเป็นต้องเป็นปัญหาเสมอไป

การปรับตัวนั้นขั้นแรกเกิดจากความจำเป็น ไม่ปรับก็อยู่ไม่ได้ ต้องตายไปเหมือนอย่างคำพูดที่ว่าอยู่ได้ก็อยู่ไป ธรรมชาติเข้าโอบอุ้มช่วยเหลือการปรับตัวขั้นนี้

การปรับตัวขั้นต่อไปเพื่อให้ที่อยู่อย่างมีความสุข สะดวก สบาย มีหลายระดับจนประมาณไม่ได้ทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเรารวมเรียกว่า สิ่งแวดล้อม ใจคนไม่เหมาะจะไปติดตรง "สิ่ง" ทำให้รู้สึกว่าไม่รวมคนและสัตว์เข้าไปด้วย แท้จริง คนคือสิ่งแวดล้อมที่สำคัญสุดยกยอ คนเป็นสิ่งแวดล้อมของกันและกัน

สิ่งแวดล้อมที่พูด ๆ ก็แบ่งออกได้เป็น สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น

สิ่งแวดล้อมสร้างคน และคนสร้างสิ่งแวดล้อม ที่คนเป็นบุคคลอยู่ได้ทุกวันนี้เพราะด้วยอำนาจของสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นไป

คนที่อยู่ในภูมิประเทศที่เป็นป่า เป็นภูเขาสูง มีการดำรงชีวิตต่างกับพวกที่อยู่ในที่ราบหรือพวกที่อยู่ริมทะเล อุบนิสัยใจคอ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่คนสร้างขึ้นย่อมแตกต่างกันด้วย มารยาทในสังคมคือส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม

ทั้งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นคน มีอิทธิพลแก่บุคลิกภาพ เด็กเติบโตขึ้นจะมีความรู้สึกนึกคิดและนิสัยใจคออย่างไรอยู่ที่การอบรมเลี้ยงดูจากคนหมู่นั่นตั้งคำเปรียบว่า เข้าฝูงกาเป็นกา เข้าฝูงหงส์เป็นหงส์ หรือเข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิวตาตาม ล้วนเป็นเรื่องของการปรับตัวทั้งสิ้นปรับตัวให้ดีขึ้นก็ได้ ปรับให้เลวลงก็ได้ ทุกอย่างมองสองด้านได้เสมอ

ในตัวมี "ใจ" อยู่ด้วย ปรับแต่กายอย่างเดียวไม่เกิดผลสมบูรณ์ คือปรับทั้งตัวทั้งใจ

เคยอยู่บ้านใหญ่ต้องมาอยู่บ้านเล็ก เปลี่ยนวิธีการจัดข้าวของ เครื่องใช้ เสียใหม่เป็นการปรับตัวซึ่งทำได้ง่ายกว่าปรับใจ เมื่อคิดได้ว่า คับที่อยู่ได้ คับใจอยู่ยาก อยู่ในบ้านแล้วอย่างมีความสุข เท่ากับปรับใจได้ด้วย

ในบ้านเมืองที่ผู้คนมีคุณภาพชีวิตสูง รัฐสามารถตอบสนองความจำเป็นในการดำรงชีวิตให้แก่ประชาชนทั่วหน้ากัน เมืองกับชนบทไม่แตกต่างกัน แทบจะไม่มีรู้สึกเลยว่ามีบ้านนอกๆใน

กรุงก็ว่าได้ คนส่วนใหญ่มีปัจจัยพื้นฐานระดับเดียวกัน ไม่มีบ้านนอก ในกรุง คนจะอยู่ส่วนไหนของประเทศก็มีความรู้สึกที่เหมือนกัน ไม่ใช่คนกรุงจะมาชมคนบ้านนอกได้ กินอยู่เหมือนกัน ฐานะเท่าเทียมกัน ไม่มีคิดว่าคนกรุงไถ่กว่า หรูกว่า หรือฉลาดกว่า จนสรุปดีกว่าด้วยประการทั้งปวง

บ้านเมืองเราพยายามกันหนักหนาที่จะให้เป็นดังกล่าว มุ่งการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จนแล้วจนรอดก็ยังไปไม่ถึงไหน ยังมีกรุงเทพฯ กับบ้านนอกอยู่นั่นเอง จะว่ากรุงเทพฯ คือประเทศไทยก็ไม่ผิดจากความเป็นจริง ซึ่งพวกเราไม่อยากให้จริง อะไร ๆ ก็มาอยู่ที่กรุงเทพฯ ความเป็นอยู่ของคนกรุงเทพฯ เป็นมาตรฐานที่คนอยู่ไกลกรุงตั้งใจจะให้ตนขึ้นถึง ส่วนใหญ่มองกันทั่วตุลซึ่งอยู่เหนือความจำเป็น เป็นพื้นฐาน ใจมีพิเศษกว่าคนทั้งปวงเท่าไรยิ่งดี

คนไกลกรุงคิดว่าตนดีกว่าคนกรุงเทพฯ ข้าวของทันสมัยที่คนกรุงเทพฯ เขาใช้กันตนก็ไม่เคยใช้จะบอกว่าตนไม่รู้รู้จักใช้ก็อวย ความไม่รู้เป็นคนละอย่างกับความโง่ แต่คนมักนำมาปนกัน คนไกลกรุงพลอยเชื่อว่าคนโง่เพราะความไม่รู้เนื่องจากไม่มีโอกาสที่จะรู้ และหลายอย่างรู้ไปก็เท่านั้น ไม่ได้มีประโยชน์แก่ตน

คนเราเมื่อ ปล่อยให้เสียแล้วว่าโง่ ว่าด้อย พลอยเงอะงะเมื่อจะทำอะไรเพราะมัวตั้งใจกลัวไปเสียหมดว่าจะทำอะไรไม่ถูกต้อง กลัวคนฉลาดเขาจะหัวเราะเยาะ และไม่ยอมให้คนอื่นรู้ว่าตนเองไม่รู้

ความเป็น เคอะเขิน เกิดเพราะความไม่มั่นใจในตนเอง อย่างนี้บางทีคนอื่นเขาไม่เห็นหรือเห็นก็ไม่รู้สึกผิดประหลาดแต่อย่างใด ตนนึกไปเองว่าเป็นจริง ๆ

เจ้าของจุดหมายเป็นคนหัวเมือง จะมาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ อยู่กับญาติ การปรับตัวเป็นเรื่องทางอารมณ์และสังคมมากกว่าการปรับกาย เพราะทางด้านกายภาพ จังหวัดที่อยู่เป็นจังหวัดใหญ่ มีวิทยาลัยคนมีโอกาสรียนชั้นสูง ๆ นับว่าไม่ด้วยโอกาส คงมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมไม่น้อยกว่าใคร ความเป็นอยู่ในบ้านคงไม่กระไร กับบ้านญาติที่จะมาอยู่ด้วยในกรุงเทพฯ อาจเหนือกว่าด้วยซ้ำตรงที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติที่เอื้ออำนวยแก่สุขภาพกายและสุขภาพจิต ซึ่งชาวกรุงเทพฯ ขาดแคลนมาก

เวลาไปพักบ้านใคร เจ้าของบ้านมักต้อนรับและคอยพูดว่า ถือเป็นกันเองเถอะนะ ความรู้สึกเป็นกันเองเกิดไม่ได้ง่าย ๆ เหมือนปากพูด ต้องอาศัยสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศเป็นตัวการ จิตใจและที่ที่เจ้าของบ้านเป็นผู้สร้างให้เกิดสองสิ่งดังกล่าว

คนไปอยู่อย่างญาติไม่ใช่จะมีสถานภาพเหมือนกันทุกราย อยู่อย่างเขาอยากให้มาอยู่ หรืออยู่อย่างเขาจำใจให้อยู่ เสียสตางค์ค่ากินอยู่ หรือพึ่งเขาทุกอย่าง แต่ละกรณีมีผลต่อการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ภายในบ้านของญาติ

ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใด มีสิ่งพึ่งประสงค์ร่วมกันอยู่คือ ไม่ทำตัวให้เป็นภาระแก่คนในบ้าน ไม่ทำให้เขาต้องเปลี่ยนแปลงกิจวัตรในการดำเนินชีวิตประจำวันเพื่อเรา

บางอย่างคนไม่ใคร่พูดถึง เช่น การใช้ห้องน้ำ การกิน การนอน มีคนใหม่เข้ามาอยู่ในบ้านหนึ่งคน ที่เคยทำราบเรียบเป็นปกติ ต้องมีการปรับบ้างไม่มากก็น้อยทั้งนั้น

การปรับตัวในกรณีอย่างนี้เป็นกรปรับทั้งสองฝ่ายคือ ทั้งฝ่ายเจ้าบ้านและฝ่ายผู้มาอาศัย ฝ่ายหลังควรปรับตัวเพื่อไม่ให้ฝ่ายแรกต้องสละความสะดวกสบายอันเป็นความเคยชินของเขา มากจนเขารู้สึกได้ว่า ผู้มาอาศัยเป็นผู้ที่ทำให้เขาว่าคาญกาย ว่าคาญใจ จำนวนคนในบ้านมีมากเท่าใด ผู้ที่มาทีหลังต้องปรับตัวให้มากขึ้นเท่านั้น

เช่น อยู่บ้านต่างจังหวัด โรงเรียนใกล้บ้าน ใช้เวลาเดินทางไม่กี่นาทีก็ถึง มาอยู่กรุงเทพฯ ระยะทางจากโรงเรียนมาบ้านไม่ได้ไกลกว่าโรงเรียนกับบ้านที่หัวเมือง แต่ต้องใช้เวลาต่างกันมาก ถ้าตื่นนอนเหมือนเมื่ออยู่บ้าน ไปโรงเรียนไม่ทัน ต้องปรับตัวเองเสียใหม่เพื่อจะไปโรงเรียนทัน

วันหยุดสุดสัปดาห์ อยู่กับพ่อแม่ที่ต่างจังหวัดจะตื่น สายสักกี่โมงเท่าใดก็ได้ท่านไม่ว่า ตื่นขึ้นมาก็มีสำรับกับข้าวคอยท่า มาอยู่กรุงเทพฯกับญาติ เขามีเวลารับประทานอาหารเช้าคอย แม้จะมีลูกจ้างคอยเก็บล้างให้ก็เถอะ ให้เขาคอยเราอยู่คนเดียว ลูกจ้างรังเกียจที่จะรับใช้ เจ้าของบ้านไม่พอใจที่ผู้มาอาศัยไม่รู้จักเกรงใจคน

เคยเข้าห้องน้ำอ้อยอิงอยู่นานเพราะใช้คนเดียว ไม่มีใครใช้ร่วม มาอยู่ในที่ที่มี

ห้องน้ำเดียวคนใช้ร่วมกับหลายคน ต้องปรับตัวให้วินัย กำหนดระยะเวลาในการเข้าห้องน้ำได้ กิจกรรมบางอย่างเช่น หวีนม ผัดหน้า ทาปาก เคยทำได้ในห้องน้ำของตนอาจต้องยกเครื่องใช้ ออกไปทำนอกห้องน้ำ คนอื่นเขาจะได้ใช้บ้าง

ปรับตัว เรื่องการใช้ชีวิตประจำวันในสภาพแวดล้อมใหม่ ยังไม่ยากเท่าปรับใจ
อยู่บ้านของตัวเองกับอยู่บ้านคนอื่นในฐานะผู้อาศัย จิตใจต่างกันมาก นอกจากจะ
แปลกที่แล้ว ยังแปลกคนที่แวดล้อมอยู่

การปรับใจได้ต้อง เริ่มจากที่มนุษย์สัมพันธ์กับคนอื่นเสียก่อน สังเกตใจและอารมณ์ของ
เขา เอมาน่าใส่ใจเรา ไม่ทำตนเป็นภาระแก่ใคร

คนเข้ามาอยู่ในบ้านเพียงคนเดียว ดู ๆ ก็ไม่ทำอะไรทำให้บ้านเปลี่ยนแปลงอะไรมากนัก
คนเป็นผู้สร้างงาน เพราะต้องกิน ต้องถ่าย ต้องแต่งตัว ต้องนอน เท่ากับสร้างงานอยู่
ตลอดเวลา ห้องนอน ห้องน้ำ บ้านเรือนทุงหมคต้องทำความสะอาด อาหารต้องซื้อ ต้องทำ
ต้องเก็บล้าง เสื้อผ้าต้องซักวิธีซักต่างค้ซื้อแรงงานคนอื่นก็ได้อยู่หรือถ้ามีปัญญา แต่ถ้าไปอยู่ใน
ครอบครัวที่สมาชิกทุกคนต้องทำงานบ้านเอง หรืออย่างน้อยแม่บ้านรับภาระหนักคนเดียว คนที่
เข้าไปอยู่อีกคนหนึ่งเท่ากับเพิ่มงาน ไม่หยิบไม่ฉวยงานมาช่วยเขาทำ เขาจะเกลียดชังหน้า
กินข้าวแล้วสะบัดมือไป เสื้อผ้ากอง ๆ ไว้ให้คนอื่นไปซัก ถึงมีลูกจ้างซักลูกจ้างก็ไม่ชอบใจ
พาลไม่ชอบคนมาอยู่ใหม่ อยากรจะมีความสัมพันธ์อันดีกับคนในบ้าน ไม่มีอะไรเป็นสื่อดีกว่าเข้า
ช่วยงานของเขา ทุกอย่างไม่ดูค้าย ไม่ต้องให้เขาออกปาก ลงมือทำด้วยความเต็มอกเต็มใจ
เสียก่อน จะไม่มีใครรังเกียจที่จะให้ช่วยด้วย

ความสัมพันธ์อันดีต่อกันในครอบครัวทำให้สบายใจ ส่งผลไปยังความสัมพันธ์กับเพื่อนใน
โรงเรียนด้วย

เปลี่ยนแปลงโรงเรียนใหม่เท่ากับได้สิ่งแวดล้อมใหม่ ทั้งที่เป็นตัวโรงเรียนและตัวคนคือ
เพื่อนฝูงและอาจารย์ คาดว่าจะได้พบสิ่งใหม่ ๆ ก็ดีแล้ว ถือว่าเป็นประสบการณ์ รับสิ่งที่
ผ่านเข้ามาอย่างมีสติและมองในแง่ดี เลิกกลัวว่าคนไกลกรุงจะสู้คนในกรุงไม่ได้ โดยเฉพาะ

เรื่องการเรียน คนกรุงอาจมีความรู้รอบตัวมากกว่า แต่ในด้านหลักวิชาที่ใช้ความคิด สติปัญญา เช่น คำนวณ วิทยาศาสตร์ ความเป็นคนกรุงไม่มีความหมาย ท่านบอกแล้วว่าความรู้อาจเรียนทันกันหมด

ปลูกความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนในโรงเรียนเหมือนอย่างที่ปฏิบัติกับคนในบ้าน มองเพื่อนในแง่ดีและดีต่อเขาให้เกิดมิตรจิตมิตรใจ เข้าร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนตามความสามารถของตน คนไกลกรุงก็มีอะไรดี ๆ สอนคนในกรุงได้

บางคนมีธรรมชาติที่ปรับตัวได้ง่าย เข้าไหนเข้าได้ อยู่ที่ไหนกับใครก็มีความสุขเพราะไม่มัวนึกถึงแต่ตัวเองเป็นใหญ่ นึกถึงว่าเราจะให้อะไรกับใครมากกว่าจะคิดว่าเราได้ อะไรจากเขา จะไม่มีปัญหาในการปรับตัว

(ปัญหาการปรับตัว โดย สมศรี สุกมลนันท์)

จงเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุด

1. ข้อใดเป็นความหมายของคำว่า "การปรับตัว"

- ก. การแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ
- ข. การปฏิบัติตนให้เป็นที่พึงพอใจของผู้ใหญ่
- ค. การทำตัวและใจให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม
- ง. การพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่และรักสันโดษ

2. ปัญหาของ "นักเรียนพหุวิชา" คนนี้เกิดจากอะไร

- ก. การคิดถึงตัวเองมากเกินไปและหวาดกลัวในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง
- ข. การขาดประสบการณ์ ขาดความรู้รอบตัว
- ค. ขาดความอบอุ่น ไร้ที่พึ่ง ไม่มีผู้ที่จะปรึกษาหารือได้
- ง. เรียนไม่เก่ง รูปร่างหน้าตาไม่สวย ไม่ทันสมัย

3. "เข้าฝูงกาเป็นกา เข้าฝูงหงส์เป็นหงส์" ข้อความนี้สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของอะไร

- ก. เงินตราสามารถเปลี่ยนนิสัยคนได้
- ข. การแต่งกายสามารถเปลี่ยนแปลงบุคลิกของคนได้
- ค. การคบเพื่อนทำให้เราเปลี่ยนแปลงนิสัยและปรับปรุงตนเองได้
- ง. สิ่งแวดล้อมสามารถเปลี่ยนแปลงคนได้

4. การปรับตัวเพื่อความอยู่รอด มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม
- ข. หน้าไหว้หลังหลอก
- ค. นกน้อยทำรังแต่พอตัว
- ง. น้ำขุ่นอยู่ใน น้ำใสไว้นอก

5. "ลับที่อยู่ได้ คับใจอยู่ยาก" เป็นคำเตือนในเรื่องใด

- ก. หากอยู่ที่ไหนแล้วไม่สบายใจก็ควรย้ายไปที่อื่น
- ข. คนดีนั้นควรกระทำดีให้อย่างง่ายในทุก ๆ ที่
- ค. ชีวิตควรมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น
- ง. การปรับตัวนั้นต้องปรับทั้งกายและใจ

6. คนที่พูดว่า "กรุงเทพฯคือประเทศไทย" นั้นมีเจตนาจะบอกอะไรแก่เรา

- ก. กรุงเทพฯ เป็นตัวแทนของประเทศไทย
- ข. ความเจริญทุกด้านรวมอยู่ในกรุงเทพฯ แห่งเดียว
- ค. กรุงเทพฯ เป็นเมืองตัวอย่างควรยึดเป็นแนวปฏิบัติ
- ง. ควรหยุดการพัฒนาเมืองหลวงหันไปพัฒนาชนบท

7. ข้อใดได้ชื่อว่าเป็นการปรับตัวที่ดี

- ก. มีความอ่อนน้อมถ่อมตน
- ข. ศึกษาสิ่งแวดล้อมแล้วปรับตาม
- ค. เดินตามหลังผู้ใหญ่หมั่นไม่กัศ
- ง. มีก้น้อย สันโดษ เก็บตัว ไม่เข้าสังคม

8. "แปลกที่" มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. การไปทัศนศึกษาตามต่างจังหวัด
- ข. การเข้าค่ายลูกเสือและเนตรนารี
- ค. การเปลี่ยนที่นั่งใหม่
- ง. การเข้าไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่

9. คำพูดข้อใดน่าจะใช้ในการปรับน้ำได้เป็นอย่างดี

- ก. คบคนให้ดูหน้า ชู้ผ้าให้ดูเนื้อ
- ข. รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี
- ค. ผักชีโรยหน้า
- ง. น้ำขึ้นให้รีบตัก

10. ธรรมชาติที่ควรยึดถือในการปรับใจที่ดีจากข้อความในเรื่องนี้คือ

ก. จิตที่คิดให้สบายกว่าจิตที่คิดเอา

ข. ความสามัคคีเป็นบ่อเกิดแห่งความสุข

ค. คนนั้นแหละคือที่พึ่งแห่งตน

ง. จงเอาใจเขามาใส่ใจเรา

เฉลย 1.ค 2.ก 3.ง 4.ก 5.ง 6.ข 7.ก 8.ง 9.ข 10.ก

เอกสารสรุปคาบที่ 11-12

การพิจารณาสารคดี บทความ

สารคดี คือ หนังสือที่มุ่งให้สาระความรู้ ความคิด และข้อเท็จจริง ซึ่งมีหลักฐานอ้างอิงได้เป็นสำคัญแก่หนังสือสารคดีนี้มุ่งให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน แต่ก็มีสารคดีจำนวนมากที่ทำให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านได้ไม่แพ้หนังสือบันเทิงคดี

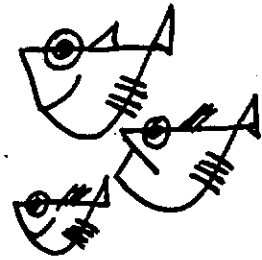
ประเภทของหนังสือสารคดี

สารคดีแบ่งเป็นสองประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. บทความ
2. สารคดีเรื่องยาว

แนวการพิจารณาสารคดีมีสองประการที่สำคัญคือ

1. เนื้อหาสาระ
2. ศิลปการเขียน

เนื้อหาสาระโดยเหตุที่หนังสือสารคดีมุ่งเสนอเรื่องราวความรู้และข้อเท็จจริง ดังนั้นความถูกต้องเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่ขาดเสียไม่ได้ เนื้อหาสาระของหนังสือประเภทนี้ควรเป็นสิ่งที่เชื่อถือได้ ใช้อ้างอิง พิสูจน์ได้ ปรับปรุงให้ทันต่อเหตุการณ์และความก้าวหน้าเสมอ ศิลปการเขียนสารคดีที่ดีมักใช้วิธีเขียนแบบบรรยายอย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้เกิดความเข้าใจกระจ่างชัด การเขียนสารคดีมักจะหลีกเลี่ยงสำนวนอ้อมค้อม กำกวม ทั้งทำให้เข้าใจเอง

การประเมินค่าสารคดี

การตัดสินว่าหนังสือเล่มใดเป็นสารคดีที่ดีหรือไม่ มีหลักในการพิจารณา ดังนี้

1. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ
2. มีส่วนประกอบที่ควรมี ตามความเหมาะสมของหนังสือสารคดี เรื่องนั้นหรือไม่

3. ศิลปะการเขียน พิจารณาเค้าโครงเรื่อง วิธีการเขียน คือจุดมุ่งหมายของเรื่อง ส่วนภาษาเกร็ดความรู้ และทัศนะของผู้เขียน

4. คุณวุฒิและประสบการณ์ของผู้เขียน

สารคดีมีขอบข่ายกว้างขวางซึ่งอาจแบ่งได้เป็นสารคดีเชิงวิชาการ สารคดีเชิงบันเทิง ประสบการณ์ สารคดีท่องเที่ยว สารคดีประเภทบันทึก สารคดีประเภทชีวประวัติ

บทความ เป็นความเรียงที่มีเรื่องราวจากความจริง หรือเป็นเรื่องราวที่ก่าสงอยู่ในความสนใจทั่วไปในขณะที่เขียน ผู้เขียนบทความจะเขียนเสนอเรื่องราวด้วยการวิเคราะห์ ปัญหา ข้อขัดแย้งต่าง ๆ โดยอ้างอิงข้อมูลต่าง ๆ ประกอบ และผู้เขียนจะเสนอทัศนะ ข้อคิดเห็นของตนด้วย ดังนั้นบทความจึงมีเนื้อเรื่องที่ประกอบด้วยข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียน บทความอาจแบ่งได้ตามความมุ่งหมายและเนื้อหาของบทความนั้น ๆ ซึ่งอาจแบ่งได้ดังนี้

1. บทความเชิงวิชาการ เช่น การแพทย์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ ดนตรี

2. บทความแสดงความคิดเห็น ผู้เขียนอาจแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ตนได้พบมา

3. บทความเชิงวิจารณ์ หรือเรียกสั้น ๆ ว่า บทความวิจารณ์ อาจเป็นนวนิยาย ข่าว ฯลฯ

4. บทความเสนอแนะหรือชักชวน เป็นข้อเขียนที่ชักชวนให้ผู้อ่านทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ชักชวนให้คนบริจาคเงินช่วยเหลือเด็กยากจน บทความสดุดีผู้บำเพ็ญประโยชน์แก่สาธารณชน

5. บทความประเภทเบ็ดเตล็ดหรือปกิณกะ อาจมีหลายบทความในบทความเดียวกัน เช่น อธิบายแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ให้ความรู้ และวิจารณ์ และมีเนื้อหาแยกออกไป

มากมาย เช่น บทความเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเดินทาง ได้ตอบเชิงขัดแย้ง อุณหภูมิมา

ส่วนประกอบของบทความ

1. ส่วนนำเป็นส่วนที่ไว้ให้ผู้อ่านสนใจบทความ

2. ส่วนที่เป็นเนื้อเรื่อง เป็นเนื้อหาสาระของบทความ อาจเสนอข้อคิดเห็นทางใดทางหนึ่ง

3. ส่วนท้าย เป็นบทที่ส่งท้ายบทความ ผู้เขียนจะเน้นความสำคัญของสาระที่ประสงค์
จะให้ผู้อ่านได้รับ

แนวทางในการพิจารณาบทความ

1. อ่านให้ตลอดเรื่อง เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาสาระให้ได้
2. วิเคราะห์ส่วนประกอบ พิจารณาความคิดเห็นของผู้แต่งว่ามีเหตุผลหรือไม่
เหตุผลนั้นเป็นไปได้เพียงใด
3. พิจารณากลวิธีการเขียน
4. ทบทวนความรู้หรือประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน เช่น ให้นำข้อคิด ให้นำวิธีการ
ให้นำคำแนะนำ เป็นต้น

กิจกรรมเสริมสร้างเข้าใจ

จงเติมช่องว่าง

1. ประเภทของบทความมีดังนี้

1.
2.
3.
4.
5.

2. หลักในการพิจารณาบทความคือ

1.
2.
3.

3. สารคดีคืออะไร.....

.....

4. คำว่าวลักษณะคล้ายและแตกต่างจากสารคดีดังนี้.....

.....

5. สารคดี กับ บันทึกคดีต่างกันดังนี้.....

.....

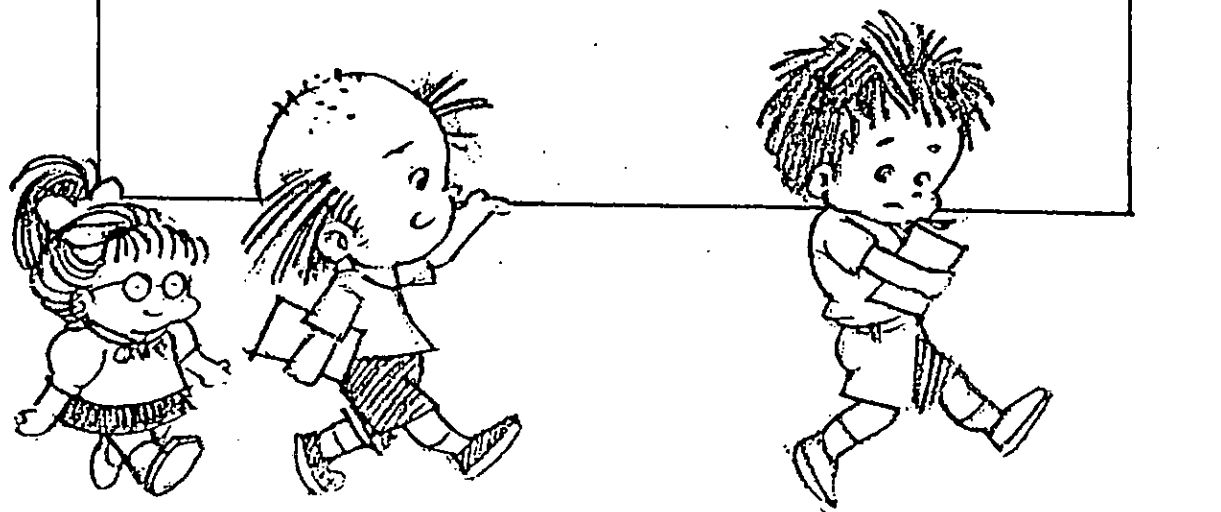

เฉลย กิจกรรมเสริมความเข้าใจ

1. 1. แสดงความคิดเห็น
 2. ชิวประวัติ
 3. เสนอแนะชี้ชวน
 4. วิชาการ
 5. ปกิณะ
2. คู่มือหาสาระ
 ความคิดเห็นของผู้แต่ง
 คู่มือประโยชน์ของบทความ
3. สารคดี คือหนังสือที่มุ่งให้สาระความรู้ ความคิด และข้อเท็จจริง ที่มีหลักฐานอ้างอิง
 ได้นอกจากนี้ยังให้ความบันเทิง
4. คำวามุ่งบรรจุเนื้อหา การเรียบเรียงเป็นไปตามความเหมาะสมของเนื้อหา ความยาก
 ง่ายในแต่ละระดับมีการบรรยายให้เพลิดเพลิน
5. บันเทิงคดี มุ่งให้ความสนุกสนาน โดยแทรกความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ ในมานิยาย เรื่องสั้น
 นิทาน สารคดี มุ่งให้ความรู้โดยแทรกความบันเทิงทำให้น่าสนใจสอดแทรก ในรูปของความ
 เรียง บทความ มีสำนวนโวหารอ่านเพลิดเพลิน

แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
ชุดที่ 6

แบบฝึกอ่านข้ามคำ

แบบฝึกที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านเฉพาะคำที่ ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถาม

เมื่อครั้งอดีตกาลคนเรายังไม่มีผ้าไว้ใช้งาน ครั้งนั้นม้า เป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่บนสวรรค์ ม้าจึง
เหาะได้

วันหนึ่งม้าลงมาเที่ยวเมืองมนุษย์ มันเห็นสัตว์นานาพันธุ์บนโลก แต่ที่มันแปลกใจคือไม่มีสัตว์
ชนิดใดรูปร่างเหมือนมันเลย ม้าโกรนพร่ำเชื้อสายของมันไว้ในเมืองมนุษย์บ้าง

ม้าจึงสมสู่กับวัว เพราะมันเห็นว่าวัวเป็นสัตว์ที่มีรูปร่างคล้ายคลึงมันที่สุด ต่อมาแม่วัวตั้งท้อง
ลูกลูกออกมาปรากฏว่าลูกของมันมีลักษณะเหมือนม้าทุกประการ ลูกม้าที่คลอดออกมาพอนินได้ก็เหาะ
กลับไปอยู่บนสวรรค์เสีย

เหตุการณ์เป็นอยู่ดังนี้หลายครั้ง จนเจ้าของแม่วัวแปลกใจที่เห็นวัวตั้งท้องแต่ไม่เคยเห็นลูก
เลย ครั้นแม่วัวตั้งท้องอีกครั้ง เจ้าของวัวเอาแหมาคลุมตัวแม่วัวเอาไว้ ยามที่แม่วัวท้องแก่ เขาก็มา
นอนเฝ้าทุกคืน

เมื่อวัวออกลูกมาเป็นม้า ชายผู้เฒ่าจึงจะได้นำไว้ใช้งาน แต่ไม่ทันไร ความฝันของเขาก็
ต้องสลาย ลูกม้าที่คลอดออกมาเหาะทะลุแหกลับไปสวรรค์อีก

ชายผู้เฒ่าไปปรึกษาฤาษีว่าควรจะทำอย่างไรดี ฤาษีจึงแนะว่า "เจ้าจงเฝ้าดูให้ดี หากลูกม้า
คลอดออกมา ให้เจ้าเอาดาบตัดเศียรเหาะ เหนือกับทั้งสี่ของมันก็ทิ้งเสีย ลูกม้าก็จะเหาะไม่ได้อีกต่อไป"

ชายผู้เฒ่าจึงยังนึก ต่อมาแม่วัวตั้งท้องและคลอดลูกออกมาเป็นม้าอีก เขาวิงใช้ดาบตัดเศียรทั้งสี่
ของลูกม้าทิ้งเสียก่อนที่มันจะบินได้ นับแต่นั้นมา เราจึงมีผ้าไว้ใช้งาน

เนื่องจากม้าเหาะได้ อย่างรวดเร็วมาก่อน แม้ว่าจะถูกตัดเศียรแล้วก็ตาม มันยังคงวิ่ง
เร็วกว่าสัตว์ชนิดอื่นอยู่ มันเองและที่เหนือกับมันมีรอยเศียรถูกตัดให้ เราเห็นตราบนเท้าทุกวันนี้

แบบฝึกอ่านข้ามคำ

แบบฝึกที่ 2

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ย้อนหลัง.....ไปจนถึงเวลาหนึ่ง เป็นวันลมแรงในฤดูร้อน ลูกยางนาพากันปลิวว่อน
ปีกทั้งสองข้างของลูกยาง ช่วยให้นักปลิวไป.....ไกล.....
ลูกหนึ่งปลิวออกไปกลางแม่น้ำ.....หล่นลงในสายน้ำ.....พัดพา
 มันไปไกลมาก.....มาติดอยู่ที่ชายตลิ่ง.....
ติดอยู่ที่นี้เป็นเวลานาน.....เมื่อน้ำลด.....ลง.....โคลนตมทับถม
วันเวลาผ่านไป.....ได้รับความชุ่มชื้น มันงอกขึ้นมาเป็นต้นไม้เล็ก...
สูงเกินพื้นดินขึ้นมางมมากนัก
ผ่านหน้าไปอีก.....เติบโต.....อย่างแข็งแกร่ง.....
 ...ความชุ่มฉ่ำของแม่น้ำ.....แสงแดดอันเป็นพลังงานแห่งชีวิต
 ไม้ใหญ่.....โตช้า.....หลายสิบปี.....อาศัยกาล
 เวลา.....นาทิตั้ง.....ชั่วโมง.....วัน.....เดือน.....ปี
 หลายปีต่อมา.....ต้นสูงเสมอ.....ต้นตาลกลางท้องนา ผู้คนที่อาศัย.....
 ริมแม่น้ำพากันพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า
 "แหม.....อย่างต้นนี้รูปทรงสวย และสูงที่สุดในบริเวณนี้ คินะ.....ที่มาขึ้นอยู่กับ
 ที่นี้ ถ้าอยู่ในป่าห่างไกลผู้คน คงมีคนขโมยตัดไปเสียแล้ว
กลัวว่าจับเหมือนจะรู้ว่าในคำขมนั้น.....มันคงไม่รู้ว่.....
ขึ้นอยู่กับผลของการถูกตัดโคน.....ภัยร้ายอื่น ๆ ยังมีอยู่.....
 ภัยร้ายสำหรับต้นยางก็ย่างกรายเข้ามา.....คนเข้ามาตั้งบ้านเรือน.....ต้นยางถูก
 ลุกล่า สภาพเหมาะสมเริ่มสูญหาย น้ำ.....เริ่มสกปรก.....มีคราบน้ำมัน.....
 สกปรกอื่น ๆเติมแม่น้ำ.....เกาะเป็นคราบ.....โคนต้นยาง.....

.....แล่นด้วยความเร็ว.....บังเกิดคลื่นแรง.....เซาะตลิ่ง
 รากของ.....อันสูงใหญ่.....ไหลพันดินขึ้นมา

ให้นักเรียนกากบาทกับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. สภาพในเรื่องเป็นอย่างไร

- ก.สงบสุขเพราะไม่มีคนอยู่ ข. เป็นป่าที่เต็มไปด้วยน้ำใหญ่
 ค. ร่มรื่นเพราะมีน้ำและน้ำใหญ่ ง. เป็นบริเวณที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม

2. ใจความสำคัญของเรื่องกล่าวถึงอะไร

- ก. การตัดไม้ทำลายป่า ข. การอนุรักษ์ธรรมชาติ
 ค. การอนุรักษ์ต้นยางนา ง. ต้นไม้ใหญ่ที่มีรูปทรงสวย สว่างงาม

3. ใครเป็นผู้แพร่เผ่าพันธุ์ต้นยางนา

- ก. ธรรมชาติ ข. สัตว์
 ค. มนุษย์ ง. แสงแดด

4. ต่อไปจะเกิดเหตุการณ์อะไรกับต้นยางนา

- ก. มีคนตัดเอาไปปลูกบ้าน ข. จะเจริญเติบโตต่อไปเพราะอยู่ในถ้ำน้ำ
 ค. จะโค่นหักลงเพราะถูกตลิ่งเซาะ ง. ไม้จะร่วงและเป็นตายเพราะขาดอาหาร

5. ผู้เขียนเรื่องนี้มีจุดประสงค์ใด

- ก. ต้องการให้มีการปลูกต้นยางนา
 ข. ให้เห็นคุณค่าของต้นไม้ใหญ่
 ค. ให้ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติต่าง ๆ เพื่อรักษาธรรมชาติไว้
 ง. ไม้ให้คนตัดไม้ทำลายป่า

จำนวนข้อที่ถูกต้อง.....ข้อ

แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง อ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม (เครื่องหมายสี่เหลี่ยม หมายถึงคำที่ให้อ่านข้ามไป)

_____ เงินใคร ๆ ก็ชอบ _____ ใคร ๆ ก็อยากได้ _____
 เพราะเป็นสื่อนำมาซึ่งอันพึงประสงค์ _____ คนไม่น้อยที่ไม่รู้จักคุณค่าของเงิน
 เลยกลายเป็นคนไม่ชอบเงิน _____ หาเงินมาได้ _____ จับจ่ายซื้อ _____ หมด _____
 ไม่เลือกว่าควรหรือไม่ควร _____ เมื่อถึงคราวจำเป็น _____ ก็ไม่มี _____
 การเก็บเงินไว้ ทีละเล็กละน้อย จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตมนุษย์ _____
 _____ สิ่งทีพึงประสงค์ของมนุษย์นั้น มีมากมาย _____ ทั้งเรื่องอุปโภค
 บริโภค ยังเป็นสิ่งฟุ้งเฟ้อ _____ ซึ่งมีค่าขิ้นยั่วยวนชวนให้ซื้อ _____
 ถ้าตามใจตามปากมากเกินไป _____ เวลาทุกข์ยากก็มองไม่เห็น _____ ถ้าตามใจตัว
 ไม่กลัวหมคกระเป่า _____ จะใช้เงินโดยไม้อั้น สิ่งที่ซื้อ _____ ไม่ค่อยจำเป็น
 ต่อการดำรงชีวิต _____ บังจ่ายสำหรับการดำรงชีวิตได้แก่ อาหาร _____ เครื่องนุ่งห่ม
 ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ซึ่งเรา _____ ให้ความสนใจน้อย จะสนใจในสิ่งฟุ้งเฟ้อ _____
 _____ เกินความจำเป็นมากกว่า เวลาที่มีเงินจะจ่ายโดยไม่คิดถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น
 ข้างหน้า _____ บุคคลประเภทนี้มักไม่ประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาทหับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกต้อง

1. คนที่ไม่ชอบเงินในเรื่องนี้เป็นคนเช่นไร

ก. รู้จักประหยัดคอออม

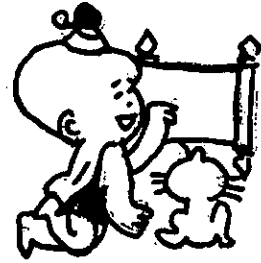
ข. รู้จักใช้ในสิ่งที่จำเป็น

ค. เลือกซื้อสิ่งที่ควรซื้อ

ง. ถ้ามีเงินจะใช้จ่ายหมด

2. ทำไมคนจึงต้องการเงิน

- ก. เพราะเงินเป็นสิ่งที่ต้องใช้ลงทุน
- ข. เพราะเงินเป็นแก้วสารพัดนึก
- ค. เพราะเงินเป็นสิ่งที่ความมั่นคงครอบครอง
- ง. เพราะเงินเป็นสิ่งที่แลกเปลี่ยนกับปัจจัยในการดำรงชีวิต

3. คนบางคนมักใช้จ่ายจนหมดกระเป๋าเป๋านั้น เป็นเพราะเหตุใด

- ก. ซื้อตามใจตัว
- ข. ซื้อสิ่งฟุ้งเฟ้อ
- ค. ซื้อตามคำโฆษณา
- ง. ซื้อสิ่งยั่วยวนชวนให้ซื้อ

4. สาเหตุใดที่ทำให้คนจำนวนมากไม่ถ้อยไม่ชอบเงิน

- ก. ใช้จ่ายไม่เป็น
- ข. ไม่รู้จักเลือกซื้อสิ่งของ
- ค. ใช้จ่ายในสิ่งไม่จำเป็น
- ง. ไม่รู้จักคุณค่าของเงิน

5. บุคคลประเภทใดที่ไม่ประสบผลสำเร็จในชีวิต

- ก. สนใจสิ่งฟุ้งเฟ้อ
- ข. จ่ายเงินโดยไม้อั้น
- ค. ไม่รู้จักค่าของเงิน
- ง. ไม่รู้จักเลือกซื้อของ

จำนวนข้อที่ถูกต้อง.....ข้อ

เฉลย 1.ง 2.ง 3.ก 4.ง 5.ค

แบบฝึกการอ่านข้ามคำ

แบบฝึกที่ 4

คำชี้แจง ให้อ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถาม

นายแก้วเป็นคาราวาภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียง แก่เริ่มอาชีพทางศิลปะของแก่ด้วยการรับจ้าง เขาเล่นยูเอ็กอุบตามวัดแต่เมื่อยังหนุ่ม แต่จะเป็นเพราะหน้าตาแก่น่าสมจะเป็นพระเอกได้ หรืออย่างไรก็ตาม เล่นยูเอ็กไวยนายแก้วก็ถูกอุปโลกให้เป็นตัวผู้ร้าย ตัวโจรหรือตัวควาร้าย ทุกที ทั้งที่นิสัยใจคอที่แท้จริงของนายแก้วก็มีได้เป็นเช่นนั้น แต่เป็นงานทางตรงกันข้าม กล่าวคือแก่เป็นคนนิสัยไม่ชั่วและไม่เอาเรื่องเอาราวกับใครทั้งนั้น ถ้าใครเอาเรื่องราวกับแก่ แก่ก็จะวิ่งหนีไปเลยทีเดีย

ถึงนิสัยแก่จะเป็นดังกล่าวมาแล้วก็ตาม นายแก้วยังสามารถแสดงบทตัวร้ายมหาโจรหรือแสดงท่าทีของควาร้ายทั่วไป ได้สนิทแนบเนียนถึงใจคน เป็นอย่างยิ่ง บางครั้งเคยทำให้เด็ก ๆ ที่นั่งดูอยู่ร้องไห้จ้าขึ้นมา ในขณะที่แก่กำลังแสดงอยู่ก็มี การแสดงที่ได้ผลทางคนดูบ่อย ๆ ครั้งนั้น ก็เริ่มจะเปลี่ยนแปลงจิตใจของนายแก้ว ทำให้แก่เห็นว่าตัวแก่เองนั้นเป็นมหาโจรหรือเป็นควาร้ายจริง ๆ ขึ้นทุกวัน แต่การแสดงก็เกิดปราศจากบรรยากาศที่เป็นจริงเป็นจังบางอย่าง เป็นต้นว่า ที่แสดงนั้นถึงจะสมมุติว่าเป็นป่าเขาล่าวาไรที่ทำนักของนายโจรก็ตาม แต่ถ้าจะดูกันไปตามจริงแล้วก็ยังเป็นโรงยี่เกอยู่กันเอง การเปลี่ยนแปลงจิตใจของนายแก้วจึงมีไม่มาก ถึงจะมีบ้างก็ยังมีอันตรายที่น่าวิตกนัก และถึงแม้จะมีบางเวลาที่นายแก้วกลับบ้าน แล้วเริ่มแสดงบทบาทที่เรียกว่าแบ่งต่อแม่คนอมผู้ที่เป็นภรรยา แม่คนอมก็หัวเราะไม่ถือสานายแก้วผู้สามี

ให้นักเรียนกากบาทกับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1. นายแก้วเป็นคนเช่นไร

ก. โมโหง่าย

ข. เป็นนักเลง

ค. ชอบทะเลาะวิวาท

ง. เป็นคนไม่เอาเรื่องเอาราวกับใคร

2. ในการแสดงนายแก้วนั้นใครได้บทอะไร

ก. ตำรวจ	ข. ผู้ร้าย
ค. พระเอก	ง. ตัวตลก

3. การแสดงของนายแก้วนั้นเป็นอย่างไร

ก. คนดูไม่พอใจ	ข. ชอบแสดงนอกบท
ค. แสดงให้คนกลัวได้	ง. แสดงให้คนหัวเราะได้

4. บทบาทที่นายแก้วแสดง มีผลต่อจิตใจของเขาอย่างไร

ก. ทำให้เขากุ๊กกิ๊ก	ข. ทำให้เขาเกลียดผู้ร้าย
ค. ทำให้เขาเกลียดพระเอก	ง. ทำให้เขาคิดว่าตัวเองเป็นผู้ร้ายจริง ๆ

5. จากเรื่องผู้แต่งต้องการจะบอกอะไรแก่ผู้อ่าน

ก. การวางอำนาจต่อภรรยา	ข. อิทธิพลการแสดงภาพยนตร์
ค. ความสามารถในการแสดงภาพยนตร์	ง. การไม่รู้จักแยกแยะชีวิตจริงกับการแสดง

จำนวนข้อที่ถูกต้อง.....ข้อ

เฉลย 1.ง 2.ข 3.ค 4.ง 5.ง

แบบฝึกอ่านข้ามคำ

แบบฝึกที่ 5

คำชี้แจง อ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถาม

ทำไมคนโบราณจึงตั้งชื่อหมาว่าทอง คำว่าทองถือว่าเป็นสิ่งมีค่า เพราะเป็นแมวที่บริสุทธิ์ สิ่งที่มีความดีทั้งหลายถ้าจะเปรียบเทียบความมีค่าคุณงามความดีจะเปรียบเทียบกับทอง เช่น แม่เนื้อทอง หมายถึงผู้หญิงที่ผิวพรรณสวย ผิวพรรณดังทองคำ คนที่พูดเพราะพูดดีก็ถือว่าเป็นสาววิกลั่นทอง ค็องการผูกมิตรก็จะใช้คำว่าขอเป็นทองแผ่นเดียวกัน และสิ่งของที่หายาก ก็จะพูดเปรียบเทียบกับหายากยังกับทอง แม้แต่คำอวยพรก็จะต้องมีคำว่าทอง เช่น ขอให้มีเงินทอง และยังมีคำพูดอื่น ๆ เกี่ยวกับทองอีก เช่น "มีเงินนับเป็นน้อง มีทองนับเป็นพี่"

ทองจึงเป็นสิ่งที่ให้ค่าทางใจ เป็นค่าแทนสิ่งที่ดีงาม จึงให้ชื่อหมาว่าทอง คนโบราณจะเลือกสรรอาหารแบ่งประเภทของใจให้สอดคล้องกับลักษณะของงาน เช่นขนมในเทศกาลทำบุญ ขนมในงานมงคล เช่น งานมงคลนอกจากจะมีการให้พรกันแล้ว อาหารที่จัดในงานเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเป็มงคลขนมที่ถือว่าเป็นขนมที่ถือว่าเป็นขนมที่ใช้ในงานมงคลต่าง ๆ จะใช้ชื่อเป็นทอง เช่น ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง ทองม้วน ทองหลุก ทองเอก จำมงกุฎ ขนมทอง

นอกจากนี้ยังมีของว่่าที่มีชื่อเป็นมงคล เช่น กระทงทอง ถุงทอง ไก่เหรียญทอง ถ้ามาใช้ขนมชื่อทองเป็นขนมสำหรับปีใหม่ของไทย ๆ คงจะดี

ถ้าในช่วงปีใหม่ของไทย คือสงกรานต์ นอกจากเราจะทำงานในเทศกาลแล้ว เราให้ขนมที่ชื่อทองแก่คนที่เรารักนับถือ คงจะดี

ให้นักเรียนกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกต้อง

1. เพราะเหตุใดจึงเปรียบเทียบทองกับสิ่งดีงาม

ก. เพราะทองมีสีเหลืองสุกสว่าง

ข. เพราะทองมีราคาแพง

ค. เพราะทองเป็นแมวที่บริสุทธิ์

ง. เพราะทองเป็นแมวที่หายาก

2. ข้อใดที่ใช้เรียกผู้หญิงผิวพรรณสวย

ก. แม่เนื้อหอม

ข. แม่เนื้อทอง

ค. สาวริกาลิ้นทอง

ง. แม่ทองอุไร

3. จากเรื่องผู้เขียนต้องการกล่าวถึงทองกับสิ่งใด

ก. คำอวยพร

ข. ผู้หญิง

ค. ถม

ง. คุณงามความดี

4. ข้อใดถือเป็นวันมงคล

ก. วันสงกรานต์

ข. วันมาฆบูชา

ค. วันเข้าพรรษา

ง. วันสิ่งแวดล้อมโลก

5. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเขียนเรื่องนี้

ก. เชิญชวนให้ทำความดี

ข. เชิญชวนให้ทำขนมที่มีชื่อทองในมงคล

ค. เชิญชวนให้นำขนมไปให้คนที่รักนับถือ

ง. เชิญชวนให้ซื้อทองไปอวยพรในงานมงคล

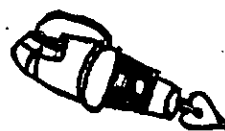
จำนวนข้อที่ถูก.....ข้อ

เฉลย 1.ค 2.ข 3.ค 4.ก 5.ค

แบบฝึกการอ่านแบบเจาะจง

แบบฝึกที่ 1

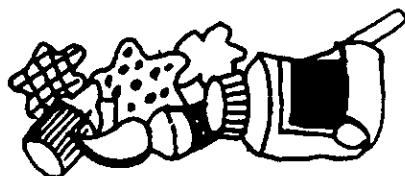

คำชี้แจง ให้นักเรียนค้นหาเลขหน้าของเรื่องที่ต้องการอ่านจากสารบัญที่นำมาแล้วเขียนเลขหน้าลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ต้องการอ่านเรื่อง	โทษของการขาดสารอาหาร	อ่านได้ที่หน้า
2. ต้องการอ่านเรื่อง	การสร้างคุณภาพชีวิต	อ่านได้ที่หน้า
3. ต้องการอ่านเรื่อง	สารอาหารที่ให้พลังงาน	อ่านได้ที่หน้า
4. ต้องการอ่านเรื่อง	สิ่งเป็นพิษในอาหาร	อ่านได้ที่หน้า
5. ต้องการอ่านเรื่อง	การเจริญเติบโตของหญิงและชาย	อ่านได้ที่หน้า

	สารบัญ	หน้า
บทที่ 7	อาหาร	1
	7.1 การทดสอบสารอาหาร	2
	7.2 สารอาหารที่ให้พลังงาน	5
	7.3 สารอาหารที่ให้พลังงาน	8
	7.4 ธาตุที่เป็นส่วนประกอบของอาหาร	14
	7.5 โทษของการขาดสารอาหาร	26
บทที่ 8	กลไกมนุษย์	43
	8.1 การย่อยอาหาร	56
	8.2 การหมุนของเลือดและก๊าซ	67

8.3	การกำจัดของเสีย	72
8.4	การสร้างคุณภาพชีวิต	80
บทที่ 9	หญิงและชาย	87
9.1	การเจริญเติบโตของหญิงและชาย	91
9.2	การสืบพันธุ์	95
9.3	การผสมเทียม	106
9.4	การควบคุมจำนวนประชากร	115

แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง

แบบฝึกที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนค้นหาเลขหน้าของเรื่องที่ต้องการอ่านจากสารบัญที่ใ้พิมพ์มาแล้วเขียนหมายเลขหน้าลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ต้องการอ่านเรื่อง	นางมัจฉาตลอดศุคสาคร	อ่านได้ที่หน้า.....
2. ต้องการอ่านเรื่อง	ศุคสาครรบกับผีดิบ	อ่านได้ที่หน้า.....
3. ต้องการอ่านเรื่อง	ซีเปลือยเข้าเมืองการเวก	อ่านได้ที่หน้า.....
4. ต้องการอ่านเรื่อง	ศุคสาครตามพระอภัยมณี	อ่านได้ที่หน้า.....
5. ต้องการอ่านเรื่อง	ฤาษีมาช่วยศุคสาครขึ้นจากแห	อ่านได้ที่หน้า.....

สารบัญ เรื่องพระอภัยมณี

	หน้า
กำเนิดศุคสาคร	158
นางมัจฉาตลอดศุคสาคร	159
ศุคสาครได้ม้ามังกร	163
ศุคสาครไปตามหาพระอภัยมณี	169
ศุคสาครรบกับผีดิบ	370
ซีเปลือยหลอกปลักศุคสาครตกแห	374
ซีเปลือยเข้าเมืองการเวก	376
ฤาษีมาช่วยศุคสาครขึ้นจากแห	381
ศุคสาครไปตามซีเปลือยที่เมืองการเวก	382
เจ้าเมืองการเวกเลี้ยงศุคสาครเป็นบุตรบุญธรรม	389
ศุคสาครตามหาพระอภัยมณี	439
สินสมุทรออกไปรับศุคสาครเข้าวัง	476

แบบฝึกการอ่านแบบเจาะจง

แบบฝึกที่ 3

คำชี้แจง ให้อ่านคำถามต่อไปนี้ และอ่านเรื่องที่กำหนดให้เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง แล้วกากบาท
ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

คำถาม เพราะเหตุใดแม่ปลาจึงมองไม่เห็นลูกปลา

ก. ลูกปลาหนีไปซ่อน

ข. น้ำสกปรกไหลมาบัง

ค. น้ำในคลองสกปรกมาก

ง. ต่างตัวต่างว่ายหากินจึงมองไม่เห็น

เรื่อง

ครั้งหนึ่ง มีปลาอยู่ฝูงหนึ่ง อาศัยอยู่ในแม่น้ำลำคลองมาเป็นเวลานาน เมื่อก่อนแม่น้ำใน
คลองใสสะอาด ฝูงปลาดังก็มีความสุข มีอยู่วันหนึ่ง แม่ปลาดกใจมาก เพราะมองหาลูก
ไม่เห็น ลูกปลาก็ตกใจมาก เพราะมองหาแม่ไม่เห็น

แม่ปลาร่ายวนเวียนจนเหนื่อย ลูกปลาก็ว่ายหาแม่อยู่เป็นเวลานาน ในที่สุดลูกปลาก็
ว่ายไปชนแม่ แม่หันมาดู จำได้ว่าเป็นลูกของตัวเอง ก็ดีใจมาก แม่ปลาจึงถามลูกว่า "ลูกไปซ่อน
อยู่ที่ไหนแม่มองหาจนอ่อนใจ"

ลูกตอบว่า "ลูกไม่ได้ซ่อนแม่ ลูกว่ายอยู่ห่าง ๆ พอมองเห็นแต่จะเป็นอะไรก็ไม่วู้ พอมีน้ำดำ ๆ
ไหลมาลูกก็มองหาแม่ไม่เห็น"

แม่จึงพูดว่า "ลูกเอ๋ย ต่อไปนี่ต้องระวังตัวให้มาก น้ำในคลองไม่ใสสะอาดเหมือนแต่ก่อน
น้ำสกปรกดำ ๆ ทำให้เราหาอาหารกินยาก ทำให้เราเหนื่อยเร็วและเจ็บป่วย
ง่าย ถ้าน้ำในคลองยังสกปรกมีกลิ่นอยู่อย่างนี้ แม่และลูกจะอยู่ต่อไปไม่ได้ เรา
จะต้องไปหาที่อื่นที่มีน้ำสะอาดอยู่"

แบบฝึกการอ่านแบบเจาะจง

แบบฝึกที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนค้นหาหมายเลขโทรศัพท์ จากสมุดรายนามผู้ใช้โทรศัพท์ที่กำหนดให้ แล้ว
เขียนหมายเลขโทรศัพท์ลงในช่องว่างทางขวามือ

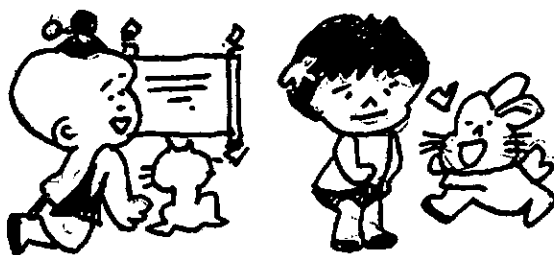
1. ต้องการหมายเลขโทรศัพท์ คุณ ขวัญใจ พงศ์ศิริ
2. ต้องการหมายเลขโทรศัพท์ คุณ ปรีชา บุญวิทยา
3. ต้องการหมายเลขโทรศัพท์ คุณ กิตติ สุขมาก
4. ต้องการหมายเลขโทรศัพท์ คุณ อรรรรณ มิ่งมาลัยรักษ์
5. ต้องการหมายเลขโทรศัพท์ คุณ อนันต์ โศคารงวรกุล

รายนามผู้ใช้โทรศัพท์

กรรณิการ์	ทิวรัตน์	28-1785
กิตติ	น้อยนาค	28-1675
กิตติ	สงวนทรัพย์	28-1638
กิตติ	สุขมาก	28-1699
ขวัญใจ	แก้วจินดา	27-4917
ขวัญใจ	พงศ์ศิริ	27-1928
ขวัญใจ	สมพันธ์	27-1150
ขวัญเมือง	ศรีศิริ	27-6122

ปรีชา	บุญประสิทธิ์ผล	59-5347
ปรีชา	บุญวิทยา	59-5149
ปรีชา	เรืองศิริ	59-5047
ปรีชา	ศรีประเสวีฐ	59-5381
อนันต์	แช่ม	25-1192
อนันต์	โตคำรจวารกุล	25-1070
อนันต์	สิรุ่งนาวาวัฒน์	25-1555
อรารวม	จิระวัฒน์ภรณ์	25-1972
อรารวม	มีงมาลัยวิเศษ	25-2132
อรารวม	ศรสุธ	25-4536

แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง

แบบฝึกที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาคำต่อไปนี้อยู่ในบรรทัดที่เท่าไรของข้อความที่กำหนดให้ เขียน
หมายเลขบรรทัดลงในช่องว่าง

1. "ยานอวกาศ"	อยู่บรรทัดที่
2. "มีสิ่งมีชีวิตอยู่หรือไม่"	อยู่บรรทัดที่
3. "สิ่งมหัศจรรย์"	อยู่บรรทัดที่
4. "สำรวจดวงจันทร์"	อยู่บรรทัดที่
5. "ดวงดาวในท้องฟ้า"	อยู่บรรทัดที่

1. สมัยนี้เป็นสมัยที่ได้ชื่อว่ายุคอวกาศ ทั้งนี้เพราะ
2. มีการเดินทางไปนอกโลก โดยส่งดาวเทียม
3. และยานอวกาศไปสำรวจอวกาศ เช่นการส่งห้องทดลองลอยฟ้า
4. ไปโคจรรอบโลก ส่งยานพร้อมด้วยมนุษย์อวกาศเดินทางไปสำรวจดวงจันทร์
5. ตลอดจนส่งยานอวกาศไวคิง 1 และ 2 ไปสำรวจดาวอังคาร นอกจากนี้
6. ยังจะไปสำรวจดาวอื่น ๆ ในท้องฟ้าต่อไปอีก นักเรียนทราบหรือไม่ว่า
7. ทำไมจึงต้องศึกษาอวกาศและดวงดาวในท้องฟ้า ในสมัยก่อนมีการศึกษา
8. เรื่องราวของท้องฟ้ากันบ้าง แต่ยังไม่สามารถจะหาคำตอบได้ว่า
9. เพราะเหตุใดจึงเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ ขึ้น จึงคิดว่าเป็นเรื่องของ
10. สิ่งมหัศจรรย์หรืออิทธิฤทธิ์ของเทพเจ้าที่อยู่บนฟ้า ทำให้เกิดความเชื่อถึงมวงาย
11. หลังจากมนุษย์ได้ใช้เวลาศึกษาปรากฏการณ์

12. จึงเข้าใจและสามารถอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล อย่างไรก็ตาม
13. ยังมีปรากฏการณ์หลายอย่างที่มนุษย์ไม่สามารถอธิบายหรือเข้าใจได้ ยังต้องศึกษา
14. ค้นคว้ากันอีกต่อไป เป็นต้นว่าดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหลายนี้มีลักษณะ
15. การเกิดอย่างไร มีสิ่งมีชีวิตอยู่หรือไม่ ผิวพื้นและเปลือกนอกของดวงดาวทั้งหลาย
16. เหมือนหรือแตกต่างกันกับโลกอย่างไร เป็นต้น

เอกสารสรุปคาบที่ 13-14

การอ่านและการพิจารณาบทร้อยกรอง

บทร้อยกรองหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า คำประพันธ์ หมายถึง ข้อเขียนที่เขียนขึ้นตามลักษณะบังคับ ลักษณะที่ใช้บังคับในการแต่งบทร้อยกรองมีหลายประการด้วยกัน เช่น คณะสัมผัส เสียง วรรณยุกต์ เสียงเอก โท ครุ ลหุ เป็นต้น ลักษณะข้อบังคับต่าง ๆ เหล่านี้เองที่ทำให้บทร้อยกรองแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ คือ กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ ร่าย

บทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ นั้น ย่อมมีสัมผัส ทั้งสัมผัสนอก สัมผัสใน สัมผัสสระ และสัมผัสอักษร สัมผัสเหล่านี้ทำให้บทร้อยกรองฟังไพเราะ และมีจังหวะลีลา นอกจากความไพเราะของบทร้อยกรองจะเกิดจากสัมผัสแล้ว ยังเกิดจากการใช้คำ และการเล่นเสียงของกวีอีกด้วย

1. การใช้คำ

คำในบทร้อยกรองจะมีการเลือกสรรอย่างพิถีพิถันเพื่อที่จะนำมาเรียบเรียงให้ได้ใจความที่กระชับได้ความหมาย และประทับใจ รวมทั้งให้แง่คิดต่าง ๆ ให้มากที่สุด ลักษณะดีเด่นของการใช้คำของกวีนั้น มักจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. การกล่าวเกินจริง (อภิปจน์) เป็นการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่งซึ่งไม่สามารถจะเป็นความจริงไปได้ แต่กวีก็จงใจที่จะให้เป็นไปเช่นนั้น ทั้งนี้เพื่อต้องการเน้นให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจและความรู้สึกคล้อยตาม เช่น

เรียนร่าน้ำเนตรถ้วม	ถึงพรหม
บวงเทพเจ้าจอมจม	ชีพม้วย
พระสุเมรุเปื่อยเป็นตม	ทบท้าว ลงมา
หากองค์กนิษฐพรหมน่วย	ที่ไว้จึ่งคง

(ศรีปราชญ์)

ข. บุคลาธิษฐาน เป็นการพรรณาสงัดสิ่งหนึ่งที่ไม่มีชีวิตให้มีกิริยาอาการเช่นเดียวกับมนุษย์ การใช้คำบรรยายเช่นนี้ ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดและความรู้สึกที่กระจำจชัดขึ้น เช่น

พอดดพริ้มยิ้มพรายกับชายฟ้า	โลกก็จำแจ้งหวังด้วยรังสี
หยาดอรุณอุ่นหล้าเหมือนอาวี	แสงระพิ่อุณาพอบทนายคลาย

(จินตนา ปิ่นเฉลียว)

ค. สัญลักษณ์ เป็นการบรรยายถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าสิ่งนั้นหมายถึงอะไร เช่น

ฉันอยู่เพื่อยุคทองของคนยาก	ที่เขาดาทกรกรรมช้านั้นหัว
เพื่อความถูกต้องที่เขาดมจกทั้งตัว	เพื่อความกลัวกลิ่นกล้าบั้นอาวธรรม

(อุชเชณี)

ง. อุปมา คือการกล่าวเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งว่าเหมือนอีกสิ่งหนึ่งโดยใช้คำต่าง ๆ ที่มีความหมายว่า "เหมือน" เช่น ตูจ ดั่ง รวากับ ประหนึ่ง ฯลฯ เช่น

ที่เวียนเดือนเหมือนอย่างน้ำค้างย่อย	ให้แฉ่มช้อยชื่นช่อเช่นกอแก้ว
โอ้รักคั่นถามมาต้องกับสองเรา	จึงใจเจ้าไกรธไปไม่ไต้ทาน

จ. อุปลักษณ์ คือการกล่าวเปรียบเทียบอีกลักษณะหนึ่ง โดยใช้เปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง ใช้คำว่า "เปรียบเป็น" หรือ "เป็น" ไม่ใช้คำว่า เหมือน เช่น

เจ้าเป็นน้ำอำไพขอให้ที่	เป็นราชสีห์สมสู่เป็นคู่สอง
ขอติดตามทราวมสงวนมวลละออง	เป็นคู่ครองพิศวาสทุกชาติไป

(สุนทรภู่)

2. การเล่นเสียง

บทร้อยกรองแต่ละบทนั้นย่อมมีความไพเราะอยู่ในตัวเอง ทั้งนี้เพราะ จันท์ลักษณ์ ได้ทำให้เกิดจังหวะลีลาขึ้นโดยปริยายอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตาม กวีก็ยังมีกลวิธีที่จะทำให้บทร้อยกรองนั้นประทับใจผู้อ่านยิ่งขึ้นโดยการทำให้เสียงในบทกวีนั้น ๆ มีความรู้สึกและมโนภาพตามจินตนาการของกวีอีกด้วย

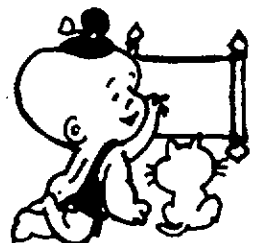
การเพิ่มความไพเราะทางด้านเสียงนั้น กวีมักใช้การเล่นคำ เล่นอักษร การเลียนเสียงธรรมชาติ และการซ้ำคำ ตัวอย่างเช่น

ก. การเล่นคำ

นางนวลนิกนิ่มน่อง	นวลปราง
จากพรากพรากจากนาง	หนึ่งนั้น
พิรราบพิลาบควาง	ควาวณข่ง ข้าฤา
บัวว่านุชนั้น	อกน่องเรียมถนอม
	(ลิลิตตะเลงพ่าย)

ข. การเล่นอักษร

ชะโตตุกกระตีโตด	สลาดโลดยะหยอยหยอย
กระเพื่อน้ำพะพร้าพรอย	กระฉอกฉานกระฉ่อนชล
	(อิลราชคำฉันท์)

ค. การเลียนเสียงธรรมชาติ

กลองทองตีครุ่มครุ่ม	เดินเวียง
---------------------	-----------

จำตะเต็งเต็งเสียง	ครุ่มครุ่ม
-------------------	------------

เสียงปรีเรื่อยเพียง	การะเวก
---------------------	---------

แต่วันแต่วันแต่ครฝรั่งขึ้น	หู้หู้เสียงสังข์
----------------------------	------------------

ง. การซ้ำคำหรือความ

เจ้างามพัศตร์ห้องเพียงบุหลันฉาย

เจ้างามเนตรประหนึ่งนัยนาทราย

เจ้างามขนงก่งละม้ายคันศรทรง

(กลอนบัวบานกลั่นขยาย)

หลักเกณฑ์การอ่าน

1. การอ่านบทร้อยกรอง ควรอ่านผ่าน ๆ ไปครั้งหนึ่งก่อน เพื่อให้ตัวอักษรผ่านสายตาเราไปบ้าง และถ้าหากพบคำยากหรือข้อความที่ยากแก่การเข้าใจ ก็จะได้ทำความเข้าใจคำหรือความนั้นเสียในขั้นนี้

2. ควรอ่านออกเสียง โดยจะต้องอ่าน

ก. ให้ถูกต้องตามจังหวะลีลาของบทร้อยกรองนั้น ๆ เช่น กลอนแปด
ต้องอ่านดังนี้

000	00	000	000	00	000
-----	----	-----	-----	----	-----

กาพย์ยานีต้องอ่าน

00	000	000	000
----	-----	-----	-----

ข. ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำให้ชัดเจน

ค. ควรอ่านเป็นทำนองเสนาะตามประเภทของบทร้อยกรองเพื่อเพิ่มความไพเราะให้อารมณ์และความรู้สึกในการอ่านนั้น

หลักเกณฑ์การพิจารณาบทร้อยกรอง

1. ดูความในบทร้อยกรองนั้นว่า มีแง่คิดที่เฉียบคมหรือลึกซึ้งประทับใจอย่างไรบ้าง

2. พิจารณาดูการเลือกสรรคำของกวีว่า ใช้คำดี ให้ความหมายของความ
เด่นชัดขึ้นหรือไม่

3. พิจารณาดูรูปแบบของการประพันธ์ ว่าเหมาะสมกับยุคสมัยหรือไม่ เป็นรูปแบบที่คนในสมัยนั้น ๆ นิยมและยอมรับกันหรือไม่

กิจกรรมเสริมความเข้าใจในการอ่าน

จงเติมคำลงในช่องว่าง

1. บทร้อยกรองคือ.....
2. สัมผัส คือ.....
3. ความไพเราะของบทร้อยกรองเกิดจาก.....
4. การเปรียบเทียบโดยกล่าวเกินจริง กวีทำขึ้นเพื่อ.....
5. บุคลาธิษฐาน คือ.....
6. จุใจได้คิดลีการแล้ว ตั้งดวงแก้วตกต้องแผ่นผา คำว่า ดวงแก้ว ถือว่าเป็นคำ.....
7. การเปรียบเทียบแบบอุปมา และอุปลักษณ์ แดกต่างกันที่คำว่า.....และ.....
8. การอ่านบทร้อยกรอง ควรอ่านให้เสียงดัง เพราะ.....
9. การดูความไพเราะในบทร้อยกรอง ควรดู.....
10. รูปแบบบทประพันธ์ที่เป็นแบบใหม่ เกิดขึ้นในยุคนี้ คือ.....

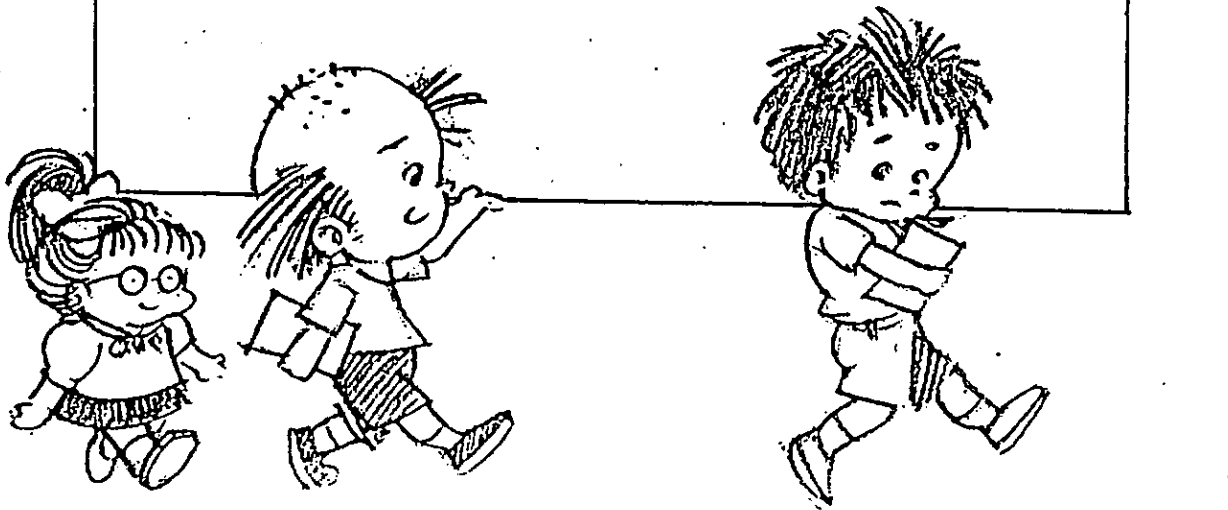

เฉลย

1. ข้อความที่เขียนขึ้นตามกฎข้อบังคับของทฤษฎีกรองแต่ละชนิด
2. คำที่คล้องจองกัน แบ่งเป็น สัมผัสสระ และสัมผัสอักษร
3. สัมผัส การใช้คำ การเล่นเสียง
4. การเปรียบเทียบโดยกล่าวเกินจริง กวีทำขึ้นเพื่อ เน้นให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจและความรู้สึกคล้อยตาม
5. การพรรณนาสิ่งที่ไม่มีชีวิตให้ทำกิริยาอาการเช่นเดียวกับมนุษย์
6. สัตว์ลักษณะ
7. เหมือน และเป็น
8. จะทำให้ไพเราะขึ้น เพราะได้ทั้งจังหวะ ลีลา ให้อารมณ์ และความรู้สึกได้ดีกว่า
9. แนวคิดที่หลักแหลม
10. กลอนเปล่า

แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
ชุดที่ 7

แบบฝึกหัดการค้นหาคำความหมายจากพจนานุกรม

แบบฝึกที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนตรวจสอบความหมายของคำที่พิมพ์มาว่าถูกหรือไม่ ถ้าถูกเขียนเครื่องหมาย /
ถ้าผิดเขียนเครื่องหมาย x ในวงเล็บหน้าข้อ

เริ่มเวลา.....

- (.....) 1. กำมะหยี่ หมายถึง ผ้าที่ทอด้วยขนสัตว์แกมไหม
- (.....) 2. กำเว็บ หมายถึง รุนแรงขึ้น
- (.....) 3. กำไร หมายถึง เครื่องประดับสำหรับสวม
- (.....) 4. กิ่ง หมายถึง ส่วนที่แยกออกจากลำต้น
- (.....) 5. กิจ หมายถึง ธุระ, งาน

กำมะหยี่ 1 น.	ผ้าชนิดหนึ่ง มีขนด้านเดียว	กำไล น.	ชื่อเครื่องประดับสำหรับสวม
กำมะหริด น.	ผ้าที่ทอด้วยขนสัตว์แกมไหม		ข้อมือหรือข้อเท้าทำด้วยเงิน
กำมงละคร น.	ตำแหน่ง		หรือทอง เป็นต้น
กำมั่งวิไล น.	ตำแหน่งในสระ	กิ่ง น.	ส่วนที่แยกออกจากลำต้น,
กำยาน น.	วัตถุเครื่องหอมชนิดหนึ่ง		แขนง, ไม้เรียกส่วนย่อยที่
	เกิดจากยางหรือชันที่ออก		แยกออกไปจากส่วนใหญ่แต่
	จากเปลือกของต้นไม้บาง		ยังขึ้นอยู่กับส่วนใหญ่เช่น
	ชนิด		กิ่งอำเภอ
กำยำ ว.	ใหญ่โตแข็งแรง	กิ่งก่า น.	สัตว์สี่เท้าในจำพวกสัตว์เลี้ยง
กำรอก ว.	เหนียว		คลานชนิดหนึ่งหางยาว ตัวมี
กำรอก, กำทรอก น.	ข้างตมกัน		เกล็ด บนหัวมีหนาม เมื่อวิ่ง

กำราบ(-หราบ) ก.	ทำให้ เช็ดหลาบ, ทำให้ กลัว, ทำให้สิ้นมยศ, ทำ ให้สิ้นฤทธิ์	ไปชั่วระยะหนึ่งแล้วจะหยุดชู่ คอชะเง้อเสียทีหนึ่ง
กำเริบ ก.	รุนแรงขึ้น	กิ่งกือ น. ชื่อสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังชนิด มีขามากเป็นข้อๆ ลำตัวกลม ยาวเป็นปล้องๆ ติดย ก้นมาก มาช เมื่อไปถูกตัวมักจะชดเป็น
กำไร น.	ผลที่ได้เกินต้นทุน ยิ่ง, เกิน	กิจ, กิจ น. ชุระ, งาน กิจจะลักษณะ ว. เป็นกาารเป็นงาน, เป็นเรื่อง เป็นราว
กำลัง 1 น.	แรง, สิ่งที่ทำให้เกิดอำนาจ ความเข้มแข็ง	กิจจา น. เรื่องราว, ข้อความ กิตติ(กิต-ติ) น. คำเล่าลือ, คำสรรเสริญ
กำลัง 2 (คณิต) น.	เลขชี้กำลังที่เขียนลงบน- จำนวนจริง	

เสร็จเวลา.....

จำนวนข้อที่ทำถูก.....

เฉลย 1. x 2. / 3. x 4. / 5. /

แบบฝึกการอ่านค้นหาความหมายจากพจนานุกรม

แบบฝึกที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนตรวจสอบความหมายของคำที่ให้มาว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าถูกเขียนเครื่องหมาย /

ถ้าผิดเขียนเครื่องหมาย x ในวงเล็บหน้าข้อ

เริ่มเวลา.....

(.....) 1. รำพึง	หมายถึง	บ่นถึง
(.....) 2. รำไร	หมายถึง	ใส่
(.....) 3. วิต	หมายถึง	แบบแผน
(.....) 4. รำเพย	หมายถึง	หัด
(.....) 5. รุ่ง	หมายถึง	เวลาเข้าตัว

ระงับ	ดู ระงับ	วิน	ก. เหน้ที่ละน้อย ปลั่ง
รำจวน	ดู รำจวน	ว.	ว. เรือยนต์ ๗ (สำหรับน้ำและลม
รำบวน	ก. รบศึก รบ แผลงจาก ราม	วิ (โบ)	น. ผล พลรบ กองทัพ กองทหาร
รำพัน	ก. พูดถึง บ่นถึง	ถ.	ถ. ยกไป เดิน วัล น. กระบวน
รำพาย	ก. พัด โบก น. ต้นกระบอก	วิต	ก. มีบ รูด นาม แผ่ให้กว้าง หรือ
รำพึง	ก. คิดถึง คำหนึ่งถึง ใคร่ครวญ	วิต	น. เชียงอย่าง แบบแผน ประเพณี
รำเพย	ก. พัด โบก น. ต้นกระบอก	วิบ	ว. เร่ง อุ่น เช่น ถ้ำรัง ก. วิต
รำไพ	ดู ระวี	วิระ	ก. ดึง จุด ลาก
รำมะนา	น. ชื่อกลองชนิดหนึ่ง รูปกลมแบน ต้น ชิงทั้งหน้าเดียว	วิน	ก. ขึ้น สบาย รื่นเริง ก. สำราญใจ เพลิน

รำนะนาด	น. ชื่อโรคชนิดหนึ่งเกิดตามรากไม้ ทำให้เหงือกบวมเป็นหนอง	รึ้น	(กลอน) ก. รึ้น
รำราญ	ก. รบ แผลงจาก รานู	รื้อ	ก. แยกออกถอดออกจากสิ่งที่เป็นรูปปั้น เช่น รื้อไม้ใหม่ ๆ คลายขนออก ขยาย ออก
รำร่า	ก. จวน ๆ เกือบ ขยับ ล้ำล้าก็ใช้	รุ	ก. ถ้าย ไล่ ทิ้ง
รำไร	ก. ไรย (ใช้สำหรับเอาไหมเสมแทรก ยา) ใส แทรก ว. อ่อน	รุก	ก. ก้าวหน้าเข้าไป รบในที่ใกล้ล่วง แดนเข้าไป ไลให้จมนุ รุกรบ ก. รบล่วงแดนเข้าไป รุกรัน ว. เริ่มแรก เวลาเข้าตรู
		รุ่ง	

แบบฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรม

แบบฝึกที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนตรวจสอบความหมาย ของคำที่เห็นว่าถูกหรือไม่ ถ้าถูกเขียนเครื่องหมาย /
ถ้าผิดเขียนเครื่องหมาย x ในวงเล็บหน้าข้อ

เริ่มเวลา.....

(.....)	1. กระจาย	หมายถึง	กระจาย, อยากร
(.....)	2. ครั้ง	หมายถึง	สัตว์ชนิดหนึ่ง จำพวกเดียวกับลิง
(.....)	3. เกรงครวญ	หมายถึง	แข็ง, คึง, ถืออย่างจริงจัง
(.....)	4. ครวญเวียน	หมายถึง	ครอบครวญที่อยู๋ในบ้านเวียนเดียวกัน
(.....)	5. ครวาง	หมายถึง	ชื่อไม้ล้มลุกชนิดหนึ่ง

เสร็จเวลา.....

จำนวนข้อที่ทำถูก.....

เฉลย 1. / 2. x 3. / 4. / 5. x

กรอบดัลป์ [กรอบ-] น. ชื่อไม้ต้นชนิดหนึ่ง (*Abutilon* sp.) ในวงศ์ Malvaceae ใช้ทำยาไทย, ยักเพรียง ก็ว่า.

กร็อม [กร้อม] ก. ยืนหรือนิ่งแยกขาให้ของอยู่ใต้หว่างขา, ยงไม้ให้ของอยู่ใต้ตัว เช่น นอนกร้อม, เอาสิ่งของมีขาเช่น โต๊ะเก้าอี้ตั้งในอาคารเช่นนั้น, ปลูกเรือนให้คอกอยู่ใต้เรือน เรียกว่า ปลูกเรือนกร้อมคอก.

กระ ๑ [กระ] คำย้าหน้าอันขึ้นต้นด้วย ค ในบทกลอน มีความเปลี่ยนแปลงเดียวกับคำเดิม นั่น คือ กระตรง กระไล กระกรีก กระควาบ กระโครม. (ม. ร่ายยาว).

กระ ๒ [กระ] ใช้แทน กระ ที่เป็นพยางค์หน้า เช่น กระหน กระหยา กระโหย.

กระเมิม [กระ-] ว. ดู, น่ากลัว, เช่น ครีมกระเมิมกัวยรา. (ม. คำหลวง มหาพน).

กระแฉิง [กระ-] ก. แคลง, เอียง, โคลง, ลอยไป.

กระไล ก. ไป. (แผลงมาจาก โคล).

กระเวง [กระ-] ก. เคว้ง, แคว้ง, หมุนไป.

กระวาน [กระ-] ก. กระหน, ถิ่นรน, เดือดร้อน, กระวาน กระวาย.

กระวาน [กระ-] ก. หวานนิก.

กระหาบ [กระ-] ก. กระหยา, อยาก.

กระหิว [กระ-] ก. อยาก, หิว.

กระโหย [กระ-] ก. กระโหย, ระโหย, โหย, สะเหยียด.

กรัง ๑ [กรัง] น. ชื่อแมลงชนิดหนึ่ง (*Laccifer lacca*) ในวงศ์ Coccidae เกาะอยู่ตามกิ่งไม้ เช่น ฉำฉา และชื้อออกมาทำเป็นรังที่อาศัย เรียกว่า ชีครัง; ยางเหนียวชนิดหนึ่ง (resin) ซึ่งถ่ายออกมาจากตัวกรัง ใช้ทำน้ำมันชักเงา ผนึกครา ทำแผ่นเสียง เป็นต้น.

กรัง ๒ น. ชื่อเรียกพรรณไม้ชนิดหนึ่ง (*Dendrobium parishii*) ว่า เอื้องกรัง.

กรัง [กรัง] น. คราว, หน, ที.

กรัดแก้ว [กรัดแก้ว] ก. แข็ง, ตึง; ถืออย่างจริงจัง.

กรัน [กรัน] ว. ใช้ประกอบคำอื่นมีความหมายไปในทำนอง

ว่า นึก, นท้, ยิง, จริง.

กรัน [กรัน] ก. รู้สึกถึงเนื้อถึงตัว, สะทกสะท้าน, สะเทือน, เกรงขาม. กรันกรั้ม ก. สะทกสะท้านด้วยความกลัว.

กรันตัว, กรันเนื้อกรันตัว ก. สะบัดร้อนสะบัดหนาว, หนาว ๆ ร้อน ๆ, ตึงเนื้อถึงตัว.

กรัน [กรัน] ว. เมื่อ.

กรับ [กรับ] เป็นคำรับหรือคำลงท้ายอย่างสุภาพที่ผู้ชายใช้.

กริว ๑ [กริว] น. โรงหรือเรือนสำหรับทำกับข้าวของกิน, เรียกผู้ที่อยู่กินร่วมครัวกันว่า ครัวหนึ่ง ๆ. กริวไฟ น. ครัว. กริวเรือน น. ครอบครัวที่อยู่ในบ้านเรือนเดียวกัน.

กริว ๒ [กริว] (ถิ่น) น. ของ, สิ่งของ, เครื่องใช้. กริวทาน (ถิ่น) น. ของถวายพระ.

กริว [กริว] น. กรัง, คราว, หน.

กริว [กริว] ก. จุดลากไปอย่างไม่ปราณี.

กริวาก [กริวาก] ก. ยึดชายออกแล้วไม่คืนตัว เช่น กระเพาะกราด ท้องกราด; กระตุกตะโปกเคาะที่แยกออก เรียกว่า ตะโปกกราก.

กริวาง ๑ [กริวาง] ก. ร้องเบา ๆ เรื่อย ๆ ด้วยความเจ็บปวดหรือเสียงที่ร้องลากยาว ๆ เช่น เสียงฟ้าร้อง เรียกว่า กราง.

กริวาง ๒ [กริวาง] น. หอยแครงชนิดหนึ่ง (*Arca inaequalis*) ในวงศ์ Arcidae.

กริวานู [กริวานู] ว. งาน, สวข, นารัก, โดยมากมักใช้ประสมกับคำอื่น เช่น นางวานู สะคราวญ.

กริวาน ๑ [กริวาน] น. เครื่องมือทำไร่ทำนาใช้วัวหรือควายลาก มีคันชักสำหรับลากขี้หญ้าและทำให้ดินที่ไถแล้วขุย, เครื่องมือสำหรับชักหรือลากขี้หญ้าหรือหยากเยื่อ ทำเป็นซี่ ๆ มีค้ำสำหรับถือ, ก. ชักหรือลากขี้หญ้าเป็นคันด้วยควาลัน.

กริวาน ๒ [กริวาน] น. ชื่อไม้ล้มลุกชนิดหนึ่ง (*Spilanthes acmella*) ในวงศ์ Compositae เรียกกันว่า ผักคราด ขนาดสูงราว ๕๐-๘๐ เซนติเมตร ดอกเหลือง รูปไข่ ขนาดราวเท่าปลายนิ้วก้อยเล็ก ๆ ขึ้นตามที่รกร้างว่างเปล่าในที่ชื้นแฉะ

แบบฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรม

แบบฝึกที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนตรวจสอบความหมาย ของคำที่ให้มาว่าถูกหรือไม่ ถ้าถูกเขียนเครื่องหมาย /
ถ้าผิดเขียนเครื่องหมาย x ในวงเล็บหน้าข้อ

เริ่มเวลา.....

(.....)	1. ชั้นภาค	หมายถึง	ปลิง
(.....)	2. ชั้นตุ	หมายถึง	การชนะ , ความชนะ
(.....)	3. ชั้นนุ	หมายถึง	เข้า
(.....)	4. ชั้นโรง	หมายถึง	กิ่งตะกาด
(.....)	5. ชัย	หมายถึง	สัตว์เกิด , สัตว์ , คน , ต้นไม้
(.....)	6. ชัยพดกษ	หมายถึง	ชื่อลายชนิดหนึ่ง
(.....)	7. ชัยภูมิ	หมายถึง	ทำเลที่เหมาะสม
(.....)	8. ชัยลฎกา	หมายถึง	อายุ
(.....)	9. ชัยแล่น	หมายถึง	ระยะเวลาที่เป็นไปชั่วครู่ชั่วคราว
(.....)	10. ชา	หมายถึง	อาการที่อวัยวะเป็นเหน็บ

เสร็จเวลา.....

จำนวนข้อที่ถูก.....

เฉลย 1. x 2. x 3. / 4. x 5. x 6. / 7. / 8. x 9. / 10. /

ชันกาติ ๒ [ชันนะ-] น. กังคะกาด. (ดู ตะกาด ๔).
 ชันชี (อิน- ปิกซ์ไต) ก. สัญญา, นิลหมาย, ตกกลงกัน.
 ชันดาวจร [ชันตาคะระ] (แบบ) น. เรือนไฟ, ห้องสำหรับ
 รุมไฟเพื่อให้ห้องออก. (ป.).
 ชันตุ (แบบ) น. สัตว์เกิด, สัตว์, คน, ต้นไม้. (ป.; ส.).
 ชันนะตุ น. ชื่อโรคผิวหนังชนิดหนึ่ง เป็นที่ศีรษะ เกิด
 จากเชื้อราบนผิวหนังศีรษะก่อนแล้วลุกลามกินลึกลงไป
 ถึงรากผม ทำให้ผมร่วง (มักเกิดแก่เด็กผู้ชาย).
 ชันนุ, ชันนุกะ (แบบ) น. เข่า. (ป.; ส. ขาน). (ดู
 ขาน, ขานกะ).
 ชันโรง [ชันนะ-] น. ชื่อแมลงชนิดหนึ่ง (*Trigona sp.*)
 ในวงศ์ Apidae ไม่มีเหล็กใน มีชอบทำรังตามบ้านเรือน
 โรง และต้นไม้ ที่แตกเป็นร่อง รังเหนียว ในรังมีน้ำหวาน,
 ขี้ผึ้ง หรือ หูด ก็เรียก.
 ชันษา [ชันนะสา] น. อายุ. (ย่อมาจาก ชนมพรรษา).
 ชันสูติ [ชันนะสูติ] ก. สอบสวนโดยเหตุผล, ตรวจตรา
 เพื่อหาหลักฐานข้อเท็จจริง เช่น ชันสูติกรพิศพ.
 ชันปน [ชันปะนะ] (แบบ) น. การกระซิบ. (ป.; ส. ชปน).
 ชันพ (แบบ) ว. เฝ้า. (ป.; ส. ชพ).
 ชันพุนท [ชันพุนท] น. ทองคำเนื้อบริสุทธิ์ (ในคัมภีร์
 ไตรภูมิกล่าวว่าเป็นได้ดั่งเงิน), ชมพุนท ชมพุนท หรือ
 ชามพุนท ก็ว่า. (ป.; ส. ชามพุนท).
 ชัน, ชัน- [ชัน, ชัน-] น. การชนะ, ความชนะ. (ป.;
 ส.). ชันบาน [ชันนะ-] น. เครื่องดื่มในการมีชัย.
 (ป.). ชันเกี [ชันนะ-] น. ชื่อกลองตีเมื่อมีชัย. (ส.).
 ชันคีรี [ชันคีรี] น. ความสง่าผ่าเผยด้วยความชนะ (ใช้
 ประกอบกับชื่อต่าง ๆ ที่ถือว่าเป็นมงคล) เช่น พระ
 ขวรงค์ชัยศรี นครชัยศรี พیمانชัยศรี.
 ชันพฤกษ์ ๑ [ชันนะพฤกษ์] น. ชื่อไม้ต้นขนาดเล็กชนิด
 หนึ่ง (*Cassia fistura*) ในวงศ์ Leguminosae ดอกเหลือง
 อ่อน ช่อดอกยาวห้อย ขณะมีดอกไม่มีใบหรือมีน้อย มีตาม
 ป่าเบญจพรรณทั่วไป, คู่น หรือ ราชพฤกษ์ ก็เรียก.
 ชันพฤกษ์ ๒ [ชันนะพฤกษ์] น. ชื่อลายชนิดหนึ่ง.

ชันภูมิ [ชันนะภูมิ] น. ทำเลที่เหมาะสม. (ป.; ส.).
 ชันตุภา [ชันตุภา] (แบบ) น. ชลภา, ปลิง.
 ชัน ๑ น. ระยะ เช่น นำลึก ๓ ชั่วโมง สูง ๓ ชั่วโมง, ระยะ
 เวลา, สมัย, ครั้ง, เช่น ชันบุ๋บคายน ชันห่อหุ้ม.
 ชันกน น. ช่วงเวลาประมาณชั่วอายุคน. ชันควรว
 ว. ชันระยะเวลาไม่นาน, ไม่ประจำ, ไม่ตลอดไป. ชัน
 โมง น. ช่วงระยะเวลา ๑๐ นาที. ชันแค้น น. ระยะ
 เวลาที่เป็นไปชั่วครู่ชั่วคราว.
 ชัน ๒ ว. เลว, ทรม, ร้าย, ไม่ดีเพราะตั้งใจผิวนคิดธรรม
 หรือจารัดประเพณีเป็นต้น เช่น กนชัน. ชันช้า ว.
 เลวทรม. ชันข้างซี ดีข้างสงฆ์ (สำ) ว. ปล่อย
 ไปตามเรื่องตามราว ไม่เอาเป็นธุระ (มักใช้แก่พระสงฆ์).
 ชัน ๓ บ. ตลอด, ตื่น, เช่น ชันอายุ. ชันน้ำตาปี ว.
 ตลอดปี.
 ชัน น. ที่สำหรับวางตั้งของ รูปคล้ายตุ้ แต่ใช้กระดานข้าง
 ตลอดเป็นเชิง.
 ชันชม ก. ชื่นชม, รื่นรมย์, ชมชิว ก็ว่า.
 ชันแต่ไว้ ว. เลียดแต่ว่า, เว้นแต่ว่า, เพียงแต่ว่า.
 ชัน ๑ น. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง (*Thea sinensis*) ในวงศ์
 Theaceae ชอบขึ้นตามภูเขาในเขตร้อน ใช้ชงน้ำร้อนกินเป็น
 เครื่องดื่ม, ทางภาคเหนือเรียก เมือง และนิยมเอาใบมา
 หนึ่งแล้วหมัก เรียกว่า ใบเมี่ยง; ไม้ต้นชนิดหนึ่ง (*Camellia*
sp.) ในวงศ์ Ternstroemiaceae ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับ.
 ชัน ๒ ว. อากาศที่อวิยะเป็นเหน็บ เช่น มีชาน เทชาน; เรียก
 ปลายที่จวนจะตายอยู่แล้วว่า ปลายชาน.
 ชัน ๓ น. เรียกบ้านหรือเรือที่ขายเครื่องหอมต่าง ๆ มีแปง
 และน้ำหอมเป็นต้น.
 ชัน ๔ ก. หมายถึง, กำหนด, ใช้ประกอบกับคำ กฎ ว่า
 กำหนดกฎหมาย, สั่งกีด เช่น แบ่งปันแผนกหมู่ชา. (พระ
 อัยการบานแผนก), เด็กชา, เรือชา เช่น สรรทุกนเรือ
 เรือชา. (สมุทรโฆษ).
 ชัน ๕ ก. เป็น, ให้เป็น, เช่น มนตร์ชากรุงชนะ. (ลขญ)
 สังเวช; ตบาช, คี, เก่ง, เช่น ลือชา. (ข.).

ขยาย [ชะหฺยาย] ก. อธิบาย, ชี้แจง, เช่น ขยายความ, แผ่กว้างออกไป เช่น ขยายตัว, เปิดเผย เช่น ขยายความลับ, คลายให้หายแน่น เช่น ขยายเข็นมัดให้หลวม, คลี่, แฉม, เช่น ดอกไม้ขยายกลีบ, ทำให้กว้างใหญ่ออกไป เช่น ขยายห้อง ขยายรูป, ทำให้มากขึ้น เช่น ขยายพันธุ์.
ขยายขั้วเทื่อ (ปาก) ก. แสดงอะไรที่ไม่คมคาย, แสดงให้เห็นความโง่เขลา.

ขย้า [ชะหฺย้า] ก. กำย้า ๆ, บินย้า ๆ, คลุก.

ขย้า [ชะหฺย้า] ก. เอาปากจับกัดย้า ๆ.

ขยิก [ชะหฺยิก] ว. เร็ว ๆ ลี ๆ เช่น เกพยิก ๆ.

ขยิบ [ชะหฺยิบ] ก. ทำหลังคาแล้วล้มโดยเร็วครั้งหนึ่ง โดยเป็นอาณัติสัญญาณให้ผู้อื่นกระทำหรือเว้นกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง.

ขยิม [ชะหฺยิม] ก. ภูมิใจ, กระหิม.

ขยี้ [ชะหฺยี้] ก. บีขี้ ๆ ให้หลก เช่น ขยี้พิมเสน, เอาวัตถุ เช่น ผ่าดูกับเนื้อของมันเองในการซักฟอก, เอาวัตถุเช่น กระดาษดูกับเนื้อของมันเองเพื่อให้มัน, เอามือกดดูไปมา เช่น ขยี้ตา, โดยปริยายหมายความว่า ทำลายให้หลก ละเอือล เช่น ขยี้ขี้ก.

ขยี้ขยั้น [ชะหฺยี้ชะหฺยั้น] ก. ขยั้นขยั้นแข็ง เช่น เห็นก็จะขยี้ขยั้นเขื่อน. (ม. ร่ายยาว ชุกช).

ขยู่ขยิก [ชะหฺยู่ชะหฺยิก] ก. ไม่อยู่นิ่ง ๆ ขยิบไปขยิบมา (ใช้ในอาการที่แสดงถึงความไม่เรียบร้อย) เช่น นิ่งขยู่ขยิก, โดยปริยายหมายถึงลักษณะที่ไม่เรียบร้อย เช่น ลวดลายขยู่ขยิก เขียนหนังสือขยู่ขยิก.

ขยู่ขยู่ [ชะหฺยู่ชะหฺยู่] ว. ยุ่งเหยิงไม่เป็นระเบียบ.

ขยู่ [ชะหฺยู่] ว. กระดุก ๆ. **ขยู่ขยิบ** [-ชะหฺยิบ] ว. กระดุก ๆ, เต้นคุด ๆ อย่างเนื้อเต้น.

ขยู่ ๑ [ชะหฺยู่ ๑] น. ขยม, ข่า, บ่าว, เช่น ขยู่แต่ ๆ ข่าแต่. สรรพนามบุรุษที่ ๔ ใช้แทนชื่อผู้พูด.

ขยู่ ๒ [ชะหฺยู่ ๒] ว. ชะบุก, ทำลี ๆ, เช่น เห็นลับแลแล้วก็พวยขยู่ใหญ่. (สุภาษิตท่านพุทธาจารย์ - โศ).

ขยู่ [ชะหฺยู่] ก. เอาปลายนิ้วทั้ง ๔ หยิบรวบรวมมาเพื่อให้ได้มาก, โดยปริยายใช้ในอาการอย่างนั้น เช่น แมงมุมขยู่หลังคา. น. ปริมาณของที่ขยู่มาได้ครั้งหนึ่ง ๆ เรียกว่า ขยู่หนึ่ง.

ขยู่ตีนหมา น. ชื่อโรคผิวหนังชนิดหนึ่ง มีพิษอักเสบออกเป็นเม็ดผื่นดวง ๆ.

ขยู่ ๑ [ชะหฺยู่ ๑] ว. กระจุย, เป็นปุย ๆ.

ขยู่ ๒ น. ชื่อปลาน้ำจืดชนิดหนึ่ง (*Akysis macronema*) ในวงศ์ Akysidae ไม่มีเกล็ด มีหนวดข้างรูปร่าง, สามซี่ข้างก็เรียก.

ขรรม [ชะหฺรรม] ว. เอ็ดอึง, แซ่, (ใช้แก่เสียง).

ขรรค - [ขกคะ-] (แบบ) น. แรด เช่น เถลิงขรรคอาสน์. (ฉันทกล่อมพญช้าง). (ป. ขลก ; ส. ขทก).

ขรรค์ [ขัน] น. ศัสตราวุธชนิดหนึ่ง มีคม ๒ ข้าง ที่กลางทั้งหน้าและหลังเป็นสันเล็กคล้ายคมรูปหอก ลำสัน. (ป. ขลก; ส. ขทก).

ขรวี [ขรวี] น. เป็นคำเรียกภิกษุที่มีอายุมาก หรือที่บวชเมื่อแก่ หรือบวชแล้วแต่ว่า ขรวี. ว. เรียกคนที่มั่งมีว่า เจ้าขรวี.

ขรวียาย น. ยายของเจ้าซึ่งเป็นราชโอรสหรือราชธิดา.

ขรวิบ [ขรวิบ] ก. ตัดเส้นด้วยตะกร.

ขรี [ขรี] (ถิ่น - ปักษ์ใต้) น. ต้นกรกช.

ขรีม [ขรีม] ว. มีอาการนั่งอย่างตริกตรอง.

ขรุขระ [ขรุขระ] ว. เป็นปุมเป็นแง้, ไม่เรียบราบ.

ขล้ง [ขล้ง] (ถิ่น - ปักษ์ใต้) ก. เหลอ เช่น ขล้งไป ๆ เหลอไป.

ขลอบ [ขลอบ] (ถิ่น - ปักษ์ใต้) ก. สลบ.

ขลัม [ขลัม] (ถิ่น - ปักษ์ใต้) น. ขนม.

ขลวน [ขลวน] น. ตัว. (ข. ขลวน ว่า ตัวคน).

ขลื้อ [ขลื้อ] น. ชื่อไม้ต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ในวงศ์ Combretaceae เปลือกเรียบ สีเขียวนวล มี ๔ ชนิด คือ ขลื้อเงาะ (*Terminalia cambodiana*) มีใบรีหรือรูปไข่ยาว ๔-๘ เซนติเมตร, ขลื้อเทียน (*Finetia rivularis*) ใบเล็ก ลักษณะคล้ายใบเทียนหรือใบทับทิม กิ่งมักเขียวและข้อย

6

แบบฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรม

แบบฝึกที่ 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่ คำกับความหมาย ให้ถูกต้องโดยนำตัวอักษรหน้าข้อความที่เป็น
ความหมายมาใส่ หน้าข้อที่เป็นคำศัพท์

	1. จับกุม	ก. หงอยเหงา
	2. จับจด	ข. แสวงหาผลประโยชน์โดยตัวเองไม่ต้องลงทุน
	3. จับเสื่อมือเปล่า	ค. สามเณร
	4. จับกัง	ง. ชื่อไข้ที่เกิดเพราะยุงกัด
	5. จับหัวเข้าพูด	จ. จับยัดเอาตัวไว้
	6. จับโปง	ฉ. ลักษณะที่ทำไม่จริงจัง
	7. จั่ว	ช. พูดได้อย่างเป็นกันเอง
	8. จา	ซ. พูด, กล่าว
		ฅ. จับผิด ๆ ถูก ๆ , บังเอิญ
		ฉ. คอยเฝ้าสังเกต
		ค. งานกุลี, ไข้เรียกคนทำงาน
		ด. ลมที่ทำให้ปวดเมื่อยตามข้อต่าง ๆ

เฉลย 1. จ 2. ฉ 3. ข 4. ค 5. ซ 6. ค 7. ค 8. ซ

จับ ก. อาการที่ใช้มือตะคองตึงตังสิ่งหนึ่งตลอดจนกำไว้ยึดไว้; เกาะ เช่น นกจับคอน; ติด เช่น เขม่าจับกันหม้อ; เริ่ม เช่น จับเรื่องตั้งแต่ตอนนั้นไป; เกาะกุมตัวมิให้หนี เช่น จับผู้ร้าย; กิริยาที่ทำขมขื่นให้เป็นหัว ๆ เรียกว่า จับขมขื่น, ลักษณะนามของขมขื่นว่า จับ หรือ หัว เช่น ขมขื่น ๕ จับ หรือ ขมขื่น ๕ หัว. **จับกลุ่ม** ก. รวมกันเป็นหมู่. **จับกุม** ก. จับยึดเอาตัวไว้. **จับเขม่า** ก. เอาเขม่าผสมน้ำมันดินเป็นคันทาหมให้ดำ. **จับไข้** ก. อาการที่ไข้ขึ้นสูง. **จับความ** ก. จับใจความ, เข้าใจความหมาย. **จับข้างทาง** (สำ) ก. ทำสิ่งที่เสี่ยงต่ออันตราย. **จับจด** ว. ลักษณะที่ทำให้ไม่จริงจัง. **จับจอง** ก. เข้าครอบครอง (ใช้แก่ที่ดิน). **จับจิต, จับใจ** ว. คิดใจ, เป็นที่พอใจ. **จับเจ้า** ว. หงอยเหงา, หงอยก้อ. **จับเชิง** น. ศิษย์กบลอกช่าง. **จับดำถดำแดง** (สำ) ก. มุ่งอย่างหนึ่งไปได้อีกอย่างหนึ่ง, มุ่งอย่างหนึ่งกลายเป็นอีกอย่างหนึ่ง. **จับตัววางตาย** (สำ) ก. กำหนดลงไปแน่นอนไม่เปลี่ยนแปลง, กำหนดตัวบุคคลให้ประจำหน้าที่โดยเฉพาะ. **จับตา ๑** ว. ถูกตา, เหมาะตา, เป็นที่พอใจ. **จับตา ๒, จับตาดู** ก. คอยเฝ้าสังเกต, จ้องระวังระไว. **จับตาย** ก. จับตัวมาได้ไม่ว่าจะเป็นหรือตาย. **จับเป็น** ก. จับตัวมาได้โดยไม่ให้ฆ่า. **จับผิด** ก. จับความผิดของผู้อื่น. **จับพลัดจับผลู** ก. จับผิด ๆ ถูก ๆ; บังเอิญเป็นไปโดยไม่ตั้งใจ. **จับแพะชนแกะ** ก. ทำอย่างขอไปที ไม่ได้ดั่งนี้ก็เอาอย่างนั้นเข้าแทนเพื่อให้ลุล่วงไป. **จับยาม** ก. ดูฤกษ์ดูยาม, นับยาม. **จับระบำ** น. กระบวนรำทำต่าง ๆ. ก. เริ่มพ็อนรำ. **จับเวลา** ก. ดูเวลาหาสถิติในการแข่งขันกีฬา, ดูเวลาให้ตรงตามที่กำหนด. **จับตายตีัญจน์** ก. ลักษณะที่ควมจับตายเส้นเดียวทให้เป็น ๑ เส้น หรือควมตาย ๑ เส้นทให้ เป็น ๔ เส้นเพื่อให้เห็นยา. **จับเดือนมือเปล่า** (สำ) ก. แสวงหาประโยชน์โดยตัวเองไม่ค้ำยลงทุน. **จับหลัก**

ว. อยู่กับที่, นิ่ง, เช่น นกกระเด็นจับหลัก คือ บินอยู่กับที่เพื่อไลบปลา. **จับหวัด** (โบ) ก. ใช้สมุนไพร เช่น ว่านเปราะ หัวหอมเป็นคัน โขลกพอกกะหม้อมแก่หวัด; เป็นหวัด. **จับหัวเข้าพูด** (ปาก) ก. พูดโต้แย้งเป็นกันเอง.

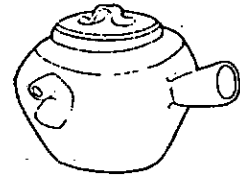
จับก้าง น. งานกฐี, ใช้เรียกคนทำงานกฐี. (จ.).

จับจ่าย ก. ใช้เงินซื้อหา.

จับเจี๊ว น. หม้อดิน

เล็ก ๆ มีพวยและที่จับ สำหรับต้มน้ำ.

(จ.).

จับเจี๊ว

จับจ่าย น. ชื่อแกงอย่างจีนชนิดหนึ่งที่ใช้ผักหลาย ๆ อย่าง; ของต่าง ๆ ที่ปะปนกันไม่เป็นสำรับ ไม่เป็นชุด. (จ.).

จับเดิม ว. จำเดิม.

จับปิ้ง น. เครื่องปิดที่สันของเด็กหญิง ทำด้วย เงิน ทอง หรือนาก เป็นต้น, กระจับปิ้ง จะปิ้ง ตะปิ้ง หรือ ดับปิ้ง ก็เรียก. (ม. จะปิ้ง).

จับโปง น. ลมที่ทำให้ปวดเมื่อยตามข้อต่าง ๆ.

จับขี้เกี น. การเล่นพนันของจีนชนิดหนึ่ง มีไพ่ห้าด้วยไม้แผ่นบาง ๆ รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ๔๒ แผ่น. (จ.).

จับดี้น น. ชื่อไข้ที่เกิดเพราะถูกยุงกัดปล่องที่มีเชื้อมาลาเรียกัด มีอาการหนาวและสั่น, ไข้มาลาเรีย ก็เรียก. (อ. malaria).

จับมก, จับมก [จับมก, จับปะกะ] (แบบ) น. ดันจำปา เช่น จับมกกระการกรร ฝึกงานก็อยู่กับมก. (สมุทรโฆษ). (ป.; ส.).

จับมะ (แบบ) น. จรรม, หนังสือตัว. (ป.; ส. จวม).

จับ ๑ น. เครื่องบนแห่งเรือนที่ยึดด้านสกัดหลังคา สำหรับกันลมและแดดฝน มีรูปเป็นสามเหลี่ยม, หน้าจั่ว ก็ว่า.

จับ ๒ ก. ลากไฟจากกองมาเปิด, เปิดไฟในกอง.

จับ ๓ (ถิ่น - อีสาน) น. สามแฉก.

จับะ ว. เป็นคำแต่งคำ ขาว ให้รู้ว่าสีขาวจริง ๆ, จับก ก็ว่า.

จับ (ถิ่น) ก. พูด, กล่าว.

แบบฝึกหัดหาความหมายจากพจนานุกรม

แบบฝึกที่ 7

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่ คำกับความหมายให้ถูกต้องโดยนำตัวอักษรหน้าข้อความที่เป็น
ความหมายมาใส่ หน้าข้อที่เป็นคำศัพท์

1. จำ	ก. ผู้มีการเสียสละ
2. จำงกฏ	ข. ชื่อชุมชนหนึ่ง
3. จำ	ค. คำขานรับ, เป็นคำลงท้ายคำร้องเรียก
4. จาก	ง. หัวหน้า, ยศทหารและตำรวจชั้นประทวน
5. จากี	จ. จัด, ยิง, แรง
6. จำง	ฉ. ชื่อปลาชนิดหนึ่ง
7. จาก	ช. เขียนบอกไว้ข้างหน้า
8. จากู	ซ. ชื่อทนต์ข้าวเหนียวห่อใบไม้แล้วคั้น
9. จากูกรมีย	ฅ. ลี
10. จากุมหาราช	ฉ. ราชกิจ 4 อย่าง
	ค. ชื่อทนต์ชนิดหนึ่ง
	ด. ชื่อสวรรค์ชั้นแรกแห่งสวรรค์ 6 ชั้น

จำ ๑ น. หัวหน้า, หัวใจ, เช่น จำฝูง; ยศทหารและ
ตำแหน่งชั้นประทวน เช่น จำตรี จำสิบตำรวจ, บรรดาศักดิ์
ในราชสำนัก เช่น จำแผนกพุทธธรรมาวุธ จำเร่จางวัตร,
ตำแหน่งหัวหน้าธุรกรรมบางอย่าง เช่น จำศาล; การเอาข้าว
สุกกับขี้เถ้าคลุกกันประตกรกลางหน้ากลองเพื่อให้เสียงสูง
ต่ำ. จำกลอง น. คนตีกลองนำกลองชนะ. จำปี
น. คนเป่าปีประกอบกลองชนะ. จำมงกุฏ น. ชื่อ
ขนชนิดหนึ่ง เช่น งามจริงจำมงกุฏ ใส่ชื่อคุมมงกุฏทอง.
(แห่เรือ).

จำ ๒ ก. บอก, เขียนบอก; ถูกปรับ (ในการเล่นโยนหลุม
เป็นต้น). จำหน้า ก. เขียนบอกไว้ข้างหน้า เช่น จำ
หน้าของ, เขียนบอกไว้ที่ต้นเรื่อง เช่น จำหน้าเรื่อง.

จำ ๓ น. กระจำ, จวก, ตักสำหรับตักข้าวหรือแกง.

จำ ว. จัด, ยิง, แรง. (ใช้กับ สี แสง หรือเสียง) เช่น สีจำ
แสงจำ.

จำ เป็นคำขานรับ, เป็นคำลงท้ายคำร้องเรียก เช่น หนูจำ.

จำ ๑ น. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง (*Nipa fruticans*) ในวงศ์
Palmae ขึ้นเป็นกออยู่ตามป่าเลนหรือโคลนริมฝั่งน้ำตื้น ๆ
ใบใช้มุงหลังคาและกรุฝา ออกดอกเป็นช่อยาว ลูกรวมเป็น
กระจุกหรือทะลาย กินได้ เรียกว่า ลูกจรก; ชื่อขน
ชนิดหนึ่ง ทำด้วยแป้งข้าวเหนียวผสมมะพร้าวกับน้ำตาล
หรือด้วยใบจากแล้วปิ้ง.

จำ ๒ ก. ออกหันไป เช่น จากบ้านจากเมือง จากลูก
จากเมีย. บ. คำนานานามแสดงว่า พวกรไป หันไป
หรือ แยกไป เช่น ตีมน้ำจากแก้ว; ตั้งแต่ เช่น จากเข้า
จดจำ.

จำ ๓ น. ชื่อปูชนิดหนึ่ง (*Varuna litterata*) ในวงศ์ Grap-
sidae ตัวเล็ก อยู่ตามคันไถทางหรือบนใบจาก.

จำพราก. จำพวก [จากกะพราก, จากกะพาก] น.
ชนิดหนึ่ง (*Casarca ferruginea*) ในวงศ์ Anatidae
(ทางวรรณคดีนิยมว่า คู่ของนกนี้คือพรากและครวญถึง
กันในเวลากลางคืน), จักรพราก หรือ จักรวาก ก็เรียก.

จำ- [จาละ-] (แบบ) น. การสละ, การให้ป็น.

จำ (แบบ) น. ผู้มีการเสียดสละ, ผู้นิยมทำทาน. (ป.;
ส. ตยาคิน).

จำ ว. น้อยไป, ลดไป, ไม่เต็ม, (โดยมากใช้กับ สี รส กลิ่น).

จำ ก. สว่าง.

จำ ๑ น. ชื่อขนมีข้าวเหนียวห่อใบไม้แล้วต้ม.

จำ ๒ ก. ให้ทำงานหรือทำของโดยให้ค่าตอบแทน, ผู้ให้
ทำงานเรียก นายจ้าง หรือ ผู้ว่าจ้าง, ผู้รับทำงานเรียก
ลูกจ้าง หรือ ผู้รับจ้าง, ผู้ให้ทำของเรียก ผู้ว่าจ้าง, ผู้รับ
ทำของเรียก ผู้รับจ้าง.

จำวง (เล็ก) น. ตำแหน่งยศข้าราชการชั้นสูงในกรม
มหาดเล็ก, ตำแหน่งผู้กำกับการ, ตำแหน่งหัวหน้าข้าราชการ
ใช้ของเจ้านายชั้นบรมวงศหรือทรงกรม.

จำ ๑ น. สีขาวใช้ทาฝาเรือนและอื่น ๆ. จาดตะกั่ว
น. สารประกอบชนิดหนึ่งของธาตุตะกั่ว มีสูตร $2PbCO_3 \cdot$
 $Pb(OH)_2$ เป็นสารสี สีขาว ใช้เป็นองค์ประกอบของสีทา
บางประเภท. (อ. white lead).

จำ ๒ น. ชื่อปลาชนิดหนึ่ง (*Labeobarbus strackeyi*) ใน
วงศ์ Cyprinidae มีรูปร่างคล้ายปลาพลวงหิน พบตาม
แอ่งน้ำหรือลำธารตามภูเขา.

จำ- (แบบ) ว. แปลงมาจาก จตุ หมายความว่า สี, ใช้
ประกอบหน้าคำที่มาจากภาษาบาลี. จาตุกรรมย์ น.
ราชกิจ ๔ อย่าง คือ ๑. ตัดสินความเมือง ๒. บำรุงราษฎร
๓. บำรุงผลประโยชน์บ้านเมือง ๔. ป้องกันพระนคร.
บางทีในบทกลอนใช้ว่า จาตุกรรมย์, จาตุราชการ กวี.
(ป.; ส. จาตุ + กรรมย์). จาตุทฎี [-ทะสี] น. ดิน
ที่ ๑๔ (คือ วัน ๑๔ คำ). (ป.; ส. จตุทฎี). จาตุมหา
ราช น. ชื่อสวรรค์ชั้นแรกแห่งสวรรค์ ๖ ชั้น; เรียก
เทวดาผู้รักษาโลกประจำทิศทั้ง ๔ ว่า ท้าวจาตุมหาราช
หรือ ท้าวจตุโลกบาล ได้แก่ ท้าวอสุภะ ประจำทิศบูรพา
ท้าววิรุฬหก ประจำทิศทักษิณ ท้าววิรูปักษ์ ประจำทิศ
ประจิม ท้าวกุเวร ประจำทิศอุดร.

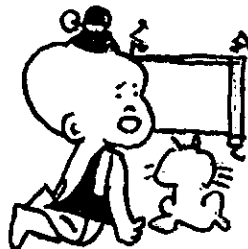
จำ- [จาละ-] (แบบ) ว. แปลงมาจาก จตุร หมาย
ความว่า สี, ใช้ประกอบหน้าคำที่มาจากภาษาบาลี. จาตุร-
ราชการ น. จาตุกรรมย์.

แบบฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรม

แบบฝึกที่ 8

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำกับความหมายให้ถูกต้อง โดยนำอักษรหน้าข้อความซึ่งเป็นความหมายมาใส่หน้าข้อที่เป็นคำศัพท์

1. ช้ำ	ก. ผู้ชำนาญในการฝีมือ
2. ชاعر	ข. ช่างที่หล่อแผ่นซีดีในการจับข้าง
3. ชาคริต	ค. ความเพียร
4. ช่าง	ง. ค่อย ๆ เคลื่อนไป, ไม้ไหว
5. ช่างต่อ	จ. ทำละครทำหนัง
6. ช่างประสานงาน	ฉ. ตื่น, ระวัง
7. ช่างร้อง	ช. ช่างตัวผู้
8. ช่างหลาย	ซ. ชื่อกลบทชนิดหนึ่ง
9. ช่างสะบัดหญ้า	ฅ. ชื่อกล้วยไม้ชนิดหนึ่ง
10. ช่างดำ	ฉ. ชื่อดอกไม้ไฟชนิดหนึ่ง

เฉลย 1.ง 2.ค 3.ฉ 4.ก 5.ช 6.ซ 7.ฉ 8.ช 9.จ 10.ฅ

- ช้า ๖ ก. ว่ากล่าว เช่น อัยยาคคนเมา.
- ช้า ๗ ว. ค่อย ๆ เคลื่อนไป, ไม่เร็ว, ไม่ไว, เช่น เดินช้า
วิ่งช้า; ล่า, ไม่ทันเวลาที่กำหนด, เช่น มช้า. **ช้าก่อน**
เป็นคำขอร้องให้รอรอไว้ก่อน. **ช้า ๆ ได้พร้าสอง**
เล่มงาม (สำ) ว. ค่อย ๆ คิคค้อย ๆ ทำแล้วจะสำเร็จ
ผล. **ช้า นาน** ว. ล่วงเลยมานานแล้ว (ใช้แก่เวลา).
ช้าเป็นการ นานเป็นคุณ (สำ) ว. ค่อย ๆ คิคค้อย ๆ
ทำดีกว่าด่วนทำ.
- ช้า ๘ ว. หยาบ, ชั่ว, เลว, ทรมาน.
- ช้า ๙ น. ชื่อเพลงในบทละคร เรียกว่า เพลงช้า, ชื่อเพลง
บทละครอื่น ๆ ที่ขึ้นต้นด้วยคำ ช้า เช่น ช้าบี ช้าหวาน
ช้ากรวย ช้ากล่อม. ก. ช้าบ, กล่อม. **ช้า นางนอน**
น. ท่าละครท่าหนึ่ง. **ช้า ลูกหลวง** น. การขับร้อง
แก่ล่อมพระเจ้าลูกเธอที่ขึ้นพระอยู่.
- ช้ากร [ช้ากระ] (นบ) น. ความเพียร, ความคืบหน้าอยู่.
(ป.: ค.).
- ช้ากรวม น. ชะคราม.
- ช้ากริต [-กริต] ก. คืบ, ระวัง. (ส.).
- ช้ากริยานุโยก [-กริยานุโยก] น. การประกอบความ
เพียรเพื่อจะชำระใจให้หมดจดไม่เห็นแก่่อนอนมากนัก.
(ป.: ส. ชำรุดา + นุโยก).
- ช้า ๑๐ น. ผู้ชำนาญในการฝีมือหรือศิลปะอย่างใดอย่างหนึ่ง
เช่น ช่างตัดเสื้อ ช่างไม้ ช่างไฟ. ว. มีนิสัยชอบในทาง
ใดทางหนึ่ง เช่น ช่างคิด ช่างพูด ช่างประดิษฐ์, มีลักษณะ
นิสัยโน้มไปในทางนั้น ๆ เช่น ช่างใจจริง ๆ ช่างเก่งจริง ๆ.
ช่างเครื่อง น. ผู้ควบคุมเครื่อง. **ช่างไฟ** (ปาก)
น. ช่างแก้เครื่องยนต์. **ช่างไฟ** น. ผู้ควบคุมไฟใน
รถไฟหรือไฟเป็นต้น. **ช่างแก้ไฟฟ้า**.
- ช้า ๑๑ ว. ป่วย, วางธุระ. เช่น ช่างเถิด ช่างมัน. **ช่าง**
ป่วย (ปาก) ว. ป่วยไปตามเรื่องตามราว. ไม่เอาธุระ.
- ช้า ๑๒ น. ชื่อสัตว์สี่เท้าชนิดหนึ่ง (*Elephas maximus*)
ในวงศ์ Elephantidae มีวงและงาหรือขนาย ตัวโตกว่า
สัตว์สี่เท้าทั้งปวง; ชื่อช้างวันศุกร์. **ช้า งวง** น. ช้าง

- ไม่มีงา, ช้างสีคอ. **ช้า ชานี** น. ช้างสำหรับขี่, ช้าง
ที่นั่ง. **ช้า ชวงง** น. ชื่อกลบทชนิดหนึ่ง. **ช้า ต่อ**
น. ช้างที่หมอมေးขี่ในการจับช้าง. **ช้า ตายทั้งตัว**
เอาใบบัวมาปิด (สำ) น. ความชั่วหรือความผิดร้าย
แรงที่คนรู้ทั่วกันแล้ว จะปิดอย่างไรก็ไม่ปิด. **ช้า**
ทำลายโรง น. ท่าละครท่าหนึ่ง. **ช้า น้อย** น. ชื่อ
ดาวฤกษ์มูลา. **ช้า นำ** น. สัตว์ในนิยาย มีรูปร่างเหมือน
ช้าง มีวงและงาคล้ายช้าง หางเป็นปลา. **ช้า ประสาน**
งา น. ชื่อกลบทชนิดหนึ่ง; ท่าละครท่าหนึ่ง; ชื่อเพลง
บทละคร. **ช้า ผะซด** น. ช้างต่อ. **ช้า ผือก** ๑
น. ช้างในตระกูลชาติกรมพงศ์ อิศวรพงศ์ พิษณุพงศ์
หรือ อัครนิพงศ์ ที่มีลักษณะ ๘ สี คือ ขาว เหลือง เขียว
แดง ดำ ม่วง แดง และมีคา เล็บ ขน เป็นต้น ประกอบ
ด้วยชวลักษณ์ด้วย; โดยปริยายหมายถึงคนดีมีวิชาเป็นต้น
ที่เกิดในชนบทแล้วมาขึ้นชื่อเสียงโด่งดังอยู่ในกรุง. **ช้า**
หลาย น. ช้างตัวผู้; ชื่อดาวฤกษ์บูรพาชาฬ. **ช้า พัง**
น. ช้างตัวเมีย; ชื่อดาวฤกษ์สว-ฉี. **ช้า ร้อง** น. ชื่อ
ดอกไม้ไฟชนิดหนึ่ง จุดมีเสียงดังเหมือนเสียงช้างร้อง.
ช้า สะบัดหญ้า น. ท่าละครท่าหนึ่ง. **ช้า ใหญ่**
น. ชื่อดาวฤกษ์ที่ ๔๔ ชื่อ เซษฐา, ดาวงช้า หรือ ดาว
คอนาค ก็เรียก.
- ช้า ๑๓ ก. เศร้าโศกมาก, ใช้ประกอบกับคำ ให้ ว่า ให้ช้า.
- ช้า กระ น. ชื่อกล้วยไม้ (*Rhynchostylis gigantea*) ใน
วงศ์ Orchidaceae เป็นพันธุ์ผสมระหว่างช้างแดงกับ
ช้างเผือก ประเป็นระเบียบเสมอกันทุกดอก ปากสีขาว
นวล, ฉัททันต์ หรือ ประหลาด ก็เรียก.
- ช้า กระไร คำกล่าวเนื่องจากคิดเขิน คัดข้อ หรือ ผิดหวัง.
- ช้า ต่า น. ชื่อกล้วยไม้ชนิดหนึ่ง (*Rhynchostylis gigantea*)
ในวงศ์ Orchidaceae ดอกแน่นและมีกลิ่นหอม สีของดอก
โดยทั่ว ๆ ไปกลีบนอกและกลีบในขาว กลีบในมีจุดม่วง
ใกล้ฐาน ปลายปากสีม่วง.
- ช้า แดง น. ชื่อกล้วยไม้ชนิดหนึ่ง (*Rhynchostylis gigantea*
var. *rubrica*) ในวงศ์ Orchidaceae ดอกสีแดง

แบบฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรม

แบบฝึกที่ 9

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาทกับตัวอักษรข้อที่มีความหมายตรงกับคำที่กำหนดให้

1. จิตรมงคล

ก. พระราชพิธีฉลองเศวตฉัตร	ข. ชื่อกลบทชนิดหนึ่ง
ค. ไม้เล็ก ๆ ซึ่งจัดเป็นชั้น	ง. พิธีทางศาสนา

2. จันทันต์

ก. คำราวว่าด้วยฉันท	ข. พระราชพิธีฉลองเศวตฉัตร
ค. ชื่อช่างตระกูลหนึ่ง	ง. พิธีทางศาสนา

3. จันท์ลักษณ์

ก. ชื่อกลบทชนิดหนึ่ง	ข. คำราวว่าด้วยคำประพันธ์
ค. ชื่อช่างตระกูลหนึ่ง	ง. คำราวว่าด้วยการดูช่าง

4. จันทา

ก. ชื่อเพลงร้องอย่างหนึ่ง	ข. ความพอใจ
ค. ลำเอียงเพราะรักใคร่ชอบใจ	ง. ความเห็นชอบ

5. จับพลัน

ก. ทันทีทันใด	ข. อาการพูดหรือฝันอย่างรวดเร็ว
ค. รวดเร็ว	ง. คำนมก

6. ฉาก

ก. ท่าละครชนิดหนึ่ง	ข. เครื่องบัง, เครื่องกัน
ค. การชกต่อย	ง. การตีจาก

7. ฉากใหญ่

ก. ท่าละครชนิดหนึ่ง

ข. เครื่องบัง, เครื่องกัน

ค. การชกต่อย

ง. การตีจาก

8. ฉายา

ก. ชื่อเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง

ข. รู้กันทั่วไป

ค. ชื่อลูกสัตว์ร้าย

ง. เงาม, ร่มไม้

9. ฉ่าฉา

ก. ชุ่มชื้น

ข. ชื่อท่าละครชนิดหนึ่ง

ค. ชื่อเรียกไม้เนื้ออ่อน

ง. เกรียวกราว, เลื่องลือ

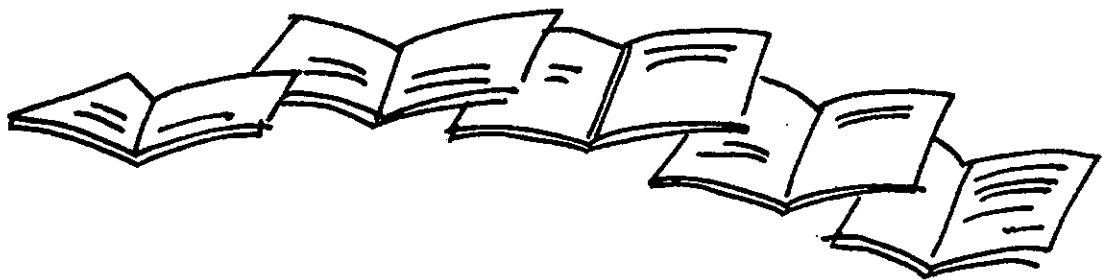
10. ฉิ่ง

ก. ชื่อท่าละครชนิดหนึ่ง

ข. การตีจาก

ค. ตี, ตีเตียน

ง. เครื่องตีชนิดหนึ่ง

ฉัตรมงคล [ฉัตรกะ-]

น. พระราชพิธีฉลองพระเศวตฉัตร ทำในวันซึ่งตรงกับ วันบรมราชาภิเษก. ฉัตรสามชั้น น. ชื่อกลบพชนิดหนึ่ง ตัวอย่างว่า ไทยกลบไทยสวาททวน ครวญคะนิงคะเน นิกคะนิงครวญ ใจเศร้าโศกแสร้งกำสรวลโศกเศร้าใจ.

ฉัตร ๒ [ฉัด] น. ไม้เล็ก ๆ ซึ่งจัดไว้ที่วังหรือระหว่างตุ๊กตอง. ฉัททันต์ ๑ (แบบ) น. ชื่อช้างตระกูลหนึ่งใน ๑๐ ตระกูล เรียกว่า ฉัททันต์หัตถิ ภายหลังชาวบริสุทธ์ตั้งสีเงินยวง แด่ ปากและเท้าสีแดง. (ดู ภาพาก); ชื่อสระใหญ่สระหนึ่งในสระทั้ง ๘ ในป่าหิมพานต์. (ป.).

ฉัททันต์ ๒ น. ต้นช้างกระ. ฉัน ๑ สรรพนามบุรุษที่ ๑ สำหรับใช้พูดกับผู้ที่เสมอกัน หรือผู้ใหญ่พูดกับผู้น้อย.

ฉัน ๒ ก. กิน (ใช้ในกติกษสามเณร).

ฉัน ๓ ว. เสมอเหมือน, เช่น, อย่าง, เช่น ฉันฉุฉิต. ฉันใด ว. อย่างใด, เช่นใด, (มักเป็นคำพูดคู่กับ ฉันนั้น ซึ่งเป็นคำรับ). ฉันนั้น ว. อย่างนั้น, เช่นนั้น.

ฉัน ๔ ว. มีแสงจ้า, มีแสงพุ่งออกไป, เช่น พระสุริยฉัน.

ฉันท-๑. ฉันท ๑ [ฉันทะ-] น. ชื่อคำประพันธ์ประเภทหนึ่งที่ว่าคำ ตรี หุ เป็นแบบต่าง ๆ. (ป.). ฉันทกัณฑ์ [ฉันทะ-] น. คำท้าวหัวคำประพันธ์. ฉันทวิลาศ [ฉันทะ-] น. ชื่อเพลงร้องอย่างหนึ่ง. (ฉีก คำบรรพ์). ฉันทศาสตร์ [ฉันทะ-] น. คำราวว่าด้วยฉันท เป็นส่วนหนึ่งของศิลปะ ๑๔ อย่าง. (ศ.).

ฉันท-๒. ฉันท ๒, ฉันทะ น. ความพอใจ, ความรักใคร่, ความชอบใจ, ความยินดี; ความร่วมความคิดความเห็นกัน เช่น สมมติเป็นเอกฉันท, ความไว้เนื้อเชื่อใจ เช่น มอญ ฉันทะ. (ป.). ฉันทา (กลอน) ก. คำเอียงเพราะรักใคร่ชอบใจ เช่น พระแก้วขันชามาวุฑฒินี นิกว่าคีน้องกัน ไมฉันทา. (อกัย; ม. ร่ายยาว ทานกัณฑ์). ฉันทาคติ น. ความเอียงเพราะรักใคร่ชอบใจ. (ป. ฉนุท + อกติ). ฉันทานุมัติ น. ความเห็นชอบตามโดยความพอใจ. (ป. ฉนุท + อนุมติ).

ฉันทา ๑ ฉันท-๑, ฉันท ๑, ฉันทะ.

ฉันทาคติ ๑ ฉันท-๑, ฉันท ๑, ฉันทะ.

ฉันทานุมัติ ๑ ฉันท-๑, ฉันท ๑, ฉันทะ.

ฉันทวิติ [ฉันทะ-] ว. เกิดสับสน เช่น เป็นที่หมายฉันทวิติ โวล. (สืบสองเดือน). (ป. ฉนุทวิติ).

ฉับ, ฉับ ๆ ว. อากาศที่พัดหรือพ่นเป็นต้นอย่างเร็ว เช่น ว่าฉับ ๆ พ่นฉับ ๆ; เสียงดังเช่นนั้น. ฉับพลัน ว. ทันทีทันใด, ทันทีทันควัน. ฉับไว ว. รวดเร็ว.

ฉับพรณรังสี [ฉับพันนะ-] (แบบ) น. รัศมี ๖ ประการ คือ ๑. นิล สียาเหมือนดอกอัญชัน ๒. ปิด เหลืองเหมือน ทรดาลทอง ๓. โลหิต แดงเหมือนตะวันอ่อน ๔. ไอทก ขาวเหมือนแผ่นเงิน ๕. มัญเชฐ สีทงสภาพเหมือนดอก เช้งหรือหงอนไก่ ๖. ประภัสสร เลื่อมพรายเหมือนแก้ว ผล็ก. (ปฐมสมโพธิ). (ป. ฉพพณรังสี).

ฉับยา น. ขาชา. (ดู ขาชา ๒).

ฉำ ว. เสียงน้ำมันเดือดเมื่อเวลาทอดของ; เสียงลูกตุ้เพลง ร้องรับจังหวะ, เสียงอื้ออึง เช่น จะชุมฉำชาจะมะก. (ม. ร่ายยาว ชุชก); เสียงน้ำดังเช่นนั้น เช่น พรายสายชล ฉำเพียง สิ้นธุสวารค์. (เฉลิมพระเกียรติพระนารายณ์).

ฉาก น. เครื่องบัง, เครื่องกัน, มีหลายชนิด ใช้ตั้ง ขวาน หรือพับได้; เครื่องสำหรับวัดมุมซึ่งมี ๙๐ องศา, มุมซึ่ง ทางได้ ๙๐ องศา เรียกว่า มุมฉาก, ลักษณะนามเรียกคอน ย่อของละครในองค์หนึ่ง ๆ หรือคอนหนึ่งของละครที่เปิด ม่านหน้าเวทีครั้งหนึ่ง ๆ เช่น ละคร ๓ ฉาก. ฉาก ฉู่ปุ่ น. เครื่องบังตาที่ประกอบด้วยแผ่นพับหลาย แผ่น. ฉากตั้ง น. ฉากละครที่ทำเป็นรูปต่าง ๆ แล้ว นำมาตั้งไว้. ฉากทึง น. ฉากลิเกละครเป็นต้นเขียน เป็นภาพต่าง ๆ ขวานทั้งไว้กับที่ อาจชักออกขึ้นลงได้.

ฉากน้อย, ฉากใหญ่ น. ทำละครชนิดหนึ่ง.

ฉากบังเพลิง น. ฉากพับไว้ที่ติดไว้กับเสาเมรุทั้ง ๔ ด้าน ใช้สำหรับศพขึ้นโคศเท่า่นั้น ถ้าเป็นเมรุธรรมดาและ เป็นศพข้าราชการ ใช้ลายฉำไม้ ถ้าเป็นพระศพพระราช วงศ์ ใช้ฉากรูปเทวดา.

ฉาง น. ตู้ขนาดใหญ่สำหรับเก็บข้าวหรือเกลือเป็นต้น.
 ฉ่าง ก. เสี่ยงทายว่าใครจะเป็นผู้ขึ้นต้น. ลองดูว่าทำไหน
 จะดี. (โดยมากใช้สำหรับเล่นลูกเต๋าหรือไพ่). ว. เสี่ยงตั้ง
 เช่นเสี่ยงม้าล้อ.
 ฉ่างว ว. เกรียวกราว, เลื่องลือ, อื้ออึ้ง.
 ฉาด เสี่ยงตั้งเช่นนั้นอย่างเสี่ยงตั้งเมื่อตบหน้าโดยแรงเป็นต้น.
 ฉาดฉาน ว. อาการที่พูดหัวหาญและซัดถ้อยซัดคำ, ฉะ
 ฉาน ก็ใช้.
 ฉาดกบฏ [ฉาดกะ-] น. ภัยที่เกิดจากความแห้งแล้ง,
 ภัยที่เกิดจาข้าวขาดมากแพง. (ป. ฉาด, ฉาดก, ว่า
 หิว, อิดโรยด้วยการอดอาหาร).
 ฉาดนะ [ฉาดนะ] น. เครื่องปิดคลุม, เครื่องกำบัง,
 หนึ่ง, การซ่อน, การบัง, เช่น ท้าวกั้นแรงสุกผลพัสดรฉาดน
 อนนชาวระดาษคฺฉลฺงฺ โสคณ. (ม. คำหลวง นคร
 กัณฑ์). (ป.; ส.).
 ฉาน ๑ น. ข้างหน้า เช่น ธงฉาน คือ ธงปักที่หัวเรือ; ฉาน.
 ก. แดก, กระจาย. ว. สว่าง, กระจ่างแจ้ง.
 ฉาน ๒ สรรพนามแทน "ฉัน" เช่น ฉฉาน.
 ฉาน ๓ ว. มีแสงกล้า, มีแสงพุ่งออกไป, ฉ่า เช่น แสง
 ฉาน; ฉ่าน เช่น แดกฉานฉ่านเช่น; ฉาด เช่น ขวิดควิว
 อยู่ฉาน ๆ. (ม. ร่ายยาว กุมาร). น. ชื่อเพลงไทยชนิด
 หนึ่ง.
 ฉาน ๔ น. ชื่อรัฐหนึ่งทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ
 ประเทศพม่า ติดต่อกับทางภาคเหนือของประเทศไทย,
 ไทยใหญ่ ก็เรียก.
 ฉาย ๑ น. เครื่องตีประกอบจังหวะชนิดหนึ่ง ทำด้วยโลหะ
 รูปวงเป็นแผ่นกลมคล้ายฉาน แต่มีปมบนขึ้นตรงกลาง
 เจาะรูตรงกลางปมไว้ร้อยเชือกหรือเส้นหนึ่งสำหรับถือตี.
 ฉาย ๒ ก. ทา เกือบหรือเคลือบแต่ผิว ๆ เช่น ฉายปูน
 ฉายกล้วย ฉายหน้า.
 ฉายฉวย ว. ชั่วครั้งชั่วคราว, ขอลไปตี, ไม่จริงจัง, เช่น
 ทำอย่างฉายฉวย.
 ฉาย [ฉาย] (แบบ) น. ลูกศรตัวร้าย เช่นเสือ หมี, บางที

ก็ใช้หมายถึง ลูกเสือ ลูกนก และแมลงเป็น ฉาย ก็มี. (ป.;
 ส. ศาว).

ฉาย ๑ น. เงา, ที่ร่ม; รัชศัพท์เรียกกระจกล่องหน้าว่า
 พระฉาย. (ป.; ส. ฉายา).

ฉาย ๒ ก. ส่งแสงออกไป; เกือบให้เสมอ, กระจายให้
 เสมอ, เช่น ฉายดิน. (ค้นฉาย ของฉาย ว่า เครื่องมีชนิด
 หนึ่งสำหรับส่งฟาง). ฉายเบ็ด ว. งาม, สดใส.

ฉายา ๑ น. เงา, ร่มไม้. (ป.); ชื่อที่พระอุปัชฌาย์ตั้งให้
 เป็นภาษาบาลีเมื่ออุปสมบท, ชื่อตั้งให้กันเล่น ๆ หรือตาม
 ลักษณะที่หมายรู้กันในหมู่คณะ. (ป.; ส.). ฉายา
 ลักษณณ์ (ราชา) น. รูปถ่าย.

ฉายา ๒ (กลอน; ปาก) น. นางผู้มีโฉมงาม เช่น ฉายามี
 ใครจะจากไป. (มโนห์รา); ฉายา, เมีย.

ฉาว ว. อื้ออึ้ง, อึกเกริก, เกรียวกราว. ฉาวโฉ่ ว.
 อื้ออึ้ง, เกรียวกราวขึ้น, รุกันทั่วไป. (ใช้แก่ข่าวที่ไม่ดี
 ไม่งาม), ฉฉาว ก็ว่า.

ฉ่า ว. ชุ่มชื้น, ชุ่มน้ำในตัว.

ฉำฉา น. ชื่อเรียกไม้เนื้ออ่อน โดยมากเป็นพวกไม้สน
 (conifers) ที่ใช้ทำหีบบรรจุของมาจากต่างประเทศ; (ถิ่น
 -พายัพ) เรียกต้นก้ามปูว่า ฉำฉา หรือ ลำสา.

ฉำฉิง น. มุลฉิงครั้งที่ ๑. (จ. สามเงง).

ฉำฉะ ว. ฉะฉะฉะ; โดยปริยายหมายความว่า อืดอาด
 ลำช้า.

ฉิ่ง ๑ น. เครื่องตีชนิดหนึ่ง ทำด้วยโลหะหล่อหนา รูปวง
 กลมคล้ายถ้วย เจาะรูตรงกลางใช้ร้อยเชือกให้เป็นคู่กัน
 สำหรับถือตีบอกจังหวะเข้ากับดนตรี; ชื่อเพลงไทยชนิด
 หนึ่ง. ฉิ่งตวง น. ชื่อเพลงไทยทำนองหนึ่ง. (ตี
 คำบรรพ์).

ฉิ่ง ๒ ว. เก, เจ, ไม่ตรง, (ใช้แก่แขนขา) เช่น ขาฉิ่ง แขน
 ฉิ่ง.

ฉิน ๑ ก. ตี, ตีเตือน, มักใช้เข้าคู่กับคำ ตี ว่า ตีฉิน.

ฉิน ๒ (กลอน) ว. ฉัน, เช่น, คล้าย, เหมือน.

ฉิน ๓ ว. ฉัน, มีแสงกล้า, มีแสงที่พุ่งออกไป; งาม,

แบบฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรม

แบบฝึกที่ 10

คำชี้แจง ให้นักเรียน ศึกษาคำศัพท์ตัวอักษรข้อที่มีความหมาย ตรงกับคำที่กำหนดให้

1. คำดง

ก. เดิน, ไป

ข. เงินทองรูปพรรณ

ค. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง

ง. ทรงไว้

2. คำนาม

ก. เครื่องงุ่นห้าม, เครื่องป้องกัน

ข. เงินทองรูปพรรณ

ค. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง

ง. เรื่องอันมีมาแล้วแต่ปางหลัง

3. คำเนนคคิ

ก. เรื่องอันมีมาแล้วแต่ปางหลัง

ข. ห้องร้องต่อศาล

ค. เครื่องห้าม, เครื่องป้องกัน

ง. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง

4. คำวาง

ก. ทรงไว้

ข. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง

ค. เดิน, ไป

ง. คำพูดของเจ้านาย

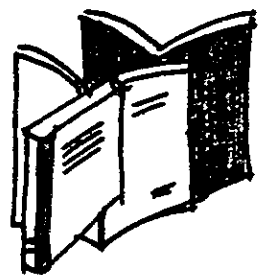
5. คำวิส

ก. เครื่องห้าม, เครื่องป้องกัน

ข. ห้องร้องต่อศาล

ค. คำพูดของเจ้านาย

ง. เดิน, ไป

6. คำวิ

ก. คำพูดของเจ้านาย

ข. ชื่อไม้ยืนต้นชนิดหนึ่งผลมีรสเปรี้ยว

ค. เดิน, ไป

ง. คิด, ไตร่ตรอง

7. ตะครอง

ก. ชื่อไม้ยืนต้นชนิดหนึ่งผลมีแต่รสฝาด

ข. ชื่อไม้ยืนต้นชนิดหนึ่งผลมีรสเปรี้ยว

ค. อาการครั่นเนื้อครั่นตัว

ง. อาการหดตัวของกล้ามเนื้อ

8. ตะคัน

ก. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง

ข. คิดอย่างรอบคอบ

ค. เครื่องปั้นดินเผารูปคล้ายจาน

ง. ชื่อเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง

9. ตะค้ำ

ก. ภาชนะสำหรับใส่ของ

ข. ชื่อหน่วยชนิดหนึ่ง

ค. เครื่องปั้นดินเผารูปคล้ายจาน

ง. ชื่อเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง

10. ตะเฒ่า

ก. เครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง

ข. ชื่อไม้เนื้อแข็งชนิดหนึ่ง

ค. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง

ง. เครื่องลากเข็นของหนัก รูปเตี้ย ๆ มีล้อ

เฉลย 1.ค 2.ค 3.ข 4.ก 5.ค 6.ง 7.ก 8.ค 9.ข 10.ง

ตำแกง ก. เต็งลือ, ระเบิดไป, ดังสนั่น. (ข. นกกง).

ตำดง น. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง (*Diospyros variegata*)

ในวงศ์ Ebenaceae เชื่อกันว่าใบสดใช้พอกฝีคุดฝี แก้ปวด
แก้อักเสบ และถอนพิษได้. ผิดหมอบ ก็เรียก.

ตำๆ แดงๆ (สำ) น. เงินทองรูปพรรณ เช่น ต้องมี
ตำๆ แดงๆ ติดตัวไว้บ้าง.

ตำนาน (แบบ) น. เครื่องห้าม, เครื่องป้องกัน, เครื่อง
ต้านทาน, ที่พึ่ง, ที่อาศัย. (ป. ตาน: ส. ตฺวาน).

ตำนาน (แบบ) น. เรื่องแสดงกิจการอันมีมาแล้วแต่ปางหลัง
เช่น ทำเอาตำนานพระมหาแพศยันตร. (ม. คำหลวง
นลกรักษ์). (ดู ตำนาน).

ตำนุ (แบบ) (กลอน; แผลงมาจาก คนุ) ส. ฉันท, ข้าพเจ้า,
เช่น ทิ้งกายกามตำนุ. (ม. คำหลวง ทานกัณฑ์).

ตำเนิน ๑ ก. เดิน, ไป. ราชศัพท์ใช้ว่า เสด็จพระราช-
ดำเนิน ทรงพระดำเนิน; ให้เป็นไป เช่น ดำเนินงาน
ดำเนินชีวิต. ตำเนินคดี ก. ฟ้องร้องต่อศาล.

ตำเนิน ๒ ว. ห้ามจนสุด, แต่ยังไม่จัด, ดำเนิน ก้าว. (ดู
ดำเนิน -).

ตำเนียน (แบบ) ก. ดิเคียน. (ข. ฏฺเณยล).

ตำเวียร (แบบ) ว. ที่ผ่านมา เช่น อนิจจะชินิต ดิตำเนียร
ตำนานสาร. (สมุทรโฆษ).

ตำบล (แบบ) (กลอน) น. ตำบล, ดิน, หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ๆ.

ตำพอง, ตำโพง (แบบ) (กลอน; แผลงมาจาก ตะพอง)
น. ส่วนที่นูนเป็น ๒ แฉ่งอยู่เหนือหน้าผากข้าง เช่น พลอย
ผูกกระพริบตำโพง. (ม. คำหลวง มหาราช).

ตำรัง ก. ทรงไว้, ฐไว้. ทำให้คงอยู่, เช่น ตำรังวงศ์ตระกูล.
ว. ตรง, เทียง. (แผลงมาจาก ตรง).

ตำรวจ [-หฺรวจ] (แบบ) (กลอน; แผลงมาจาก ครวจ) ก.
ตรวจตรา, พิจารณา, เช่น ฝ่ายคนผู้เข้าใต้ตำรวจดารทาน.
(ม. คำหลวง ทานกัณฑ์).

ตำรัด [-หฺรัด] น. คำพูดของเจ้านาย ใช้ว่า พระตำรัด.

คำพูดของพระมหากษัตริย์ ใช้ว่า พระราชดำรัส. น. หู.
(ใช้แก่เจ้านาย). (แผลงมาจาก ครัด).

ตำริ [-หฺริ] ก. คัด, ไตร่คาง. (แผลงมาจาก ตรี).

ตำริ น. ช้าง, ใช้ว่า ตำไร ก็มี. (ข.).

ตำรู ๑ (กลอน; แผลงมาจาก ทรู) น. งาม, นารี.

ตำรู ๒ (กลอน; แผลงมาจาก ทรู) น. ต้นไม้.

ตำไร น. ช้าง, ใช้ว่า ตำริ ก็มี.

ตำฤษณา [ตำริหฺตะหฺนา] น. ความปรารถนา, ความดีใจ,
ความอยาก, ความเสนาหา. (ส. ตฺฤษณา; ป. ตณฺหา).

ตำเริง (แบบ) (กลอน; แผลงมาจาก เริง) ก. ชื่น, ทำได้
เลื่องลือ, เช่น ล้วนคำเรึงแลเห็นไกล. (ม. คำหลวง
ทานกัณฑ์).

ตำแลง (แบบ) (กลอน; แผลงมาจาก แลง) ว. ลึกแปลง;
กล่าว, ชื่นจง; จำแลง เช่น ก็คำแลงเพศเป็นลาบส. (ม.
คำหลวง ชุชก).

ตำหนัก (แบบ) น. ตำหนัก เช่น ผิดชยเอื้องไพรพระ
ตำหนัก. (ม. คำหลวง ชุชก).

ตำหนี [-หฺหนี] (แบบ) ก. ดิหฺก, ดิเคียน. (แผลงมาจาก ติ).

ตำอวด (แบบ) (กลอน) ก. จำอวด.

ติ๊ก ว. ดิดๆ ไป ในคำว่า ตามติ๊ก, จริงๆ ในคำว่า แผลงติ๊ก
ตรงติ๊ก.

ติ๊กๆ ว. ระรัว ในคำว่า ไหวติ๊กๆ สั่นติ๊กๆ.

ติง, ติ่ง ก. ดิดทำเสียงติงๆ เช่น ดิดพิณ ใช้ว่า ดึงพิณ
หรือ ดึงพิณ. (ไทยใหญ่ ดิง ว่า พิณ).

ติง ว. แน่ว เช่น เสาดันนี้ดึงตรงดึง ทางตรงดึง จมดึง; เรียก
สายเชือกมีตุ้มติดปลายสำหรับวัดน้ำว่า ดึงหรือลึงเท่าไร
หรือเครื่องหอบมุมจากว่า เทียงหรือโตะตะว่า ลุกติง; เรียก
ดิ่งที่ผูกกับสายดิ่งเป็นคู่สกัดหน้าท้ายตอกจำปาของว่าวจุฬา
ทำด้วยตะกั่วหรือเหล็กเป็นต้นว่า ลุกติง. ดิ่งพสุธา
น. เรียกการกระโดดร่มจากที่สูงโดยให้ตัวลอยอยู่ในอากาศ
ก่อน เมื่อใกล้พื้นดินประมาณ ๒,๐๐๐ เมตร จึงกระตุกสาย
ร่มให้กางออกว่า กระโดดร่มแบบดิ่งพสุธา.

ตินัน สรรพนามบุรุษที่ ๑ ใช้แทนชื่อผู้พูดในที่สุภาพ.

ตะกร้อ น. ชื่อไม้ยืนต้นชนิดหนึ่ง (*Schleichera oleosa*)
 ในวงศ์ Sapindaceae ต้นสูงใหญ่ ผลมีรสเปรี้ยวคล้าย
 มะไฟ, ตะกร้อ ก็เรียก.

ตะกรอง [-กรอง] น. ชื่อไม้ยืนต้นชนิดหนึ่ง (*Zizyphus*
cambodiana) ในวงศ์ Rhamnaceae กิ่งมีหนาม ใบคล้าย
 พุทรา แต่โตกว่า ผลมีรสฝาด.

ตะกรันตะกรอ ว. อาการครันเนื้อครันตัวตะกรัน
 ตะกรันหาเวลาเริ่มจะเป็นไข้หรือคล้ายจะเป็นไข้.

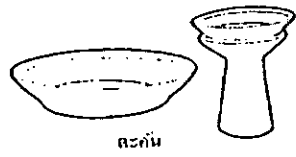
ตะกร้า น. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง (*Garuga pinnata*)
 ในวงศ์ Burseraceae.

ตะกริว, ตะกิว น. อาการหลัดตัวของกล้ามเนื้อและลำ
 อยู่ ทำให้เกิดการเจ็บปวด.

ตะกรูม ก. เงามือตะปบลงจับโดยเร็ว. ตะกรูมกย
 ก. หก้มเอามือเท้าพื้น.

ตะกลับตะกล้าย ก. กลีบคล้าย. (ดึกดำบรรพ์).
 ตะกลอก ก. ควาด, ขูเสียงดัง.

ตะกั้น น. เครื่อง
 ปั้นดินเผารูป
 คล้ายชาม สำหรับ

วางเทียนอบหรือเผาถ้ายานเมื่อเวลาอบน้ำทำน้ำอบไทย
 เป็นต้น หรือใช้ใส่น้ำมันตามไฟต่างตะเกียง.

ตะกั่ว น. ชื่อหาชนิดหนึ่ง (*Calamus tigrinus*) ในวงศ์
 Palmac ผิวแข็งเป็นมัน เป็นหยาบเหนียว ใช้ผูกสิ่งของ.

ตะกาด น. แฉกกระดูกเชิงกรานที่อยู่ใต้บั้นเอว, หัวตะกาด
 ก็เรียก.

ตะก้าง น. เม็ดผลที่เกิดขึ้นตามขาด้วยระยะขาต้นหญ้าหรือ
 ขนกระบือ, ระคาง ก็ว่า.

ตะก้าน น. เตาตะก้าน.

ตะกุ่ม, ตะกุ่ม ๆ ว. ที่เห็นเป็นเงาค่า ๆ เพราะอยู่ในที่
 หรือในระยะที่เห็นไม่ถนัด.

ตะเกี้ยว, ตะเกี้ยว ๑ [-เกี้ยว] น. ถุงที่ถักด้วยด้าย
 หรือไหมเป็นตาโปร่งมีหูรัด.

ตะเกียน น. ชื่อไม้เนื้อแข็งชนิดหนึ่ง (*Hopea odorata*)

ในวงศ์ Dipterocarpaceae ใบเรียวยาว ต้นใหญ่ ใช้เลื่อยเป็น
 กระดานและชุดทำเรือ. ตะเกียนเผือก น. สันไม้,
 พักลป่า หรือ ไทร ก็เรียก.

ตะเกี้ยว ๒ น. อาการที่ลูกปากค้ำหรือลูกเต้าเป็นคันทั้ง
 ตะแคงไม่ลงหน้าเรียบ.

ตะแกง ก. เอียงลง เช่น นอนตะแคง, หันข้างเข้า เช่น
 ตะแคงตัวเข้าไป.

ตะไกร [-ไกร] น. พืชสีเขียว ที่เกิดลึกลงตามต้นไม้
 บางที่เกิดในน้ำและตามพื้นดินหรือกำแพงที่ชุ่มชื้น.

ตะไกร [-ไกร] น. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง (*Cymbopogon*
citratu) ในวงศ์ Gramineae ขึ้นเป็นกอ ลอนโคนพอง
 เพราะมีกาบใบค่อนข้างหนาหุ้มทับ ตอนยอดเรียวยาว ใบ
 บางเป็นแถบยาวคล้ายใบหญ้าคา กลิ่นหอม ใช้ปรุงอาหาร

ไล่. ตะไกรน้ำ น. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง (*Homo-*
noia riparia) ในวงศ์ Euphorbiaceae ใบเรียวยาวเล็ก

แยกเพศกันเป็นต้นตัวผู้ตัวเมีย มักขึ้นตามซอกกิ่งก้นหิน
 ในลำธารเชิงภูเขา. ตะไกรบก น. ต้นสมุนไพร.

ตะไกรหอม น. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง (*Cymbopogon*
nardus) ในวงศ์ Gramineae มีกลิ่นหอม. ตะไกร

หางนาค น. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง (*Rotula aquatica*)
 ในวงศ์ Boraginaceae ขึ้นเป็นกอ ลำกึ่งเรียวกกลม มีขน
 เหนียวมาก ชอบขึ้นตามซอกหินริมลำธารเชิงภูเขา.

ตะเฒ่า น. เครื่องฉากเงินของหนัก รูปเตี้ย ๆ มีล้อ.

ตะแฉ้ง น. กิ่งที่แยกออกจากทะเลสาบหมาก, ระแฉ้ง ก็ว่า.

ตะติม (กลอน) ว. ตะตะ, ค้อย ๆ, บอกรอกการเดิน
 เช่น แล่ตะติมขงท่า. (ม. จำหลวง ชูชก).

ตะเตว้น, ตระเตว้น [-แคว้น, คุระ-] (กลอน) ว.
 เสียงข้างร้อง.

ตะตอย น. ชื่อมดชนิดหนึ่ง (*Lobopelta assamensis*)
 ในวงศ์ Formicidae โดยมากตัวตัวเป็นมัน มีเหล็กในที่
 กัน ต่อปวด.

ตะนาว ๑ น. ชื่อกระจะเครื่องหอมชนิดหนึ่ง.

ตะนาว ๒ น. ชื่อเพลงไทยชนิดหนึ่ง เช่น ตะนาวแปลง.

เอกสารสรุปคาบที่ 15-16

การจดบันทึก การปฏิบัติหนังสือ

การจดบันทึก หมายถึง การจดเรื่องราวที่อ่านแล้ว โดยเลือกจดบันทึกเฉพาะใจความที่สำคัญหรือข้อความที่น่าสนใจเป็นพิเศษการจดบันทึกเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สนุกสนานกับเนื้อหานั้นเป็นการสร้างนิสัยการอ่านได้อย่างดี ยิ่ง นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ในการช่วยควาจำ การทบทวนเรื่องที่อ่านไปแล้วและการศึกษาค้นคว้าในโอกาสต่อไป

หลักเกณฑ์การจดบันทึก

จัดเตรียมกระดาษจดบันทึก ซึ่งควรเป็นกระดาษแข็งสีขาว ขนาดตั้งแต่ 3"x 5" ถึง 6"x8" หาซื้อได้ตามร้านเครื่องเขียนทั่วไป การใช้บัตรสีขาวเพื่อบันทึกนี้เพื่อสะดวกในการเก็บรักษา เมื่อต้องการจะค้นคว้าก็จะทำได้ง่าย การจดบันทึกมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. ควรจดเรื่องหนึ่ง ๆ ไว้ในกระดาษเรื่องละแผ่นและควรจดหน้าเดียว
2. เขียนชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ สำนักพิมพ์ หน้าหนังสือไว้บนบรรทัดบน
3. เขียนชื่อเรื่องไว้มุมขวาของบัตร เพื่อความสะดวกในการเรียงลำดับบัตร
4. ควรจดข้อความที่จำเป็นเท่านั้น

วิธีการบันทึก การบันทึกมีอยู่หลายแบบดังต่อไปนี้

1. คัดลอกข้อความที่ชอบ ข้อความนั้นอาจเป็นข้อความที่ไพเราะ มีความหมายที่ลึกซึ้งกินใจและประทับใจผู้บันทึก จึงจดคัดลอกเอาไว้ทุกตัวอักษรโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือตัดทอนใด ๆ ทั้งสิ้น ดังตัวอย่าง

ชาติ กอบจิตติ คำพิพากษา กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ต้นหมาก 2525 หน้า 122

"แถมักคิดถึงชีวิตของคนเราว่าแปลกอยู่เหมือนกัน เกิดมาก็ไม่รู้ว่าจะมาจากไหน ครั้นพอแกมมีชีวิตขึ้นมาก็ต้องกระเสือกกระสนหาเลี้ยงชีพให้ยู่รอด ตายแล้วก็ไป ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าตัวเองจะต้องตายที่ไหน เมื่อไร ไม่รู้ด้วยว่าตายแล้วจะไปไหน"

2. บันทึกย่อ คือ การย่อข้อความที่อ่านแล้วเพียงสั้นๆ เหลือเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ๆ แต่ยังคงมีการเรียงข้อความเดินไว้ทุกอย่าง การจดบันทึกแบบนี้มีประโยชน์สำหรับนักเรียน ดังตัวอย่าง

วิทยา นาควัชระ รู้จักชีวิต กรุงเทพฯ อัมรินทร์การพิมพ์ 2528 หน้า 93

ข้อห้าม 5 ประการ

1. ไม่เล่นกับลูกแบบเด็ก ๆ
2. อย่ามีกังวลกับลูกจนเกินไป
3. อย่าระวังลูกเกินไป หัดให้เด็กรู้จักอดทนบ้าง
4. อย่าตัดสินบนเด็ก
5. อย่าขู่เชิญเด็ก

3. บันทึกวิจารณ์ คือการเขียนแสดงความคิดเห็นของคนที่มิต่อข้อความนั้น ๆ โดยบันทึกข้อความนั้นลงไปก่อนแล้วย่อหน้าใหม่ บันทึกความคิดเห็นของตนเองลงไปโดยใช้สำนวนภาษาของผู้บันทึกเองทั้งหมด ดังตัวอย่าง

วณิช จรุงกิจอนันต์ ขอยใจสบาย กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ภาพพิมพ์ 2526 หน้า 70

"ผมตั้งใจให้เป็นเข็ม นี่เป็นสุภาษิตซึ่งเชื่อว่าทุกประเทศ ทุกชาติ ทุกภาษา น่าจะมีเพราะเป็นการกล่าวเตือนให้ผู้ล้มเหลวคิดแก้ตัว ผู้ทอดอย เกิดความหวังและความฮึดสู้

ได้ความคิดว่า เราไม่ควรจะเป็นคนเกียจคร้านหรือเป็นคนทอดอย ถ้ามีความหวัง ก็ควรกระทำทุกวิถีทางที่จะให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ

ปฏิบัติหนังสือ

ปฏิบัติหนังสือ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า BOOK REVIEW หมายถึงการเขียนเล่าเรื่องและแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่ง เพื่อจะแนะนำหนังสือเล่มนั้นให้ผู้อ่านรู้จัก การปฏิบัติหนังสือ เป็นเพียงขั้นต้นของการวิจารณ์

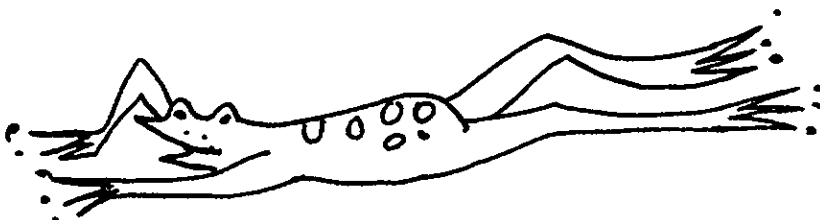
การปฏิบัติหลักเกณฑ์ดังนี้

1. แนะนำหนังสือ โดยบอกชื่อเรื่อง ผู้แต่ง สำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ จำนวนหน้า ราคา
2. เล่าเรื่องย่อพอได้ใจความสำคัญ
3. แสดงข้อคิดเห็นโดยสรุปเกี่ยวกับภาษา เนื้อหา และแนวคิดต่าง ๆ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบเล็กน้อย
4. แสดงทัศนะเกี่ยวกับหนังสือเล่มนั้นอย่างเป็นกลาง คือไม่ยกย่องจนเกินไปหรือตำหนิตีดยจนไว้เหตุผล

วิธีอ่านเพื่อปฏิบัติหนังสือ

1. อ่านตลอดทั้งเล่มตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วเขียนแนะนำหนังสือโดยบอกรายละเอียดต่าง ๆ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ประเภทของหนังสือ เนื้อเรื่องย่อ แสดงความคิดเห็นสั้น ๆ เกี่ยวกับภาษา แนวคิดและยกตัวอย่างประกอบ

2. อ่านเมื่อพิจารณาคุณค่าของเรื่อง โดยอ่านทวนซ้ำทวนอีกครั้งหนึ่ง แล้วเขียนสรุปความดี ความน่าอ่าน ของเรื่อง

เสริมความเข้าใจเรื่องปฏิทัศน์หนังสือ

คำชี้แจง จงเลือกข้อที่ถูกที่สุด

1. ข้อใดหมายถึงการปฏิทัศน์หนังสือ

ก. การแสดงความคิดเห็น

ข. การแนะนำย่อ

ค. การเล่าเรื่องคร่าว ๆ

ง. ถูกทั้งข้อ ก. ข. ค.

2. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับการปฏิทัศน์และการวิจารณ์

ก. เหมือนกัน

ข. ไม่เกี่ยวกับ

ค. ไม่เหมือนกัน

ง. มีส่วนคล้ายกัน

3. สิ่งที่ไม่ต้องบอกในการปฏิทัศน์หนังสือคืออะไร

ก. ผู้แต่ง

ข. ชื่อเรื่อง

ค. ผู้ปฏิทัศน์

ง. ชื่อสำนักพิมพ์

4. อะไรที่จำเป็นมากที่สุดในการปฏิทัศน์หนังสือคืออะไร

ก. การใช้สำนวนภาษา

ข. ภาพประกอบ

ค. เนื้อเรื่อง

ง. รูปเล่ม

5. การแสดงทัศนะเกี่ยวกับหนังสือที่ปฏิทัศน์นั้นเป็นไปตามข้อใด

ก. ทำได้เต็มที่

ข. ต้องไม่รุนแรง

ค. ควรยกย่องเท่านั้น

ง. ควรตำหนิและแนะนำ

6. การตำหนิหนังสือที่ปฏิทัศน์ทำในขอบเขตใด

ก. ไม่ควรทำ

ข. ทำไม่ได้เลย

ค. ทำได้โดยยกย่องก่อน

ง. ทำได้แต่ต้องมีเหตุผล

7. ข้อใดคือวิธีอ่านเพื่อปฏิทัศน์หนังสือ

ก. อ่านประมาณ 2 เทียว

ข. อ่านเพียงคร่าว ๆ ก็พอ

ค. อ่านหลาย ๆ เทียวจนจำขึ้นใจ

ง. อ่านก็เทียวก็ได้แต่ต้องจำให้ได้ทั้งหมด

8. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับประโยชน์ของการปฏิทัศน์หนังสือ

ก. มีประโยชน์สำหรับผู้อ่านที่อ่านมากกว่าผู้ปฏิทัศน์

ข. มีประโยชน์สำหรับผู้ปฏิทัศน์มากกว่าผู้อื่น

ค. มีประโยชน์มากสำหรับห้องสมุด

ง. มีประโยชน์มากสำหรับทุกคน

เฉลย 1.ง 2.ง 3.ค 4.ก 5.ข 6.ง 7.ก 8.ง

กิจกรรมเสริมความเข้าใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย/ หน้าข้อที่ถูกทำเครื่องหมาย x หน้าข้อที่ผิด

- 1. การจดบันทึก ควรจดเฉพาะเรื่องราวที่น่าสนใจเป็นพิเศษ
- 2. การอ่านทุกเรื่อง ควรมีการจดบันทึก
- 3. การจดบันทึก มีประโยชน์ในการช่วยความจำเท่านั้น
- 4. ผู้อ่านและผู้บันทึกควรเป็นคนคนเดียวกัน
- 5. ควรบันทึกลงในบัตรแข็งสีขาว เพราะดูสะอาดตา และสะดวกในการเก็บรักษา
- 6. การจดบันทึก ต้องจดรายละเอียดมากที่สุด โดยใช้สำนวนภาษาของเราเอง
- 7. การจดข้อความที่มีโวหารไพเราะกินใจ ควรจดแต่เพียงย่อ ๆ
- 8. การเขียนชี้เรื่องไว้ด้วย จะเป็นประโยชน์ในการสอบ คือการบันทึกแบบย่อ ๆ
- 9. การจดบันทึกที่มีประโยชน์ในการสอบ คือการเรียงลำดับบัตร
- 10. การบันทึกวิจารณ์ ไม่จำเป็นต้องเป็นความคิดเห็นของเราเอง

เฉลย 1./ 2.x 3.x 4./ 5./ 6./ 7.x 8./ 9./ 10.x

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. การจดบันทึกมีประโยชน์อย่างไร ตอบเป็นข้อ ๆ
2. หลักเกณฑ์ในการจดบันทึกมีอะไรบ้าง
3. วิธีการบันทึกมีกี่วิธี อะไรบ้าง

เฉลย ข้อ 1. ประโยชน์มีดังนี้

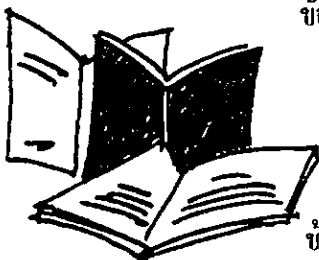
1. ทำให้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น
2. ช่วยความจำได้ดี
3. ช่วยในการศึกษาค้นคว้า

ข้อ 2. หลักเกณฑ์การจดบันทึก

1. บอกชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง สำนักพิมพ์ หน้าหนังสือ
2. บอกชื่อเรื่อง
3. ข้อความที่ต้องการจด

ข้อ 3. วิธีการบันทึกมีดังนี้

1. บันทึกข้อความที่ชอบ
2. บันทึกสรุป
3. บันทึกวิจารณ์

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

- คำชี้แจง - ข้อสอบชุดนี้ทั้งหมด 40 ข้อ
 - ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม โดยทำเครื่องหมายกากบาท (x) ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2

" ในระยะที่กำลังการผลิตกระแสไฟฟ้าลดลงเพราะน้ำในเขื่อนมีน้อย รัฐบาลได้ขอร้องแกมบังคับให้ประชาชนลดการใช้กระแสไฟฟ้า ขอให้ระงับการใช้เครื่องไฟฟ้าต่างๆ เช่น เครื่องซักผ้า เตารีด เครื่องล้างจาน เครื่องปรับอากาศ เป็นต้น

แม้วิกฤติการณ์เหล่านั้นจะผ่านไปแล้ว ค่าไฟฟ้ายังแพงอยู่ มาตรการบางอย่างที่ใช้ในการประหยัดไฟฟ้าอย่างได้ผลดีก็น่าจะนำมาใช้ต่อไปโดยเฉพาะการประหยัดไฟฟ้าในบ้านพักอาศัย "

1. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร

ก. การประหยัดกระแสไฟฟ้า	ข. การผลิตกระแสไฟฟ้า
ค. การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆ	ง. มาตรการของรัฐบาล
จ. การประหยัดรายจ่าย	

2. การสนองนโยบายของรัฐบาล เรื่องการใช้เครื่องไฟฟ้าให้ประหยัดลงนั้น มีวิธีใดที่นอกจากจะสนองนโยบายดังกล่าวแล้วยังช่วยประหยัดรายจ่ายได้อีกด้วย

ก. การงดชมรายการโทรทัศน์	ข. การงดใช้เครื่องปรับอากาศ
ค. การใช้เครื่องนุ่งห่มที่ไม่ต้องรีด	ง. การหุงต้มด้วยถ่านหรือแก๊ส
จ. การงดใช้เครื่องไฟฟ้าทุกชนิด	

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3

" การอดอาหารมื้อเช้าเป็นนิสัยการกินที่ไม่ดีอย่างหนึ่ง กำลังจะกลายเป็นปัญหาที่สำคัญของเราคล้ายกับจงใจทำให้ร่างกายทรุดโทรมทีละน้อย หากไม่รีบแก้ไขย่อมมีผลเสียต่อสุขภาพในไม่ช้า ถึงจะกินวิตามินหรือยาบำรุงกำลังทดแทนก็ไม่ได้ผลเท่าอาหารมื้อเช้าที่มีคุณค่าทางโภชนาการ และการกินอาหารมื้ออื่นให้หนักขึ้นก็ไม่ได้ผล เช่นเดียวกัน "

3. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด

ก. นิสัยการกินที่ไม่ดี	ข. คุณค่าทางโภชนาการ
ค. อาหารมื้อสำคัญคือมื้อเช้า	ง. ปัญหาโภชนาการของไทย
จ. อาหารแต่ละมื้อทดแทนกันไม่ได้	

4. " ข้าเป็นลูกชานาาก็จริง แต่ลูกข้าต้องเป็นลูกนายพล " ข้อความนี้แสดงว่าผู้พูดมีนิสัยอย่างไร

ก. ขยัน	ข. เพ้อฝัน
ค. ตั้งใจจริง	ง. ทะเยอทะยาน
จ. มีมานะอดทน	

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5-6

" ไข้แล้วทุกคนต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของตัวเพื่อความอยู่รอดของตนเอง หรือครอบครัวความสำคัญอยู่ที่ว่าการปรับตัวนั้นมีผลกระทบต่อคนอื่นแค่ไหนเพียงไรเท่านั้น "

5. การปรับตัวเพื่อให้ตนเองอยู่รอดนั้นควรมีพื้นฐานอยู่บนอะไร

ก. การยอมรับของสังคม	ข. ความพอใจของตนเอง
ค. ความเหมาะสมของยุคสมัย	ง. ความไม่เดือดร้อนของตนเองและผู้อื่น
จ. ความสงบของสิ่งแวดล้อม	

6. ข้อความข้างต้นผู้ปฏิบัติจะต้องยึดหลักข้อใด

ก. ความสามัคคี	ข. ความอยู่รอดของมนุษย์
ค. ความไม่เห็นแก่ตัว	ง. ความสุขของครอบครัว
จ. ความสงบของสิ่งแวดล้อม	

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7-8

" สิ่งที่น่าอัศจรรย์หลายอย่างรอดพ้นจากสายตาของคนเราเนื่องจากสิ่งนั้นอยู่ไกลตา มากหรือเล็กมากจนมองด้วยตาเปล่าไม่เห็น แต่ปัจจุบันมีวิธีการที่จะช่วยเพิ่มความสามารถของตาคนเราให้เห็นได้มากขึ้น กล้องโทรทัศน์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดช่วยให้เรามองเห็นรอบนอกของจักรวาล และกล้องจุลทรรศน์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดช่วยให้เห็นโมเลกุลของสิ่งต่างๆ "

7. ข้อความนี้สรุปได้ว่ากล่าวถึงเรื่องอะไร

ก. กล้องโทรทัศน์และกล้องจุลทรรศน์ที่มีประสิทธิภาพ
ข. สิ่งประดิษฐ์ที่ช่วยเพิ่มความสามารถของตา
ค. ความสามารถในการมองของตา
ง. สิ่งที่รอดพ้นจากสายตาของเรา
จ. เทคโนโลยีและความเจริญก้าวหน้าของโลก

8. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุด

- ก. มนุษย์สนใจสิ่งที่อยู่ไกล
- ข. ไม่มีสิ่งใดเกินความสามารถของมนุษย์
- ค. ไม่ว่าสิ่งเล็กแค่ไหนมนุษย์ก็สามารถมองเห็น
- ง. มนุษย์มีสายตาที่กว้างไกล
- จ. มนุษย์ประดิษฐ์สิ่งต่างๆได้

อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 9-12

" พจนานุกรมคือหนังสือสำหรับค้นคว้าความหมายของคำที่เรียงลำดับตามตัวอักษร

พจนานุกรมนอกจากจะนิยามคำแล้วยังบอกเสียงอ่านของคำ บอกประวัติของคำ พจนานุกรม บางครั้งเรียกว่า ปทานุกรม แต่คณะกรรมการชำระพจนานุกรมซึ่งตั้งขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2475 มีความเห็นว่ายังไม่ตรงกับลักษณะของหนังสือเพราะคำว่า "ปท" ที่นำมาใช้ถ้าหมายถึงคำก็คือคำที่แต่งแล้ว เช่น ทศกัณฐ์ หรือ สุเมธ เป็นคำที่มีแล้วในบาลีสันสกฤตและกวีนิพนธ์ไทย จึงเปลี่ยนใหม่เรียกว่า พจนานุกรม สารานุกรม คือหนังสือรวมสรรพ วิชาต่างๆบางที่ก็จัดเรียงเป็นเรื่องหรือตามลำดับ เหตุการณ์ สารานุกรมอาจจะรวบรวมวิชาความรู้ทั่วไปทั้งหมด เข้าไว้ในชุดเดียวกันหรืออาจเป็นสารานุกรมเฉพาะวิชาสาขาใดสาขาหนึ่งก็ได้เช่น สารานุกรมเกี่ยวกับดนตรี กีฬา ศาสนา แพทย์ วรรณคดี ประวัติศาสตร์ สารานุกรมเฉพาะเด็กหรือสำหรับผู้ใหญ่หรือสำหรับนักวิชาการชั้นสูงก็ได้ "

9. พจนานุกรมไม่ได้บอกอะไรแก่ผู้อ่าน

- ก. ประวัติของคำ
- ข. เสียงอ่านของคำ
- ค. การเรียงลำดับอักษร
- ง. การประสมคำเข้าด้วยกัน
- จ. ชนิดของคำ

10. ถ้าต้องการค้นหาความรู้ด้านดนตรี นักเรียนควรค้นในหนังสือเล่มใดจึงจะละเอียดที่สุด

- ก. ปทานุกรม
- ข. สารานุกรม
- ค. พจนานุกรม
- ง. ตำราวิชาการ
- จ. ภัณฑุภัณฑ์

11. มีวิธีการอย่างไรที่ช่วยให้ค้นหาคำในพจนานุกรมได้ง่ายขึ้น

- ก. การบอกเสียงของคำ
- ข. การบอกประวัติของคำ
- ค. การเรียงลำดับตัวอักษร
- ง. การบอกความหมายของคำ
- จ. การเรียงลำดับเลขหน้า

12. เหตุใดจึงต้องมีการชำระปะทานุกรมเปลี่ยนชื่อเป็นพจนานุกรม

ก. ชื่อเก่าไม่ทันสมัย	ข. ปรับปรุงหนังสือใหม่หมด
ค. เล่มเก่ามีแต่คำบาลีสันสกฤต	ง. ใช้ชื่อไม่ตรงกับลักษณะหนังสือ
จ. ใช้ให้ถูกต้องตามความนิยม	

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 13-14

นิจจาเจ้าวันทองน้องพี่ยา พี่จำหน้าเนื่อน้องได้ทุกแห่ง

นิจจาใจข้างกระไรมาแปลกแปลก เอามือคลำแล้วยังแกลงอยู่คลับคล้าย
เจ้าลิมนอนซ่อนหมุกระทมุดำ เต็ดใบบอนชอนน้ำที่ไไร่ฝ้าย
พี่เคี้ยวหมากเจ้าอยากที่ยังคาย แขนซ้ายกอดแล้วเพราะหนุนนอน

13. ข้อความนี้ผู้พูดกล่าวด้วยความรู้สึกอย่างไร

ก. โกรธ	ข. น้อยใจ
ค. สงสาร	ง. เสียตาย
จ. เศร้าโศก	

14. ผู้พูดมีจุดประสงค์อย่างไร

ก. คัดข้อ	ข. ประชด
ค. สัพยอก	ง. เยาะเย้ย
จ. ตำหนิ	

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 15-17

" ที่สำคัญที่สุดก็คือ รู้สึกเหมือนกับว่าได้พบโลกอีกโลกหนึ่ง โลกที่มีอากาศบริสุทธิ์ ต้นไม้เขียวชอุ่มสีเขียวดูเหมือนจะทำให้สบายใจ ดอกหญ้าที่โอนอ่อนเมื่อต้องลมมองดูสวยงาม มีค่ายิ่งกว่าดอกกุหลาบที่ปักอยู่ในแจกันทอง มีดนตรีธรรมชาติ เสียงน้ำตก เสียงนกร้อง กวาง เก้ง กระตัง ที่มีชีวิตเสรีอยู่ในที่ที่สัตว์ควรจะอยู่ ทุกสิ่งทุกอย่างที่นั่นเป็นไปอย่างที่จะเป็น ไม่ใช่อย่างที่มีมันจำต้องเป็น "

15. ข้อความที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

ก. อยู่อย่างอิสระ	ข. อยู่ตามความพอใจ
ค. อยู่อย่างธรรมชาติ	ง. อยู่ตามความจำเป็น
จ. อยู่ตามความต้องการ	

16. ผู้ที่กล่าวข้อความข้างบนมีลักษณะนิสัยอย่างไร

ก. รักเสียงดนตรี	ข. รักธรรมชาติ
ข. รักความอิสระเสรี	ง. รักอากาศบริสุทธิ์
จ. รักต้นไม้และสัตว์	

17. นักเรียนคิดว่าสถานที่ใดเหมาะสมกับข้อความข้างบน

ก. สวนสัตว์	ข. สวนสาธารณะ
ข. สวนอุทยาน	ง. ป่าไม้
จ. ชนบท	

จากข้อความข้างล่างนี้ใช้ตอบคำถามข้อ 18-19

1. ปารีการับเมนูไปพลิกดู
2. มีภาษาไทยด้วยสั้นเพราะห้ไปทำไมยังมีภาษาจีนล้นๆ
3. พอเห็นหน้าแรกหล่อนก็พูดแกห้วเพราะกับสามีว่า
4. อนุชิตถึงพากรรยาไปนั่งทางปีกตักด้านหนึ่งซึ่งมีโต๊ะว่างอยู่มาก
5. ในห้องชั้นล่างของตัวตึกมีลูกค้านั่งบริโภคนั่งอยู่เต็มทุกโต๊ะ

18. จงเรียงลำดับข้อความข้างบนให้ถูกต้อง

ก. 1 2 3 4 5	ข. 5 4 1 3 2
ค. 3 2 4 5 1	ง. 1 2 3 5 4
จ. 4 5 1 2 3	

19. " เมนู " หมายถึงอะไร

ก. ราคาอาหารแต่ละชนิด	ข. รายการอาหาร
ค. รายชื่อเครื่องดื่ม	ง. รายการพิเศษของร้าน
จ. รายชื่อบริการของร้าน	

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 20-21

" การย้ายออกจากหมู่บ้านเล็กไปอยู่หมู่บ้านที่ใหญ่กว่า ทำให้ชีวิตของบุญแปง มีวสชาติ มีโอกาสได้พบผู้ขายมากหน้าหลายตา ได้คบค้าสมาคมกับคนหลายประเภท อันเป็นเหตุให้บุญแปงแข็งแวงขึ้น รู้จัก ยินของตนและมีไหวพริบทนคนพอสมควร "

20. " รู้จัก ยิน " หมายความว่าอย่างไร

ก. รู้ความต้องการของตนเอง	ข. รู้นิสัยที่แท้จริงของตนเอง
ค. รู้จักพึ่งตนเองไม่อาศัยผู้อื่น	ง. รู้จักคิดเป็นตัวของตัวเอง
จ. รู้จักทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง	

21. อะไรทำให้บุดูแปงมีไหวพริบทันคนขึ้นมา

- ก. การได้พบผู้ชายมากหน้าหลายตา ข. การได้ไปอยู่ในหมู่บ้านใหญ่
 ค. การได้มีประสบการณ์มากขึ้น ง. การได้คบกับคนหลายประเภท
 จ. การที่บุดูแปงมีอายุมากขึ้น

อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 22-24

" ฮัลโล "

" หมอวัลสันพงศ์ ชายชัชวาลย์ ขออนุญาตเรียนสายกับท่านรัฐมนตรี ครับ "

" เอ้า ว่าไง (วัลสัน) หรอก เรอะ มีอะไรก็ว่ามา "

" สวัสดิ์ครับอาจารย์ครับ "

" ชื่อ สวัสดิ์... ทำไมรู้จักกันมาจากไหนว่าฉันมาถึงแล้ว "

" ผมติดตามเชื่อกุกระยะละครับ อาจารย์สบายดีหรือครับ "

" ก็สบายดี ไม่เจ็บไข้ที่นี่ก็อยู่ว่างๆ ทางมูลนิธิ เขาก็เชิญมาบรรยายอะไรสนุกๆ ให้ผู้คนเขาฟังกัน เธอจะมาฟังหรือเปล่าละ ถ้ามาก็จะได้เจอกันนานๆ น้อย "

" เผอิญผมนัดลูกความไว้หลายวันแล้ว ต้องไปพบกันบายนี่ครับ เสียตายจริงๆ ผมอยากนัดเชิญอาจารย์ไปทลายข้าวด้วยกันสักมื้อนะครับ "

" คงจะไม่ได้ละนะ ฉันต้องกลับกรุงเทพฯ คืนนี้มีบรรยายต่ออีก 1 งาน "

" นี่อาจารย์กำลังเตรียมการบรรยาย ผมบวกรวมสมาธิรีเปล่าครับ "

" อ้อ เปล่าหรอก ตามสบายฉันพูดแบบฟรีสไตล์ ไม่ต้องเตรียมเตรียมอะไร ทุกอย่างที่จะพูดมันแปลนไว้ในหัวหมดแล้ว ว่าแต่เธอเอะหน้าที่การงานเป็นไงมั่ง "

" ก็พอเลี้ยงตัวได้ครับ ไม่ถึงกับเสียชื่อที่เป็นลูกศิษย์อาจารย์ "

" ชื่อ กิติ แล้วอย่าเปลี่ยนงานอีกละ "

" ก็ไม่แน่นอนครับ ผมกำลังมีเรื่องอยากรบกวนปรึกษาอาจารย์อยู่พอดี "

" เอาซิ... ว่ามาเลย "

" ผมจะลงเล่นการเมือง อาจารย์ว่าดีมั๊ยครับ "

" เท่าที่ดูเธอก็มีแววด้านนี้อยู่ไม่น้อยนะว่าแต่ถามใจตัวเองแน่แล้วหรือ ว่าชีวิตนี้เราต้องการอะไรที่เป็นแก่นแท้ "

" ผมอยากเห็นตามรอยอาจารย์ "

" ฉันไม่ได้เป็นรัฐมนตรีโดยการเลือกตั้งนะ เธอก็รู้ เขามาขอไว้ ອງให้ฉันเป็นเพื่อชาติบ้านเมืองฉันก็ยินดีช่วยกันเพื่อส่วนรวม "

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 25-27

" คุณเข้มว่าผู้หญิงมามากแล้ว " หล่อนเริ่มเจรจา " ฉันจะว่าผู้ชายบ้างละ ฐู่หรือเปล่าคะว่าผู้ชายนะ เห็นแก่ตัวและมีฐานะทางอารมณ์เป็นบุคคลที่ก้าวร้าวรุนแรง ชอบแสดงอำนาจเหนือผู้หญิง โดยเฉพาะในปัจจุบันเมื่อผู้หญิงมีอิสระมากขึ้น มีความสามารถ มีความรู้และอดทนกว่าผู้ชาย ผู้ชายก็เกิดอารมณ์เหล่านี้รุนแรงขึ้นเป็นเงาตามตัว กฎหมายต่างๆที่ออกมาก็ล้วนแต่ผู้ชายเป็นคนคิดขึ้น และตัดสินใจไปตามนั้น ผู้หญิงไม่มีส่วนรู้เห็นด้วยเลย มีหน้าที่แต่จะรับและปฏิบัติตามเท่านั้น ตัวอย่างความเห็นแก่ตัวง่ายที่ลงหาวในหน้าหนังสือพิมพ์บ่อยๆงะ ไร่เอ๋...ที่เวลาตัวเองไปขี่เม้าหย่าเป มีเมียน้อยไม่เลือกหน้า กลับเห็นว่าเป็นเรื่องของ การแสดงอิทธิฤทธิ์ ความสามารถ พอผู้หญิงทนไม่ได้ทำตัวแบบเดียวกัน ผู้ชายก็เป็นฝ่ายทนไม่ได้ แสดงความก้าวร้าวทางอารมณ์ออกมา นี่แหละคะผู้ชายที่มีพื้นฐานทางอารมณ์เหมือนกันหมด ไม่ว่าจะสูง ต่ำ คำ ขาว เรียนมากเรียนน้อยเพียงใด ทนไม่ได้ที่จะให้ผู้หญิงคิดว่า เตนกว่าเขาเรียกว่าเป็นความอิจฉาของเพศชายงะ...แล้วผู้ชายที่ดูมาก ๆ ก้าวร้าวมากๆ เขาก็ว่าเพราะเกิดจาก เริ่มรู้สึกตัวว่าจะควบคุมผู้หญิงในบ้านไม่ได้เต็มที่ เพราะหล่อนเรียนมาเท่าเทียมกัน สามารถหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวและรับผิดชอบการงานได้ด้วย ผู้ชายมีเงินก็จะควบคุมผู้หญิงของตนด้วยเงินของเขา คนระดับกรรมกรก็ควบคุมด้วยการทำร้ายร่างกาย เป็นการเรียนรู้ของชนชั้นกรรมมาชีพ พวกระดับการศึกษาดีหน่อยก็มีวิธีการไม่รุนแรงในการแสดงออกซึ่งความก้าวร้าวทางอารมณ์ เช่น การบิบริด ทูตีเบาๆเพราะกลัวการเป็นประจักษ์พยานในศาลหรือในสายตาของชาวบ้านทั่วไป ลรูปแล้วผู้ชายก็พกเอาความเห็นแก่ตัวและก้าวร้าว โดยเฉพาะกับผู้หญิงปรมาณูนี้แหละคะ "

25. คำว่า " ก้าวร้าว " จากข้อความในเรื่องนี้หมายความว่าอย่างไร

ก. หยาบคาย ไม่มีมนุษยธรรม	ข. เห็นแก่ตัวขาดความสุภาพ
ค. มีการแสดงออกที่รุนแรงเมื่อไม่พอใจ	ง. อดแบ่งชอบแสดงตัวว่ามีอำนาจ
จ. ชอบใช้อารมณ์ คุร้าย	

26. ข้อความใดไม่เข้าลักษณะนิสัยของผู้พูดในเรื่องนี้

ก. สุขภาพ เรียบร้อย อ่อนน้อมถ่อมตน	ข. หยิ่งในศักดิ์ศรีของความเป็นเพศหญิง
ค. เป็นตัวของตัวเองไม่ยอมเป็นช่างเท้าหลัง	
ง. มีความคิดที่ก้าวหน้าและรักษาความยุติธรรม	
จ. ไม่ยอมอยู่ใต้อำนาจของผู้ชาย	

27. เหตุสนทนาข้างต้นจัดอยู่ในประเภทใด

ก. การโต้เถียง	ข. การวิพากษ์วิจารณ์
ค. การให้ข้อสังเกต	ง. การเสนอข้อเท็จจริง
จ. การโน้มน้าว	

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 28-30

" การเข้าไปเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัตินั้น ถือว่าเป็นตำแหน่งอันมีเกียรติอย่างสูง เพราะนอกจากจะเป็นผู้ที่คอยเป็นปากเป็นเสียงแทนประชาชนแล้ว ก็ยังมีหน้าที่เสนอร่างกฎหมายที่จะยังประโยชน์สุขและสร้างความเป็นธรรมให้แก่สังคมส่วนรวมด้วย

ฉะนั้นผู้ที่ลงสมัครเป็น ส.ส. จึงควรมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในข้อคนที่หลบเลี่ยงกฎหมายเข้ามา เพราะคนประเภทนี้ถ้าหลบเลี่ยงกฎหมายเข้ามาเป็น ส.ส.แล้ว ต่อมาเมื่อเขาทำหน้าที่ในตำแหน่งนี้จะแน่ใจได้อย่างไรว่าเขาจะมีคุณธรรมเพียงพอที่จะรับใช้อำนาจทางนิติบัญญัติได้โดยการมองข้ามผลประโยชน์ของส่วนรวมไปแต่ยึดเอาผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นหลัก เนื่องจากมีความคุ้นเคยต่อการประพฤติปฏิบัติ เช่นนี้มาตั้งแต่ต้นแล้ว "

28. ข้อความนี้ผู้เขียนกล่าวถึงใครเป็นประการสำคัญ

- ก. ผู้รักษากฎหมายที่รับเงินจากผู้สมัครรับเลือกตั้ง
- ข. ผู้ที่จะเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- ค. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เห็นประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม
- ง. ผู้แทนราษฎรที่มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายระบุไว้
- จ. สมาชิกสภานิติบัญญัติที่มาจาก ส.ส.

29. ท่านคิดว่าบุคคลจำพวกใดควรจะเป็นผู้กล่าวข้อความข้างต้น

- ก. นักการเมือง
- ข. นักหนังสือพิมพ์
- ค. นักการศึกษา
- ง. ผู้บริหารประเทศ
- จ. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

30. ผู้เขียนข้อความนี้ต้องการอะไร

- ก. ความยุติธรรมในการเลือกตั้ง
- ข. ชี้ให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้น
- ค. ปราบปรามผู้ที่คดโกง
- ง. เป็นอุทธาหารณ์เตือนใจ
- จ. แนะนำผู้สมัครเลือกตั้ง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 31-33

" ที่จริงเราทุกคนอาจจะเป็นคนที่มีชื่อเสียงได้ถ้ามีความพากเพียรและความพากเพียรนั้นเป็นสิ่งน่าชื่นใจ น่าสนุกเพลิดเพลิน ตรงกันข้ามกับความเกียจคร้านซึ่งเต็มไปด้วยความมัวชว่ท้องฟ้าแห่งชีวิตเต็มไปด้วยความหมกมัว "

31. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ

- ก. ชีวิตของตน
- ข. การสร้างชื่อเสียง
- ค. คุณค่าของความเพียร
- ง. แนวทางการประกอบอาชีพ
- จ. ความเกียจคร้านเป็นสิ่งไม่ดี

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม ข้อ 38-40

วัดในเมืองไทยมีมาก ที่ร้างไปแล้วก็จำนวนมากน้อย เพราะมีจำนวนมากเช่นนี้จึงเกิดคำกล่าวว่า " สร้างวัดให้ลูกเล่น " นี่เห็นจะเป็นความจริงก็ได้และผู้ที่สามารถสร้างวัดขนาดใหญ่ได้ก็เพราะในทางชนบทมักเป็นชนชั้นคหบดี ด้วยมีกำลังทั้งทางทรัพย์และทางคนที่สร้างวัดหวังเอาหน้าและเอาบุญ นอกจากนี้ผลพลอยได้ก็ตรงที่มีลานวัดไว้ให้ลูกวิ่งเล่นได้สบาย เพราะชนชั้นคหบดีตามปกติมักมีเมียมากกว่าคนชั้นสามัญ เหตุนี้ลูกของท่านจึงมีจำนวนมากกว่าคนธรรมดา ทำไมจึงต้องมีเมียมากก็เพราะมีอำนาจวาสนาผิดคนสามัญ นอกจากเป็นลูกผู้สร้างวัดก็ยังมีเด็กซึ่งเป็นลูกบริวารตลอดจนลูกของชาวบ้านที่อาศัยพึ่งบุญบารมีท่านโดยตรงและโดยปริยาย รวมทั้งหมกก็เรียกว่าลูกหมู่บ้านตำบลนั้น ที่ได้อาศัยลานวัดเป็นที่เล่นสนุก ถ้าจะเปรียบกับสมัยปัจจุบัน คนสร้างวัดแต่ก่อนก็เหมือนได้สร้างสนามเด็กเล่นด้วยอีกสถานหนึ่ง นอกจากจะได้บุญได้กุศลทางศาสนาแล้วที่เขตลานวัดมักมีบริเวณที่ว่างกว้างใหญ่ ถ้ามองในแง่ปัจจุบันก็ว่า " เสียเศรษฐกิจ " ความจริงตรงกันข้ามเพราะที่ว่างกว้างใหญ่ของวัดซึ่งต้องหุดๆไปในสมัยปัจจุบัน จนเหลือเนื้อที่ลานวัดเท่าแมวคั้นตาย ก็ด้วยอำนาจเศรษฐกิจบังคับ ถ้าวัดไม่มีที่ว่างใหญ่ไว้ให้ก่อน ป่านนี้เศรษฐกิจที่ต้องการก็จะเกิดขึ้นไม่ได้

38. ใจความสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร

ก. จุดมุ่งหมายของการสร้างวัด	ข. ผลพลอยได้จากการสร้างวัด
ค. การหาผลประโยชน์จากวัด	ง. สาเหตุที่วัดในเมืองไทยมีมาก
จ. การทำบุญสร้างกุศล	

39. " เสียเศรษฐกิจ " ตามข้อความนี้หมายถึงอะไร

ก. ไร้ประโยชน์	ข. สิ้นเปลืองที่ดิน
ค. สิ้นเปลืองเงินทอง	ง. ไร้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า
จ. สิ้นเปลืองเวลาและแรงงาน	

40. " ถ้าวัดไม่มีที่ว่างใหญ่ไว้ให้ก่อน ป่านนี้เศรษฐกิจที่ต้องการก็จะเกิดขึ้นไม่ได้ " ผู้กล่าวกล่าวด้วยเจตนาใด

ก. ชี้ให้เห็นประโยชน์ของลานวัด	ข. ภูมิใจในความคิดการไกลของคนสมัยก่อน
ค. เสียคสืพกวหาผลประโยชน์จากวัด	ง. ชี้ให้เห็นถึงความเจริญทางเศรษฐกิจ
จ. อย่าทำบุญเอาหน้าหวังแต่ประโยชน์ส่วนตัว	

เฉลย 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.
11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.
21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40.

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่าน

คำชี้แจง

1. แบบวัดเจตคติฉบับนี้ต้องการทราบความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการอ่านของให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้ละเอียดและพิจารณาให้รอบคอบก่อนการตัดสินใจ
2. นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการตอบและคำตอบของนักเรียนไม่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนแต่ประการใดเพราะถือว่าไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด
3. วิธีตอบ ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วพิจารณาว่า นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อข้อความนั้น แล้วให้ทำเครื่องหมาย (/) ให้ตรงกับช่องนั้น ๆ

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึก			
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.	หนังสือเห็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิต				
2.	นักเรียนได้ประโยชน์จากการอ่านหนังสือมาก				
3.	เมื่ออ่านหนังสือนักเรียนรู้สึกเพลิดเพลิน				
4.	การอ่านไม่ช่วยพัฒนาทักษะด้านอื่นเลย				
5.	เมื่ออ่านหนังสือนักเรียนจะเกิดความเครียด				
6.	การอ่านหนังสือทุกประเภทมาก ๆ ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น				
7.	ครูควรใช้เวลาบางส่วนแก่นักเรียนในการอ่านหนังสือตามลำพัง				
8.	การเรียนในชั้นเรียนไม่เพียงพอให้นักเรียนต้องค้นคว้าหาความรู้จากหนังสืออ่านนอกเวลาอีก				
9.	การอ่านบทกวีบทเรียนทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนดีขึ้น				
10.	นักเรียนหาประสบการณ์ในชีวิตได้จากการอ่าน				
11.	การพูดคุยกับเพื่อน ๆ ถึงเรื่องราวในหนังสือที่อ่านมาเป็นสิ่งที่ดี				

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึก		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12.	นักเรียนจะรู้สึกดีใจถ้าครูลดจำนวนหนังสือที่สั่งให้อ่านลง						
13.	นักเรียนต้องการให้ห้องสมุดมีหนังสือมากๆ และต้องการให้มีห้องสมุดไว้หลายๆ แห่งในโรงเรียน						
14.	นักเรียนคิดว่าการอ่านไม่มีความจำเป็นในชีวิต						
15.	การอ่านหนังสือทำให้มีความรู้กว้างขวาง						
16.	อ่านหนังสือมาก ๆ ทำให้เกิดความสับสน						
17.	การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนมาก						
18.	เมื่อต้องการทราบเรื่องใดนักเรียนมักจะศึกษาโดยวิธีอ่านหนังสือ						
19.	นักเรียนคิดว่าวิชาการอ่านไม่จำเป็นต้องเปิดสอน						
20.	นักเรียนอ่านหนังสือได้ทุกประเภทโดยไม่เบื่อ						
21.	การอ่านหนังสือบ่อย ๆ จะกระตุ้นให้ใช้ความคิดอยู่ตลอดเวลา						
22.	นักเรียนต้องการของขวัญหรือรางวัลที่เป็นหนังสือ						
23.	นักเรียนคิดว่าควรอ่านหนังสือทุกเล่มที่ครูกำหนดให้						
24.	นักเรียนสามารถนำสิ่งที่อ่านไปใช้ประโยชน์ต่อตนเองได้						
25.	การอ่านหนังสือมากทำให้เป็นคนมีความคิดเป็นของตนเอง						
26.	เมื่อรู้สึกเหงา นักเรียนจะหยิบหนังสือมาอ่านทันที						
27.	นักเรียนต้องอ่านป้ายโฆษณาทุกป้ายที่พบเห็น						
28.	นักเรียนต้องอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน						
29.	นักเรียนไม่เคยติดตามงานเขียนของนักเรียนท่านใดเลย						
30.	นักเรียนจะเลือกอ่านหนังสือเมื่อมีเวลาว่าง						

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวกมลวรรณ	ชื่อสกุล ขำทวี
เกิดวันที่ 30 พฤศจิกายน	พุทธศักราช 2502
สถานที่เกิด	อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 49/1 หมู่ 8 ถ.ศิริรัฐยา ต.ธงชัย อ.เมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2520	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ.2524	ค.บ. เอกภาษาไทย จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ.2535	กศ.ม เอกการมัธยมศึกษา การสอนภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม อ.เขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่าน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
กับการสอนอ่านตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

กมลวรรณ ขำทวี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2535

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาย้อยพิทยาคม อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 35 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน นักเรียนในกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยการอ่านตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบ คาบละ 50 นาที และใช้เนื้อหาเดียวกัน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Desigh เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน (มีความเชื่อมั่น .75) และแบบสอบถามวัดเจตคติ (มีค่าความเชื่อมั่น .50) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่า t

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. เจตคติต่อการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของกลุ่มทดลองก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARATIVE STUDY OF MATHAYOM SUKSA II STUDENTS' THAI
READING COMPREHENSION AND READING ATTITUDES USING READING
PROFICIENCY DEVELOPING EXERCISES AND THE TEACHER'S MANUAL.

AN ABSTRACT

BY

KAMOLWAN KHUMTAWEE

Presented in partial fulfillment of the requirements of the Master
of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

September 1992

The purpose of this study was to compare the result of Mathayom Suksa II student's Thai reading comprehension and reading attitudes using reading proficiency developing exercises and the teacher's manual.

Group sample was the 70 Mathayom Suksa II Students in Khwoyopittayakhom School, Amphur Khwoyoi, Phetchaburi during the first semester of the 1992 academic year. Thirty five students randomly selected as experimental group were taught by the reading proficiency developing exercises. The other thirty five students control group were taught by the teacher's manual. It took 16 periods (1 period = 50 ^{minute} minutes) each to study the same contents.

The research design of this experiment was the randomized control group pretest - posttest design. The instruments for collecting data were the test on Thai reading comprehensive and reading attitude. The t - test was used to analyze the data.

The result indicated that :

1. The reading comprehension of the experimental group and the control group was significantly different at the .01 level.
2. The reading attitude of the experimental group and the control group was not significantly differnt.
3. The reading comprehension and the reading attitude of experimental group between the pretest and the postted was significantly different at the .01 level.

4. The reading comprehension and the reading attitude of control group between the pretest and the posttest was significantly different at the .01 level.